தமிழிலக்கிய அரபுச்சொல் அகராதி

டாக்டர். எம்.எம். உவைஸ்

பதிப்புத்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி

அறிஞர் ம். மு. உவைசு

பதிப்புத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

(c) பதிப்புத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை - 625 021.

பதிப்பு எண் : 72 விலை ரூ. 20

பதிப்பு விவரங்கள்

(Bibliographical Data)

1. நூலின் பெயர் (Title of the Book) : தமிழ் இலக்கிய அறபுச்சொல் அகராதி (Dictionary of Arabic Words in Tamil Literature)

2. நூலாசிரியர் (Author) : அறிஞர் ம. மு. உவைசு, எம்.ஏ., பிஎச்.டி., (Dr. M. M. Uwise, M.A., Ph.D., Professor of Islamic Tamil Literature, Madurai Kamaraj University) பேராசிரியர், இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியத் துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

3. பதிப்பு

அ) இடம் : மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் Madurai Kamaraj University, Madurai - 625 021, Tamil Nadu.

ஆ) பதிப்பித்தோர் : பதிப்புத் துறை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் மதுரை - 625 021.

இ) ஆண்டு : 1983 (முதற் பதிப்பு)

4. மொத்தப் பக்கங்கள் : 28 + 264

5. பொருள் : அகராதி

அச்சும் அமைப்பும் : திரீயெம் பிரிண்டர்சு, சென்னை.

FOREWORD

Prof. J. RAMACHANDRAN, M.A., A.M., *(Chicago)*
Vice-Chancellor,
Madurai Kamaraj University,
MADURAI - 625 021,

4-2-1984

I am happy that Dr. M. M. Uwise, Professor of Islamic Tamil Literature, Madurai Kamaraj University, Madurai, has written one more book, this time a 'Dictionary of Arabic Words in Tamil Literature'. Besides, he has in an inimitable style compiled Arabic words as they appear in Tamil, giving at the same time grammatical connotations. The Arabic words given in Arabic script and giving of reference to context in literature with chapter number has made the dictionary purposeful and useful for ready reference. A scholar of repute as he is, no wonder his interest in the Arabic literature vis-a-vis Tamil has enabled him to make this literary contribution as to be of immense help and benefit to scholars and students alike in this field. Much hard work had gone into the preparation of this work which to say the least is not only worthy of a devoted teacher of great scholarship but also one of permanent value for generations of academic community. While appreciating his sincerity and steadfastness in whatever work he undertook, I compliment him for this yet one more worthy literary work which needless to state will take a legitimate and worthy place among the works of this specialised field of Arabic and Tamil Literature.

—J. RAMACHANDRAN

'தமிழண்ணல்'
டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன்,
தமிழியல் துறைத் தலைவர்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை - 21.

அணிந்துரை

தமிழில் இலக்கிய வளம் பல்வேறு சமயங்களிலும் கிளைவிட்டு நிற்கின்றது. இதற்குச் சமயங்களின் செல்வாக்குக் காரணமா? அல்லது தமிழின் ஈர்ப்பாற்றல் காரணமா? என்பது சிந்தித்தற் குரியது.

சமயத்தின் செல்வாக்குக் காரணமாயின் பல்வேறு மொழிகளிலும் அவ்வச் சமய இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோன்றி இருத்தல் வேண்டும். பிற மொழிகளிலும் கூடுதலாகத் தமிழில் மட்டும் பல் வேறு சமய இலக்கியங்கள் பல்கிப் பெருகி இருப்பதற்குக் காரணம் தமிழின் ஈர்ப்பாற்றல் என்றே கொள்ள வேண்டும். தமிழில், பன் னெடுங் காலமாகத் தொடர்ந்து வந்த இலக்கிய வளம் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் சமய இலக்கிய வளர்ச்சிகளுக்குக் கால்கோ ளிட்டுள்ளது.

இசுலாமிய இலக்கிய வளர்ச்சியைக் கணித்தறியும் பொழுது, அஃதொன்றே தனிஒரு இலக்கிய வரலாற்றிற்கு வேண்டிய அளவு பல்வேறு கிளைகளாகப் பல்கி இருக்கிறது. இவ்விலக்கியப் பகுதிகள் சில அவ்வப்போது மாணவர்களுக்குப் பாடமாக வைக்கப்படு கின்றன. இலக்கிய ஒப்பீட்டறிஞர்கள் இசுலாமிய இலக்கியங் களைக் கற்க விழைகின்றனர். இச்சமயம் சார்ந்தார் தாமும் இவ் விலக்கியச் செல்வங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விழைகின்றனர். ஆயின் இவர்களனைவருக்கும் அந்நூல்களைப் பயிலுங்கால் ஏற் படும் தடையொன்றுளது. பாடல்களிடையே இடம்பெறும் அறபுச் சொற்கள் எளிதில் பொருள் விளங்கிக் கொள்ள இயலாமையால் தொடர்ந்து படிப்பதற்குத் தடைக்கற்களாக அமைகின்றன. இந் நூல்களைப் பதிப்பிப்போரும் பொருள் விளங்காச் சொற்கள் பல வற்றை அப்படியே விட்டுவிடுகின்றனர். உரையாசிரியர்கள் நழுவி விடும் இடங்களும் உள,

இந்நிலையில் இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் அறபுச் சொற்களை எல்லாம் தொகுத்து அவற்றை அகர வரிசைப் படுத்தி அவற்றிற்குரிய பொருளையும், பொருள் விளக்கத்தையும் தருவோமாயின் அவ்வகராதி இருளிடைக் கைவிளக்கு என இவ் விலக்கியங்களைக் கற்போருக்குப் பெரிதும் பயன்படும் எனக் கருதப் பெற்றது. இதனை ஓர் ஆய்வுத் திட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு முழுமைபெற்ற நூல் வடிவமாக ஆக்கிய பெருமை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் இசுலாமியத் தமிழிலக்கியத் துறைக்குரிய தாகும். டாக்டர் ம. மு. உவைசு அவர்கள் இசுலாமிய இலக்கியத் தின் ஆழமும், அகலமும் அறியக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். அவ் விலக் கியத்தில் இளமை முதல் பயிற்சிபெற்றவர். இவ்விலக்கியங்களைக் கற்பதிலும், கற்பிப்பதிலும் தணியாத ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண் டவர். தமிழில் அறபுச் சொற்கள் எடுத்தாளப்படும் முறைகளையும், நெறிகளையும் பல்கால் ஓதி உணர்ந்தவர். அத்தகைய பெருந்தகை யாளர் இவ்வகராதியினை உருவாக்கி இருப்பது இதன் நிறை பண்பு கட்கு நிகரற்ற சான்றாகும். ஆராய்ச்சித் துணைவர் டாக்டர் பீ. மு. அஜ்மல்கான் அவர்களும் அறிஞர் உவைசு அவர்களை அடி யொற்றி இசுலாமிய இலக்கியத் துறையில் பயிற்சிபெற்று வருகிறார். அன்னாரது அருந்துணையாலும் இந் நூல் செவ்வையுடன் உரு வாகி உள்ளது.

இவ்வகராதியின் அமைப்புக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முதற்கண் தமிழ் இலக்கியத்தில் வரும் அறபுச் சொல் அகர வரிசைப்படி தரப் படுகிறது. அதனை அடுத்து அத்தமிழ்ச் சொல்லின் ஆங்கில ஒலி வடிவம் அமைகிறது. மூன்றாவதாக அச் சொல்லின் இலக்கண விளக்கம் குறிக்கப்படுகிறது. நான்காவதாக அதன் அறபு வடிவத்தின் ஆங்கில ஒலி வடிவமும் பின்னர் அறபு எழுத்துக்களிலேயே அதன் மூலவடிவமும் தரப்படுகின்றன. ஐந்தாவதாக அச்சொல்லின் பொருள் குறிப்பிடப்படுகிறது. இறுதியில் அச்சொல் இடம்பெறும் இசுலாமிய இலக்கிய மேற்கோள் அடி எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. அதனடியில் வருமிடமும் சுட்டப்பெறுகிறது. இத்தகைய நல்லமைப்புடைய அறபுத் தமிழ் அகர வரிசை ஒன்றை வெளிக்கொணர்வது மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெருமை தருவதாகும். இசுலாமிய இலக்கியக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு இந்நூல் பெரிதும் உதவும். இத்தகைய அடிப்படை நூல்களையும், மேற்கோள் நூல்களையும் உருவாக்குவதன் மூலம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவமுடியும் என்பதற்கு இந்நூல் தக்க சான்றாக அமைகிறது.

தமிழண்ணல்

'ஏரகம்'
சதாசிவ நகர்,
மதுரை - 625 020.
20 - 12 - 1983.

நன்றியுரை

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள திசைச் சொற்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரே காரணத்தினுல்தான் இஸ் லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் முஸ்லிம் அல்லாதோர் மத்தியில் பெரு வழக்கைப் பெறவில்லை. ஆதலினுல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள திசைச் சொற் களான அறபு, பார்சி மொழிச் சொற்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும் முகமாக அத்தகைய சொற்களின் அகராதி ஒன்று இன்றியமையாததாகின்றது. மதுரை காமராசர் பல் கலைக் கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறை தொடங்கப் பட்ட காலத்திலே இப்பணியின் முக்கியத்துவத்தை எமக்கு அப்போதைய துணைவேந்தராகக் கடமையாற்றிய அறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் உணர்த்தினுர்கள். அத்தகைய அகராதியைத் தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளுமாறு எம்மைப் பணித்தார்கள். அதன் பெரும் பேறே இந்த அகராதி. இவ்வகராதியைத் தயாரிப்பதில் எமக்கு எல்லா வகையிலும் உதவிபுரிந்த அறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்களுக்கும் தற்போதைய துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ஜா. இராமச்சந்திரன் அவர் களுக்கும் எமது நன்றி.

இவ்வகராதிக்கு மெருகூட்டும் வகையில் ஓர் அரிய அணிந் துரையை வழங்கிய துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ஜா இராமச் சந்திரன் அவர்களுக்கும், ஆக்கப் பணிகளில் ஊக்கம் அளித்துத் கொண்டிருக்கும் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக் குழுவினருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றி.

இவ்வகராதியைத் தயாரிக்கும்பொழுது ஆலோசனைகள் வழங்கி எம்மை ஊக்குவித்த முன்னுள் தமிழியல்துறைத் தலைவர் அறிஞர் முத்து சண்முகம்பிள்ளை அவர்களுக்கும், தற்போதைய தமிழியல் துறைத் தலைவர் அறிஞர் இராம. பெரியகருப்பன் (தமிழண்ணல்) அவர்களுக்கும் நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் தமிழண்ணல் அவர்களுக்கு நன்றி.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அறபு, பார்சிச் சொற்களை வகைப்படுத்தி, இனம் பிரித்து, அட்டவணை தயாரித்து, ஆய்வட்டைகளை வரிசைப் படுத்தி, இவ்வகராதியை முழு மைப்படுத்துவதில் ஆக்கபூர்வமான உதவிகள் புரிந்த அறிஞர் பீ. மு. அஜ்மல்கான் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி.

இந்நூல் உருவாக்கத்தில் எமக்கு உதவிய, பதிப்புத்துறைத் தலைவர், அறிஞர் கதிர் மகாதேவன் அவர்களையும் அவர்தம் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களையும் எம்மால் மறக்க முடியாது.

இதனை நல்லமுறையில் அச்சேற்றித்தந்த சென்னை திரீயெம் அச்சகத்தாருக்கும் அச்சுப்பிழைகளைத்திருத்தி இந்நூலின் பதிப்புக்குத வியதிருவாளர் எம். சையத் முகம்மது (ஹஸன்) அவர்களுக்கும் நன்றி.

ஆசிரியர்

சுருக்க விளக்கம்

பெ.	...	பெயர்ச் சொல்
இ. பெ.	...	இயற் பெயர்
பெ. அ.	...	பெயர் அடை
வி.	...	வினைச் சொல்
வி. அ.	...	வினை அடை
இட. பெ.	...	இடப் பெயர்
தொ.	...	தொடர்
வா.	...	வாக்கியம்
பெ. பன்.	...	பெயர் பன்மை

தமிழ் எழுத்துக்களுக்கேற்ற ஆங்கில எழுத்துக்களைக் குறிக்கும் அட்டவணை (Transliteration Table).

அ	...	a	ண்	...	ṇ
ஆ	...	ā	த்	...	t
இ	...	i	ந்	...	n
ஈ	...	ī	ப்	...	p
உ	...	u	ம்	...	m
ஊ	...	ū	ய்	...	y
எ	...	e	ர்	...	r
ஏ	...	ē	ல்	...	l
ஐ	...	ai	வ்	...	v
ஒ	...	o	ழ்	...	l̲
ஓ	...	ō	ள்	...	ḷ
ஔ	...	au	ற்	...	r̲
ஃ	...	k̲	ன்	...	n̲
க்	...	k	ஜ்	...	j
ங்	...	ṅ	ஷ்	...	ṣ
ச்	...	c	ஸ்	...	s
ஞ்	...	ň	ஹ்	...	h
ட்	...	ṭ	க்ஷ்	...	ks

அறபு எழுத்துக்கேற்ற ஆங்கில எழுத்துக்களைக் குறிக்கும் அட்டவணை (Transliteration Table).

ا	...	a	ض	...	ḍ
ب	...	b	ط	...	ṭ
ت	...	t	ظ	...	z̲
ث	...	s	ع	...	ʻ
ج	...	j	غ	...	g
ح	...	ḥ	ف	...	f
خ	...	ḥ̲	ق	...	q
د	...	d	ك	...	k
ذ	...	ẓ	ل	...	l
ر	...	r	م	...	m
ز	...	z	ن	...	n
س	...	s	ه	...	h
ش	...	š	و	...	w
ص	...	ṣ	ی	...	y

முன்னுரை

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பர். அகத்தின் அழகினை முகம் பிரதிபலிப்பது போன்று மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பது இலக்கியம். எனவே மக்கள் பண்பாட்டியல்புகளை இலக்கியக் கண்ணாடியில் பார்க்கலாம். ஓர் இனத்தின் பண்பாடு பெரும்பாலும் அந்த இனம் பின்பற்றும் சமய நெறியையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். அந்த மார்க்கம் எந்த மொழியில் தோன்றி வேரூன்றி இருக்கிறதோ அந்த மொழியின் தாக்கத்தை அந்த மார்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய வேற்றுமொழி இலக்கியங்கள் பிரதி பலிக்கக் காணலாம். அது அந்த இலக்கியத்தின் சிறப்பம்சமாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

பௌத்த மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழிலக்கியங்கள் தோன்றின. பௌத்த மதம் தோன்றிய மொழி பாளி. எனவே பௌத்த மத அடிப்படையிலான மணிமேகலை போன்ற தமிழ் இலக்கியங்களிலே பாளி மொழிச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளமை அவ்விலக்கியங்களின் சிறப்பியல்பாக அமைந்துள்ளது. மரக்கிளை என்னும் பொருளில் வரும் சாகை என்னும் சொல்லை இதற்கான எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

சமணசமயத்துக்குரிய மொழி பாகதம். எனவே சமணசமயக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றிய சீவகசிந்தாமணி போன்ற தமிழ் இலக்கியங்களிலே பாகத மொழியிலிருந்து வந்த சொற்கள் தமிழுருவில் காட்சி அளிப்பதைக் காணலாம். சிறுகட்டம் என்னும் பொருளில் வரும் குழு என்னும் பதத்தை ஈண்டு குறிப்பிடலாம்.

வைணவ மத அடிப்படையிலே தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் மிகப்பல. வைணவ மதம் சங்கத மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. எனவே வைணவ இலக்கியங்களுக்கு உரை கண்டவர்கள் தமது உரைநூல்களிலே ஏராளமான சங்கதச் சொற்களை உபயோகித்துள்ளனர். சில சமயங்களில் இத்தகைய வடமொழிச் சொற்களைக் கிரந்த எழுத்துக்களிலே வைணவ இலக்கியங்களின் உரைநூல்களிலே பயன்படுத்தி இருப்பதனால் வடமொழி தெரியாத ஒருவர்க்கு இவை புரியாத மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களாக மாறிவிடுகின்றன. ஏறத்தாழ சரிசமமாகவே தமிழ்ச் சொற்களுடன் சங்கதச் சொற்களும் இத்தகைய நூல்களில் கலந்துள்ளமையால் இந்த மொழிநடை மணிப்

பிரவாள நடை எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. மணியும் பவளமும் கலந்து சேர்க்கப்பட்டது போல் இவ்வுரைநடை நூல்கள் அமைந் துள்ளன. 'பிரிக்க' என்னும் பொருளில் வரும் 'விபஜிக்க' என்னும் சொல்லை இதற்கான எடுத்துக்காட்டாகச் சுட்டலாம்.

இஸ்லாம் தோன்றிய மொழி அறபு. இன்றும் இஸ்லாத்தி லிருந்து பிரிக்க முடியாத மொழியாக விளங்குகிறது அறபு மொழி. அது இஸ்லாத்தின் சமய மொழியாகத் திகழ்கிறது. பாரசீகத்தில் வழங்கிய மொழி பார்சி. அறபு எழுத்துக்களில் இன்று எழுதப்படும் பார்சி மொழி ஏறத்தாழ அறபு மொழியின் ஒரு கிளைமொழி என்று கூறக்கூடிய தன்மை வாய்ந்து உள்ளது எனக் கூறலாம். பார்சி மொழியும் இஸ்லாத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய மொழியாகும். எனவேதான் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங் களிலே ஏராளமான அறபுச் சொற்களும் ஓரளவு பாரசீகச் சொற்களும் கலந்துள்ளன.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களிலே இஸ்லாமியக் கலைச் சொற்களையும் கருத்துக்களையும் சிறந்த முறையில் விளக்குவதற்கு அறபு, பார்சிச் சொற்கள் இன்றியமையாதன வாயுள்ளன. இஸ்லாமியக் கலைச்சொற்களை நேரடியாகத் தமிழில் பெயர்க்க முடியாது. பெயர்த்தாலும் அச்சொற்கள் அவற்றின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கா. இறைவனைக் குறிக்கும் 'அல்லாஹ்' என்னும் அறபுச் சொல்லை எந்த மொழியில் பெயர்த்தாலும் அது அங்கு பொதிந்துள்ள கருத்தினைச் சுட்டாது. ஒரே சொல்லாகவும் அதனை மொழி பெயர்க்க முடியாது. எனவே அல்லாஹ் என்றே உபயோகிக் கப்படுகிறது.

தமிழ் அரிச்சுவடியில் உள்ள பகரத்துக்குச் சமமான எழுத்து அறபு மொழியில் கிடையாது. அதே போன்று பகர இனத்தைச் சார்ந்த வல்லொலி வல்லெழுத்தையும் (b) மெல்லொலி வல்லெழுத்தையும் (f) குறிக்கும் எழுத்துக்கள் அறபு மொழியில் உண்டு. பம்பரம் என்னும் சொல்லில் உள்ள இரண்டாவது பகரத்தையும் father என்னும் சொல் லில் வரும் பகரத்தையும் ஏறத்தாழக் குறிக்கும் இரண்டு எழுத்துக்கள் அறபு மொழியில் இருப்பதைக் காணலாம். இவ்விரண்டு ஒலிக் குறிப்பையும் சுட்டுவதற்கு தமிழில் உள்ள பகரத்தையே உபயோகிக்க வேண்டி இருக்கிறது. பகரத்தின் வல்லொலி வல்லெழுத்தின் ஒலிக் குறிப்பைக் கொண்ட 'நபி' என்னும் அறபுச் சொல்லையும் மெல் லொலி வல்லெழுத்தின் ஒலிக் குறிப்பைக் கொண்ட 'பஞ' என்னும் அறபுச் சொல்லையும் ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுக்களாகக் கொள்ளலாம். நபி என்னும் அறபுச் சொல்லைத் 'தீர்க்கதரிசி' என்று மொழி பெயர்த் தாலும் 'பஞ' என்னும் அறபுச் சொல்லை நிலையற்றவை என்று மொழி

பெயர்த்தாலும் அவற்றுள் பொதிந்துள்ள இஸ்லாமிய எண்ணக் கருவை முழுமையாக அவை எடுத்துக்காட்டா. எனவே இஸ்லாமிய பரிபாஷைச் சொற்களாக அவை இரண்டும் அதே வடிவில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெறலாயின. அவ்விரண்டு அறபுச்சொற் களும் அவற்றிற்குரிய தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சொற்களைவிட சீரமைப் பில் குறுகியவையாகவே உள்ளன. கவிதைக்கும் அதே உருவம் வாய்ப்பாக உள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் இஸ்லாம் பரவியதும் இஸ்லாமிய மார்க்க மொழி யான அறபு மொழியின் தாக்கத்தையும் தமிழ் மொழி எதிர்நோக்க வேண்டி இருந்தது. இத்தகைய தாக்கத்தை எதிர்நோக்கிய மொழி தமிழ் மாத்திரம் அன்று. இஸ்லாம் எங்கு எங்கு பரவியதோ அங்கு அங்கெல்லாம் அவ்வம்மொழிகளில் அறபு மொழியின் செல்வாக்கு இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

ஐபீரியக்குடா நாட்டில் இஸ்லாத்தின் ஆதிக்கம் பரவியதும் அக் குடா நாட்டின் மொழிகளான ஸ்பானிய, போர்த்துக்கேய மொழி களிலும் அறபு மொழியின் தாக்கம் ஏற்படலாயிற்று. இவ்விரு மொழி களிலும் பல அறபுச் சொற்கள் புகுந்து விட்டன. எல்லாவற்றையும் விட அறபு மொழியைப் பொறுத்த வரையிலேதான் இஸ்பானிய மொழி யின் கடப்பாடு கோடிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. இஸ்பானிய மொழி யில் புகுந்துள்ள அறபுச்சொற்கள் பல, அறபு மொழியில் உள்ள 'அல்' என்னும் முன் அடையைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. அறபு மொழி யில் 'அல்-றுஸ்' (al-ruzz) என்பது அரிசியைக் குறிக்கிறது. அதே போன்று இஸ்பானிய மொழியில் 'அல் அரேஸ்' அதே கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. நாளாந்த வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும் பல அறபுச் சொற்கள் இஸ்பானிய மொழியில் அதே கருத்தினைக் கொண் டுள்ளமையைக் காணலாம். இஸ்பானிய மொழியில் 'கபான்' (qabān) என்பது மேலங்கியைக் குறிக்கிறது. இச்சொல் அதே கருத்தில் அறபு மொழியில் வழங்கப்படும் 'கபா' (qaba) என்னும் சொல்லிலிருந்து தோன்றி உள்ளது. இஸ்பானிய மொழியில் 'Xems' என்பது சூரியனைக் குறிக்கிறது. அம்மொழியில் 'X' என்பது 'sh' என்னும் ஒலிக்குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது. அறபு மொழியில் 'ஷம்ஸ்' (shums) என்பது சூரியனைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

நிறுவையைக் குறிக்கும் றுத்தல் என்னும் சொல் போர்த்துக்கேய மொழியில் 'அர்றத்தெல்' என வழங்கப்படுகிறது. இதற்கும் மூலச் சொல்லாய் அமைந்தது 'அல்றத்ல்' (al-ratl) என்னும் அறபுச் சொல் லாகும்.

பொயிமா டி யுசுப் (Poema de Yucuf) என்பது ஆசிரியர் யார் என அறியப்படாத ஒரு கவிதை நூல். இது அல்குர்ஆனில் உள்ள ஒரு

கதையைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. இக்கவிதை நூலின் சிறப்பமிசமாவது இஸ்பானிய சொற்களைக் கொண்டு, பிரெஞ்சுக் கவிதை உருவில் அமைந்து, அறபு எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருப்பதுவேயாகும். ஐபீரியன்குடா நாட்டு மொழிகளில் ஏற்பட்ட அறபுக் கலப்பு அதன் சாயலையே மாற்றிவிட்டமையைக் காணலாம். இதிலிருந்து ஓர் இனத்தவரின் மொழியை அவ்வினத்தைச் சேர்ந்தோர் ஒழுகும் சமய நெறி, பின்பற்றும் பண்பாடு, கடைப்பிடிக்கும் பழக்கவழக்கங்கள் பாதிக்கின்றன என்பது புலனாகின்றது. முஸ்லிம்களையும் அவர்கள் பேசும் மொழிகளையும் பொறுத்த வரையில் இக்கூற்று முற்றிலும் உண்மையாகும்.

முஸ்லிம் மக்கள் அல்குர்ஆனை ஓதவேண்டியவர்களாவர். அவர்களின் தொழுகையில் அறபு மொழியே பின்பற்றப்படுகிறது. எனவே அறபுப் பயிற்சி அவர்களுக்கு இன்றியமையாததாகின்றது. அறபுச் சொற்களை உச்சரிப்பது அவர்களுக்கு மிக அவசியமாகிறது. இவை அல்குர்ஆனில் உள்ள சொற்களாக உள்ளன. சமயநெறி பற்றிய சொற்களாக உள்ளன. இஸ்லாமிய பண்பாட்டோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய சொற்களாக உள்ளன. ஒரு முஸ்லிமின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் இடம் பெறும் சொற்களாக உள்ளன. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது தமிழ்பேசும் ஒரு முஸ்லிம் அறபுச் சொற்களையும் அச்சொற்கள் மூலமாக அம்மொழியையும் அறிந்திருக்க வேண்டியவராகின்றார்.

ஒருவன் இரு வெவ்வேறு மொழிகளில் தனது கருத்துக்களை வெளியிடும்பொழுது, ஒரு மொழியைப் பேசும்பொழுது தன்னை அறியாமலேயே மற்ற மொழியிலுள்ள சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் உபயோகிப்பான் என்பர் ஜே. வான்றீஸ் என்பவர். எனவே இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற ஒருவன் தான் அறிந்த இரண்டு மொழிகளிலிருந்தும் அல்லது எல்லா மொழிகளிலிருந்தும் சொற்களை அவனது உரையாடலிலும் எழுத்தோவியங்களிலும் பயன்படுத்துவது சர்வ சாதாரணமானதொன்றாகும்.

அறபுமொழி உட்பட இஸ்லாமிய முதுசொத்தைப் பெற்றவர்கள் உலக முஸ்லிம் மக்கள். எங்கு வாழ்ந்தாலும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு இஸ்லாமிய நுண்கலைச் சொற்கள் அவசியமாகின்றன. இஸ்லாமிய மதக் கடமைகளை நிறைவேற்ற அவசியமாகின்றன. இம்மதக் கடமைகளும் ஒரு முஸ்லிமின் நாளாந்த வாழ்க்கையும் இரண்டறக் கலந்துவிட்டனவாகும். எனவே தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு அறபுச் சொற்களை அறிந்திருத்தல் இன்றியமையாததாகின்றது.

அறபில் வழங்கும் இஸ்லாமியப் பதங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க இயலாது. அவற்றைத் தமிழுருவில் எழுதுவதனுல் அதன் சரியான கருத்துக்களைப் பெறமுடியாது. எனவே தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தைப்பற்றி அறிவதற்கு இஸ்லாம் பற்றிய அறபுச் சொற்களை அறிவது இன்றியமையாததாகின்றது. இதன் பயனுக அத்தகைய அறபுச் சொற்கள் அவர்கள் பேசும் மொழியில் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெற்றுவிட்டன. தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்களின் எழுத்து வழக்கிலும் இன்றியமையாதனவாகி விட்டன.

கலப்பு மொழி அல்லாத மொழிகள் இல்லை எனலாம். பல்வேறு மொழிகளில் உள்ள சொற்களைக் கொண்ட ஒரு மொழியாக ஆங்கிலம் அமைந்துள்ளது. ஆங்கில மொழியை ஒரு சர்வதேசச் சந்தையாகவும் உலகில் உள்ள பல்வேறு மொழிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட சொற்களே அச்சந்தைக்கு வந்துள்ள விற்பனைப் பொருள்களாகவும் உருவகித்துள்ளார் மக்ஸ் முல்லர் என்னும் சொல்லாராய்ச்சி விற்பன்னர். அறபு மொழியைப் பொறுத்தவரையில் மக்ஸ் முல்லரின் இக்கூற்றின் மறுதலை ஏற்புடைத்தாய் அமைகிறது. முஸ்லிம் மக்கள் வாழும் உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அவ்வந்நாட்டு மொழிகளில் இஸ்லாமிய மொழியாம் அறிவுச் சந்தையான அறபு மொழியில் உள்ள பண்டப் பொருள்களான சொற்கள் நிரந்தரமான ஓர் இடத்தைப் பெற்றுவிட்டன.

திசைச் சொற்கள் இல்லாத மொழி இல்லை எனலாம். எந்த மொழியிலும் திசைச் சொற்கள் இடம் பெற்று விடுகின்றன. ஏனெனில் எந்த மொழியும் இக்கால கட்டத்தில் தனிமையாக இயங்க முடியாது. பல்வேறு வகையான தொடர்புகள் மொழிகளுக்கிடையே ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு தொடர்பு ஏற்படுவதனுல் ஒரு மொழியின் சொற்கள் மற்ற மொழியில் இடம் பெற்றுவிடுகின்றன. ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த மகா பிரடெரிக் என்பவர் பிரெஞ்சு மொழியைப்பற்றியும் ஜெர்மன் மொழியைப்பற்றியும் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

"நாம் பிறமொழியை (பிரெஞ்சு மொழியை) உபயோகிக்கும் பொழுது எமது தேசிய (ஜெர்மன்) மொழியிலுள்ள சொற்ருெடர்களைத் தவிர்த்துக்கொள்கிருேம். ஆனுல் எமது தேசிய (ஜெர்மன்) மொழியில் பேசும் பொழுது பிற (பிரெஞ்சு) மொழிச் சொற்களைத் தாராளமாக உபயோகிக்கிருேம்".

திசைச் சொற்களைப் பற்றிய அடிப்படைக் கருத்தினை எப்.லின்டிஷ் என்பவர் இவ்வாறு விளக்கி உள்ளார்:

"ஓர் இனம், கற்கும் பிற மொழியினுல் அவ்வினத்தின் மொழி கலப்பு மொழியாவதில்லை. மாருக பிற மொழியின் செல்வாக்குக்கு

இலக்காகும் அந்த இனத்தின் சொந்த மொழியினுலேயே அம்மொழி கலப்பு மொழியின் தன்மையைப் பெறுகிறது.''

தமிழ் மொழியையும் அறபு மொழியையும் பொறுத்தவரையில் இக்கூற்று மிகப்பொருத்தமாக அமைகிறது. சில சமயங்களில் ஒரு மொழியின் வளம் பெருக திசைச் சொற்கள் இன்றியமையாதனவாகின்றன. எனினும் சொற்றொடர்பைப் பொறுத்தவரையில் மொழிகளுக்கிடையில் ஒன்றின் தாக்கம் மற்றதில் ஏற்படுகின்றது. இத்துறையில் ஒரு மொழியின் செல்வாக்கு மற்ற மொழியில் இடம் பெறுகின்றது. தமிழ் மொழியில் அறபு மொழியின் செல்வாக்கினுலேயே ஏராளமான அறபுச்சொற்கள் தமிழ் மொழியிலே இடம் பெறலாயிற்று.

அறபு நாட்டிலிருந்து முஸ்லிம் மக்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து பண்டுதொட்டே தொடர்பு கொண்டிருந்தமையால் அறபுச் சொற்கள் தமிழ் மொழியிலே கலந்துவிட்டன. அவை அறபுச் சொற்கள்தாஞ என்று ஐயம் ஏற்படும் அளவுக்கு அவை தமிழ்ச்சொற்கள் போல் காட்சி அளிக்கின்றன. அவை சர்வசாதாரணமாகப் பொதுத் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழிலே அவற்றிற்குப் பிரதி ஈடாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய செந்தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கின்றபோதிலும் அறபு மூலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட சொற்களே பயன் படுத்தப்படுகின்றன. விடை என்ற பொருளில் 'பதில்' என்னும் சொல்லும் நன்கொடை என்ற பொருளில் 'இனும்' (இன்ஆம்) என்னும் சொல்லும் பிரதிநிதி என்ற பொருளில் 'வக்கீல்' என்னும் சொல்லும் இவை போன்ற பிறவும் அறபு மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு வந்த திசைச் சொற்களாகும்.

இதே போன்று பல பாரசீகச் சொற்களும் திசைச் சொற்களாக வந்து பொதுத் தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கில் இடம் பெற்றுள்ளன. காகிதம், சுமார், தராசு, தயார் என்பன பார்சி (பாரசீக) மொழியிலிருந்து தமிழில் புகுந்தவையாகும்.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களிலே அவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பாக அமைந்துள்ள அறபு, பார்சிச் சொற்கள் தமிழ்ப் பொதுவழக்கிலே இடம் பெற்றுள்ள அத்தகைய சொற்களிலிருந்து வேறுபட்டவையாகும். அவற்றைவிட மேலதிகமாக தமிழ் மொழியில் சேர்ந்துள்ளவையாகும். அத்தகைய அறபுச்சொற்களுள் சில அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களாக அமைந்துள்ளன. வேறு சில அல்குர்ஆன் சொற்களாகவும் சொற்றொடர்களாகவும் திருவசனங்களின் பகுதிகளாகவும் இடம் பெற்றுள்ளன. மற்றும் சில இஸ்லாமிய மார்க்கக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்றியமையாதனவாக அமைந்துள்ளன. இன்னும் சில சமூக, கலாசார நிகழ்ச்சி

களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இடம் பெற்றுள்ளன. இடப்பெயர்களும் இயற்பெயர்களும் அறபு நாடுகளின் இடப்பெயர் களும் முஸ்லிம் பெரியாரின் இயற்பெயர்களும் அறபுப் பதங்களாக அமைந்துள்ள சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. தமிழ் மொழிக்குப் புறம்பான இயற்பெயர்களும் உள்ளன. அவை முஸ்லிம் அல்லாதாரைக் குறிப்பிடுவனவாக அமைந்துள்ளன. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் விவரிக்கப் பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளில் சம்பந்தப்பட்ட முஸ்லிம் அல்லாதாரின் பெயர்களாகவே அவை அமைந்துள்ளன. அவை முஸ்லிம் அல்லாத பெயர்களாயிருந்த போதிலும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே அறபு எழுத்துக்களில் எழுதப்படும் முறையிலேயே இடம் பெற்றுள்ளன. அறபு நாட்டிலே பல்கிப் பெருகி இருந்த எண்ணிறந்த குலங்களின், கோத்திரங்களின், கூட்டங்களின் பெயர்கள் அறபுச் சொற்களின் தொகுதியில் அடங்கும் மற்றொரு பகுதியாகும். முஸ்லிம் ஆட்சி சம் பந்தப்பட்ட அறபுச் சொற்கள் மற்றொரு தொகுதியில் அடங்கும். நல்லடியார்களையும் இஸ்லாமிய மார்க்கக் கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு இயங்கிவரும் பல்வேறு குழுக்களின் தலைவர்களையும் குறிப்பிடும் பொதுப்படையான அறபுச் சொற்கள் மற்றொரு தொகுதியைச் சார்ந் தனவையாக அமையும். ஆடை, அணிகலன்கள், பாதரட்சைகள் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் அறபுச் சொற்கள் இன்னொரு தொகுதி யாக அமையும். அறபு இலக்கணத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சுட்டும் அறபுச் சொற்களும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெறத் தவறவில்லை. சூபிகள் என வழங்கப்படும் முஸ்லிம் மெய்ஞ்ஞானிகள் தமது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தும் கலைச் சொற்கள் மற்றொரு தொகுதியாக அமையும். இஸ்லாமிய அடிப் படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறபுச் சொற்களை இத்தகைய பல்வேறு தொகுதிகளாக வகுக்கலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அறபு, பார்சி மொழிச்சொற்கள் காரணமாக அறபு, பார்சி மொழிச்சொற்களை அறியாதோர் அவ்விலக்கியங்களைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதில் பெரிதும் இடர்ப்படுவர். இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள் எல்லோராலும் நயக்கத்தக்கனவாய் அமையாமைக் குரிய ஒரு காரணம், அத்தகைய நூல்களில் மலிந்துள்ள அறபு, பார்சி மொழிச் சொற்களேயாம். முஸ்லிம் அல்லாதோர் மாத்திரம் அன்றி முஸ்லிம் மக்கள்கூட இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை முழுமை யாகப் படித்துப் பயன்பெற முடியாமற் போனமைக்கு இது ஒரு காரண மாகும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்ள சீருப்புராணத்தை யும் மஸ்தான் சாகிபு பாடலையும் மாத்திரமே பெரும்பாலான தமிழ்

இலக்கியச் சுவைஞர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். ஏனைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அத்தகையோரின் கவனத்தை ஈர்க்கத் தவறி விட்டன. அத்தகைய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறபு, பார்சிச் சொற்களை தமிழ் இலக்கிய வல்லுநர்களால் இனங்கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. அதற்காக அவர்களைக் குறைகூற முடியாது. அத்தகையோர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பாக அமைந்துள்ள அறபு, பார்சிச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் துணையாக, அத்தகைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கருவூலங்களை முதுசொமாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள் அத்தகைய சொற்களை இனங் காட்டிக் கொடுக்காமல் இதுகாறும் வாளா இருந்து விட்டனர். முஸ்லிம்களின் முதுசொமான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியமும் ஒரு சில அறிஞரைத்தவிர ஏனையோரால் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டது. இது அவர்களின் குறையையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. அவர்கள் தமது கடமையைச் செவ்வனே நிறைவேற்றி இருந்தார்களேயானால் இத் தகைய புறக்கணிப்பு ஏற்பட்டிருக்காது. அவ்விலக்கியங்களை எல்லோரும் படித்துப் பயன் அடைந்திருப்பர். ஆய்வுக்கு இலக்காக்கி இருப்பர்; விதந்து பாராட்டி இருப்பர்.

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றி, அறபு, பார்சிச்சொற்களைப் பெருமளவில் கொண்டுள்ள தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்துப்பயன் அடைவதில் உள்ள முட்டுக்கட்டையை பலரும் அறிந்திருந்தனர். ஆனால் இக்குறையை நீக்கும் முயற்சியை இதுகாறும் எவரும் மேற் கொள்ளவில்லை. இக்குறை நிறைவு படுத்தப்பட வேண்டும் என உணர்ந்தார் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள். நாம் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பேராசிரியராகக் கடமை ஏற்ற பின்னர் இக்குறையை நிறைவு செய்யுமாறு டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் எம்மைப் பணித்தார்கள். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சான்றோரின் ஆய்வுக்கு இலக்காக வேண்டுவதாயின் அவ்விலக்கியங்களில் உள்ள அறபு, பார்சிச் சொற்கள் இனங்காட்டப்படல் வேண்டும் எனஆலோசனை கூறினார்கள். அத்தகைய சொற்களுக்குரிய பொருள் விளக்கப்படல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டார்கள். இத்தகைய பணிப்பின் பயனாகவே இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல் அகராதி ஒன்றினைத் தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொண்டோம். இம்முயற்சி எவ்வாறு மேற்கொள்ளப் படல் வேண்டும் எனத் துணைவேந்தர் அவர்கள் நெறிவகுத்துக் காட்டினார்கள். அப்பொழுது தமிழ், ஏனைய இந்திய மொழிப்புலத் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் டாக்டர் முத்து சண்முகம் பிள்ளை

அவர்கள் வகுக்கப்பட்ட நெறியை விளக்கினுர்கள். இப்போதைய பேராசிரியர் டாக்டர் பெரிய கருப்பனுர் (தமிழண்ணல்) அவர்கள் இப்பணியை நிறைவேற்ற உறுதுணையாக அமைந்தார்கள்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அறபு, பார்சிச் சொற்கள் அவற்றைப் பற்றி ஓரளவாவது பரிச்சயம் இல்லாதவர்களைத் திணற அடித்துவைக்க வல்லவையாகும். இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களிலே பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள ஓர் அறபுச் சொல் 'தீன்' என்பதாகும். தமிழ் மொழியில் சாதாரணமாகத் தீன் என்ருல் உணவு என்று பொருள்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் இச் சொல் 'தீன் பயிர்' எனச் சொற்ருெடராக அமைவதும் உண்டு. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இச்சொல்லை அறபுச் சொல் என அறியாதவர்கள் 'உணவுக்கான பயிர்' எனப் பொருள்கொள்வதற்கு இடமுண்டு. ஆனுல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே இச்சொற்ருெடர் 'தீன்' என்னும் பயிர்' எனப் பொருள்பட வந்துள்ளது. அறபு மொழியிலே 'தீன்' என்பது இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதே கருத்தில் இச்சொல் அல்குர்ஆனிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'தீன்' என்னும் அறபுச் சொல்லிலே உள்ள 'தகரம்' தமிழிலே 'வந்து' என்னும் சொல்லில் உள்ள தகரத்துக்கு ஏறத்தாழ சமமான ஒலிக் குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது எனலாம். 'தீன்' என்னும் அறபுச் சொல்லில் உள்ள 'தகரம்' ஒலிப்புடைய வல்லெழுத்தாகவே உச்சரிக்கப் படுகின்றது.

'ஈமான்' என்பது மற்ருேர் அறபுச் சொல். இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளிலே மிக முக்கியமான ஒரு சொல் இது. நம்பிக்கை அல்லது விசுவாசம் எனப் பொருள்படும். இதனை அறபுச் சொல் என்று அறியாதோர் இதனை ஒரு சொற்ருெடராகக் கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. அவ்வாருயின் 'ஈ மான்' என இரண்டு சொற்களாக அவ்வறபுச் சொல் கொள்ளப்படும். அவ்வாறு கொள்ளப்படின் ஈமான் என்னும் அறபு சொல்லின் பொருளுக்கு நேர்மாருன கருத்தே பெறப்படும்.

இஸ்லாமிய மூல மந்திரம் 'கலிமா' என வழங்கப்படும். இந்த அறபுப் பதத்தின் பொருள் 'சொல்' என்பதாகும். 'வணக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை; முகம்மது அவனின் தூதராவர் என்று பொருள்படும் 'லா இலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மது றசூலுல்லாஹ்' என்னும் அறபுச் சொற்ருெடரே முதலாவது கலிமாவாகும். ஆனுல் அறபு தெரியாத ஒருவர் அச்சொல்லை 'கலி மா' என்னும் இரண்டு சொற்களைக் கொண்ட ஒரு சொற்ருெடராகக் கொண்டு பொருள்கொள்ள முற்பட்டால் முஸ்லிம்களிடையே வழங்கும் கலிமா என்னும் அறபுச் சொல்லின் பொருளுக்கு நேர் மாற்றமான பொருளை உடையதாகப் புலப்படும்.

இத்தகைய அறபுச் சொற்களுள் மற்ருென்று 'சலவாத்து' என்பது. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின்பேரில் கூறப்படும் வாழ்த்தினை இவ்வறபுச் சொல் குறிக்கும். ஆனல் முன்னைய சொற்களைப் போன்று இச்சொல்லையும் 'சல வாத்து' என்னும் இரண்டு சொற்களைக் கொண்ட அறபு அல்லாத ஒரு சொற்ருெடராகக் கொண்டால் அதன் கருத்து முற்றிலும் முரணுனதொன்ருகப் புலப்படும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பயிலும் முஸ்லிம் அல்லாதாரிடையே தோன்றக்கூடிய இத்தகைய மயக்கத்தையும் இன்னேரன்னவற்றையும் தவிர்க்கு முகமாகவே துணைவேந்தர் அவர்களின் ஆலோசனைக்கிணங்க இவ்வகராதியைத் தயாரிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள சில அறபுச் சொற்கள் தமிழ் இலக்கண விகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. 'தீன்' என்ற சொல்லையே எடுத்துக்கொள்வோம். உயர்திணைப் பலர்பால் விகுதிகளைக்கொண்டு பல்வேறு உருவங்களில் 'தீன்' என்னும் அறபுச் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. 'அர்' என்னும் பலர்பால் விகுதியைப் பெற்று முஸ்லிம்கள் என்னும் பொருளில் 'தீனர்' என்றும் 'ஓர்' விகுதியைப் பெற்று 'தீனேர்' என்றும் 'அ' என்னும் இடைநிலையையும் 'அர்' என்னும் விகுதியையும் முறையே பெற்று 'தீனவர்' என்றும் வந்துள்ளமையைக் காணலாம். இவ்வாறு தமிழ் விகுதிகளைப் பெற்று வந்துள்ள 'தீனவர்' என்று குறிப்பிடும்பொழுது தீனை (மார்க்கத்தை)ப் பின்பற்றுபவர்களாகிய அவர்கள் என்றும் கொள்ளலாம். மற்ருேர் அறபுச் சொல் 'குபிர்' என்பதாகும். முஸ்லிம் அல்லாத தன்மையை, நம்பிக்கையற்ருேர் என்னும் பண்பைக் குறிக்குமுகமாகவே 'குபிர்' என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. இவ்வறபுச் சொல்லில் உள்ள 'பகரம்' ஒலிப்பில்லா வல்லெழுத்தாக அமைந்துள்ளமை ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இச்சொல் 'குபிர்' என்றும் 'குப்ர்' என்றும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'அர்' என்னும் பலர்பால் விகுதி பெற்றுக் குபிரர் என்றும் 'ஓர்' விகுதி பெற்றுக் 'குபிரோர்' என்றும் 'அன்' என்னும் ஆண்பால் விகுதி பெற்றுக் 'குபிரன்' என்றும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளது. 'நம்பிக்கையற்ருேராகிய அவர்' என்னும் பொருளில் 'குபிரவர்' என்றும் வந்துள்ளது. இங்கே 'குபிர்' என்னும் அறபுச் சொல்லுடன் 'அ' என்னும் இடைநிலையும் 'அர்' என்னும் விகுதியும் ஒன்றன்பின் மற்ருென்ருக வந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

'ஹக்' என்ருல் உண்மை என்பது பொருள். 'அல்ஹக்' என்னும் அறபுச் சொல் அல்லாஹ்வின் பண்பைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அவ்வறபுச் சொல் உண்மையானவன் என்னும் பொருளில் அல்லாஹ்வைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களில் ஒன்ருகவும் அமைந்துள்ளது. ஆனும்

அல்லாத பெண்ணுமல்லாத அலியுமல்லாத எந்த ஒரு பொருளுக்கும் உவமிக்கவும் முடியாத அல்லாஹ்வையும் அல்லாஹ்வின் பண்புகளையும் குறிக்க ஆண்பால் 'அன்' விகுதியையே பொதுவாக முஸ்லிம் மக்கள் பயன்படுத்துவர். வேறு விதமாகக் குறிப்பிட இயலாது. எனவே உண்மையானவன் என்று முஸ்லிம் புலவர்கள் அல்லாஹ்வை வருணிக்க முற்படும்பொழுது 'ஹக்' அல்லது 'ஹக்கு' என்னும் உண்மையைக் குறிக்கும் அறபுச் சொல்லுடன் 'அன்' என்னும் உயர்திணை ஆண்பால் விகுதியைச் சேர்த்து 'ஹக்கன்' என்றே குறிப்பிடுவர். இங்கு கிரந்த எழுத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பாத முஸ்லிம் புலவர்கள் அதனைத் தமிழ் மரபுக்கியைய தமிழ்ப்படுத்தி 'கக்கன்' என்றும் 'அக்கன்' என்றும் குறிப்பிடுவர்.

மக்களைத் தீயவழியில் செலுத்துபவன் இபுலீஸ் அல்லது சாத்தான் என்று அழைக்கப்படுவான். அத் தீயவனைக் குறிக்க இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே 'சூமன்' என்னும் சொல் பயன் படுத்தப் பட்டுள்ளது. இச்சொல் 'சூம்' என்னும் அறபுச் சொல்லாலும் தமிழில் உள்ள 'அன்' என்னும் விகுதியாலும் சேர்க்கப்பட்டு பெறப்பட்டுள்ளது. 'பாக்கியமற்றவன்', 'கலங்கிய சிந்தனை உடையவன்' என்னும் பொருள்களில் 'சூம்' என்னும் சொல் அறபு மொழியில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அதனையே இஸ்லாமியத் தமிழ் புலவர்கள் சாத்தானைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

'சிஹ்ர்' என்னும் அறபுச் சொல்லின் பொருள் 'பில்லி சூனியம்' என்பதாகும். அதனை இஸ்லாமியத் தமிழ் புலவர்கள் தமிழ் மரபுக் கியைய தமிழ்ப்படுத்தி 'சிகுறு' என்று தமது தமிழ் இலக்கியப் படைப் புக்களில் ஆண்டுள்ளனர். 'பில்லி, சூனியம்' செய்பவனைக் குறிப்பிட 'சிகுறு' என்னும் சொல்லுடன் தமிழில் வரும் 'அன்' என்னும் ஆண் பால் விகுதியையும் சேர்த்துப் பயன்படுத்தி 'சிகுறன்' என்று அழைப்பர்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே பண்மையை உணர்த்து வதற்கு அறபுச் சொற்களுடன் 'கள்' என்னும் பன்மை விகுதி பயன் படுத்தப்படுகிறது. அல்குர்ஆன் வசனம் 'ஆயத்' என அறபில் அழைக்கப்படுகிறது. அதன் பன்மை 'ஆயத்துக்கள்' என 'கள்' என்னும் பன்மை விகுதி பெற்று வந்துள்ளது. இஸ்லாம் அல்லாத் தன்மையை, நம்பிக்கையற்ற தன்மையைக் குறிப்பிடும் 'குபிர்' என் னும் சொல்லைப் பன்மைப்படுத்துவதற்கும் 'கள்' என்னும் பன்மை விகுதியைப் பயன்படுத்திக் 'குபிர்கள்' என ஆளப்பட்டுள்ளதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. வானவரைக் குறிக்கும் சொல் 'மலக்' அல்லது 'மலக்கு' என்பதாகும். அதன் பன்மை 'கள்' விகுதி பெற்று 'மலக்கு கள்' என வழங்கப்படுகிறது. மக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் மக்கிகள்

என்றும் மதீனாவைச் சேர்ந்தவர்கள் மதனிகள் என்றும் வழங்கப்படுவர். சில சமயங்களில் பன்மையாகவரும் அறபுச் சொற்களுக்கும் 'கள்' என்னும் பன்மை விகுதி சேர்க்கப்படுகிறது. நபி (தீர்க்கதரிசி) என்னும் அறபுச் சொல்லின் பன்மை 'அன்பியா' என்பதாகும். ஆனால் அச்சொல்லும் 'கள்' விகுதி பெற்று 'அன்பியாக்கள்' என வருகிறது. இறைநேசச் செல்வர் 'வலி' என அறபில் வழங்கப்படுகிறது. 'வலி' என்பதன் பண்மை 'அவ்லியா' என்பதாகும். அச்சொல்கூட 'கள்' விகுதி பெற்று 'அவ்லியாக்கள்' என வருகிறது.

உயர்திணைப் பண்மையைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மற்றொரு பலர்பால் விகுதி 'மார்' என்பதாகும். நபி என்னும் சொல்லுடன் பலர்பாலைக் குறிக்கும் 'மார்' என்னும் விகுதியைச் சேர்த்து 'நபிமார்' எனவும் 'வலி' என்பதனுடன் 'மார்' என்பதனைச் சேர்த்து 'வலிமார்' எனவும் 'குறைஷி' என்னும் சொல்லுடன் 'மார்' என்னும் விகுதியைச் சேர்த்து 'குறைஷிமார்' எனவும் வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். வானவர்கள் பண்மையில் 'மலாஇகத்' என அறபு மொழியில் வழங்கப்படுவர். எனினும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே அவர்கள் 'மார்' விகுதி பெற்று 'மலாஇகத்துமார்' என அழைக்கப்படுகின்றனர். தோழர்களைக் குறிக்கும் 'அசுகாபி' என்னும் அறபுச் சொல்லும் 'மார்' என்னும் பலர்பால் விகுதிபெற்று 'அசுகாபிமார்' என வழங்கப்படுகிறது. 'அசுகாபிமார்கள்' என்றும் வந்துள்ளது. நபிமார்கள், வலிமார்கள், மலாஇக்கத்துமார்கள் என இரட்டைப் பன்மை விகுதிகள் பெற்று அவ்வறபுச் சொற்கள் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதுமுண்டு.

சில அறபுச் சொற்கள் ஒரே கருத்தை உடையனவாய்ப் பல்வேறு உருவங்களில் வருவதுண்டு. தோழர்கள் என்ற பொருளில் சாஹிப் என்னும் சொல் இவ்வாறு வழங்கப்படும். சகுபி, சாகிபு, சகாபி, அஸ்ஹாபி, அசுகாபி, சகாபா என்பன அதற்கான உதாரணங்களாகும்.

அறபு இயற்பெயர்கள் சிலவற்றைக் கௌரவமாகக் குறிப்பிடும் முகமாக அப்பெயர்களுடன் 'அர்' என்னும் உயர்திணைப் பலர்பால் விகுதியைச் சேர்ப்பர். முகம்மது என்பது முகமதர் என்றும் அகுமது என்பது 'அகுமதர்' என்றும், மகுமூது என்பது மகுமூதர் என்றும் பெயர்கள் கௌரவமாக வழங்கப்படுவதும் உண்டு. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் இயற் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு 'ஆர்' என்னும் பலர்பால் விகுதியைப் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களைக் காணலாம். அலி என்னும் பெயருடன் 'ஆர்' என்னும் விகுதி சேர்ந்து புணர்ச்சியிலே உடம்படு மெய்யான யகரம் பெற்று அலியார் எனவும், ஹசன் என்னும் பெயருடன் 'ஆர்' விகுதி பெற்று ஹசனார்

எனவும் ஹு‍ைசன் என்னும் பெயருடன் 'ஆர்'. விகுதி பெற்று ஹு‍ைசனர் எனவும் வந்துள்ளது.

தமிழ் இலக்கண மரபுக்கியைய வரும் மற்ருெரு விகுதி 'இயர்' என்பதாகும். இதுவும் பன்மையை உணர்த்தும் விகுதியாகும். தோழர்கள் என்று பொருள்படும் அசுகாப் என்னும் அறபுச் சொல்லுடன் 'இயர்' என்னும் பலர்பால் விகுதி சேர்ந்து 'அசுகாபியர்' எனவும் வந்துள்ளது. இவ்வாறு குறைஷியர் என்னும் அறபுச் சொல்லும் 'இயர்' என்னும் பலர்பால் விகுதியைப் பெற்றுள்ளமை காண்க. மக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட மக்கியர் என்றும் மதினவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட மதனியர் என்றும் 'இயர்' என்றும் பலர்பால் பகுதி வந்துள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது. அறபு அல்லாதார் அஜமி எனப்படுவர். 'இயர்' விகுதிகொண்டு 'அஜமியர்' என்று இச்சொல் இடம்பெறும். அபிசீனிய நாட்டு மக்களைக் குறிப்பிட அபசியர் என்றும் மிசுறு நாட்டு மக்களைக் குறிப்பிட மிசுறியர் என்றும் எமன்நாட்டு மக்கள் எமனியர் என்றும் இன்னேரன்ன பல சொற்கள் வந்துள்ளன.

'மஃகான் புள்ளிமுன் அத்தே சாரியை' என்கின்றது தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் (145) உருபியல் (13). தமிழ் இலக்கண மரபுக்கியைய மகரமாகிய புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் வரும் சாரியை அத்துச் சாரியையாகும். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மகரவீற்று அறபுச் சொற்களும் இதே விதிக்கிணங்கப் புணர்த்தப்பட்டுள்ளமையைக்காணலாம். மக்காவில் உள்ள புனித கஃபா, ஹறம் என அழைக்கப்படுகிறது. ஹறம் என்ருல் புனிதமான என்பது பொருள். இந்த ஹறம் என்னும் அறபுச்சொல்லே 'கறம்' என இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆளப்பட்டுள்ளது. கறம் என்னும் அறபுச்சொல் 'இன்' உருபை ஏற்கும்பொழுது 'அத்து'ச் சாரியை பெறுகின்றது. கறம் + இன் = கறம் + அத்து + இன் = கறத்தின் என வரும். இவ்வாறு வந்த பல அறபுச்சொற்கள் உள்ளன. ஒசீவனம் என்ருல் உணவு, ஒசீவனம் + ஐ = ஒசீவனம் + அத்து + ஐ = ஒசீவனத்தை. இஸ்லாம் + இல் = இஸ்லாம் + அத்து + இல் = இஸ்லாத்தில். கலம் என்பது அறபில் எழுதுகோல். கலம் + ஆல் = கலம் + அத்து + ஆல் = கலத்தால். கியாமம் என்பது இறுதி. கியாமம் + நாள் = கியாமம் + அத்து + நாள் = கியாமத்து நாள் என வரும். இது இறுதி நாளைக் குறிக்கின்றது. சம்சம் என்னும் கிணற்று நீர் சம்சத்துநீர் என வருகிறது. சம்சம் + நீர் = சம்சம் + அத்து + நீர் = சம்சத்து நீர். மகரத்தை இறுதியில் கொண்ட இடப் பெயர்களும் மக்கத்து, மதீனத்து என்பன போன்ற அத்துச்சாரியை பெறுகின்றன.

அல்லாஹ்வின் தீர்க்கதரிசி என்ற பொருளில் நபியுல்லாஹ் என்றும் அல்லாஹ்வின் நண்பர் என்ற பொருளில் ஹபீபுல்லாஹ் என்றும்

அல்லாஹ்வின் தூதர் என்ற பொருளில் (இ)றசூலுல்லாஹ் என்றும் அல்லாஹ்வின் நேசர் என்ற பொருளில் வலியுல்லாஹ் என்றும் அல்லாஹ்வின் அலி என்ற பொருளில் அலியுல்லாஹ் என்றும் இஸ்லா மியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அறபு, பார்சிச் சொற்களை எழுதும்பொழுது அச்சொற்களின் நேரடி உச்சரிப்பைக் காட்டுவதற்குத் தமிழில் போதிய அளவு எழுத்துக்கள் உள்ளனவா? அவற்றை எடுத்துக் காட்ட கிரந்த எழுத்துக்கள் அவசியம்தானா? இவ்வினாக்களுக்கு விடை அளித்தல் எளிதன்று. எனினும் இவற்றிற்குரிய விடைகளைக் காணல் இன்றியமையாததாகும். இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியங் களைப்படைத்த முஸ்லிம் புலவர்கள் நூல்களிலிருந்து இத்தகைய வினாக் களுக்கு விடையளிக்கமுடியும். நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர் களின் வாழ்க்கையைப் பொருளாகக்கொண்டு உமறுப்புலவர் யாத்த சீருப்புராணம் என்னும் காப்பியத்தில் அறபுச்சொற்கள் தமிழில் எழுதப் பட்டுள்ள முறைமையைக்கொண்டு இவ் வினாக்களுக்கு விடையளிக்க முடியும்.

நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்கள் மக்கா மக்களின் கொடு மையைத் தாங்கமுடியாது மக்காவைத் துறந்து ஏறத்தாழ நானூற்றி ஐம்பது கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள மதீனமாநகருக்குத் தங்களது இணைபிரியாதத் தோழரும் பிற்கால மாமனாருமான அபூபக்கர் (றலி) அவர்களுடன் சென்ற பயணம் அறபு மொழியில் 'ஹிஜ்றத்'என வழங் கப்படுகிறது. இந் நிகழ்ச்சியிலிருந்தே முஸ்லிம்களின் ஆண்டான ஹிஜ்றி ஆண்டு ஆரம்பமாகி உள்ளது. இது இன்றைக்கு ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பமாகியது. கிரந்த எழுத்துக்களையும் பயன்படுத்தி 'ஹிஜ்றத்' என எழுதும்பொழுது அறபு மூல மொழியி லுள்ள நேரடியான உச்சரிப்பை ஓரளவு பெறமுடிகிறது. ஆனால் இப் பொழுது எமக்குக் கிடைத்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே இச் சொல் பல்வேறு விதமாக எழுதப்படுகிறது. ஹிஜுறத் என்றும் கிஜுறத் என்றும் கிஜ்றத் என்றும் கிசுறத் என்றும் கிசுறத்து என்றும் இசுறத் என்றும் ஹிஜரத் என்றும் ஹிஜுறத் என்றும் வெவ்வேறு வித மாக எழுதப்படுகின்றது. ஆனால் உமறுப்புலவர் தாம் இயற்றிய சீருப் புராண மூலப் பிரதியில் 'கிசுறத்து' என்றே எழுதிஇருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் சீருப் புராணத்தை 1842இல் முதன்முதல் பதிப்பித்த சேகு னுப்புலவர் என்று வழங்கப்படும் செய்கு அப்துல் காதிறு நயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர் அவர்கள் இச் சொல்லை 'கிசுறத்து' என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்பின்னர் பதிப்பிக்கப்பட்ட சீருப்புராணப் பிரதி களில் பதிப்பாசிரியர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்கியைய இச்சொல்லும்

இத்தகைய வேறு அறபு, பார்சிச் சொற்களும் திரிக்கப்பட்டும் மாற்றப் பட்டும் இடம் பெற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

முஹாஜிரீன் என்பது இத்தகைய மற்ரேர் அறபுச்சொல். மக்கா வைத் துறந்து நபிகள் பெருமானுர் முகம்மது (சல்) அவர்களைத் தொடர்ந்து மதீனமாநகருக்குச் சென்றவர்களே இவ்வறபுச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டனர். துறந்து சென்றவர்கள் என்பதுவே இவ்வறபுச் சொல்லின் பொருள். இவ்வறபுச் சொல்லும் முஹாஜிரீன் எனவும் முஹாசிரீன் எனவும் முகாசிரீன் எனவும் பல்வேறு விதமாக எழுதப்படு கிறது. ஆனுல் சேகுனுப்புலவர் அவர்கள் பதிப்பித்த சீருப்புராணத்தி லும், இயற்றிய காப்பியங்களிலும் 'முகாசிறீன்' எனவே இவ்வறபுச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்குகூட ரகர, றகரங்கள் இடம் மாறுவதும் உண்டு. உண்மையிலே பார்க்கும்பொழுது அறபு அரிச்சுவடி யிலுள்ள றகரம் வல்லெழுத்துக்குரிய உச்சரிப்பைக் கொண்டதாக இருக் கிறது. அறபு மொழியிலுள்ள றகரத்தை வல்லெழுத்தாலே எழுதுதல் தான் ஏற்புடைத்தாகும். றகர ஒற்று வரும்பொழுது மாத்திரம் இடை யின ரகர ஒற்ருக எழுதுதல்வேண்டும். ஏனெனில் றகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் வல்லின ஒற்றும் இடையின ஒற்றும் உச்சரிப்பில் வேறுபடுகின்றமையினுலேயாம். எனவே எப்பொழுதும் ஒற்று அல்லாத இடங்களில் அறபு றகரம் வல்லின றகரமாக இருந்தால் மாத்திரமே அறபு மொழியிலுள்ள அவ்வெழுத்தின் உச்சரிப்பு வேறுபடாது இருக் கும். இத்தகைய தமிழ் எழுத்து கிரந்த எழுத்து, வல்லெழுத்து, இடை யின எழுத்து வேறுபாடு காரணமாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரே கருத்துள்ள பல சொற்கள் ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாக, இவ் வகராதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த உச்சரிப்பு வேறுபாட்டைக் கருத்திற்கொண்டு எதிர் காலத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளைப் பதிப்பிப்பவர்கள் பணியாற்றினுல் ஓர் அறபுச்சொல் தமிழில் எழுதப்படும்பொழுது ஒரே உருவத்தை உடையதாக இருக்க வழிபிறக்கும்.

இதே போன்ற மற்ருெரு சொல் ஸுஜூது என்பது. இது முஸ்லிம் மக்கள் நாள்தோறும் ஐந்து தடவைகள் நிறைவேற்றும் தொழுகையில் ஒருநிலை. முழந்தாளிட்டு நெற்றியால் நிலத்தைத் தொடும்நிலைக்கு ஸுஜூது செய்வதை ஒருவகையில் ஒப்பிடலாம். இந்தச் சொல் பல் வேறுவிதமாக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஸுஜூது என்றும் சுஜூது என்றும் சுசூது என்றும் வந்துள்ளது. தனித் தமிழில் வரும் சுசூது என்ற ஒலிக்குறிப்பையே சேகுனுப்புலவர் தமது காப்பியங்களிலும் தாம் பதிப்பித்த சீராப்புராணம் என்னும் காப்பியத்திலுமே பயன்படுத்தி உள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ்

இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பெரும்பாலான காப்பியங்களை இயற்றியவர்களும் அவற்றை முதன்முதல் பதிப்பித்தவர்களும் தமது படைப்புகளில் அறபு எழுத்துக்களை எழுதத் தனித் தமிழ் எழுத்துக்களையே பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்பது புலனுகின்றது. இனிமேல் வரும் பதிப்புக்களிலும் இம்முறை பின்பற்றப்பட்டால் இவற்றைப் படிப்போருக்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள் பெருமளவு குறைந்து விடும். தேவைப்படின், அடிக்குறிப்புக்களாக அறபு, பார்சிச் சொற்களின் சரியான உச்சரிப்புக்குச் சமமான உச்சரிப்பைப் பெறு வதற்காகக் கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி அச்சொற்களை இடம் பெறச் செய்யலாம். அந்த அடிக்குறிப்புக்களிலே அவற்றிற்குரிய கருத்துக்களையும் குறிப்பிடலாம்.

தகர ஒற்றைக் கொண்டு முடியும் சில அறபுச் சொற்களில் தகர ஒற்று உச்சரிக்கப்படுவதில்லை. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இறுதித் தகர ஒற்றுக்கு முன்னதாக வரும் உயிர் எழுத்து நீட்டி உச்சரிக்கப் படுவது இயல்பாகும். இஸ்லாமிய மூலமந்திரத்தைக் குறிக்கும் கலிமா என்னும் சொல் அறபில் எழுதப்படும்பொழுது கலிமத் என்றே எழுதப்படுகிறது. ஆனல் அதனை உச்சரிக்கும் பொழுது அது கலிமா எனவே அறபு மொழியிலும் உச்சரிக்கப்படுகிறது. அமைதி என்னும் பொருளில் வரும் சலாமா என்னும் அறபுச்சொல் அறபில் சலாமத் என்று எழுதப்பட்ட போதிலும்கூட தகரவொற்றுவிடப்பட்டு, சலாமா என்றே உச்சரிக்கப்படுகிறது.

இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களில் சில சொற்களில் இவ்வாறு இறுதி யில் வரும் தகரவொற்று விடுபடாது அத்தோடு துகரமும் பெற்று இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். மஃறிபத் என்று அறபில் எழுதப்படும் அறபுச்சொல் அறபில் மஃறிபா என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது. ஆனல் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் தில் கவிதையில் வரும்பொழுது மஃறிபத்து என்றே வழங்கப்படுகிறது. கேடு என்ற பொருளில் வரும் முசீபத் என்பது முசீபத்து என்றும், பேறு என்ற பொருளில் வரும் நிஃமத் என்பது நிகுமத்து என்றும், உடல்நலம் என்னும் பொருளில் வரும் ஆபியத் என்பது ஆபியத்து என்றும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் வந்துள்ளன என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது.

முஸ்லிம் மக்களிடையே அறபுமொழி பெற்றிருந்த முக்கியத்துவம் காரணமாக அதன் பயிற்சி இன்றியமையாததொன்ருக இருந்து வந்தது. அறபு மொழிப் பயிற்சி வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் அறபு அகராதிகள் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்க ளிடையே தோன்றலாயின. அத்தகைய அகராதிகளுள் ஒன்று 'துஹ்ற

பத்துஸ் ஸமதிய்யா பீ தர்ஜுமதில் அல்பாழில் அறபிய்யா' என்பதாகும். இங்கு அறபுச் சொற்களுக்குக் கருத்துக்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. ஆனல் அத்தகைய தமிழ்க் கருத்துக்கள் அறபு எழுத்துக் களிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக முஸ்லிம் மக்களிடையே வழங்கும் அறபுத் தமிழ் நடையிலே இவ்வகராதி அமைந்துள்ளது. இதனை அறபு - அறபுத் தமிழ் அகராதி என அழைக்கலாம். இதனை இயற்றியவர் முதுகுளத்தூரைச் சேர்ந்தவர். அங்கிருந்த மத்ரசது மன்பஉல் ஹஸனுத் என்னும் அறபுக் கல்லூரியில் போதனுசிரியராகக் கடமையாற்றியவர், மௌலவி அல்ஹாஜ் முஹம்மது இப்ருஹீம் என்பவர் இவ்வகராதியின் ஆசிரியர். இவர் ஹஸன் லப்பை ஆலிமின் புதல்வர். இவரின் மூதாதையர் சைகு லப்பை ஆலிம் இப்னு நயினு முஹம்மது லப்பை இப்னு முஹம்மது லப்பை இப்னு சுலேமான் லெப்பை. இவர்கள் அனைவரும் முதுகுளத்தூரைச் சேர்ந்தவர்கள். மேலப்பாளையத்தைச் சேர்ந்த மஹ்மூத் லப்பை என்பவர் அச்சுக்காக இதனைப் பிரதி செய்துள்ளார். இவ்வகராதி ஹிஜ்றி 1331வது வருடம் றபீஉல் அவ்வல் மாதம் இருபத்தொன்பதாம் திகதி அதாவது 1913ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஏழாம் திகதி வெள்ளிக் கிழமை நிறைவுற்றது.

அறபு-அறபுத் தமிழ் அகராதியில் இடம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தையும் அறிமுகம் செய்து வைக்கையில் அவ்வெழுத்தைப் பற்றிய விவரத்தை இவ்வகராதியில் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். அல்குர்ஆனிலே இவ் அறபு எழுத்து எத்தனை தடவைகள் ஆளப்பட்டுள்ளன என்பதையும் குறிப்பிடுகிருர். எடுத்துக்காட்டாக அலிப் என்னும் அறபு அரிச்சுவடியின் முதல் எழுத்தைப் பார்ப்போம். இந்த அலிப் என்னும் முதல் எழுத்து பதின்மூன்று சூறத்து (அத்தியாயங்)களில் முதல் எழுத்தாக வருகின்றது. அல்குர் ஆனிலே அமைந்துள்ள அறபு எழுத்துக் களின் தொகை 3,35,992 என்றும் அவற்றுள் அலிப் எனும் முதல் எழுத்தின் எண்ணிக்கை 48,970 என்றும் குறிப்பிட்ட இவ்வகராதி ஆசிரியர் அலிபின் குணம் நெருப்பு என்றும், அதற்குச் சமமான எண் ஒன்று என்றும் அலிபு உச்சரிக்கப்படும் இடம் தொண்டையின் மேல் புறம் என்றும் விவரிக்கிருர். இதே போன்று அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களையும் வருணிக்கிருர். இந்த அகராதி இயற்றப்பட்டதன் குறிக்கோள் 'அறபுத் தமிழ் வாசிக்கும் பிள்ளைகள் அறபு நடையின் பழக்கத்தைப் பெறச் செய்வதே' என்றும் குறிப்பிடு கிருர், இதன் ஆசிரியர். இவ்வகராதி இரண்டு பாகங்களாலாயது. ஒரு தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இது வெளிவருவதற்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதாவது 1905ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மற்ருெரு அறபு-தமிழ் அகராதி

வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் பேசும் மக்களிடையே முதன் முதலில் வெளிவந்த அறபுத் தமிழ் அகராதி இது என்று கூறலாம். சஞ்சிகை களாக இவ்வகராதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 504 பக்கங்களைக் கொண்டது இவ்வகராதி. ஆனால் இவ்வகராதி அறபு அரிச்சுவடியின் முதல் மூன்று எழுத்துக்களால் ஆரம்பிக்கும் சொற்களை முழுமையாகக் கொண்டும் நான்காவது எழுத்தால் ஆரம்பிக்கும் சொற்களின் ஒரு பகுதியைக் கொண்டும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. எல்லா அறபு எழுத்துக் களுக்கும் உள்ள சொற்களைக் கொண்டதாக இந்த அகராதி அமைய வில்லை எனத் தெரிகிறது. இதன் அமைப்பு மற்றையதைவிட மாறு பட்டிருக்கிறது. முதலில் அறபுச் சொல்லும் அதன் கருத்தும் அதன் அடிச்சொல்லும் (தாதும்) வரிசைக் கிரமமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் சிறப்பமிசம் என்னவெனின் அறபுச்சொல் அறபு எழுத்திலும் அதன் உச்சரிப்புத் தமிழிலும் அதன் அடிச்சொல் அறபு எழுத்திலும் தரப்பட்டுள்ளமையேயாம். ஒவ்வோர் அறபுச் சொல்லுக்கும் பல கருத்துக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பலசஞ்சிகைகளாக வெளிவந்து பின்னர் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, இந்த அகராதி. அறபு மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றோரும் பெறவிரும்புவோரும் பயனடையும் நோக் கத்துடன் வெளியிடப்பட்டது இவ்வகராதி என்று இவ்வகராதியைப் பற்றி வெளியிடப்பட்ட ஒரு கருத்துக் குறிப்பிடுகிறது.

இவ்வகராதியை இயற்றியவர் ஹக்கீம் பா. முகம்மது அப்துல்லா சாகிபு என்பவராவார். இவர் ஒரு யூனானி வைத்தியர். சென்னை மாநகரத்தைச் சேர்ந்தவர். பல யூனானி வைத்திய நூல்களின் ஆசிரிய ராகவும் திகழ்ந்தார் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனை மவுலவி ஹாஜி குலாம் றசூல் சாகிபு அவர்களும் நாகூர் மகாவித்துவான் குலாம் காதிறு நாவலர் அவர்களும் பரிசோதித்துள்ளனர். முன்னுரை எதுவுமே இவ்வகராதியில் இடம் பெறவில்லை.

மற்றொரு அகராதி இலங்கையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இது ‘காமூசுல் அறபி வ அர்வி’ என அறபியில் அழைக்கப்படுகிறது. அறபு-தமிழ் அகராதி என்பது அதன் பொருள். இது இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டதாக உள்ளது. முதலில் அறபுச்சொற்கள் அறபு எழுத்திலும் பின்னர் அறபுச் சொல்லின் தமிழ்க் கருத்து அறபு எழுத்துக்களிலும் தரப்பட்டுள்ளன. இதனையும் அறபு-அறபுத் தமிழ் அகராதி என்றே அழைக்கலாம். அறபு-அறபுத் தமிழ் அகராதியை அறபு எழுத்துக் களில் பயிற்சி இல்லாதவர்களால் பயன்படுத்த முடியாது. இதன் ஆசிரியர் ஸையது யாஸீன் மௌலானா என்பவராவார். இவரின் முழுப்பெயர் ஸையது யாஸீன் இப்னு ஸையிது முஹம்மது ஹஸனிய் யுல் ஹாஷிமிய்யி என்பதாகும். இவர் இலங்கையில் தென் மாகாணத் தில் உள்ள வலிகாமம் என்னும் நகரில் இருக்கும் வலிப்பிட்டி என்னும்

ஊரைச் சேர்ந்தவராவார். இவர் ஓர் ஆத்மீக ஞானி. இவருடைய ஆன்மீகக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவோர் தமிழகத்திலும் உள்ளனர்.

இத்தகைய ஓர் அகராதியை இயற்றியதற்கான காரணத்தை இவ் வகராதி ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுகிறுர்.

''சுத்தமான தமிழில் அறபி கற்றுக்கொடுக்கப்படாததால் அறபி அறிஞர்களில் அனேகரின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்களில் பெருந் தவறுகள் காணப்படுகின்றன. அத்தோடு அறபி வாக்கியங்களின் சுத்தமான கருத்துக்களும் மறைபட்டுவிடுகின்றன. தத்துவ, பூத, பௌதீக, சாத்திரங்களும், சரித்திரம், வானசாஸ்திரம், பூமிசாஸ்திரம், ஏகேச்சுவரவாதம், வைத்தியம், தர்க்கம், கலை, இலக்கியம், ஐந்திரம், ரஸாயனம் முதலான முக்கிய அறிவுகளும் மத்றசாக் (அறபுக்கல்லூரி) களில் போதிய அளவில் கற்றுக்கொடுக்கப்படாமல் இருத்தலால் அவை களில் காணப்படும் விசேஷச் சொற்களில் சில அர்த்தமற்றனவாய்ப் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் இவ்வறிவுகளும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இக்காரணங்களால் அறபு பாஷா ஞானம், இயற்றலறிவு, இஸ்லாமிய தத்துவ போதனை, சாதனை, அனுஷ்டானம் இவைகள் மிக மிகக் குறைந்து காணப்படுகின்றமை கண்கூடு. ஆதலால் எம்மால் கூடிய பிரயாசையின் பேரில் மேற்கண்ட குறைகளில் ஒரு சிலவற்றையாவது சமாளிப்பான் வேண்டி அறிவுவகை விகற்பங்களால் பேதப்படும் அர்த் தங்களை அறபுச் சொற்களுக்குச் சுத்தமான தமிழில் அறபி லிபியில் எழுதுவதுடன் புதியவையும் புதிதாய் நுழைந்தனவுமான அநேக அறபுச் சொற்களின் அர்த்தங்களும் இதில் வரையப்படுகின்றன. இதனுல் தமிழ் முஸ்லிம்களின் அறபு அபிவிருத்திக்கும் அறபுத் தமிழுக்கும் புத்துயிரளிப்பதுடன் இஸ்லாமிய கலையும் அபிவிருத்தி அடைய ஏதுவாகிறது. நாளடைவில் இதனைத் தமிழ் லிபியில் வெளியிடவும் கருதியுள்ளோம்''.

இதனை அச்சிடுவதற்காக அறபு லிபியில் எழுதியவர் சென்னை யைச் சேர்ந்த மஹ்மூத் லெப்பை எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஹிஜ்றி 1356 முஹறம் மாதம் 19ஆந் திகதி சனிக்கிழமை முடிவெய் தியது.

முதலிரண்டு அகராதிகளையும் சையிது முகம்மது (''ஹஸன்'') அவர்களும் பின்னையதை ஆசிரியரின் மருகர் வலிகாமம் சையதுல் ஹாரிஸ் மௌலானு அல் ஹாஷிமி அவர்களும் தந்துதவினுர்கள்.

இம்மூன்று அகராதிகளும் அறபி மொழி பயிற்சி இல்லாதாருக்குப் பயனற்றவை ஆகின்றன. இரண்டாவதில் தமிழ் உச்சரிப்புக் கொடுக் கப்பட்டிருந்த போதிலும் அது முழுமையானதாக இல்லை. எனவே எமது இம் முயற்சி இன்றியமையாததாகின்றது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய அறபுச்சொல் அகராதியில் இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள தனித்த அறபுச் சொற்களும், அறபுச் சொற்களுடன் தமிழ் வடிவம் இணைந்த சொற்களும், தொடர்களும் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிசைப்படி அமைக்கப் பட்டுள்ளன. கிரந்த எழுத்துக்களில் தொடங்கி அமைந்த அறபுச் சொற்களின் வரிசை கடைசியாக இடம் பெற்றுள்ளது. இவ்வகராதி யில் ஓர் அறபுச்சொல் அல்லது தொடரின் விளக்கம் பின்வரும் வரிசைப் படி தரப்பட்டுள்ளது.

1. இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறபுச் சொல் அல்லது தொடர்.

2. அந்தந்த சொல் அல்லது தொடர்களுக்குரிய ஒலியனியல் குறியீடுகள் (Phonemic transcription).

3. இலக்கண விளக்கம்.

4. இஸ்லாமிய தமிழிலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள அறபுச் சொற்களின் அறபு மூலம் ஒலியனியல் குறியீட்டில் இடம் பெறல்.

5. இடம் பெற்றுள்ள அறபுச்சொல் அல்லது தொடர்களின் நேரடியான தமிழ் பொருள்.

6. இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தேவையான விளக்கங்கள்.

7. அறபுச்சொல் அல்லது தொடர் இடம்பெற்றுள்ள இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து ஒரு எடுத்துக்காட்டு-நூலின் பெயர், படலம், பாடல் எண்ணுடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இம் முறையின் கீழ்தான் இவ்வகராதியில் இடம் பெற்றுள்ள அறபுச் சொற்கள் விளக்கம் பெறுகின்றன. இது ஒரு பொது அமைப்பு முறையாகும். இவ் ஏழு பகுதிகளும் ஒவ்வோர் அறபுச் சொல்லிலும் இடம் பெறத்தவறினும் ஏழு பகுதிகளுள் ஒன்றோ இரண்டோ குறைந்து அமைந்திருக்கலாம். எனினும் இவற்றுள் 1,2,3,5,7, ஆகிய ஐந்து பகுதிகளும் இவ்வகராதியில் இடம் பெற்றுள்ள அனைத்து அறபுச் சொற்களுக்கும் தரப்பட்டுள்ளன.

இது முழுமையானது ஒன்று அன்று. எனினும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்வோருக்கு அங்குள்ள அறபுச் சொற்களை இனங்கண்டு கொள்வதற்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அக்கன் akkaṉ, பெ. பார். ஹக்கன்.

காதலால வையும் வேண்டாமெனவவன் கழற **அக்கன்** தூதரும்
சீறப்புராணம்: 90 : 82.

அக்கில் akkil, பெ. <ʻaql. عقل> கூரிய புத்தி.

அம்முறு மனத்தினுள் **அக்கிலும்** மாட்சியும்
இறவுசுல்கூல் படைப்போர்: 18 : 3.

அக்கீக்கா akkīkkā, பெ. <ʻaqīqā. عقيقة>

ஒரு வகையான தர்மம். (ஒரு பிள்ளை பெற்றவுடன் தலையிலிருக்கும் உரோமத்தைக் களைந்து அந்த உரோமத்தின் எடைக்கு வெள்ளியை நிறுத்தெடுத்து, அதனைத் தர்மமாக ஏழைகளுக்கு அளித்த பின்னர், இரண்டு ஆடுகள் தர்மமாக வழங்கப்பட வேண்டும்).

கொறியி ரண்டறுத் துடன் **அக்கீக்கா** வினைக் கொடுத்து
சீறப்புராணம்: 70 : 17

அக்கீல் akkil, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அக்கீல் என்பவன் பெறு
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீறப்புராணம் 28 : 29 (1209).

அக்குபர் akkupar, பெ. அ. பார். அக்பர்.

அக்பர் akpar. பெ. அ. <kubra كبر> பெரிய.

அக்கண நபி அல்லாகு **அக்குபர்** என்று ஒரு மூன்று ஓத
இக்கணம் சொல்லாயி லாகஇல் லல்லாஃ ஒல்லாகு
அக்பர் என்று அன்பின் தோன்றல் அறையவே பின் அல்லாகு
அக்குபர் ஒ லில்லாகில் கம்து என்றனர் அமரர் கோமான்
திருமணிமாலை 26 : 123.

அக்யாறு akyāṟu, பெ. <aḥyār اخيار> நன்மை.

அவரினும் வியந்துளோரீரைந்து **அக்யாறு**வானோர்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவா: குத்புநாயகம் 7 : 11.

அகதியத்து akatiyattu, பெ. <ahad. احديت> பார். மகுலியத்து. ஒன்றாய தன்மை.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்திறனந்தம்.

அகது akatu, பெ. <ahad. احد> ஒருவனைவன்.

ஆதியாய் **அகதாய்** ஆலமடங்கலுஞ் சமதாய் நின்றே
இறவுசுல்கூல் படைப்போர் 9 : 37.

அகது உகது வாகிது akatu ukatu vākitu, தொ. 'ஒருவன்' என்பதைக் குறிக்கும் சொற்றொடர்.

ஆதியாயாண்டவனை **அகது உகது வாகிது** வாய்
சோதியாய் நின் மலமாய்ச் சூழ்ந்தாய் பராபரமே
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: பராபரக்கண்ணி: 2.

அகபா akpā, பெ.

மரு நகும் மேனி வள்ளல் மன நகும் *அகபாக்கையில்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 234.

அகமது akamatu, இ. பெ. ஒரு கல்விமான்.

மலையுமான் சுலையுமான் சொல்
கல்விமான் *அகமதி*ன் சொல்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப் புராணம் : 1 : 10.

அகாயித் akāyit, பெ. <aqāid. عقائد>

இது 'கலாம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இஸ்லாத்தின் 'ஈமான்' என்னும் நம்பிக்கைபற்றி விளக்கும் பகுதி. சிறந்த அறிவு.

கொள்ளவேண்டிய வுறுதியினிருணயங் கொளுவி
யுள்ளமேயறு வகையினும் பிறவினு முதித்துத்
தள்ளருந்தகைத் தாயிசுலாமுழித் தனித்த
வெள்ளலின்றுல வுற்றவாமுயரகா *யி*துவும்

ஆரிபு நாயகம் : 8 : 22.

அகீல் akīl, பெ. பார். அக்கில்.

*அகீலொ*டு புத்தியதற் கன்னைபிதா

ஞானபபுகழ்ச்சி : 664.

அகுலாக் akulāk, பெ. <ahlāq.> நல்லொழுக்கம்.

திருந்து *சீரகு லாக்*கெனும் குணமுளர் சிறப்ப

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 5 : 101.

அகுமது akumatu, பெ.

முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் மற்ருெரு பெயர்.

குறைசி குலதில கமதின நகர் தனி
லரசு புரியும் *அகுமது* முகம்மதுநபி யிறசூலே

காசீம் திருப்புகழ் : 1.

அகுமது லெப்பை ஆலிம் akumatu leppai ālim, பெ.

காயல் பட்டணத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அறிஞர். குத்பு நாயகம் என்னும் நூலியற்ற உரை வழங்கியவர்.

நீதமே வந்த ஞானி *அகுமதி லெப்பை ஆலிம்*

சேகுனுப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 1 : 2.

அகுறசு akuracu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

திருத்தும் உரை பொறித்த திருமுகம் *அகுறசு*
அருள் உமரு செங்கை நல்கி

புதுகுஷ்ஷாம் : 16 : 10.

அச்சு accu, பார். ஹஜ்.

தவங்கடந்தாயி னுறுமக்கத்து *அச்சு*நற் றண்டலைவர்
தவங்கடந்தாயி னங்காப் போனம் மதீனத்தூந் தாரடியேத்
தவங்கடந்தாயி யைகூடாவகத்துனற் ருசனின் படி
தவங்கடந்தாயி டைப்பொன்பெறவேட்பது தாவத்தினே

திருமதீனத்தந்தாதி : 91.

அச்சுமரு accumarā, பார். ஹஜ்உம்ரு.
அச்சுமரு வெனுமரிய மாதவ
நிச்சயித் தைம்பது நிறைந்த வேதியர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 14.

அச்சுவத்து accuvattu, இ. பெ. ஒரு சேனைத் தலைவர்.
சேனைத் தலைவர் *அச்சுவத்தும்*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறப்புராணம் : 12 : 76.

அசது acatu, பெ. ஒரு கூட்டத்தின் பெயர்.
அசையா உருமேறு எனமுழங்கும்
அசதுக் கூட்டத்து அறபிகளும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறப்புராணம் : 12 : 20.

அசமி acami, பெ. <ajmi. عجمي> அறபு அல்லாதவர்கள்.
பொன்றிலாப் புகழ்சேர் *அசமி*
பதுறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 13 : 14.

அசர் லுகர் பஜ்று acar lukar pajru, பெ. <asr luhar fajr. فجر ظهر عصر> பிற்பகலின் நடுப்பகுதியிலும், நண்பகலிலும், அதிகாலை சூரிய உதயத்துக்கு முன்னரும் முறையே நிறைவேற்றப் படும் தொழுகைகள்.
பொருவில் *அசர் லுகர் பஜ்று*ளவும் பரிபூரணமாய்
ஞானமணி மாலை : 256.

அசறு acaru, பெ. <asr. عصر> பிற்பகல் நடுப்பகுதி நேரத் தொழுகை. இது ஐவேளைத் தொழுகைகளுள் ஒன்று.
ஆரணப் பொருளை ஓர்ந்த
அளவினில் *அசறு* தோன்ற
சீறப்புராணம் : 78 : 22.

அசறு acaru, عصر> பெ. காலத்தைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.
கணிக்கு மெய்ம்மறை *யசறி*னதானையும் காட்டி
புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 35.

அசனா acanā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
துண்ணில் *அசனா* மகமுதலாம்
புதுகுஷ்ஷாம் : 41 : 161.

அசனா acanā, இ. பெ. ஒரு நகரத்தின் பெயர்.
போது அலர்த்த பொழில் *அசனா*புர துணர்ப்பசும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறப்புராணம் : 3 : 28 (91).

அசனார் acanār, இ. பெ. அலி (றலி) அவர்களின் புதல்வர்.
வென்றி அலியே *அசனே* அருள்
வேந்தே என்ன விளித் துரைப்பான்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறப்புராணம் : 22 : 35.

அசா acā, பெ. <āsa. عصا> ஊன்றுகோல்.
கையினில் *அசா*கோல் ஒன்றினைத் தாங்கி
சீறாப்புராணம் : 74 : 39.

அசாசில் acācil, பெ. பார். அஜாசில்.
செரியு மாத மொடசாசிலும் மருளிற் செப்பும்
ஞானமணிமாலை : 177.

அசாபு acāpu, பெ. <àsāb. اصحاب> நெருங்கிய தகப்பன்வழி உறவினர்.
ஆகையால் எனதுறும் *அசாபு*ள் ளோர்களே
பதுறுத்தீன் புலவர் : முகியிதத்தீன் புராணம : 64 : 26.

அசியம் aciyam, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
வாலிய திறத்தர் *அசியம்* மகதனை
புகுஷ்ஷாம் : 38 : 9.

அசீசு acīcu, இ. பெ. <aziz. عزيز>
ஆற்றல் மிக்கவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜ நாயகம் : 36 : 37.

அசீசுல் ஹக்கீம் acīcul hakkīm, பெ. பார். அசீசு, கக்கீம்.
கருவினுங் கருவெனக் காணெ ணுதவன்
மருவினு மருவென வயங்கும் பல்லுயி
ருருவினு முருவென வுவந்து காத்தருள்
வெருவிலா *வசீசுல் ஹக் கீமெ*ன் மேலவா
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 80

அசுஅரி acuari, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மொய்ம்புடை *அசுஅரி*ய்யர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 247.

அசுதமு acutamu, இ. பெ. பனீ கிவால் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்.
தடம்புயத் தக்கீபு கவாசின் *அசுதமு*
பனியகுமது மரைக்கயார் : சீறாப்புராணம் : 27 : 2 (1084).

அசுல் acul, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
தண்டார் மசுலமா அருமைத் தனையர் *அசுலு*ம்
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 5.

அசுலான் aculān, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
வன் கரத்து ஐயில் சியாது வரும் மகன் *அசுலான்* தன்னின
புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 114.

அசுவது acuvatu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
கடையினில் *அசுவது* நிற்பக் கண்டு
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறாப்புராணம் : 34 : 22 (1492).

அசுநூசு acunūcu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

களவன்றிற வுறுசேனைகள் கடலென்றணி வரவே
தளமொன்றிய வசுநூ சுயர் தலைவன்றிசை பாடுவான்
திருமணிமாலை : 5 : 63.

அசுமா acumā, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

பேறுரை பெற்ற மேன்மைப் பெண்கொடி *அசுமா* என்னும்
தேறுரை யன்னை நோக்கித் திறவணி யெந்தை கொண்ட
வாறுரை மின்க ளென்ருர் வடிவயில் அப்துல்லாவே
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 4.

அசுமா acumā, பெ. ப. <ism. اسما> பெயர்கள்.

புக்கு மாக்களை யொருவரி னெதிரி ரீஇப்புனிதமார் *அசுமாக்கள்*
தொக்க வாகிய வொன்ருெழி ஆயிரந் தொடர்பொடு நனியோதி
ஆரிபு நாயகம் : 10 : 8.

அசுவர் acuvar, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அடல்புடைத்த வாசிமன்னர் ஐந்து நூற்றின் *அசுவர்*சேய்
புதுகுஷ்ஷாம் : 30 : 75.

அசுறபி acuṟapi, பெ. <asrufi (Parsi) اشرفی> ஒரு நாணயம்.

திறவலர் தம்மைக் கூவி யரியொளி நிகருந் தங்கத்
தசுறபி யிருபது ஈந்து
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 27 : 4.

அசுறுறு acuṟāṟu, பெ. <asrār اسرار> இரகசியங்கள்.

கருணை *அசுறுறு* குந்தலம்
சாதுலி நாயகம் : 20 : 1.

அசுஹது(க்) கலிமா acuhatukkalimā, தொ. <ashad kalimā. اشهد كلمه > பார். கலிமா.

இரண்டாங் கலிமா அஷ்ஹது அன்லா இலாக இல்லல்லாஹு வஅஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதுர்றசூலுல்லாஹ் — வணக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என சாட்சியம் கூறுகின்றேன். அவனது தூதர் முகம்மது என்றும் சாட்சியம் கூறுகின்றேன்.

வரிசையி னபியுல் லாமுகம்மதே உண்மைத் தூதென்று
அரசல ருரைத்தீ மான்கொண்டு *அசுஹதுக்கலிமா* இன்ப
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம) : 16 : 20.

அசுஹாபி acuhāpi, பெ. <ashāb. اصحاب> (நபிகளுடைய) தோழர்.

மக்க மாநகர் விடுத்துநன் மதீனமா நகரம்
புக்கு தற்கிட மெனவரு நெறியினிற் புறத்தி
லொக்க லோடசு *ஹாபிக* ளொவ்வொரு பெயரா
சீருப்புராணம் : 52 : 2.

அடவு aṭavu, பெ. பார். அதபு.

அடவுட ஞேதி நின்றே னதுவன்றி நாற்பதரி நாள்
பதறுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 14 : 10.

அத்தகிய்யாத்து attakiyyāttu, பெ. <attakiyāt. التحيات> தொழுகையில் ஓர் இருக்கை.

அகற்றுமவ் விடங்கிடந்த சுஜூது தீர்ந்து தன்மேல்
*வகுத்த **அத்தகிய்யாத்தினி** லிருந்திடில் வந்து*
பகுத்திடுந்து டைமீதினி லேறித் தன்படத்தை
முகத்தில் வைத்து மேற்கந்தர முற்றுஞ் சுற்றியதே
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 10 : 5.

அத்தகியாத் attakiyāt, பெ. பார். அத்தஹிய்யாத்.

அத்தகி யாத்தி ஞர்ந்திடு பொருடான்
சுத்த மாகிய தூயநற் செயல்களும்
மிகுருசு மாலை : 593.

அத்தர் attar, பெ. <atr. عطر> வாசனைத் திரவியம்.

*சவுரி **அத்தர்** புடை மல்க*
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 48.

அத்தஹிய்யாத் attahiyyāt, பெ. <attahiyyāt. التحيات> என்றுமுள்ளமை.

அத்தஹிய் யாத்தென் றருணபி மொழிந்தார்
எத்து மதின்பொரு ளென்று முள்ளமையும்
மிகுருசு மாலை : 593.

அத்தாசு attācu, இ. பெ. ஒரு பெயர்.

*அண்ணலு முரைப்பச் செவ்வி யகமகிழ்ந்த **அத்தா** சென்போன்*
சீருப்புராணம் : 4 : 25.

அதபு atapu, பெ. <adab. ادب> நன்னடத்தை.

*அறிவு **அதபு** அறமுறை*
சீருப்புராணம : 6 : 1.

அதர்வு atarvu, இ. பெ. நபித் தோழர்களுள் ஒருவர்.

*மருவும் **அதர்வு**என் பவர்க்கும்*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 32 : 17 (1357).

அதல் atal, இ. பெ. <adl. عدل> நீதியாளன். அல்லாஹ்வின் அழகுதிருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

அதவி atavi, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

***அதவி**யின் கிளையவு*
புதுகுஷ்ஷாம் : 30 : 106.

அதனா atanā, பெ. ஒரு திரை.

*உரை **அதனா** வென்ற திரை*
மிகுருசு மாலை : 560.

அதா atā, பெ. <ada. ஒருவன் பெயர்.

*என்று எழுதிடுதல் வேண்டும் என்றனர் **அதா**வின் சொற்போல்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 76.

அதாபன் atāpan̲, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
யாவர்க்கும் மிக வெதுப்பம் புரிந்து நின்றனன்
அதாபன் எனும் பெயர் பொலிந்தான்
திருமணிமாலை : 21 : 22.

அதாபு atāpu, பெ. <ȧzāb. عذاب> தண்டனை.
அதாபு என்றொரு பிணி பிடிக்கும்
சீறாபுராணம் : 27 : 120.

அதி ati, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.
நாமமே நிறுத்தம் ஒற்றர் நாயகம் ஆமிறு ஈன்ற
மாமகன் *அதி* யென்றோதும் மாதவர் விரைவின் வந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 65.

அதிய் atiy, பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
ஆசிம் ருபிகும் *அதிய்யு* மெசீதும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 124.

அதின் atin̲ பெ. <adn. عدن> ஒரு சுவர்க்கத்தின் பெயர்.
கதிர்போ லவேஇலங்கக் கண்டநடுச் சொர்க்கம்
*அதின்*என் றுரைத்தார் அறிந்து
மிகுறாசு மாலை : 473.

அதுறசு atur̲acū, இ. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.
இனத்தர்வாழ் *அதுற சு* என்று இயம்பிய தலத்துளோரும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 33 : 43 (1405).

அதுனன் atun̲ān̲, இ. பெ. உதது என்பவரின் புதல்வர், நபிகள் பெருமானின் மூதாதையர்.
வெண்ணிலா விரிக்கு மொருதனிக் குடைக்கீழ்
வேந்துசெய் தருள்புரி *அதுனன்*
சீறாப்புராணம் : 4 : 57.

அந்தலத் antalat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
கசறச்சாவும் *அந்தலத்தும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 3.

அப்தால் aptāl, பெ. <abdāl. ابدال> ஒருவகை மனிதர்.
உறுமக் காநா வேழ*ப்தால்* உயர்நிலை
சாதுலிநாயகம் : 16 : 17.

அப்து aptu, பெ. <abd. عبد> அடிமை.
வேலையர்க் கூவார் *அப்து*கட் குறும்பணி பணியார்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 27 : 16.

அப்துத்தார் aptuttar, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
சீரணி *அப்துத்தாரி*ன் செல்வராம் யெகுவா வென்பார்
புதுகுஷ்ஷாம : 57 : 67.

அப்துல்லா[1] aptullā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் தந்தையார். அப்துல் முத்தலிபு என்பவரின் புதல்வர்.

கிம்புரிக் கோட்டுக் கடமலை துளைத்துக்
கிளைத்திடும் வேற்கரர் ஹாஷீம்
அம்புவிக் கரசாய்ப் பெற்றெடுத் துவந்த
வருமணி அப்துல் முத்தலிபு
நம்பிய தவப்பே றெனவிருந் திலங்கி
நறைகமழ் அப்துல் முத்தலிபு
தம்பெயர் விளக்கக் குவலயத் துதித்த
சந்ததி *அப்துல்லா* வென்போர்

சீறுப்புராணம் : 4 : 67.

அப்துல்லா[2] aptullā, இ. பெ. <abdulla. செவிலித்தாய் அலிமாவின் புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

சேட்டிளஞ் சிங்க மென்னுந் திறலுறை *அப்துல்லா*

சீறுப்புராணம் : 7 : 3.

அப்துல்லா[3] aptullā, இ. பெ முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

பதித்தலத் துதித்த *அப்துல்லா* தரும் பாலனோர்

பதறுத்தீன புலவர் : முகியிததீன புராணம் : 4 : 8.

அப்துல்லா[4] aptullā, இ பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

காணருங் கவன வாசிக் காவலன் குறுத்தின் தோன்றல்
ஆணருஞ் சிங்கமன்ன *அப்துல்லா* கொண்டு நாளும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 33.

அப்துல்லா[5] aptullā இ பெ ஓர் ஆணின் பெயர்.

தரித்த வெம்சிலைத் தானுவின் *அப்துல்லா*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 3 : 7 (75).

அப்துல்லா[6] aptullā, இ. பெ. கதறு என்பவரின் புதல்வர்.

கதறின் தனயன் *அப்துல்லா*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 123 (1028).

அப்துல்லா[7] aptullā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

செருமுகத் தினில் *அப்துல்லா* எனும் திறல் அரசை

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 21 : 8 (691).

அப்துல்லா இபுனு முகைது aptullā ipuṉu mukaitu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அப்துல் லாஇபுனு முகைது மலத்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 123.

அப்துல்லா இபுனு சகுபர் aptullā ipuṉu cakupar இ. பெ. <Abdullah ibn Jahfar. சகுபர் என்பவருடைய புதல்வர் அப்துல்லா.

அப்துல் லாதமய னரருள் சேய்சேய்
அப்துல் லாஇபுனு சகுபர் அடைந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 123.

அப்துல்முத்தலிப் aptul muttalip, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் பாட்டனார். ஹாசீம் என்பவரின் புதல்வர்.

புவியிடை மழைபொழி யாத நோவினல்
அப்துல்முத் தலிபெனு மரசர் நாயகர்
சீருப்புராணம் : 8 : 49.

அப்துல் முனப் aptul muṉāp, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் குசை என்பவரின் புதல்வர்.

வில்லுமிழ் வயிரத் தொடைபுரண் டசைந்த
விறற்புயர் குசைதரு மதலே
செல்லென விரங்குஞ் சினந்துவே ருங்கும்
செழுங்கரர் அப்துல் முனபு
சீருப்புராணம் : 4 : 66.

அப்துல்லா கிபுனு ருபிகு aptullā kipuṉu rāpiku, <Abdullah Ibn Rabih. இ. பெ. ருபிகு என்பவரின் புதல்வர் அப்துல்லா.

அப்துல் லாகிபுனு ருபிகு மாள்வல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 123.

அப்துல் றகுமான் aptul ṟakumāṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நன்மன ஹமீதின் தோன்றல் நனிஅப்துல் றகுமான் சொல்லில்
புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 31.

அப்துற்றகீம் apturṟakīm, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

நறைப்புய வாகை அப்துற்றகீம் அலர்ப் பதமுட் கொள்வாழ
திருமணிமாலே : 1 : 20.

அப்துற்றகுமான்[1] apturṟakumāṉ, இ. பெ. முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் நெருங்கிய தோழர்களுள் ஒருவர்.

உரிய அப்துற் றகுமான் என்று உரைக்கும் நாமம் பெற்ருரே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 156 (400).

அப்துற்றகுமான்[2] apturṟakumāṉ, இ. பெ. முகியத்தீன் ஆண்டவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பிரமுகர்.

ஒன்றலுள ரப்துற்றகு மானெனை உயர்ந்தோர்
சேகுனப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 23 : 10.

அப்பாசு[1] appācu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.

உமறுடன் உதுமான் வெற்றி உயர் அலிஅப்பாசு
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 41.

அப்பாசு[2] appācu, இ. பெ. மிறுத்தாசு என்பவரின் புதல்வன்.

வடிவுறும் அப்பாசு என்னும் மைந்தனே விளித்துச் சொல்வான்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 26 (1073).

அப்பாசு[3] appācu, இ. பெ. நபி முகம்மது (சல்) அவர்களின் சிறிய தந்தையார்.

சிறிய தந்தைஅப் பாசமுன் தீன்நிலே சேர்ந்து

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 22 (928).

அப்பாது appātu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

தல கறுத்தராம் காலிது நவுபல் அப்பாது

புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 148.

அப்பார் appār, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

யாவு மிருந்து மாயுதமொன் றில்லார்க் கேதுண்டமராடு
மாவலு பாயமென *அப்பார்* மகளார் அபீஹத்திவை கூற

புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 82.

அப்பான் appāṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சீருடை அப்பானும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 7.

அபசிய்யா apaciyyā, حبشية பெ. கோத்திரத்தின் பெயர்.

......ஆர்க்கும் *அபசிய்யர்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 230.

அபஷி apasi, حبشي பெ. அபிசீனியாவைக் குறிக்கும்.

உறைந்த மாந்தருக்கு *அபஷியர*சென

சீருப்புராணம் : 35 : 11.

அபாசுபியான் apācupiyāṉ, இ. பெ. இஸ்லாத்தை ஆரம்பத்தில் எதிர்த்த குறைஷிகளின் தலைவர்களுள் ஒருவர். மக்கா வெற்றி கொண்டதன் பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர்.

ஈனன் *அபாசுபியானு* மின்பமு
மானமுந் தவிரபூ ஜகுலும் வன்கொலைக்
கான பஞ்சரசபு வானு மாண்டொரு
தானமீ தமர்ந்து நின்றவர்கள் சாற்றுவார்

சீருப்புராணம் : 58 : 8.

அபாமுகம்மது ஜாவறல் முகல்லீ apā mukammatu jāwaṟal mukallī, ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

வண்மையாம் விடைகொள் *அபா முகம்மது ஜாவறல்முகல் லீ*வரன் மவுல்வாம்

நவமணிமாலை (முகியததீன புராணம்) : 34 : 1.

அபாமூசா apāmūcā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

அதிக வீரம் கொண்டு ஓங்கிய புகழ்*அபா மூசா*

பனியகுமது மரைக்காயர் ; சீருப்புராணம் : 27 : 91 (1163).

அபா யெஜீது apā yejītu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

இடனமர் நிலேய *அபா யெஜீதெ*ன் றோங்கிய
கடனிகருள வர்கழல்களேத் துவாம்

ஆரிபுநாயகம் : 1 : 17.

அபித்தாலிபு apittālipu, இ. பெ. பார். அபுத்தாலிபு.

அம்மொழி கேட்டபித் தாலிபு ஆகிய
மும்மதக் கரியுயிர் முகம்மதுக்கு

சீறுப்புராணம் : 8 : 57.

அபித்தாலீபு apittālīpu, இ. பெ. அலி (றலி) அவர்களின் தந்தை.

அயர்விலா துரைத்த சொற்கேட் டருளுறை அபித்தாலீபு

சீறுப்புராணம் : 22 : 39.

அபியப்துலா api aptulā, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

அவமொரு நாளும் பேசார் அபியப்துலா வென்போரே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 4 : 9.

அபீக்கபுசா apīkkapucā, இ. பெ. பெருமானாரின் (சல்) தந்தையார் அப்துல்லாஹ் (றலி) அவர்களை குறைஷிகள் இத்தகைய பட்டப் பெயரால் அழைத்தனர்.

அரச னஞ்சிய வச்சத்தான் அபீக்கபு சாதன்

புதுகுஷ்ஷாம் : 5 : 58.

அபீகுகாபா apīkukāpā, இ. பெ. அபூபக்கர் (றலி) அவர்களின் மறுபெயர்.

புல்லியல் அபீகுகாபாப் புதல்வனப்துல்லா

புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 19.

அபீசகீது apīcakītu, இ. பெ. முகியத்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியருள் ஒருவர்.

தவநெறி பிழைபடாச் சறகி னேர்மைகள்
நவமுறப் பலன்றரும் பிகுகி னூட்டுநூல்
அபுல்வபா அபுல்கிதாப் அபீசகீது எனும்
இவர்கள் பாலுவகையின் இயல்பின் ஓதினர்

சேகுனாப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 11 : 16.

அபீபல்த்தா apīpalttā, இ. பெ. காத்தபு என்பவரின் தந்தை.

..........மக்கம் வாழும்
குறைசிகளுக்கு உணர்த்தவென அபீபல்த்தா
ஈன்றதிருக் குமரன் காத்தபு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 23 : 12 (887).

அபீறத் apīṟat, இ. பெ. ஒரு பெண்ணினுடைய பெயர்.

அப்பார் மகளார் அபீறத்

புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 82.

அபீறு apīṟā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஓதும் புகழோங் கும்அபீ றுவே

புதுகுஷ்ஷாம் : 41 : 21.

அபு apu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
மடங்கல் எனவந் துதித்த *அபு*என்போன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 2 (1084).

அபு ஆமிறு apu āmiṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
இகல்செறு நருக்கு அரி*அபு ஆமி*றென் பவர்க்கு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 69 (1151).

அபுகுதாதா apukutātā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் தோழர்.
நேய *அபுகு தாதா* ஓர்கூசு நிரம்பப் புனல் எடுத்து
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 144 (388).

அபுகுறைறு apukuṟaiṟā, இ. பெ நபி முகம்மது (சல்) அவர்களின் நெருங்கிய தோழர்களுள் ஒருவர்.
விடுத்துக் குபிரை *அபுகுறைறு*
என்னும் வேந்தர் வந்து கண்டார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருபபுராணம் : 12 : 155 (399).

அபுசி apuci, حبشي இ. பெ. அபிசினியா நாட்டு அரசன்.
கருணையிற் சிறந்த *அபுசி* மன்னர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 7.

அபுத்தா aputtā, இ. பெ. மக்காவின் அதிபதி.
துய்யநன் மக்க நகர்க்கிறை *அபுத்தா*
உடன்துலக் காக்களும் உவந்தே.
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 21 (1608).

அபுத்தாபு aputtāpu, இ. பெ. உசைது என்பவரின் புதல்வர். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களால் மக்காவுக்கு அரசு என நியமிக்கப் பட்டவர்.
தொடைப்புயத் திறசூல் நபிஉ சைதருள் சுதன்நல்
அடல்திறத் *தபுத்தா பி*னைஅ ரசென வைத்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29:10 (1268).

அபுத்தாலிபு aputtālipu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் பெரிய தந்தையார்.
மலையெ னத்திரட் புயர் *அபுத் தாலிபு* மனையி
லலைக டற்புடை வருமுழு மணியகு மது
சீருப்புராணம் : 9 : 1.

அபுபாரிசு apupāricu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
பாச மன்னும்*அபு பாரிசு*ம் சைதும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 124.

அபுல் கனுயிம் apul kaṉāyim, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவர்.
அருளபூ காலிபும் *அபுல் கனுயிமு*ம்
பொருளபுல் காசிமும் புணர்த்தி னுர்களால்
சேகுனுப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 11 : 17.

அபுல்காசிம்[1] apul kācim, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவர்.

பொருளபுல் காசிமும் புணர்த்தினர்களால்
சேகுனப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 17.

அபுல்காசிம்[2] apulkācim, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

காசி மான அபுல்காசி மருஞ்சீர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 125.

அபுல்கிதாப் apul kitāp, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியருள் ஒருவர்.

அபுல்வபா அபுல்கிதாப் அபுசகீதெனும்
சேகுனப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 16.

அபுல் கௌல் apul kevl, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

என்ன உரைத்திட் டபுல்கௌலும் எழுந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 52 : 100.

அபுல் முலப்பர் apul mulappar, இ. பெ. ஒரு வணிகரின் பெயர்.

............உயர் செல்வமும் தொழிலும்
நிதியும் பலபொருளும்தவ நிலைகொண் டதொரு வணிகர்
முதிரும் குணநய முங்கபுல் முலப்பரென்ப வரே
சேகுனப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 19 : 3.

அபுல்வபா apulvapā, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியருள் ஒருவர்.

அபுல்வபா அபுல்கிதாப் அபூசகீது எனும்
சேகுனப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 16.

அபுவ்வு apuvvu, < عفو இ. பெ. குற்றங்கள் எழுதப்பட்ட தாள்களிலிருந்து அவற்றை அழிப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ஃகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

அபுவா apuvā, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

கொடியிடை யாமினு வென்னுங் கோதையோர்
பிடியென வனமெலாம் பெருக மான்மதக்
கடிகமழ் முகம்மதோர் கன்றும் போலவே
யடவிவிட் டகன்றபு வாவி லாயினர்
சீறாப்புராணம் : 8 : 35.

அபுவு apuvu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

புலங்கொள் ஒண்புய அபுவு என்பவனுடன் சிலரும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 27 : 59 (1141).

அபுறேசு apuṟēcu, இ. பெ. பாரசீக நாட்டு மன்னர். நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்தவன்.

கொடுங்கோல் புவிநாட்டிய மத்தமா அபுறேசு எனும் மன்னன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 3 : 2 (70).

அபூகாலிப் apūkālip, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியருள் ஒருவர்.

அருள் அபூகாலிபும் அபுல்கனுயிமும்
பொருள் அபுல் காசிமும் புணர்த்தி னுர்களால்
சேகுனுப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 11 : 17.

அபூ குபைசு apū kupaicu, இ. பெ. ஒருவரின் பெயர்.

பிரிசமுற் றனிவளர் பெருமை தாங்கிய
தரைசெறி யபூகுபை சென்னுந் தாவரும்
திருமணிமாலை : 31 : 54.

அபூகுறைரு apūkuṟayṟā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர். நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் நெருங்கிய தோழர்.

ஆரிதொரு ஆசிமும விருறபூகுறைரு
புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 7.

அபூசகல் apūcakal, இ. பெ. பார். அபூஜகில்.

தெரியும் தலைமை அபூசகல் தன் செல்வக் குரிசில் நெறிவழியே
உரிய மறையில் பொருள் விரித்த உணர் இக்ரிமா
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 3.

அபூசாலிகு apūcāliku, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் தந்தையார்.

தழை செறி துருக்க மாலையம் புயத்திற்
ருங்கு அபூசாலி கென்பவரே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 14.

அபூசுபியான் apūcupiyāṉ, இ. பெ. இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதற்கு முன்னர் இஸ்லாத்தின் பரம விரோதியாக இருந்தவர்.

என்றனர் இனைய எல்லாம் எழிலபூசுபியானன்றே
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 96.

அபூதல்கா apūtalkā, இ. பெ. ஓர் அறிஞரின் பெயர்.

தகைசேர் முதிய அபூத்தல்கா என்னும் சான்ருேர்.
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 122 (366).

அபூதற்று apūtaṟṟu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஒருமதி அம்றும் அபுதற்றுடன் எசீதும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 7.

அபூதற்றுல் கப்பார் apūtaṟṟul kappār, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

...........பாய்மா
மேய் அபு தற்றுக் கப்பா றுவணிமீ நகைக்குமம்மாசு
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 78.

அபூதறுதா apūtaṟutā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

வீர வீட்டியர் அபூதறுதாவோடு
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 115.

அபூலுபானத் apūlupāṉat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

......*அபூலு பானத்* தென்பவரும் பண்பி னெழுந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 127.

அபூபக்கர்[1] apūpakkar, இ. பெ. ஆரிபு நாயகம் அவர்களின் தாயாரின் தந்தையார்.

புன்னிலை யறுத்துயர் புனைய பூபக்கர்
வென்னிலை மகளென விளங்கி

ஆரிபுநாயகம் : 7 : 16.

அபூபக்கர்[2] apūpakkar, இ. பெ. இவருடைய பழைய பெயர் அப்துல் காபா. நபி நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்கள் இப்பெயரை அப்துல்லாஹ் என மாற்றினர். அபீக்குஹாபா என்பது இவரது தந்தையாரின் பெயர். அவருடைய நேர்மைக்காக அவர் சித்தீக் என வழங்கப்பட்டார். 'கன்னியின் தந்தை' என்று பொருள்படும் அபூபக்கர் என்று பின்னர் இவர் வழங்கப்பட்டார். காரணம் நபிகள் நாயகத்தின் (சல்) மனைவியருள் ஆயிஷா மட்டுமே கன்னியாக இருந்தவராவார். எனவே ஆயிஷாவை பெற்றெடுத்ததால் இவரது தந்தை 'கன்னியின் தந்தை' என்ற பொருளில் அபூபக்கர் என வழங்கப்பட்டார். நபி நாயகத்தின் பின்னர் இவர் முதல் கலிபாவாகப் பதவி ஏற்றார். முதன் முதல் இஸ்லாத்தை தழுவிய பெரியோருள் இவர் முதலாமானவராவார்.

மனுமுறை நெறிவழுவா *அபூபக்கர்*

சீருப்புராணம் : 26 : 6.

அபூபக்கர் லெப்பை ஆலிம் apūpakkar leppai ālim, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

அழகொழுகிய சொல்வல்ல *அபூபக்கர் லெப்பை யாலிம்*

திருமணிமாலை : 1 : 24.

அபூலுபா apūlupā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

தகுத்திருந்தவன் *அபுலுபா* என்பவன்

பனியகுமது மரைக்காயா : சீருபபுராணம : 36 : 1 (1556).

அபூஜகில் apūjakil, இ. பெ. <Abu Jahl. இஸ்லாத்தின் பரம விரோதி. முன்பு இவனுடைய பெயர் அபுல்ஹிகம் (அறிவின் தந்தை). பின்னர் அஞ்ஞானத்தின் தந்தை எனப் பொருள்படும் இப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டான்.

கட்கொலை படிறு நிந்தை களவுடன் கொடிய பாவ
முட்பட வளர்த்த மெய்யா னுறுமொழி யறுதி யில்லா
னட்பினைப் பகைத்துச் செய்த நன்றியைக் கொன்று நஞ்சார்
மட்படு கலமே யன்ன மனத்தபூ ஜகிலும் போனன்

சீருபபுராணம் : 22 : 7.

அபூஜாகில் apūjākil, பெ. பார். அபூஜஹல்.

வீரமழித் *தபூ ஜாகிலை* வென்று

கௌதுநாயகா காரணப்புராணம : 7 : 1.

அபூஷஹீதுல் முபாறக்கீ மஷ்ஹூம் apūsahītul mupāṟakki mashhum, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

மானமும் கல்விப்பேறு மகிமையும் தவமு வாய்ந்தோர்
ஆனநல் லபூஷ *ஹீதுல் முபாறக்கீ மஷ்ஹூம்* என்றே
கௌது நாயகர் காரணப்புராணம் : 10 : 41.

அம்பர் ampar, பெ. <ànbar. عنبر> வாசனைத் திரவியம்.

சந்தனங் குங்குமந் தகர் *அம்பர்* பல்
கந்தமு நரந்தமுங் காயும் வேரும்
திருக்காரணப்புராணம் : 46 : 57.

அம்பியா ampiyā, <انبياء பெ. பார். அன்பியா.

இவ்விதம் *அம்பியா* வவ்லி யாக்களிற்
செவ்விய ரிவர் பெயர் செப்பும் வாய்மை
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 21 : 51.

அம்மா ammā, பெ. <amma. عم> அல்குர்ஆனின் 78-வது அத்தியாயம் இவ்வாறு தொடங்குகிறது.

அம்மா வெனும் ஸூறத்தில்
ஞானக்குறம் : கைகுறி கூறல்.

அம்மாறு ammāṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

எறும் *அம்மாறும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 7.

அம்று[1] amṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.

இணங்கும் ஆசுசொல் *அம்றெனும்* ஏந்தலை விடுத்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறப்புராணம் : 29 : 4 (1549).

அம்றிப்னு மகுதீக்கரீபிச் சபீதி amṟipṉu makutikkaripic capiti, இ. பெ. ஒரு தலைவரின் பெயர்.

ஆளோ டாடுஞ் சிரங்களெழுந்தூ ளோடாடுஞ் சூலமுயிர்
வாளோ டாடும் *அம்றிப்னு மகுதீக் கரீபிச் சபீதிய்*யே
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 115.

அம்று[2] amṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

நீக்கினர் ஒன்னலர் நேர்வரக் கண்டார்
ஆக்கு மலர்க்கிறை யாகிய *அம்றே*
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 100.

அமல் amal, பெ. <àml. عمل> செயற்பாடு (இச்சொல் சிறப்பாக முஸ்லிம்கள் தொழுகை நிறைவேற்றுதலைக் குறிக்கின்றது).

ஒருத்தனு யகனவற் குரிய தூதெனு
மருத்தமே யுரைகலி மாவந் நிண்ணயப்
பொருத்தமீ மானடை புனைதலாம் *அமல்*
சீறப்புராணம் : 26 : 2.

அமான் amāṉ, பெ. <amān. امان> பாதுகாப்பு.

என்திரு மகனுங் கவுதை உன்னிடத்து *அமானம்*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 10 : 23.

அமானம் amāṉam, பெ. <amān. امان> அம் விகுதி பெற்றுள்ளது இவ்வறபுச் சொல். அடைக்கலம் என்பது இதன் பொருள்.
அழிவிலானீயே யானுன் *னமானம்*
ஞானப்புகழ்ச்சி : 217.

அமானிதம் amāṉitam, பெ. பார். அமான்.
அவ் *அமானிதம்* உமக்கு அளித்தேன்
இராஜ நாயகம் : 17 : 29.

அமிறு amiṟu, இ. பெ. குஜாயத் என்னும் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த சாலீம் என்பவரின் புதல்வர்.
வென்றி உறும்சா லீம்தவத்தால்
விரும்பிப் பயந்த *அமிறு* என்போன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 22 : 5 (835).

அமீறு amīṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
திரைபோல் மீட்ட சல்மாவைப்
பயந்த சீர்த்தி *அமீறு* என்போர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 81 (325).

அமீறுல் மூமினீன் amīṟul mūmiṉīṉ, பெ. <amīr-al-mū'minīn. اميرالمؤمنين> நம்பிக்கையாளர்களின் தலைவர்.
நெறிபடும் *அமீறுல் மூமினீன்* எமர் அருளே
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 8.

அமீற் amīr, இ. பெ. <amīr. امير> தலைவர்.
ஒன்று சிந்தையான் விளுவலும் *அமீறலர்*
ஒருவரும் வரத்தகை யரன்று
புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 37.

அமீனா amīṉā, இ. பெ. அன்சார்ப் பெண் ஒருத்தியிடம் பணிபுரிந்த ஒருவன்.
பொற்புஉலாம் எனதுதாசன்
புகல்பெயர் *அமீனா* என்போன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 20 : 3 (652).

அமீன் amīṉ, பெ. <amīn. امين> நம்பிக்கைக்குரியவர்கள்.
சித்திநந் நயினார் வாக்கால் *அமீன்* எனச் சிறந்து நின்றார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 193.

அமீனுல் உம்மத் amīṉul ummat, இ. பெ. சமுதாயத்தின் நம்பிக்கைக்குரியவர். இது அபி உபைதா (றலி)விற்கு வழங்கப் பட்ட சிறப்புப் பெயர்.

அமீனுல் உம்மத்தின் உரைபோல் இயைந்தனர் மகிழ்ந்தனர்
வள்ளல்

புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 17.

அமுசா amucā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

..................வல்லாண்மை துலக்கிய *அமுசா* தோன்றல்
மன்னவர் கருபை நீங்கா மனத்தொடு

புதுகுஷ்ஷாம் : 50 : 53.

அமுறு amuṟu, இ. பெ. இஸ்மாயீல் நபி அவர்களின் மாமனர்.

..................நன்மணி *அமுறு* என்றேதும்
பொன்குடியாளன் பெற்றப் பூங்கொடி ஆயிலாவை
மன்குடி வேண்டி நின்ருர் மனைக்குடி வேண்டினரே

திருமணிமாலை : 30 : 40.

அய்ப் ayp, பெ. <aib. عيب> மறைக்க வேண்டியவை.

*அய்ப்*பில்லா தெதிர்சொல் வார்யான்
சொன்ன வைக்கையங் கொள்வார்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) :- 6 : 84.

அய்யூப் ayyūp, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நாம வேலமுறு நாதர் *அய்யூ*பும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 126.

அயிசாச ayicāca, இட. பெ. ஓர் நகரின் பெயர்.

அடுவான் பதிய*யிசாசா*வ னகர் புக்கின வன்றே

திருமணிமாலை : 5 : 64.

அயின் ayiṉ, பெ. <'ain. ع> அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

சோதியான *அயி*னுமாம்

ஞானமணிமாலை : 170.

அல்கந்து லில்லாகி யொச்சுக்று லில்லாகி alkantu lillāki yoccukṟu lillāhi, தொ. <alhamdu lillāhi waśukrulillāhi. الحمد لله والشكر لله > அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். அல்லாஹ்வுக்கே நன்றியும்.

உன்னுமல் கந்து லில்லாகி யொச்சுக்று லில்லாகி

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 18 : 44.

அல்காலா alkālā, இ. பெ. கூசு என்பவரின் இரண்டு புதல்வர்களுள் மூத்தவன்.

வெங்கொடுமை செய்பவன் விளங்கு பய னென்ன
வங்ஙனனி முன்னவ னரும் பெய *ரல்காலா*
மிங்குவரு காரண மிசைந்து வரு பின்னோன்

திருமணிமாலை : 4 : 29.

அல்பத்துகு அல்பத்துகு alpattuku alpattuku, பெ. <alfathu alfathu. الفتح الفتح> வெற்றி, வெற்றி.

சீர்வேல் அல்பத்துகு அல்பத்துகென்றே செருகுற்றூர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 230.

அல்பத்துகொன்னசுறு alpattukoṉṉacuṟu, பெ. தொ. <alfathu van nasru. الفتح والنصر> வெற்றியும், உதவியும்.

மீனமில் அல்பத்து கொன்னசு றென்றே யெறுழ்பூண்டார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 231.

அல்லாகும்ம அகுயினீ சகீதன் வஅமித்தநீ சகீதன் allākumma akuyiṉī cakītaṉ vaamittanī cakītaṉ, தொ. <allahumma aḥyinī šahīdan wa amittanī šahidan. اللهم احيني سعيدا وامتني سعيدا> ஒரு பிரார்த்தனை.

சங்கைஅல் லாகும்ம அகுயினீ சகீதன் வஅமித்த நீசகீதன்
இங்கிது துஆவா மெனத்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 65.

அல்லாகுலில்லாகி allāku lillāki, தொ. <allāhu lillāhi. الله لله> அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் சொற்றொடர்.

அல்லாகு லில்லாகி ஆதியா னவனே

ஞானப்புகழ்ச்சி : 47.

அல்லாஃவகுலம் allāk vakulam, தொ. <allāh a'lam. الله أعلم> அல்லாஹ்தான் அறிவான்.

சுந்தரத் தென்னக் கேட்டான் சொற்றல் *லாஃவகுல*மென்றே

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 31.

அல்லாஹ் allāh, பெ. இறைவன்.

தீதிலா மறைபொருளாய்த் திகழொளியாய் நிறைந்த அல்லா

சீறப்புராணம் : 84 : 5.

அல்ஹக்கு alhakku, பெ. <alhaq. الحق> உண்மையானவன்.

ஆதியானது சோதியானது *அல்ஹக்கு* றப்பில் ஆலமீன்

ஞானக்குறம் : 4.

அல்ஹம்து alhamtu, பெ. தொ. <alhamdu. الحمد> எல்லாப் புகழும் (அல்லாஹ்வுக்கே). இங்கே அல்ஹம்து என ஆரம்பிக்கும் அல்குர்ஆன் ஆயத்தைக் குறிக்கிறது.

விண்டுரை பகரு நாவின் மேவி *அல் ஹம்தை* யோதி

சீருப்புராணம் : 4 : 9.

அல்ஹம்து லில்லாகி alhamtulillāki, தொ. <alhamdu lillāhi. الحمد لله> எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே.

அல்ஹம் துலில்லா கியனைத் தும்பு கழ் வதைக்கபூல் செய்

ஞானப்புகழ்ச்சி : 665.

அலாவுத்தீன் alāvuttīṉ, இ. பெ. பகறு இராச்சியத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதுவர்.

மதிஅறிவு ஒருங்கு கூட்டி வைத்ததோர் அறையாம் என்னத்
துதிதரும் இதையம் மன்னும் தூய்நெறி *அலாவுத்தீன்* தன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 9 : 3 (206).

அலானிய்யத் alāṉiyyat, பெ. <álaniyyat. علانية> பிரகடனம்

இசுமது மேதோ வென்னி னியல்பெறும் பிஸ்மில் லாஹி
வசமுற *அலானிய் யத்தி* னப்துல்காதிறுவே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 17 : 10.

அலியுல்லா aliyullā, பெ. அல்லாஹ்வின் அலி.

.................நடனவாம் பரியின் மீது
வல்லியம் *அலியுல்லா*வும் வானவர் வாழ்த்தப் போந்தார்

சீருப்புராணம் : 60 : 163.

அலி ali, இ. பெ. நபிகள் நாயகத்தின் பெரிய தந்தை அபுத்தாலிபு அவர்களின் புதல்வர். நபி அவர்கள் தம் புதல்வியின் மணாளர். சிறுவர்களுள் முதன்முதலில் இஸ்லாத்தை தழுவியவர். நான்காவது கலிபாவாகப் பதவி வகித்தவர்.

அந்தமி ஞயகன் தூதர்க் கன்புறுஞ்
சிந்தையர் புகழபுத் தாலிப் சேய்களிற்
சுந்தரப் புலி *அலி* யென்னுந் தோன்றலும்
வந்தனை செய்துதீன் வழியிலா யினார்

சீருப்புராணம் : 26 : 17.

அலிப் alip, பெ. <alif. ا> அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள முதல் எழுத்து.

கோலது *அலிபாம்* பீடங் குதறத்தைப் பொருந்து வோர்க்கே

ஞானப்பால் : 1.

அலிபு லாம் மீம் ஹே தால் **alipu lām mim he tāl,** <**alif lam mim hē tāl.** ا ل م ح د> அல்ஹம்து என்னும் சொற்றொடரில் உள்ள ஐந்து அறபு எழுத்துக்கள். புகழ் என்பது அதன் பொருள்.

அஞ்செழுத்து *அலிபுலாம் மீம் ஹேயுந் தாலு*மாக வந்து

ஞானமணிமாலை : 165.

அலிமா **alimā,** இ. பெ. குனேயின் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பெண்மணி. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களைப் பாலூட்டி வளர்த்த செவிலித்தாய்.

.................இறையோன்
மன்ற லங்குழலாள் *அலிமா* வெனு மடந்தை

சீருப்புராணம் : 6 : 5.

அலீமு **alīmu,** இ. பெ. <alīm. عليم> அறிந்தவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத்திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜ நாயகம் : 36 : 37

அலீய்யு **alīyyu,** இ. பெ. <alī. علي> உயர்ந்தவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

அலுபத்து **alupattu,** இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அலுபத்து தரும் திருமைந்தன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 31 : 5 (1321).

அலைகிஸ்ஸலாம் **alaikissalām,** தொ. <alaihissalām. عليه السلام> (அல்லாஹ்வின்) சாந்தி அவர்மீது உண்டாவதாக.

மல்லவிழ் புயத்தப் பாசு மைந்தனுர் கிலிறென் ருேது
நல்லவர் *அலைகிஸ் ஸலாமு* நயந்துளத் தென்பால் வத்தார்

பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 14 : 23.

அவ்லியா **avliyā,** பெ. <vali. اولياء> இறைநேசச் செல்வர் (மெய்ஞ்ஞானி).

உரமுறு தீன்பா ரெல்லா மொளிரவே விளக்கஞ் செய்யும்
துரமுறும் *அவுலி* யாவாய்த் தோன்றின பேர்க்கு மேலாம்
வரமுறு முகியித் தீன்

சீருப்புராணம் : 1 : 16.

அவ்வல்[1] **avval,** இ. பெ. <awwal. اوّل> முதல்வன். அல்லாஹ்வின் அழகுத்திருநாமங்களுல் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம் : 36 : 39.

அவ்வல்[2] **avval,** பெ. <awwal. اوّل> தொடக்கம்.

அவ்வல் ஆகிறம் தோன்றிடா தவன்றனை யகத்தில்

தீன் விளக்கம் : 11 : 2.

அவ்வாது **avvātu,** இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சாலி முதவும் அவ்வாதும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 19.

அவாசின் **avācin,** பெ. ஒரு கூட்டத்தின் பெயர்.

நீ ஈருவார் அவாசினின் தொகையும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 23.

அவுக்கலா **avukkalā,** பெ. <hawqalat. حوقلة> 'லாகவுல வலாகுவ்வத்த இல்லா பில்லாகில் அலிய்யில் அளீம்' என்னும் கலிமாவைக் குறிக்கிறது. (பார். லாகவுக).

துணுக்கியுள்ள பூவுபைதா அவுக்கலாச் சொல்லி வெற்றி
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 37.

அவுசா **avucā,** இ. பெ. இபுருஹீம் நபி அவர்களின் தாயார்.

மருபேர் அவுசா மனே யெய்தினவே
திருமணிமாலை : 12 : 51.

அவுசு **avucu,** பெ. மதீனாவில் வாழ்ந்த ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

போதலர் மதீனமா புரத்தி னுடொறுங்
கோதுருது அவுசெனுங் கூட்டத்தார்
சீருப்புராணம் : 38 : 8.

அவுசு **avucu,** பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

...........பவற்கம்
மேவி யாடு அவுசக்கிளையவர்களும் விளங்க
பனியகுமது மரைக்காயார் : சீருப்புராணம் : 29 : 8 (1266).

அவுத்தாசு **avuttācu,** இ. பெ. ஓர் இடம்.

அலங்கி ஓடினர் வளஅவுத் தாசெனும் பதியில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 59 (1141).

அவுத்தாது **avuttātu,** பெ. <autād. أوتاد> முஸ்லிம் மெய்ஞ் ஞானிகளின் கருத்துக்கிணங்க உலகின் நான்கு மூலைகளையும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் நால்வர்.

நான்கு அவுத்தாது ஆனோர்
வணணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் 7 : 12.

அவுதற்கய்சு **avutaṟkaycu,** பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

உவரி சூழ்புவி யில்புகழ் ஓங்கிய
அவுதற் கய்சு என்று அறையும் அக்கூட்டத்தில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 19 : 1 (594).

அவுதா[1] **avutā,** இ. பெ. ஓர் அரசன் பெயர்.

தீக்குழி அதனில் ஊழும் தீய்பவன் அவுதா என்ன
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 7 : 1 (187).

அவுதா² avutā, பெ. ஓர் இனத்தினர்.

திருமலர்ப் பதத்தினிற் சேவை செய்திடு
மரிநிகர் திறல் அவுத்தாக்க ளென்றனர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 18 : 28.

அவுதால் avutāl, இ. பெ. ஒருவரின் பெயர்.

நலத்துறு மவுதா லென்னு நாதரு முவந்த கேட்பார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 52 : 9.

அவுபு¹ avupu, இ. பெ. மாலிக்கு என்பவரின் புதல்வன்.

இஞ்சியின் உறைந்த மாலிக்கென் பவன்சொல்
இளவலாம் அவுபு என் பவர்க்கு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 53 (1233).

அவுபு² avupu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அதலியின் கிளை அவுபுதவும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 30 : 106.

அவுலாத் avulāt, பெ. <aulād. اولاد> பிள்ளைகள்.

திரிய வாலவு லாதுறசூலெனும் ஜெத்தாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 5 : 37.

அவுலுல் கவுதர் avulul kavtar, பெ. பார். ஹவுலுல் கவுதர்.

துன்னிய அவலுல் கவுதர் தூயிடஞ் சத்திப் பாகி
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 110.

அவுருது avuṟātu, பெ. <aurād. اوراد> அனுஷ்டானம்.

அன்னவேளைநம் பீர்கௌதல் லகுலமங் கஞ்சீர்
மன்ன வோதுறு நல்லவு ருதுகள் வளமை
என்ன ஓதல் போல்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 15 : 8.

அவூதுபில்லாஹி avūtupillahi, தொ. <a'utu billāhi. اعوذ بالله>
அல்லாஹ்விடம் அடைக்கலம் தேடுகின்றேன்.

அவூதுபில்லா கியென்ற டைக்கல மானே னடியேன்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 461.

அழீமு alīmu, இ. பெ. <aḍim. عظيم> மனிதனின் அறிவுக் கெட்டாதவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

அற்றகீம் arrakīm, பெ. பார். யாறகீம்.

முதலபுது லாகு மார தீர
உபையமெழு ஞால வால சூர்ய
முகம்மதுற்ற சூலுல்லா அற்றகீம் இறசூலே
காசீம் திருப்புகழ் : 141.

அற்றபீகுல் லகுலா arṟapīkul lakulā, தொ. <arrafīqul a'alā. الرفيق الاعلى> இத்தோழன் மிகவும் உயர்த்தியானவன்.

...........அணிகரம் உயர்த்தி உண்மை
அளவியல் *அற்றபீகுல் லகுலா* வென்றிசைப் பரின்பத்
தெளிவடு போதின் எல்லாம் திருநபி முகம்ம தன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 9.

அறபு aṟapu, பெ. <arab. عرب> ஒரு மொழியின் பெயர்; இஃது இம்மொழி வழங்கும் நாட்டிற்கும் பெயராக உள்ளது.

மெய்தரு மாக்க ளியாரும் *அறபி*னின் முதிர்ந்த நாவார்

சேகுனாப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 18 : 17.

அறபாத் aṟapāt, பெ. <'aṟafāt. عرفات> ஒரு மலைப்பகுதி மக்காவுக்கு அருகாமையில் உள்ளது. மக்காவுக்குப் புனித யாத்திரை மேற்கொள்பவர்கள் இங்கு தங்குவது கட்டாயக் கடமையாகும்.

மறுமதி யகடு தொடுமுடி *யறபா*
மலையினி லிருவருஞ் சேர்ந்தார்

சீறாப்புராணம் : 4 : 35.

அறுக்கு arākku, இட. பெ. ஓர் இடம்.

தடவயல் *அறுக்கெ* ரேதும் தலத்திடை செல்லும் போழ்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 46 (951).

அறுக்காயில் aṟukkāyil, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

ஆட்டப் பரிவீரர்ச்செல் *அறுக்காயில்* தம்முடனே

மிகுருசு மாலை : 196.

அறுசு aṟucu, பெ. <arsh. عرش> அல்லாஹ்வின் ஆசனம்.

வான் *அறுசு* ஏறி

பனியகுமது மரைக்காயா : சீறாப்புராணம் : 12 : 29.

அறுபகுசது arupakucatu, இ. பெ. நூகு நபியின் புதல்வர் சாம் என்பவரின் புதல்வன்.

சாமுதன் மதலை *அறுபகுசது* மன்.

சீறாப்புராணம் : 4 : 46.

அறுபுசா aṟupucā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மருந்தி னைத்த நற்றிரு முகம்*அறு புசா* மலர்க்கை
யருந்தவத் தினெம்மாண் டகையளித்தனுப் பினரால்

புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 42.

அறுவாகு aṟuvāku, பெ. பன். <rūḥ. ارواح> ஆன்மாக்கள்.

ஆல மடங்கும் அறுவாகு
மதனுள் அடங்கும் பல்லுயிரும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 46 : 26.

அறூல் aṟūl, பெ. பார். அறூள்.

எழுத்திஞேடசை சீர்தளை யடிதொடை யிவற்றின்
வழுத்த புந்தகை காட்டுபு கவித்தொடர் வனைவான்
பழுத்த பல்விதி யாவன வொருங்ககப் பட்டன்
றழுத்த மூங்கிய நூல்களிற் சிறந்தவ றூலும்

ஆரிபு நாயகம் : 8 : 12.

அறூள் aṟūḷ, பெ. <arūḍ. عروض> யாப்பு.

சீர்தளை அடிதொடை சிதைவின் மோனையுஞ்
சேர்தரும் இனங்களும் பண்ணுஞ் செப்பலு
மார்தரு துறைபல அமையுஞ் செய்யுளி
னேர்தரும் அறூள் என நிகழ்த்து நூல்களும்

சேகுனைப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 11 : 9.

அன்அம்த aṉamta, தொ. <an'amta. انعمت> நீயருட் புரிந்த.

அன்அம்த வென்று ஒலிமார்க்கு

ஞானப்புகழ்ச்சி : 674.

அன்அம்த அலைகிம் aṉamta alaikim. தொ. <an'amta 'alaihim. انعمت عليهم> நீ அவர்கள்மீது அருள்புரிந்தாய்.

அன்அம்த அலைகிமெனவே அவுலியாக்களொடு

ஞானப்புகழ்ச்சி : 674.

அன்சார் ancār, பெ. <anṣār. انصار> உதவி புரிந்தவர்கள்.

மக்காவிலிருந்து சென்ற முகம்மது நபி அவர்களை வரவேற்று உபசரித்து ஆதரவு அளித்தமையால் மதீனவாசிகள் அன்சார் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

இடாறுத் தடைந்தமு ஹாஜி ரீன்களு
மடலுறும் வேற்கையன் சாரி மார்களு
முடனுவந் தொருவருக் கொருவ ரவ்வயி
னிடனுறக் காந்தமு மிரும்பு மாயினர்

சீறாப்புராணம் : 52 : 22.

அன்பியா aṉpiyā, பெ. பன். <nabi. انبياء> தீர்க்கதரிசிகள்.

மறுளறு அன்பி யாக்கண் மன நிகர் மாசிலாது

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 7 : 9.

அன இல்லாகூ வலாகுவ இல்லா அனு aṉa illākū valākuva illā aṉā, <ana illāhu va lā huva illā anā. <انا إلا هو ولا هو إلا انا>
அவனன்றி நானில்லை நானின்றி அவனில்லை.

ஹக்குகல்க் காகவும் தான்கல்க் குஹக்கா கவுஞ்சா
லக்கலா *அனஇல் லாகூ வலாகுவ இல்லா அனு*வென்று
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 98.

அனசு aṉacu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

வருமனக் கொடியர் சேனை மலிவுகண் *டனசு* தோன்றல்
ஒரு மனத் தப்துல்லா
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 80.

அனமின்னூ றில்லாகி வகுல்லி ஷெய்யிம் மின்னூறி aṉamiṉṉūṟ illāki vakulli ṣeyyim miṉṉūṟi, வா. <ana min nūrillāhi vakulli sayin minnūri. <انا من نور الله وكل شيئ من نورى> நான் அல்லாஹ் வின் ஒளியில் நின்றும் உள்ளேன். அனைத்துப் பொருட்களும் என் ஒளியில் நின்றுள்ளவையே.

அனமின் னூறில் வாகிவகுல்லி ஷெய்யிம் மின்னூறி
என்றருளும் திருப்பொருளார் ஒளிவிற் பிரந்த
கௌதுநாயகர் காரணப்புராணம : 4:3.

அனல் மவுஜூத் aṉal mavujūt, பெ. <anal mawjūd. انا الموجود
நான்தான் படைப்புக்கள்.

ஓது நாம *மனல் மவுஜூ*தென்றே
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங் கூறுதல் : 24.

அனுசிர் aṉācir, பெ. <'anāsir. عناصر> சாராம்சம்.

அரிய *அனுசிரு*னவெலாம்
சாதுலி நாயகம் : 20 : 7.

அஃலல் உலா aḵlal ulā, தொ. <aalal ulā. اعلى العلى>
மிக உயர்ந்த.

*அஃலல் உலா*வான ஆலமலக் கூத்திலோ
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

அஃலுஸ் சுன்னத் aḵlus cuṉṉat, பெ. <ahlul sunna. اهل السنة>
(முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின்) வழி முறையைப் பின்பற்றுபவர்கள்.

எனத்திருத் தமுஞ்செய் *யஃலுஸ்சுன் னத்*தோ ரிடருரு
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 47.

அஃறுபு aḵṟupu, இ. பெ. எசுறபு என்பவரின் புதல்வர்.

பிடிநடை மடவாள் பெற்றெடுத் துவந்த
பிள்ளை*யஃறுபு*வயினிருந்து
சீறுப்புராணம் : 4 : 54.

அஜ்மீர் ajmīr, இ. பெ. ஒரு இஸ்லாமிய புண்ணிய தலம். இது வட இந்தியாவில் உள்ளது. இங்கு முஸ்லிம் பெரியார் குவாஜா முகினுத்தீன் சிஸ்தி என்பவர் அடங்கியுள்ளார்.

அருள் சிறந்தமைந்தார் வாக்கினணி நகர் அஜ்மீர் வாழ்வார்
ஆரிபுநாயகம்: 1:21.

அஜ்ஜாசு ajjācu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அரிதினில் பெரும் தந்தை அச் ஜாசு
பனியகுமது மரைக்காயர்: *சீருப்புராணம்*: 19 : 14 (607).

அஜாசீல் ajācīl, பெ. <'azāzīl. عزازيل> சாத்தானுக்குரிய பெயர்.

வானவர் செய்யு மந்த வணக்கத்தின் முறை செய் யாமற்
போனத ஞல் அஜாசீல் பொறை நிறை யறிவு போக்கி
சீருப்புராணம்: 4 : 16.

அஸ்ஸலவாத் assalavāt, தொ. <assalavāt. الصلوات> எல்லாத் தொழுகை.

அழகிய நன்மொழி அஸ்ஸல வாத்தின்
எழில்செறி பொருளுள வெல்லாத் தொழுகையும்
மிகுருசு மாலை: 593.

அஸ்ஸலாமு அலைக்க வஐயுஹன்னபிய்யு வறகுமத் துல்லாஹி வபறக் காத்துகு assalāmu alaikkava ai yuhannapiyyu varakumat tullāhi vaparak kāttuku, வா. <assalāmu alaikka va aiyuhan na biyyu varahmatullāhi vabarakkātuku. السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته> நபியே உமக்கு என் சலாம் (சாந்தி) உண்டாவதாக.

அதபாய் அஸ்ஸலாமு அலைக்கவஐ யுஹன்னபிய்யு
வறகுமத் துல்லாஹி வபறக் காத்துகு
மிகுருசு மாலை: 593.

அஸ்ஸலாமு அலைஞ வஅலா இபாதில்லாஹிஸ் ஸாலிஹீன் assalāmu alainā vaalā ipātillāhis sālihīn, வா. <assalamu alainā va'alā ibādillāhi sālihīn. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين> இந்த சலாம் எங்கள் இறைவனை வணங்கும் நல்லடியார்களுக்கே.

அம்மொழி அஸ்ஸ லாமு அலைஞ
வஅலா இபாதில் லாஹிஸ் ஸாலிஹீன்
மிகுருசு மாலை: 593.

அஷ்ஹத் aṣhat, பெ. பார். அசுகதுக்கலிமா.

தோயவார்த் தஷ்ஹ தோதியே குளிப்பித்து புனித நீர்
கௌது நாயகர் காரணப் புராணம்: 19 : 33.

அஹதுல்லா ahatullā, பெ. <ahadullah. احد الله>
ஒருவனை அல்லாஹ்.
அருபமோடுன்றன் துணையருள் நீ *அஹதுல்லாவே*
ஞானப்புகழ்ச்சி : 242.

ஆ ā பெ. அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.
ஆவென்றும் ஈயென்றும் ஊவென்றும் நின்றவுனை
ஞானப்புகழ்ச்சி : 130.

ஆகிர் ākir, பெ. பார். ஆகிறம்.
வெந்திற்ற *ஆகிர்*மட் டாயிருப் பேனில் வெளியி னின்றே
மிகுறுசு மாலை : 522.

ஆகிர் ākir, இ. பெ. <āḫir. آخر> இறுதியானவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

ஆகிறம் ākiṟam, இ. பெ. <āḫir. آخر> முடிவு (இறுதி நாளைக் குறிப்பிடுகிறது).
இச்சையாம் புவியின் வாழ்க்கை இதமெனுங் கடலில் ஆழ்ந்து
மிச்சமாம் *ஆகிறத்தின்* மிதமிலாச் சுகத்தை விட்டார்
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 12 : 35.

ஆசர் ācar, இ. பெ. <āzar. آزر> இப்ருஹீம் நபி அவர்களின் தந்தை.
பொன்னொடு மணியினேடும் பொருளொடு நிலங்களோடு
மின்னொடு மமைச்சர்க் கெல்லா மன்னவனுக்கிப் பின்னர்
தன்னொடு மிருப்பச் செய்தா *னுசறைத்* தலைவ னன்றே
திருமணிமாலை : 6 : 44.

ஆசறு ācaṟu, இ. பெ. நாகூறு என்பவரின் புதல்வர்.
வண்டணி மலர்த்தார் *ஆசறு* த்வத்தால்
வருமொரு வடிவுறு மதலை
சீறுப்புராணம் : 4 : 50.

ஆசா ācā, பெ. <'asā. عصا> ஊன்றுகோல்.
சொல்லொணுதவா *சாவை*யு மளித்தனர் தொகுத்து
பத்றுதீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 31.

ஆசிம்[1] ācim, பெ. <hācim. حاشم> ஒரு குலத்தின் பெயர்.
நிலமிசை *ஆசிங்* குலம்பெயர் விளங்க
சீறுப்புராணம் : 6 : 87.

ஆசிம்[2] ācim, இ. பெ. உத்பாவின் தகப்பன்.
............*ஆசி மருள்* வென்றியுத்பாத்தமை மருவின்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 27.

ஆசிம்³ ācim, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அருள் அடை கிடந்த செங்கண் ஆசிம்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 8 : 3 (196).

ஆசியா āciyā, பெ. பெயர். தலை சிறந்த பெண்கள் நால்வருள் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் பிரசவத்தின்போது உதவியவர்.

செவ்விவீற் றிருந்து முகமதி யிலங்குந்
திருந்திழை ஆசியா தமையு

சீருப்புராணம் ; 5 : 81.

ஆசிறு āciṟu, இ. பெ. ஓர் அரசன்.

வேழ மனைய ஆசிறெனும் வேந்தன்
செவியில் கேளாமுன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 89 (333).

ஆசீக்கீன் ācīkkīṉ, பெ. <’iśq. عشق> (அல்லாஹ்வின் மீது) மிக்க அன்புடையவர்கள்.

ஆரிபீன்களுக்கும் ஆசீக்கீன்களுக்கும் அரசெனுமாண்டகை

ஆரிபுநாயகம் : 7 : 58.

ஆசு¹ ācu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

இணங்கும் ஆசுசொல் அம்று எனும் ஏந்தலை விடுத்தார்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 4 (1262).

ஆசு² ācu, இ. பெ. ஓர் அறிஞன்.

வழுவின்றி நியதி சொல்லு மாதவர் ஆசு கூறும்
விழுமிய செல்வத்தோடும் வேந்தனே யென்னி னன்று

திருமணிமாலை : 4 : 66.

ஆசு³ ācu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

ஆசருள் அரசர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 50 : 2.

ஆசுளன் aculan, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஆசுள னோடு விழுந்தது அழன்று

புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 125.

ஆசுரு ācuṟā, பெ. <āshūrā. عاشورا> ஒரு மாதத்தினுடைய பெயர். முதலாவது இஸ்லாமிய மாதமாகிய முஹர்ரம் மாதம் ஆசுரு மாதம் என்று வழங்கப்படும். இம்மாதத்தில் அனுஷ்டிக்கப் படும் நோன்பு 'ஆசுரு நோன்பு' என்றும் வழங்கப்படும்.

நுதிதரும் வேலீர் ஆசுரு நோன்பு
நோற்பதைத் நோக்குவீ ரெனவும்

சீருப்புராணம் : 55 : 9.

ஆசூசு மாசூசு ācūcu mācūcu, பெ. <yājūj mājūj. ياجوج ماجوج>
இவர்களின் வருகை இறுதி நாளின் அடையாளங்களில் ஒன்ருகும்.
மண்டிவரும் *யாசூசு மாசூ* சவரிடத்தில்
மிகுருசு மாலை : 672.

ஆத் āt, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
ஆதின் மகன் சத்தாது
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 64.

ஆத்தீக் āttik, பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
வல்ல தண்டமா மிரும்*ஆத் தீக்*கதை மற்ருென்று
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 17 : 23.

ஆதபன் ātapaṉ, இ. பெ. ஒருவரின் பெயர்.
புரிந்து நின்றன் *ஆதபன்* என்னும் பெயர் பொலிந்தான்
திருமணிமாலை : 21 : 22

ஆதம் ātam, இ. பெ. முதல் மனிதன்; முதல் நபி (தீர்க்கதரிசி).
பரிவுறு மனு *ஆதத்*தைப் படைக்கமண் ணெடுத்து வாவென்
றுரைதர இசுருயீலு முவந்துமண் ணெடுத்துப் போந்தார்
சீருப்புராணம் : 4 : 2.

ஆதமி ātami, பெ. பார். ஆதம். ஆதத்தை உடைய.
தகுதாய் நல்ல *ஆதமி*யாய் தாயான ஹவ்வாவாய்
ஞானக்குறம் : மலைவளங்கூறுதல்.

ஆத (மலை) āta, பெ. இலங்கையில் உள்ள ஒரு மலையின் பெயர். adam's peak என ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்படுகிறது.
ஆசுகவி வாணர்கற்ப தாருவறியோர்கடெப்பம்
ஆதமலை மீதினிற்கும் இறசூலே
காசிம் : திருப்புகழ் : 40.

ஆபிதிர் āpitir. இ. பெ. தாபிது என்பவரின் மகனுன மாபிதில் என்பவரின் மனைவி.
தாபிது நன்று நின்றன் தவத்தொடு மரிதிற் பெற்ற
மாபிதிர் மகவை யென்பான்மண முடித்தளித்தி யேலென்று
*ஆபிதிரா*ளைக் கொண்டோ னனுப்பினன் முடங்க லொன்றே
திருமணிமாலை : 4 : 63.

ஆபிதீன் āpitīṉ, பெ. <ābidīn. عابدين> அடியார்.
உறுதி அடியார் என்றசிறப் போங்கும் *ஆபிதீன்*க ளெல்லாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 82.

ஆபிது āpitu, பெ. <ābid. عابد> தொழுகையில் ஈடுபடுபவர்.
*ஆபிது*க் கண்மணி யான ஆல் நபியிறசூலே
ஞானக்குறம் : வாசல் வளங்கூறுதல்.

ஆபியத் āpiyat, பெ. <āpiyat. عافية> உடல் நலம்.

இரணப் பொலிவுநல் *லாபியத்தும்*

ஞானப்புகழ்ச்சி : 131.

ஆபு āpu, பெ. <āb. آب> Persian. நீர்.

நறிய ஆபுசம் சத்துநீர் யாவர்க்கும் நல்க

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 23 (928).

ஆபுஸம்சம் āpusamcam, பெ. பாரசீகச் சொல். ஆபு என்பது நீரினைக் குறிக்கும்; ஸம்சம் என்பது மக்காவில் உள்ள புனிதக் கிணற்றினைக் குறிக்கும்.

அற்புதமாய் விண்ணவரும் புகலரிய *ஆபுஸம்சத்* தரிய நீரை

சீருபபுராணம் : 23 : 33.

ஆம் ām, இ. பெ. <hām. هام> நூகு நபியின் மூன்று புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

கொடுநிலை கொண்டான் ஆம்வந்தீன்ற கோமகன்
வருமர பிசைப்பாம்

திருமணிமாலை : 4 : 4.

ஆமிறு[1] āmiṟu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

பலன்கொளு *மாமி றென்*போர் கரத்தி லீந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 43.

ஆமிறு[2] āmiṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

ஆள்திறல் சிங்கம் என்னும் *ஆமிறு* கரத்தின் ஈந்தார்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 4 : 2 (111).

ஆமிறு[3] āmiṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

வழுவிலாப்புகழ் படைத்திடும் *ஆமிறை* மனதில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 31 : 1 (1317).

ஆமிறு[4] amiṟu, இ. பெ. உம்மானுக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதர்.

சீயக் குருளையாம் ஆமிறு......

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 8 : 3 (186).

ஆமீன் amiṉ, வி. அடை. <āmin. آمين> அப்படியே ஆகுக.

இறைவ னைத் தொழு திருகையு மேந்திய *வாமீன்*
முறைமு றைப்படிக் கூறிய வோசையு முழங்கும்

சீருப்புராணம் : 3 : 22.

ஆமீன் யாறப்ப லாலமீன் āmin̲ yāṟappa lālamīn̲, தொ. <amin̲ yā rabbal ālamin. آمين يا رب العالمين> அப்படியே ஆகுக எல்லா உலகங்களுக்கும் அதிபதியே.

....சொர்க்கத்
தின்னருள் வாழி *யாமீ னியாறப் பல்லாலமீன*

புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 88.

ஆமீனல்லாகு ஆமீன் āmīn̲allāku āmīn̲, தொ. <āmīnallahu āmīn̲. آمين الله آمين> ஆமீன், அல்லாஹ், ஆமீன் என மூன்று சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அய்யரென் னுளத்தில் வாழ்க *ஆமீனல் லாகு ஆமீன்*

ஞானப்புகழ்ச்சி : 429.

ஆமினல்லாகும்ம ஆமினல்லா āmin̲allākumma āmin̲allā, தொ. <āmin allāhumma āmin allāh. آمين اللهم آمين الله> அப்படியாகுக அல்லாஹ் அப்படியாகுக.

எமக்குள் *ஆமினல்லாகும்ம ஆமினல்லா*வே

ஞானப்புகழ்ச்சி : 685.

ஆமினா amin̲ā, இ. பெ. முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் தாயார்.

அயிலுறை செழுங்கரத் தப்துல் லாவெனும்
பெயரிய களிறுக்கோர் பிடியும் போலவர்
உயிரென விருந்தசைந் தொசிந்த பூங்கொடி
மயிலெனும் *ஆமினா* வென்னு மங்கையே

சீறப்புராணம் : 5 : 9.

ஆயத் āyat, பெ. <āyat. آيت> அல்குர்ஆன் வசனங்கள்.

நெறியொடும் புறுக்கா னன்னோர் நிகழு மவ்வருடந் தன்னிற்
பெறுகதி றமலா லென்னப் பெருகிய நோன்பு தன்னை
யுறுதிகொண் டெவர்க்குஞ் செவ்வி யுறுபறு லாக்கினேனென்
றிறையவ னருளின் *ஆயத்* திறங்கிய தெவர்க்கு மன்றே

சீறப்புராணம் : 65 : 1.

ஆயிசா āyicā, இ. பெ. அகமது கபீறு றிபாயி ஆண்டகை என்னும் ஆரிபு நாயகம் அவர்களின் தாயார்.

பெருமையி னொளிநனி பிறங்கு மாறெழி
லொருமையில் *ஆயிசா* வுதர மேயதே

ஆரிபு நாயகம் : 7 : 19.

ஆயிலிபுனு குதைமுல் அசுஅரீ āyilipuṉu kutaimul acuari, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

பாயு மடையார் சிரந்தோறும் பதிக்கும் குரம்வெம் முகந்தோறும்
தோயு மியத்தின் கணந்தோறும் துவைக்கும் விருதி னிடந்தோறும்
காயு மடரும் படைதோறும் கடிக்கு முரநெஞ்சகந் தோறும்
ஆயி லிபுனு குதைமுல் அசுஅரியின் வேகப் பரியம்ம

புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 116.

ஆயிஷா āyiṣā, இ. பெ. கலீபா அபூபக்கர் அவர்கள் புதல்வி. நபிகள் பெருமானாரின் மனைவியருள் ஒருவர்.

பெரிய முலைச் சிறியவிடைப் பவளவிதழ்த்
 தரளநகைப் பிறழும் வாட்கட்
கரியகுழற் பிடியினிடைச் சிலையினுதற்
 செழுமைதருங் கணிப்பின் மாத
ரிருபுறத்து மடைப்பைமணிச் சிவிறிமரை
 நறும்பேழை யினைய வேந்தப்
பொருவரிய வழகுமயில் *ஆயிஷா*
 வெனுங்கொடியும் போனா ரன்றே

சீறாப்புராணம் : 80 : 10.

ஆயிலா āyilā, இ. பெ. இஸ்மாயில் நபி அவர்களின் மனைவி.

பொன்குடி யாளன் பெற்றப் பூங்கொடி *ஆயிலா*வை
மன்குடி வேண்டி நின்றார் மனைக்குடி வேண்டினாரே

திருமணிமாலை : 30 : 40.

ஆரிது[1] āritu, இ. பெ. செவிலித்தாய் அலிமாவின் கணவர்.

ஆரிது மனையலி மாகண் டுஞ்சிட

சீறாப்புராணம் : 6 : 20.

ஆரிது[2] āritu, இஸ்மாயில் நபி அவர்களின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

முன்குடி நிறைந்த செல்வ முதிர்குடி யொழுக்கங்கொண்ட
நன்குடி *ஆரிது* ஈன்ற நன்மணி யமுறென்றோதும்
பொன்குடி யாளன் பெற்றப் பூங்கொடி யாயிலாவை
மன்குடி வேண்டி நின்றார் மனைக்குடி வேண்டினாரே

திருமணிமாலை : 30 : 40.

ஆரிது[3] āritu, இ. பெ. பறுக்கா நாட்டு மன்னன்.

மதிகெடும் மிசுறு பெற்ற மைந்தன்*ஆரி* தென்று ஓதும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 6 : 1 (179).

ஆரிபீன் āripīṉ, பெ. பன். <ārif. عارف> ஞானிகள்.

பொங்கிய நகரில் தாசுல் *ஆரிபீன்* புகழ் பெற்றோங்கு

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 12.

ஆரீல் āril, இ. பெ. ஓர் அறிஞர்.

அழுத்தினார் உத்பான் மைந்தர் அறிவினர் *ஆரீ*லென்பார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 65.

ஆல் āl, பெ. <āl. آل> நேரடி வழித் தோன்றல்கள்.

அருமறை நபியுல் லாதம் ஆல்அசுகாபி மாரை

பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 1:5 (5).

ஆல இம்ருன் ālaimrāṉ, பெ. <'āla imrān. آل عمران>
இம்ருனின் சந்ததிகள் என்பது இதன் பொருள். அல்குர்ஆனின் 3-வது சூறத்தின் பெயர்.

இக்றவ் ஆலஇம்ருன் என்ற—மிக்கவிரு
சூரத்தும் தான்எனவே சொல்லியபின்

மிகுருசு மாலை: 621.

ஆல மலக்கூத் āla malakkūt, பெ. <'alam malakūt. عالم ملكوت>
கண்களுக்குப் புலப்படாத உலகு.

வழிகொடு நடந்து *மால மலக்கூத்* தென் றுரைக்கும் தானம்

பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 49:15.

ஆலம் ālam, பெ. / ஆலமீன் ālamīṉ, عالمين> எல்லா உலகங்களும்.

ஆலநந் நபிதமை யடுத்து நோக்கினுன்

சீருப்புராணம்: 37:2.

ஆலம் அஜ்சாம் ālamajcām, பெ. <ajsām. اجسام>
ஜடத்துவ உலகம். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்தினுனந்தம்.

ஆலம் இன்சான் ālam iṉcāṉ, பெ. <'ālam insān. عالم انسان>
மனித உலகம். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்தினுனந்தம்.

ஆலம் மிதால் ālam mitāl, பெ. <'alam miṣal عالم مثال>
மாதிரி உலகம். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்தினுனந்தம்.

ஆலி āli, இ. பெ. அலி இப்னு அபீத்தாலிப் (றலி) அவர்களின் பெயர்.

ஆலிக் கேதிரு மாதுல ராகிய இறசூலே

காசீம் திருப்புகழ்: 60.

ஆலிம் ālim, பெ. <'ilm. علم> அறிஞர்.

சிறப்புள தெருவிற் புகுந்தன னங்கோர் தெளிந்த ஆலீம்
எதிர்த்தனரே

இராஜ நாயகம்: 10:2.

ஆஷிக்கு āṣikku, பெ. <ishq. عشق> அன்பு.

மச்சமா ஷிக்கு மதையன்பு மன்ஷுக்கென்
றிச்சை இஷுக்காக நின்ற ஏகனே

ஞானப்புகழ்ச்சி : 590.

ஆஜரு ājarā, இ. பெ. பார். காஜறத்து.

மிகையின் ஆகுலத்து ஆஜரு வியன் மனே அடைந்தான்

திருமணிமாலை : 29 : 30.

ஆஹிறம் āhiṟam, பெ. பார். ஆகிறம். மறுமை நாள்.

ஆதி அருளால் ஆகிறத்தில் அடியேன் உமது திருப்பத்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 39 : 102 (1739).

இக்காமத் ikkāmat, பெ. <iqāmat. اقامت> தொழுகைக்கான இரண்டாவதும், கடைசியானதுமான அழைப்பு.

தீங்க கற்றிய மகள்மகன் வலத்திருச் செவியின்
வாங்குரைத்திடக் காதின் இக் காமத்தும் வழங்கி

சீறுப்புராணம் : 70 : 14.

இக்கிரிமா ikkirimā, இ. பெ. இஸ்லாத்தின் பரம விரோதி அபூஜஹலின் புதல்வர்; மக்கா வெற்றி கொண்டதன் பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர்.

கிரித்த டப்புயன் வீரத்தின் மருவிலிக்கிரிமா
பரித்த சொல்லினைப் பகர்ந்தனே யெனப் பகருவனல்

சீறுப்புராணம் : 72 : 8.

இக்கிறவு ikkiṟavu, இ. பெ. காபிசு புதல்வன்.

தோமறு காபிசு மகிழ்வின் பெறுமகன் இக்கிறவு உடன்இவர்
நால்வர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 61 (1241).

இக்குவத் ikkuvat, பெ. <iḫwat. اخوت> சகோதரன்.

ஒதுமுன்ன இக்குவத் தொடு குத்தையும்

இறவுசுல்கூல் படைப்போர 38 : 21.

இக்குறவ் ikkurav, பெ. <iqra'o. اقرأ> ஓதுவீராக என்பது இதன் பொருள். அல்குர்ஆனின் 96-வது அத்தியாயம் இச்சொல்லுடன் ஆரம்பிக்கிறது. முதன்முதல் அருளப்பட்டது.

பக்கரு வென்னுமுயர் பண்பெருகு சூறத்தும்
இக்குறவ் ஆல இம்ரனென்ற—மிக்கவிரு

மீகுருசு மாலை : 621.

இக்ற ikṟa, பெ. <qara. اقرأ> முகம்மது நபியவர்களுக்கு திருமறையில் முதன் முதல் அருளப்பட்ட சொல்லாகும். ஓதுவீராக என்பது இதன் பொருள்.

'இக்ற'வு வென்னுஞ்சூ றத்தி லிருந்தைந் தாயத் தின்ப
மெய்க்குற மாலம் யஃலம் எனுமட்டும் விளம்பு வீரென்று
சீறாப்புராணம் : 52 : 27.

இகுலாசு ikulācu, பெ. <iḫlās. إخلاص> ஏகத்துவம். இச்சொல் அல்குர்ஆனின் 112-வது அத்தியாயத்தின் தலைப்பும் ஆகும்.

பரிவில்லேய்ந்தா யுரைத்தி யெனப் பாத்திகாவும் இகுலாசு
மிரிவில்லாது சொலக்கேட்டா னந்த மெய்தித்துளங்கினரால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 144.

இகுறவு ikuṟavu, பெ. பார். இக்றஉ.

இலங்கும் இகுறவு என்னுமச் சூறத்தும்
துலங்கும் உம்முல் குருன் எனும் சூறத்தும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 19 : 7 (600).

இகுருபு ikuṟāpu, இ. பெ. <ihrāb. إعراب> அசை.

வான்இரும் பலகை பார்த்து வரியின்ஓர் இகுருபுஎனும்
தான் அதில் சிதகா வண்ணம் தருமறை கோவை செய்த
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 18 : 81 (592).

இகுரும் ikuṟām, பெ. <ihrām. إحرام> ஹஜ் நிறைவேற்றும் பொழுது அணிய வேண்டிய தைக்கப்படாத இரு துண்டுகளால் ஆன உடை.

இயல்புறும் இகுரும் கட்டிய தலம்விட்டு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 39 : 17 (1603).

இசுகாக்கு icukākku, இ. பெ. <isḥaq. إسحاق> நபி இப்ருகீம் அவர்களின் புதல்வர்களுள் ஒருவர். இவர் ஒரு நபி.

தூயமெய்ப் பொருளி னணிதிக ழென்கோன் சுகத்தொடு மனங்களிப் பேறத்
தாயகந் தரித்தார் வாயக மதுரந் தரும் இசுகாக்கெனு நபியே
திருமணிமாலை : 27 : 32.

இசுது icutu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

இன்னறும் பொழில்சூழ் எம னாட்டினுள்
பன்னரும் குணப் பண்பி சதின்கிளை
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 67.

இசுபகான் icupakāṉ, இட. பெ. இன்றைய பாரசீக நாட்டில் உள்ள ஒரு நகர். இஸ்லாமிய கலைச் சின்னங்கள் நிறைந்த நகர்.

நற்றவம் புரிந்த இசுபகான்

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 17 : 12.

இசும் icum, பெ. <ism. إسم> அறபு எழுத்துகளைக் கொண்டு ஒரு தட்டில் அல்லது ஒரு கடதாசில் ஏதோ ஒரு நோக்கம் நிறைவேறும் முகமாக எழுதப்படுவது.

நிரம்பு நன்னகு வெனுமிசு மெழுதிமை நிகர்குழல் மடவார்தங்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 15 : 29.

இசுமாயீல் icumāyīl. இ. பெ. நபி இபுருகீம் அவர்களின் புதல்வர்களுள் ஒருவர்; அறபு மக்களின் மூதாதையர்; இவர் ஒரு நபி.

கண்ணின்மீதினுங் கருத்தினுங் களிப்புற விளங்குந்
தண்ணின் மாமணி தயங்கிய தவத்திசு மாயீல்

திருமணிமாலை : 28 : 4.

இசுமுல் அஃலம் icumul akḻam, பெ. <isumul ālam. إسم الأعظم> பெயர்களுள் மகத்தானவை.

பேயோ டொளிசீ னும்முயர் மீமோடுலா மலிபும்
ஹேயோ டொளிறே நூனுயர் ஹேவொன் பதெழுத்தும்
ஓயா திசுமுல் அஃலமென் றுனதன்புறு நாமத்து

ஞானப்புகழ்ச்சி : 436.

இசுலாம் iculām, பெ. <islām. إسلام> இஸ்லாமிய மார்க்கம்.

முல்லையங் குழற் கதீ ஜாமின் னேமுத
லில்லறத் தொடும் இசுலாமி லாயினர்

சீறாப்புராணம் : 26 : 5.

இசுறத் icuṟat, பார். ஹிஜ்றத்.

வழிபடு நெறியின் வண்மை முகம்மது நயினர் வாசப்
பொழில்படு மதீனம் போர்ந்த புகழ்வளர் இசுறத் ஆண்டு

புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 94.

இசுரு icūṟā, இ. பெ. ஒரு கிறித்தவப்பண்டிதர். எல்லா வேதங்களையும் பற்றி அறிந்திருந்தவர்.

தருந்தரு வனைய செங்கைத் தனபதி இசுரு வென்னும்
பெருந்தவ முடைய வள்ளல்

சீறாப்புராணம் : 16 : 8.

இசுருபீல் icuṟāpīl, இ. பெ. முக்கியமான வானவர்களுள் ஒருவர். இறுதிநாளில் ஊது குழல் ஊதுபவர்.

இவணுறுந் தகையார் மகிமையின் மீக்காயில் இவர்
திறத்திசுருபீல்
அவணுறு மன்னே ரணிதறு தாயீலணித்துறுஞ் சிபுரியீல் யானே

திருமணிமாலை : 27 : 31.

இசுருயீல் icuṟāyīl, இ. பெ. <izriel. عزرائيل< உயிரை கவர்ந்து செல்லும் வானவரின் பெயர்.

பரிவுறு மனுவர் ஆதத்தைப் படைக்கமண் ணெடுத்து வாவென்
றுரைதர *இசுருயீல்*உம் உவந்துமண் ணெடுத்துப் போர்ந்தார்

சீருப்புராணம் : 4 : 2.

இசுறான் icuṟāṉ, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர். அப்துல்லா என்பவரின் தந்தை. ஏமன் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்.

ஆண்டெம னுள்ளார் ஓதற்கு அடைந்தவர் *இசுறான்* மைந்தர்
மாண்டசீ ரப்துல்லாவும்

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 12 : 8.

இதுரீசு ituricu, இ. பெ. ஒரு நபியினுடைய பெயர்.

மெய்தவக் குரிசி னபி *இதுரீசு* விருப்புற வுதித்தநன் மதலை

சீருப்புராணம் : 4 : 43.

இப்னு கலப் ipṉu kalap, இ. பெ. பிலால் என்பவரை அடிமையாக வைத்துக் கொடுமைப்படுத்திய மக்காவாசி.

இவ்வண்ண நிகழ்ந்திவ ணிருக்கு நாளையி
னெவ்விய மனத்தித *இபுனு கல* பென்பவன்

சீருப்புராணம் : 27.

இபஆதிம் ipaātim, இ. பெ. லுக்மானுல் ஹக்கீம் என்பவரின் தந்தையர்.

நிலவிபஆதீமீன்ற நிதி லுகுமானுமன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 63.

இபாதத் ipātat, பெ. <'ibādat. عبادة> வணக்கம்.

பதிவுறும் உறுதிபு னிதமோ டிறையோன் பால்
இபாதத்துச் செய்தே

இராஜநாயகம் : 38 : 38.

இபுலீசு ipulīcu, பெ. <iblis. إبليس> சாத்தான்.

திரையு மேனியுங் கூனியுங் தேயெயிற்
றுரையுங் கோலினி லூன்றலு நின்றலு
நரையுந் தாழயி நாடியு மாடியும்
புரையும் புல்லிபு *லீசவண்* புக்கினன்

திருமணிமாலை : 7 : 11.

இபுருகீம்[1] ipuṟākim, இ. பெ. <ibrāhim. إبراهيم> ஒரு நபியின் பெயர். இவருக்கு அல்லாஹ்வால் பத்து சுஃகுபுகள் அருளப்பட்டன. புனித கஃபாவை புணர்நிர்மாணம் செய்தவர்.

இனைத்தெனச் சிறையினார்க்கே யெடுத்தெடுத்தியம்பா நின்ரு
ரனைத்துல குயர்த்தும் வல்லோ னருணபி *யிபுரு கீமே*

திருமணிமாலை : 16 : 54.

இபுருகீம்² ipurākīm, இ. பெ. நபிகள் பெருமானாரின் புதல்வர். இவர்களின் அன்னையார் பெயர் மாரியத்து. சிறுவயதிலே இறையடி சேர்ந்து விட்டார்.

இந்தநாள் மாரியத்து என்று அறைகின்ற அன்னை பெற்ற
மைந்தன் ஒன்று *இபுருகீம்* என்று உரைக்கின்ற மதலை

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 30 : 31 (1316).

இபுனு அபுது யாலில் ipunu aputu yālil, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு குறைஷி.

சவிகொள் வெண்சுதை மாமதிள் தாயிபில் *இபுனு*
அபுது யாலில் என்றிடும் பெயர்க் குறைஷியென் பவனை
நபிகளுயகங் கண்டன ரவனெதிர் நடந்து

சீருப்புராணம் : 41 : 5.

இபுனு சகா ipunu cakā, இ. பெ. ஓர் அறிஞர்.

என்றவை யெவரு மஞ்ச *இபுனுச காவைக்* கண்டித்து

சேகுனாப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 12 : 19.

இம்மத் immat, பெ. <himmat. همت> தூய எண்ணம்.

இம்மத்துள நபியேயென வேத்திச் சிபுரீல்

மிகுருசுமாலை : 187.

இமாம் imām, பெ. <imām. امام> தலைவர்.

வேத வான்களௌனு நான் *கிமாம்கள்* பத
மேலு மியான்புகல வேணுமே

சீருப்புராணம் : 1 : 15.

இமாமத்து imāmattu, பெ. பார். இமாம். <imāmat. امامة> இமாமாக (தலைவனாக) இருத்தல்.

அன்பொடு பதிவாய் நின்றே அமர்ந்*திமா மத்துச்* செய்தார்

மிகுருசுமாலை : 381.

இல்ம் ilm, பெ. <'ilm. علم> அறிவு.

இல்ம் எனுங் கடலை மனமுகி றேக்கி

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 1 : 17.

இல்முல் கலாம் ilmul kalām, பெ. பார். இல்ம், கலாம் <'ilmul kalām. علم الكلام> மத நம்பிக்கைகளை நிறுவக்கூடிய மார்க்க அறிவு.

காதலாய் மனத்துறும் *இல்முல் கலாமினை*
வேதியர் ஹிபுலென விரும்பி ஓதுவார்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 62 : 2.

இய்யாக்க நகுபுது iyyākka nakuputu, தொ. <iyyaka na'budu. إِيَّاكَ نَعْبُدُ> உன்னையே நாங்கள் வணங்குகிறோம்.

இய்யாக் கநகுபுது வென்றேத் திறையே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 670.

இய்யாக்க நஸ்தகீன் iyyākka nastakīṉ, தொ. <iyyāka nasta'īn, إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ> உன்னிடமே நாங்கள் உதவியும் தேடுகின்றோம்.

இய்யாக்க நஸ்தகீ னென்று மிக நல்லுதவி தேடுமவர்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 671.

இயாது iyātu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

வருணக் கிவாமும் சாமித்வும் வரிசை ***இயாது*** *நவுபலுவும்*
அருணக் கைசும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 8.

இல்முல்யக்கீன் ilmul yakkīṉ, பெ. <'ilmul yaqīn. عِلْمُ الْيَقِين> புத்தியினால் பெறப்படும் அறிவு.

ஏக சமுத்திர மென் றில் முல்ய கீ னென் னுமுள்ளத்
தாகந்தரு மைனுல் யகீ னன வனே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 639.

இல்யாசு ilyācu, இ. பெ. ஒரு நபி. முலறு நபியின் புதல்வர்.

அறிவெனுங் கடலாய் வரம்பு பெற்றிருந்த
வருமறை முலறு நன் னபிக்குப்
பெறுபல னென வந்துதித்த ***இல்யாசு***
சீறாப்புராணம் : 4 : 59.

இல்லல்லாஹு illallāhū. பெ. தொ. பார். இல்லலா.

இல்லல்லாஹு*வென் றெனை மறந்து கொண்டுனையே*
சொல்லவருண் மெய்ஞ்ஞானச் சுடரே பராபரமே
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : பராபரக் கண்ணி : 46.

இல்லலா illalā, தொ. <illallāh. إِلَّا الله> அல்லாஹ் வன்றி.

மெல்ல நின்று நின்றசைந் தசைந்துணர்வு மேலாட
வில்ல லாவையும் கபீபையும் உளத்தினில் இருத்தி
கல்லு நன்மொழி வாக்கினி லடிக்கடிக் கலிமாச்
சொல்லி வீழ்ந்தனர் போயினர் உறைந்தனர் சுவனம்
சீறாப்புராணம் : 72 : 241.

இல்ஹாம் ilhām, பெ. <ilhām. إِلْهَام> மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு அருளப்படுவன.

இல்ஹாமு*மரிய*
சாதுலி நாயகம் : 20 : 7.

இலம் ilam, இ. பெ. ஓர் இடம்.

இடைய ருப்பொழில் இலமெனும் தலத்தினுக்கு இறசூல்

பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 31 : 3 (1319).

இலவ்ஹு ilavhu, பெ. பார். லௌகு.

இலவ்ஹிலொரு எழுத்துண்டதற் கிரங்கு நீயே

ஞானப்புகழ்ச்சி: 65.

இலாகி ilāki, பெ. <ilahiyy' إلهي> தெய்வீகத் தன்மை.

இலாகி யுடனே கலந்தவராய் இருந்தா ரோர்மைப் பாடதிலே

பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 46 : 27.

இலாகுல் முத்தலக் ilākul muttalak, தொ. <ilāhul mutlak. إله المطلق> பரம அதிபதியான அல்லாஹ்.

ஆதிமெய்ப் பொருளி லாகுல்முத்தலக் கென்ருன் தூய

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 28 : 10.

இலாஹி ilāhi, பெ. <ilāhi. إله> அலிப் லாம் ஹா என்னும் மூன்று அறபு எழுத்துக்களாலானது.

இலாஹிமூன் றெழுத்திலும்

ஞானமணி மாலை: 194.

இலௌகு ilauku, பெ. பார். லௌகு.

இபமுத லெறும்பீ ருக விவணுறுஞ் சீவன் யாவு
முபமுறப் படைத்திங் கூனு முறக்கமுங் கவலை மற்று
மிதமுற வெழுதி வைக்கும் *இலௌகு* எனும் பலகை யென்ற
னபமுறு நாட்ட முன்பின் ஞட்டிய தன்ருே வென்றும்

பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 24 : 14.

இறக்அத் irakat, பெ. பார். றக்அத்.

முறைமுதல் *இறக் அத்* தின்கண் முழுமறை
முடித்து இரண்டாம்
இறையுழி இகுலாஸ் என்பதோதி

ஆரிபு நாயகம்: 6 : 6.

இறக்குத்தாயீல் irakkuttāyil, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

.................பெருகும்
பறக்கத்தார் நன்நபிமுன் வானின மலக்காம்
இறக்குத் தாயீலுவந்தா ரே

மிகுருசு மாலை: 205.

இறஜப் iṟajap, பெ. <rajab. رجب> ஏழாவது இஸ்லாமிய மாதம். கண்ணியமிக்க மாதம் என்பது இதன் பொருள்.

ஷரக் இறங்கி நன் னபியெனும் பெரும்பெயர் தரித்த
வருட மைந்தென வரவரு *மிறஜபு* மாதந்
தரும நேருது மானெடு றுக்கையா தமையு
மிருளும் போதனுப் பினர்ஹப ஷாவெனுந் தேயம்
சீறுப்புராணம் : 35 : 7.

இறகுமத் iṟakumat, பெ. பார். றகுமத்.

*இறகுமத்து*ண் டாக வென்றி சைந்தே
சீறுப்புராணம் : 5 : 102.

(இ)றசூல் (i)ṟacūl, பெ. <rasūl. رسول> (அல்லாஹ்வின்) தூதர்.

இடுக்க ணியாதென வறிகில னென்றனர் *இறசூல்*
சீறுப்புராணம் : 25 : 33.

இறபீஆ iṟapīā, இ. பெ. ஒருவனின் பெயர்.

எள்ளியன் *இறபீ* ஆதன் றிருமனைக் கிணகன் சேந்த
வள்ளிலை வேலோ யத்தா சென்பவனடியே னென்றான்
சீறுப்புராணம் : 42 : 6.

இறமலான் iṟamalāṉ, பெ. பார். றமலான்.

இறமலான் பதினைந்தினில் வெள்ளியின் இரவின்
மறுவில் கற்புடை பாத்திமா பெறுந்திரு மடமா
னறமும் பெற்றியு மோருரு வெடுத்தென வரிதிற்
பொறையு யிர்த்தன ரொளிதர வொருபுதல் வனையே
சீறுப்புராணம் : 70 : 11.

இறாக் iṟāk, இட. பெ. ஒரு நாட்டின் பெயர்.

நீர்வயிற் சிறந்த மேன்மை நிறைகொள் *இறாக்கு* நாடு
ஆரிபு நாயகம் : 4 : 1.

இறாதத்து iṟātattu, பெ. <irādat. إرادة> உள் எண்ணம்.

மேலவற்றொடர் வாஞ்சையர் பதாயிகு வீதி போம் பொழுதவ்வூ
ராலயத்த லையலியெனு முதிய ரொடருமை சேர் யஃகூபு
மாலறுத்த *இறாதத்தி* னிரகசிய மற்றவுந் தகப்பேசி
ஆரிபுநாயகம் : 10 : 13.

இறாபிலி iṟāpili, <rāfiḍ. رافض> கைவிட்டு விட்டவர்கள்.

அற்றையில் பயணப் படுகொடும் *அரமிறாபிலி* யாயினோர் செறிந்து
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 16 : 38.

இறுசாதுல் யாபிகீ துபுபிகானி iṟucātūl yāpiki tupu pikāṉi. ஒரு நூலின் பெயர்.

*இலகிறு சாதுல் யாபிகீதுபு பிகா னி*யோடு இன்ன கித்தாபாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 1 : 35.

இருசாதுல்யாபியி irucātul yāpiyi, இ. பெ. irshādul yāfiyi.
ஒரு கிரந்தத்தின் பெயர்.
செய்கப்துல் லாகில் யாபியி யவர்செய் *யிருசாதுல்*
*யாபியி*க்கித் தாபினி னுரைத்தனர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 7 : 2.

இறூமி irūmi, பெ. <rūmiyy. رومى> றூமிகள்;
ரோம் நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள்.
*இறூ மிகட்*கும் பாரிசு நாட்டவர்க்கும் பெரும்
பகையாக விருந்தவ் வாண்டு
சீறாப்புராணம் : 38 : 30.

இன்காறு inkāru, வி. <inkār إنكار> நிராகரித்தல்.
இம்மை தனி லிந் நபுசின் *இன்காறி*ல் லா மனின்று
ஞானககுறம் : கைக்குறிகூறல் : 7.

இன்சீல் incil, பெ. <injil. إنجيل> கிறிஸ்துவ வேதம்.
தழுவிய *இன்சீல்* வேதந் தன்னினும் விளங்கி
புதுகுஷ்ஷாம் : 53 : 7.

இன்ன இலைனா இயாபகும் தும்ம இன்ன அலைனா கிசாபகும் inna ilainā iyāpakum tumma inna alainā kicāpakum, தொ. <inna ilainā iyabāhum ṣumma inna alainā hisābahum.
إن الينا إيابهم ثم إن علينا حسابهم> நிச்சயமாக அவர்கள் யாவரும் நம்மிடமே வரவேண்டியதிருக்கின்றது. பின்னர் நிச்சயமாக அவர்களைக் கேள்வி கணக்கு கேட்பதும் நமது கடமையாகவே இருக்கின்றது. (அல்குர்ஆன் 78 : 25 - 26).
*இன்ன இலைனா இயாபகுந் தும்ம இன்ன அலைனா கிசாபகு*மென்
றுன்ன மறையின் முன்னுரைத்த துண்டோ எனவா மென்றோத
நவமணிமாலை (முகியிததீன் புராணம்) : 8 : 80.

இன்னக்க மையித்துன் வ இன்னகும் மையித்தூன் innakka maiyittun va innakum maiyittūn, தொ. <innaka mayyitun va innahum mayyittūn. إنك ميت و إنهم ميتون> (நபியே!) நிச்சயமாக நீரும் இறந்துவிடக் கூடியவரே; நிச்சயமாக அவர்களும் இறந்துவிடக் கூடியவர்கள் தாம். (அல்குர்ஆன் 39:30)
செறியும் புகழார் அப்பாசு
வந்து முதலோன் திருஆணை
உறைதோய் மேகம் கவித்தவர்உள்
ளுயிர்போய் உபாத்தை அனுபவித்தார்
அறிய இலையோ உங்கள்நடு
வாக இருக்கும்போது ஓதும்
மறைமீது *இன்னக்க மையித்துன்வ*
*இன்னகும் மையித் தூ*னெனவே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 39 : 124 (1761).

இன்னல்லாக அலீமுன் கபீறுன் innallāka alīmuṉ kapīṟuṉ, தொ. <innallāha alīmun ḫabīrun. إن الله عليم خبير>
நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் நன்கறிந்தோனும், தெரிந்தோனுமாக இருக்கிருன்.

கானஞ் செய்தொழின் மூன்று மன்றே
இன்னல் லாக அலீமுன் கபீறுன்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 64.

இன்னற்ற சூலல்லாகி innaṟṟa cūlullāki, தொ. innarsūl ullāhi. إن الرسول الله> அல்லாஹ்வின் தூதர் நீர்தாம்.

இன்னற்ற சூலல்லாகி எனும் பயித்து அதனின் அர்த்தம்
முன்னவன் தூதர் நீர்தாம் முச்சுடர் எறிக்கும் ஒள்வாள்
அன்னது புவியின் மாக்கள் விலையிட அரிய தான
பன்மணி குயிற்றிச் செம்பொன் பரிஞ்சை வைத்து ஒளிரும் கூர்வாள்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 30 : 26 (1311).

இன்னறப்பக லபில் மிறுசாத்; பதம் தம அலைகிம் றப்புகும் பிதன் பிகிம் innaṟappaka lapil miṟucāt; patam tama alaikim rappu kum pitan pikim. தொ. <إن ربك لبالمرصاد

فدمدم عليهم ربهم بذنبهم> இவை இரண்டும் இரு வெவ்வேறு குர்ஆன் ஆயத்துக்கள். (நபியே!) உமது ஆண்டவன் தன் அடியார்கள் செய்யும் வினைக்கேற்ற கூலியைத் தர மறைந்திருந்து நோக்குகின்றான் என்பது முதலாவது ஆயத்தின் பொருள். அவர்களின் பாவத்தினால் அவர்களின் இறைவன் அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கக் காத்திருக்கின்றான் என்பது இரண்டாம் ஆயத்தின் பொருள்.

நன்னயத்திறக் அத் ததனின் முன் இன்ன றப்பக்கல பில்மிறுசாதும்
பின்னயத்தோடு பதம்தம அலைகிம் றப்புகும்பிதன் பிகிமென்று

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 25.

இன்னா லில்லாகி வயின்னா விலைகி ருஜி வூன் innā lillāki vayinnā vilaiki raji vūṉ. தொ. <innā lillāhi va innā ilihi rajiūn. إنا لله وإنا اليه راجعون> நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்காகவே இருக்கின்றோம்; நிச்சயமாக நாம் அவனிடமே மீளுவோம். (அல்குர்ஆன் 2 : 156).

வெளிசென்னீர் மடைப்போந் துதகமே மூடும்
வெறுங்கடங்களைத் தெரிந்ததனா
னளியொடுமே இன்னாலில்லாகி வயின்னா
விலைகிருஜிவூ னென்
அளியொடும் உரைத்து............

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 227.

இன்ஸான் insāṉ, பெ. <insān. إنسان> மனிதன்.

வானுமாய் நிலனுமாகி மறிகடன் மலையுமாயின்
சானுமாய் மலக்காய் ஜின்னாய்த் தக்கன பிறவுமாகி
ஆரிபுநாயகம்: 1 : 2.

இஃறாம் ikṟām, பெ. பார். இகுறாம்.

..................ஹஜ் ஜியற்றற்கிட்ட செவ்வியல் இஃறாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 35 : 8.

இஸ்கந்திரியா iskantiriyā, இட. பெ. எகிப்தில் உள்ள அலெக்ஸாண்டிரியா எனும் நகர்.

அடல்மிகும் இஸ்கந்தரியா எனும் நகரும்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 5 : 2 (159).

இஸ்திகுபாறு istikupāṟu, <istigfār. إستغفار> பாவமன்னிப்புத் தேடல்.

அந்த நேரத்தி னிஸ்திகு பாறவர்
நந்த லில்லா தோதி நலன்பெற
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 4 : 121.

இஸ்திஞ்சா istiñcā, பெ. <istinjā'. إستنجاء> சிறுநீர் கழித்தல்.

திணிப்புயர் அழல் முகாலிப் சிறப்புறும் காவைநீங்கி
அணிப்புறும் இஸ்திஞ் சாவுக் கடுத்தனர் அருவி யங்஧ன்
பத்றுத்தீன புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 70: 27.

இஸ்திறுஜாகு istiṟujāku, தொ. istirjāu. إسترجاع> துன்பங்கள், ஆபத்துக்கள் ஏற்படும்பொழுது அல்லாஹ்விடம் உதவி நாடி 'இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி றாஜி ஊன்' எனக் குறை இரங்குதல்.

மிகைத்த விஸ் திறுஜா கோடும் விறற்றரும் கௌக்கலாவும்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 31 : 35.

இஸ்பான் ispāṉ, இ. பெ. பார். இசுபான்.

கொன்மேம் இஸ்பான் ஆகுமெனக் கூறும்பருக்கண்மை
கௌது நாயகர் காரணப் புராணம்: 20 : 14.

இஸ்மு ismu, பெ. <ism. إسم> பெயர்.

நவமுறு மில்மு துன்னி நல்லிசுமு உதவி பெற்றோ
பத்றுத்தீன புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 4 : 6.

இஸ்முல் அகுலம் ismul akulam, பெ. <ismula'aḷam. إسم الأعظم> பெயர்களுள் சிறந்தது.

ஹறுபுனது நாமமுய ரிஸ்முல் அகுலம்
ஞானப்புகழ்ச்சி: 560.

இஸ்ஸத் issat, பெ. <'izzat. عزة> கண்ணியம்.

திறத்துடனிவைகள்போற் சேர்ந்த காரியம்
அறத்தொடும் இஸ்ஸத்தாம் எனப் பகர்ந்தனர்

பதறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 44 : 32.

இஹ்தி நஸ்ஸிருத்தல் முஸ்தகீம் ihti nassirāttal mustakīm, தொ. <ihdinassirātal mustaqīm. إهدنا الصراط المستقيم> நீ எங்களை நேரான வழியில் செலுத்துவாயாக.

எட்டமனு கும்பெரியோர்க்கு இஹ்தி நஸ்ஸி ருத்தல்
முஸ்தகீமென்று

ஞானப்புகழ்ச்சி : 672.

இஷா iṣā, பெ. <'iśā. عشاء> இரவின் முற்பகுதியில் இருள் சூழ்ந்தவுடன் நிறைவேற்றும் தொழுகை.

நிறைந்திடுமாறு மதிதனி லொரு நாள்
இஷா வினி னிமாசு செய்கவென

பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 5 : 18.

ஈ ī, பெ. <hī. هي> அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.

ஆவென்றும் ஈயென்றும் ஊவென்றும் நின்றவுனை

ஞானப்புகழ்ச்சி : 130.

ஈசத் īcat, பெ. ஒரு திரை.

ஈசத் எனுந் திரையி லெய்தி யப்பால்

மிகுருசு மாலை : 560.

ஈசா[1] īcā, இ. பெ. நபிமார்களுள் ஒருவர்; இஞ்சில் வேதம் அல்லாஹ்வால் இவருக்கு அருளப்பட்டது.

இந்நிலத் திருந்தேன் பன்னுளிறையவன் தூத ரான
மன்னவர் ஈசா விங்ஙன் வந்தன ரவரைப் போற்றிப்
பொன்னடி விளங்கி யின்னம் புவியிடை நபிமா ருண்டோ

சீருபபுராணம : 16 : 33.

ஈசா[2] īcā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

எவனசெய் குமுகம் மதென்னும் ஈசா சொன்னால்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 27 : 74.

ஈமான் īmān, பெ. <īmān. إيمان> நம்பிக்கை.

அல்லாஹ் மீதும், மலக்குகள் மீதும், வேதங்களின் மீதும், நபிமார் மீதும், இறுதிநாள் மீதும், அல்லாஹ்வின் முன் அளப்பின் மீதும் முஸ்லிம்கள் நம்பிக்கை வைத்தலையே இச்சொல் குறிக்கின்றது.

முதலவன்றன் திருத்தூத ரெனப்பேரிட்
டரியமறை மொழியென் றேத்திப்
புதியமொழி யுரைத்து ஈமான் கொள்வித்து

சீருப்புராணம் : 30 : 11.

உகத் ukat, பெ. <uhad أحد> ஒருவன். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறுனந்தம்.

உகாப் ukāp, பெ. <uqāb عقاب> கொடியின் பெயர்.

மெய்மறையூட்டு முகம்மது நயினர் வெற்றியின் உகாப்
எனுங் கொடி முன்

புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 26.

உகுத் ukut, பெ. <uẖt. أخت> சகோதரி.

ஓதுமுன்ன இக்குவத் தொடு உகுத்தையுந்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 38 : 21.

உகுது ukutu, பெ. மதீனுவில் உள்ள ஒரு மலை. முஸ்லிம்களுக்கும், முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கும் இடையில் இரண்டாவது தடவையாகப் போர் மூண்டது. உகுதில் நிகழ்ந்த இப்போரிலும் முஸ்லிம் மக்கள் வெற்றி ஈட்டினர்.

உகுதில் வந்தெதிர்ந் தமர்விளைத் தவையெடுத் துரைப்பாம்

சீறாப்புராணம் : 72 : 1.

உகுலு ukulu, பெ. பார் வகுலு.

தாப்பிரிய முடலுகுலு களுமுகி யித்தீன் கௌது............

நவமணிமாலை (முகியத்தீன் புராணம்) 26 : 4.

உகைதிர் ukaitir, இ. பெ. முஸ்லிம் அல்லாத ஒரு சிற்றரசன்.

ஊங்கிய மலையின் மிக்க ஒண்டியத்து உகைதிர் என்போன்

புதுகுஷ்ஷாம் : 7 : 97.

உகைதிறு ukaitiru, இ. பெ. தவுமத்துக் கோட்டையின் அதிபதி.

..................வயங்கெழில் தவுமத்து இஞ்சிக்கு
இறை உகைதிறெனும் நாமம் எடுத்தவன் வீர மிக்கான்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாபபுராணம் : 33 : 47 (1409).

உகைபத் ukaipat, பெ. ஒரு வகை மரத்தின் பெயர்.

மறுவில் உகைபத் தென்னு மரவயி ரத்திற் செய்த

சீறாப்புராணம் : 65 : 20.

உசா ucā, இ. பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.

கலிகெடுத் தவரழைத் தவ்உ சாவெனும் கல்லை

பனியகுமது மரைககாயார் : சீறாப்புராணம் ; 29 : 2 (1260).

உசாமா ucāmā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

கவனவால் பரியா ரோடு அடிதினி லுசாமா வந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 14.

உசுவான் ucuvāṉ, இட. பெ. ஓர் இடம்.

............பகரும் வளம்சேர் மக்க நகர்க்கு
அணித்தாம் இரண்டு தினத்தூ ரத்து
அதரின் உசுவான் எனும் தலத்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 22 : 15 (845).

உசூம் ucūm, பெ. <nujūm. نجوم> நல்ல நேரம்.

நற்றவ முடையீ ரின்று ணலந்தருங் கால மிந்த
சித்திர விரவு நல்ல உசூம் எனச் சிறந்த ராவே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 25.

உசூல் ucūl, பெ. <usūl. أصول> இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கையியல்.

முறைப்படு பிக்குஹு முசூலு மொய்ம்புயர்

சாதுலி நாயகம் : 7 : 17.

உசைது[1] ucaitu, இ. பெ. மக்கா கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் மக்காவை ஆள முகம்மது நபி (சல்) அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட உதாபு என்பவரின் தந்தையார்.

அருட் கடல்மிகப் பூண்டநல் அருமறைக் கிழவர்
தருக்கின் நல்கிடும் உசைது அருள் தவத்தினில் வந்த

பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 27 : 14 (1096).

உசைது[2] ucaitu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சலாமா மைந்தர் உசைதும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 19.

உசைறு ucaiṟu, இ. பெ. கஃபு என்பவரின் இளைய சகோதரன்.

கலைக்கடல் கஃபு பின்னோன் உசைறு எனக்கருதும் பேரான்

பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 29 : 3 (1288).

உத்தீயாயில் uttīyāyil, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

அங்கு விட்டுய ராறைந்த தாம்படி
தங்க வேதவுத் தீயாயில் தம்முடன்

மிகுருசு மாலை : 222.

உத்துபா uttupā, குறைஷித் தலைவர்களுள் ஒருவன்.

ஒலித பூஜகுலுத்துபா வுடனுமையாவும்

சீறுப்புராணம் : 48 : 23.

உதக்கா utakkā, இ. பெ. தகீபுக்கிளைஞர் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பின்னர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்.

கதிபெற உற்றார் அவர்களுக்கு உதக்கா
எனும்பெயர் கொடுத்தனர் களித்தே

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 38 (1218).

உதது utatu, இ. பெ. மிக்குவம் என்பவரின் புதல்வர்.

மிக்குவ மெனும்பே ரரசுதம் மதலை
*வெயில்விடு மணி முடிய **உதது***

சீறுப்புராணம் : 4 : 56.

உதாபு utāpu, இ. பெ. மக்கா கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் மக்கா நகரை ஆள முகம்மது நபி (சல்) அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்; உசைது என்பவரின் புதல்வர்.

*மருக்கு லாம்புய **உதா**வெனும் வள்ளலை அரசென்று*
இருக்க வைத்தனர் மக்கமா நகரினுக்கு இறசூல்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுபபுராணம் : 27 : 14 (1096).

உதுமான் utumāṉ, இ. பெ. ஆரம்பத்தில் இஸ்லாத்தைத் தழுவியவர். நபிகள் நாயகத்தின் இரு புதல்விகளை ஒருவர் பின் ஒருவராக மணஞ்செய்தமையால் 'துன்னூ றைன்' (ஈர் ஒளி) என அழைக்கப்பட்டவர். இஸ்லாத்தின் மூன்ருவது கலிபாவாகத் திகழ்ந்தவர்.

அருமறை பொருட்குரை யாணி யாகிய
*வரிசை நன்னெறி **உதுமான்** மாசிலாத்*
திருநபி பெயர்க்கலி மாவைச் செப்பிய
பரிசனத் தொடுந்தனி யழகு நாளினில்

சீறுப்புராணம் : 26 : 24.

உதுமான் சைபா utumāṉ caipā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

*தல்கா தவத்தின் வரும் **உதுமான்***
சைபா தமையும் வரவழைத்து

பனியகுமது மரைககாயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 144 (1049).

உதையில் utaiyil, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

*..................பாழிப் புயத்து **உதையில்** என்போன்*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 22 : 10 (840).

உப்பாத் uppāt, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

*இடையுள சகீதின் தோன்றல் இசை **உப்பாத்***
அவர்கை நல்கி

புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 15.

உபாத் upāt, பெ. <wafāt. وفاة> மரணம்.

...............நந்துணைய பூபக்கர்
*மேய் **உபாத்**தினுக் கென்றகறரக் கன*
விளங்கக் கண்துயில் நீத்தே

புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 149.

உபாதா[1] upātā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மேதகு நீண்ட மெய்யில் கருநிறம் விரிய உள்ளம்
*தூதகு **உபாதா** வாகைத் தொடையலம் தோள்கள் விம்ம*

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 26.

உபாதா[2] upātā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

..............*தகுதி சேர் உபாதா*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 83 (988).

உபை[1] upai, பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

பேறுஇலா உபைஎன்று உரைப்பவன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 7 (1594).

உபை[2] upai, இ. பெ. முஸ்லிம் அல்லாத ஒரு தீயவன்.

வஞ்சம் முறுபிக்கு ஆனவரில் தீயன்
துன்பு அணி உபை

புதுகுஷ்ஷாம் : 7 : 52.

உம்மத் ummat, பெ. <ummat. أمة> இனம்.

அவரலா னபிபின் னில்லை யவரும்மத் தானோர்க் கெல்லாம்

சீருப்புராணம் : 16 : 41.

உம்மல்தம் ummaltam, பெ. <ummildam. أم الدم> ஒருவிதக் காய்ச்சல்.

சொல்லுவரும்மல்தம் மென் றுரைத்திடும் சுரமே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 22 : 18.

உம்மா ummā, பெ. பசுவின் கதறல்.

புனிற்றிளம் பறழரற் றலைக்கேட் டஆன் பொருந்தவ்
வினத்தை விட்டகும் புல்குழைக் கறிப்பதூஉம் இன்றிக்
கனைத்து உம்மா எனக் கதறி வந்து

பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 27 : 42 (1124).

உம்மாறு ummāṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

அலிதல்கா சுபையிறு உம்மாறு அவர்மறுதா
மிகுதாது என்று இவர்கள் ஆறு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 23 : 15 (890).

உம்மான் ummāṉ, இட. பெ. ஒரு நாட்டின் பெயர்.

தொட்டிலை அசைத்துத் துஞ்சும்
சுனைசெறி உம்மான் நாட்டில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 8 : 1 (194).

உம்மிசுகப் ummicukap, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மேலு மபுபக்கர் மகவும் *மிசுக* போடே

புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 6.

உம்மில் கித்தாப் ummil kittāp, பெ. <ummul kitāb. أم الكتاب> புத்தகங்களின் தாய். (அல் குர்ஆன்). லவ்ஹுல் மஹ்பூலில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

திடமுறப் படைத்துக் காக்குந் திருவிறை பொக்ஷமான
கடந்த சொல்ல உம்மில் கிதாபைக் கண்டிடிற் றெரியு மென்றே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 44.

உம்மு அகீம் ummu akīm, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

ஆரிதீன்ற *உம்மு அகீம்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 41 : 172.

உம்மு அப்பான் ummu appāṉ, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

திறங்கூர் அசுவர் மகள் பின்னே தேஞ்சொல் அபிறத்
அவர்பிற்றை
நிறங்கூர் *உம்மு அப்பான்* நுகுமாம் நிதியாம் சல்மாவும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 84.

உம்மு அய்மன் ummu aymaṉ, ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

நவங்கொ ளும்புகழ் *உம்முஅய் மன்*மக ளரும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 27 : 27 (1109).

உம்மு கக்கீம் ummu kakkīm, இ. பெ. ஒரு பெண்ணினுடைய பெயர்.

கட்டரு பொருள் *உம்மு கக்கீம்* என்னும் ஒருத்தி

புதுகுஷ்ஷாம் : 24 : 122.

உம்மு கபீபு ummu kapīpu, இ. பெ. நபிபெருமானர் முகம்மது (சல்) அவர்களின் மனைவியருள் ஒருவர்.

விடுத்த தண்கதிர் குலாய வெண்பிறைக் கொழுந்து போலும்
நடுத்தலத் துறைந்த *உம்மு கபீபு*நம் பிராட்டி யார்க்கு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 4 : 10 (119).

உம்மு சல்மா ummu calmā, இ. பெ. முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் மனைவியருள் ஒருவர்.

பேறுபெற் றுயர் *உம்முசல்மா* எனும் திருப்பேர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 29 (934).

உம்மு சுலைம் ummu culaim, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்

உற்றவத் தினத்தில் *உம்மு சுலையு*மெ ன் றுரைக்கு நங்கை

சீறாப்புராணம் : 85 : 17.

உம்மு சுலையும் ummu culaiyum, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

நங்கை *உம்மு சுலையு*மெனும் சிலைகமா மயிலை வரவழைத்து

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 12 : 122 (366).

உம்மு தமீம் ummu tamīm, இ. பெ. காலிது இப்னு வலீத் அவர்களின் மனைவியார்.

யாவர்நீ ரென்னின் முந்த வேகலெத் திறங்கொலென்னக்
காவலீர் நபிகள் கோமான் கடிகமழ் கேச மோலி
மேவலான் புகுந்தேன் வைத்து மறந்தவர் விரும்புந்தேவி
யாவலா லென்பேர் *உம்முத் தமீம்*என அறையாச் சென்றார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 134.

உம்முல் குருன் ummul kurāṉ, <ummul qurān. أم القرآن>
இது அல்குர்ஆனின் முதலாவது சூரத்தான பாத்திஹா சூரத்தைக் குறிக்கும்.

துலங்கும் *உம்முல் குருன்* என்னும் சூரத்தும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 19 : 7 (600).

உம்முல் குறூன் ummul kuṟūṉ, இட. பெ. ஓர் இடம்.

துளங்கிய நீண்ட அணியின்ம ஞருத்
துஞ்சிய *உம்முல் குறூன்* என்று
உளங்கனி தலத்தின் அடைந்தனர் வரிசை
ஓங்கிய முகியித்தீன் ஒலியே

சேகுனைப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 13 : 9.

உம்முலுபைதா ummul upaitā இ. பெ. நகரங்களின் தாய் எனப் பொருள்பட்டு பதாயிகு நகரைக் குறிக்கின்றது. இந்நகர் இருக்கில் உள்ளது.

கார்வயிற் சிறந்து நின்று காண்பன புரக்குந் தன்மை
நீர்வயிற் சிறந்தமேன்மை நிறை கொளிருக்கு நாட்டி
னூர் வயிற் சிறந்ததான *வும் முலு பைதா* வென்று
பார் வயிற் சிறந்து மூத்த பதாயிகு நகரஞ் சொல்வாம்

ஆரிபு நாயகம் : 4 : 1.

உம்முஹானியா ummuhāṉiyā, இ. பெ. நபிகள் நாயகத்தின் பெரியதந்தை அபீத்தாலிபு அவர்களின் புதல்வி.

செங்கை அபித்தாலிபுதஞ் செல்வி *உம்மு ஹானியா*
அங்கவளவில் தரித்தார் அன்று.

மிகுருசு மாலை : 681.

உம்ரு umṟā, பெ. <umrat. عمرة> எக்காலத்திலும் நிறை வேற்றக் கூடிய மக்காவிற்குச் செல்லும் புனிதக் கடமை.

மாதவத் தொடு சூழ்வர மக்கத்தி
லோது ஹஜ்ஜூம் *உம்ருச்* செய்ய

சீருப்புராணம் : 90 : 2.

உமறு umaṟu, இ. பெ. கத்தாப் என்பவருடைய புதல்வர். குறைஷித் தலைவர்களுள் ஒருவர். முதலில் இஸ்லாத்தை எதிர்த்தவர். பின்பு இஸ்லாத்தை ஏற்று அதன் இரண்டாவது கலீபாவாகத் திகழ்ந்தவர்.

உலகி னிறகரு தலர்க்கட லரி*உம றி*னைக்கொண்
டலத பூஜகி லினைக்கொடு தீனிலை

சீருப்புராணம் : 28 : 3.

உமறுகத்தாப் umaṟu kattāp, இ. பெ. பார். உமறு

அடலுறும் *உமறு கத்தாப்* அணிமுக நோக்கிச் சொல்வார்.

சீருப்புராணம் : 28 : 49.

உமு கபீபா umu kapīpā, இ. பெ. பார். உம்முகபீப்.

கொந்தளக முத்துக்கொ டிக்கரும் பானவுமு *கபிபான*
கொஞ்சுகிளியைக் கைப்பி டித்தருந் தீனெறியின் மன்றலை
முடித்து

காசீம் திருப்புகழ் : 133.

உமைற் உபுனு சகீதுல் மகாரிபிய்ய் umair̲ upun̲u cakitul makāripiyy, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

முடியு முடலந் தெறிக்க வொன்னார் முற்றுந் திடுக்க
வயர்ந்து மூலத்
துடியந் தடியால் *உமைறுபுனு சகீதுல்மகாரிபிய்யன்றே*

புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 121.

உமைய்யத் umaiyyat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நல்லுரை கொடுப்பவ மீரியங் கிளையினுயகர்
உமையத்தின்தோன்றல்

புதுகுஷ்ஷாம் : 59 : 133.

உமையா umaiyā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மாலை மார்பு *உமையா* ஈன்ற

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 25 : 2 (1063).

உமைறு[1] umair̲u, இ. பெ ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஒத்தசீர் ஒகைபு மைந்தன் *உமைறு* எனும் திறல்வெண் சிங்கம்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 25 : 3 (1064).

உமைறு[2] umair̲u, இ. பெ. எமன் நாட்டரசன் தல்குலாவின் தாயார்.

அவன்தனை மகிழ்ந்து பெற்ற அன்னையாம் *உமைறு*என் பாளும்
அவனியில் பெரியோர் ஆமால்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 36 : 12 (1567).

உயை uyai, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மறைஆர் நாமம் *உயை* என்போன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 12: 32 (276).

உயைனு uyain̲ā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

உறுபுகழ் குசையின் தவத்துறும் *உயைனு*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 61 (1241).

உலமா ulamā, பெ. <'ulamā علماء> நல்லறிஞர்.

நவமிசை அறிய வென்ன நவமுறு *உலமாக்கள்* பால்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 23.

உலியத் uliyat, இட. பெ. ஓர் இடம்.

..............அத்தலம் விட்டு *உலியத்து* எனும்தலத் தேகியிறங்
கினரால்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 8 (1188)

உலு ulu, பெ. <wudū'. وضو> தொழுகை போன்ற புனித காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னால் கை, முகம், கால் முதலியவற்றைக் கழுவுதல். (மத அனுட்டானங்களுக்கு இணங்க தூய்மைப்படுத்துதல்).

பெருகிப் பரந்த புனற் கரையிற் பெரியோன் றூதை யருகிருத்தி
மருவு மலரு மெனவுலுவின் வகையுந் தொகையும் வர வருத்தி

சீறாப்புராணம் : 26 : 38.

உலுல்லசுமி ulullacumi, பெ. <ulūlazmi. أولوالعزم> நபிமார்களுள் உறுதிமிக்க வீரர்கள்.

ஆத முதலாம் *உலுல்லசுமி* அவரைமுந் நூற்றுப் பதின்மூன்
றேத மகலும் முறுசல்களை இறைவ ஞெருமை விளக்கு நவ

சாதுலிநாயகம் : 1 : 5.

உறக்கத் uṟakkat, இ. பெ. கதீஜா பிராட்டியாரின் உறவினரான ஒரு பேரறிஞர்.

உறக்கத் தென்னுமவ் வேந்தனைக் கொணர்கென வொருவ
னறக்க டும்விசை கொண்டெழுந் தேகின னன்றே

சீறாப்புராணம் : 25 : 40.

உறட்டி ūṟaṭṭi, பெ. ரொட்டி.

மோதலா யிறைச்சியும் *உறட்டி* வெள்ளியும்

இறவுசுல்கூல் படைப்போர் 37 : 62.

உறனி uṟaṉi, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

மறைவினை யாடி நாத்தழும் பேறு முகம்மது
ஆண்டிருக்குமந் நாளில்
குறைபடும் *உறனி*க் கூட்டத் திலெண்மர் வந்தனர்

சீறாப்புராணம் : 92 : 1.

உறுக்கா uṟukkā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

……………நீங்கா வேல்கையின் *உறுக்கா*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 48 (953).

உறுபாத்து uṟupāttu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

பறித்திடும் செய்தி கேட்டுப் பான்மறை *உறுபாத்து* என்போர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 16 : 4 (461).

உறுவா uṟuvā, பெ. ஓர் அருவியின் பெயர்.

மருமிக்க புயத்தெழில் வள்ளலுடன்
கருமத்தொழில் காரரு மற்றவரு
மொருமித்து நடந்து*றுவா* வெனுமோ
ரருவிக்கரை மேவி யடுத்தனரே

சீறாப்புராணம் : 12 : 7.

உறூம் urūm, இட. பெ. உரோமாபுரியைக் குறிக்கும் இச்சொல். அப்பொழுது சிறியாவையும், அதன் அயல் நாடுகளையும் ஆட்சி புரிந்தவர்களின் பிரதேசங்களைக் குறிக்கின்றது.

உறக்கிலா முரசம் பொங்கும் உறூம் எனும் பதியைக் காக்கும்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 2 : 5 (18).

உஸ்தாது ustātu, பெ. <ustād. أستاذ> பார். ஒஸ்தாது.

தரமுறு மப்துல் காதிர் முகிய்யித்தீன் நமக்குஸ் தாதாய்
தீன் விளக்கம் : 1 : 14.

உஜூது ujūtu, பெ. <wujūd. وجود> தோற்றம்.

ஆதியானு ஜூதுமாம்
ஞானமணி மாலை : 170.

ஊ ū, பெ. <hū. هو> அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.

ஆவென்றும் ஈயென்றும் ஊவென்றும் நின்றவனை
ஞானப்புகழ்ச்சி : 130.

ஊக்கியா ūkkiyā, இ. பெ நாற்பது திர்ஹம் நாணயம்.

நிறைவுறும் ஊக்கி யாவும் நன்கு உடனே
நேயமுற்று உதவினர் அன்றே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 50 (1230).

ஊசு ūcu, இ. பெ. ஆதம் நபியின் மகளின் மகன்.

வரவரு மாதமீன்ற மகள்மகன் ஊசுஎன் றேதுங்
கரவலி யுடையா னின்ன காரியந் துணித லானுன்
திருமணிமாலை : 4 : 94.

எக்கிம் ekkim, பெ. <yaqīn. يقين>

எக்கி மாகிய நல்யார்கள் வினவும் பொழுதிலே
மிகுறுசு மாலை : 690.

எக்கின் ekkīṉ, பெ. <yaqīn. يقين> நிலையான உண்மை.

விண்தரு எக்கீன் தன்னில் விளக்கெனத் துலங்கித் தூவி
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 1 : 2 (2).

எகியா ekiyā, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

இகமுழு தனிச்செங் கோன் முறை நடத்தும்
எகியாவென் றுரைக்கும் பேருடையோர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 12.

எகீன் ekīṉ, பெ. <yaqīn, يقين> நிலையான உண்மை.

உத்தர வதினெ கீனைத் தொடர்ந்துரைத் திடுவதாலே
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 19 : 29.

எகுறப் ekuṟap, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
நிறுத்தினர் எகுறபீன்ற வலத்துடை சபவும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 64.

எகூக்கு ekūkku, இ. பெ. ஒரு சிலை.
திருத்து எகூக்கை மந்தறன் கிளை தினம்தொழு திருந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 5 (1263).

எகூதி ekūti, பெ. <yahūd, يهود> யூதன்.
படர் புகழ் இபுருகிமும் பயில் எகூதிய்யர் அன்று
புதுகுஷ்ஷாம் : 48 : 43.

எகூது ekūtu, இ. பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.
பொருத்து எகூ தினைமு ருது மித்திரர் நிதம்புகழ்ந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 5 (1263).

எசீத் ecīt, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
..............எறும்புனை எசீதை
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 43.

எசுகப் ecukap, இ. பெ. பார். எசுஹறபு.
..............எசுகபீன்ற விரை செறி புயத்து மன்னர் மருசி
பென்றியம்பு மித்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 66.

எசுஹறபு ecuhab. இ. பெ. தாபித்து என்பவரின் புதல்வர்.
இந்நிலம் புகழும் எசுஹறபு வெனும்பே
ரெடுத்தவ ரிடத்திலங் கியதே
சீருப்புராணம் : 4 : 53.

எத்தீம் ettīm, பெ. <yatīm. يتيم> அனாதை.
பெறுமொரு தந்தையும் இல்லைப் பின்னிய
வறுமை எத்தீம் தரு மதலை
சீருப்புராணம் : 6 : 34.

எத்தியாயீல் ettiyāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
எத்தியா யீலென் றிசைக்கு மவர்கூட
மிகுருசு மாலை : 204.

எமன் emaṉ, இ. பெ. அறேபியாவில் உள்ள ஒரு நாட்டின் பெயர்.
அணி எமன்புரத்து வேந்தர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 60.

எமனி emaṉi, இ. பெ. எமன் நாட்டு மக்கள்.
எழுந்து நின்றனர் மிசுறியர் சில *எமனி*யரும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 19.

எவ்மல் கியாமத் evmal kiyāmat, பெ. பார். கியாமம்.
எந்த மறுஷங் *கெவுமல் கியாமத்*தின்
மிகுருசு மாலை : 530.

எறுது eṟutu, இ. பெ. மகுலீல் என்பவரின் மகனுடைய பெயர்.
உண்மை நன் னெறிசேர் *எறுது*வி னிடத்தி
னுறைந்தினி திலங்கிய தன்றே
சீறாப்புராணம் : 4 : 36.

எஃகூதா ekkūtā, பெ.
மருக்கொண்மலை யம்புயத்து *எஃகூதா*
இராஜநாயகம் : 4.

எஷா eṣā, பெ. <ishā. عشاء> இரவின் முற்பகுதியில் நிறை வேற்றப்படும் தொழுகை.
இருளில் பகலுச்சி மஃரிப் *எஷா*வே வருமளவும்
ஞானமணிமாலை : 236.

ஏ ē, பெ. <yey. ي> அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.
என்படு முனது நாமம் *யே*யொடு ஹேயும் லாமும்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 400.

ஐனுல் யக்கீன் aiṉul yakkīṉ, பெ. <'ain'ul-yaqīn. عين اليقين> பார்வையினால் பெறப்படும் அறிவு.
தாகந்தரும் *ஐனுல் யக்கீ*ன னவனே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 639.

ஒக்காசு okkācu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.
நலங்கொளக் கேட்டிநீயே நகைகொள வென் *றொக்காசு*
புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 43.

ஒக்கில் okkil, பெ. <wakīl. وكيل> பிரதிநிதி.
பொங்கொளி இறசூல்க் காகப் பொருந்து *ஒக்கில்* என்ன நின்றார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாபுராணம் : 4 : 28 (137).

ஒகி oki, பெ. <waḥy. وحي> இறை அறிவிப்பு.
காக்கு நாயகமே மன்னுங் கருணையி னியானிங் கெய்து
மூக்கிய வரவுஞ் சொல்லும் *ஒகி*யல்லா இனிமே லில்லை
புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 30.

ஒகுத்து okuttu, பெ. <waqt. وقت> தொழுகை நேரம்.
இற்றைநாட் டொடுத்தைந்து *ஒகுத்தி*னும்
சீறாப்புராணம் : 55 : 10.

ஒகுல் okul, பெ. பார். வகுலு.

சந்த நாற்பது வருடமட் டொகுலினைச் சாற்ருர்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 57 : 18.

ஒகைபு okaipu, இ. பெ ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஒத்தசீர் ஓகைபு மைந்தன் உமைறுஎனும் திறல்வெண் சிங்கம்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 25 : 3 (1064).

ஒச்சமுசு occamucu, பெ. <waššams. والشمس > அல்குர்ஆனில் உள்ள 91-வது அத்தியாயம் இவ்வாறு ஆரம்பிக்கின்றது. சூரியன் மீது (சத்தியமாக) என்பது இதன் பொருள்.

தத்துவத்தியலின் ஒச்சமுசு ஓதித் தொழுவித்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 23.

ஒசிகத் ocikat, பெ. பார். வஸிய்யத்.

வசமுற் ெருருவல் லவன்தீன் வழியின்
நசிகத் தினைகா டினனெற் கருளும்
ஒசிகத் தினையோ திடுமென் றிடவே
முசியற் றமுகியித் தீனே துவரே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 71 : 9.

ஒசியத் ociyat, பெ. பார். ஒசியத்து.

கானு ரிறைக்கான ஹபீப் ஒசியத்த
தானுர் அதை என்னேடு அறைந்திடவே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியிதத்தீன் புராணம் : 66 : 18.

ஒசியத்து ociyattu, பெ. <wa'siyyat. وصية> இறுதி உபதேசம்.

ஆதிநூல் உணர்அன் சாரி கட்கருள்முஹாஜி ரீன்கட்கு
ஓதிய ஒசியத்து அன்னோர் தமக்குமவ் வுபதேசம்தான்

பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம : 39 : 46 (1683).

ஒசில்த்துல் மர்லிய்யா ocilattul marliyyā, பெ. தொ. <wasīlatul marḍiyya, وصيلة المرضية> சொர்க்கத்திலுள்ள மிகச் சிறந்த தளம் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது.

உறைமகா மகுமூ தோடும் ஒசிலத்துல் மறுலிய்யாவு

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 41.

ஒசிறு ociṟu, பெ. <wazīr. وزير> அமைச்சர்.

ஒசிறுகள் அமைச்ச ரோடும் அறிவினை உவந்து கேட்பார்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 52 : 4.

ஒசீயத் ocīyyat, பெ. <waṣīyyat. وصية> மரண தருவாயில் கூறுவது.

உயிர்படுந் தியக்கத் தாலும் ஒசீயத்தை விட்டு நீங்க

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 43 : 6.

ஒசீலத் ocīlat, பெ பார். வஸீலத்.

மவுனமா *மொசீலத்* தாகவைத்தவர் கேட்டார் என்னில்

பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 53 : 23.

ஒசீவனம் ocīvaṉam, பெ. உணவு.

கோதிலாத *ஒசீவனம்* தின்று வந்தவர் கூண்டி ராது
போதுக செயின பென்னும் பூங்கொடி மனது நாணி
யேதமுற் றிருந்த தாலே யிருநிலக் கிழமை பூண்ட
மாதர்க ளெவர்க்கு நாண மணியணிப் பூணு மென்றார்

சீறுப்புராணம் : 85 : 28.

ஒசுபு ocupu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நல்லியற் பெருகும் பகுறுடை *யொசுபை*
நாடின னெனக்கருள் புரியும்

பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 29 : 30.

ஒத்திறு ottiṟu, இட. பெ. ஓர் இடம்.

மாடக் கொடிவான் அளக்குமக்க
நகர்க்குக் குணபால் *ஒத்திறு* என்னும்
ஓடக்கரையில்

பனியகுமது மரைக்காயாா : சீறுப்புராணம் : 22 : 3 (833).

ஒதீக்கத் otīkkat, பெ. ஒரு மதில்.

துன்னும் ஒதீக்கத்து எனும் மதிலும்

பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 12 : 34 (278).

ஒது **otu**, பெ. பார். உலு.

புதியவ னபிகலி மாவின் பொற்புற
*வொது*வுடன் வருமுறை யொழுகி மாமறை
விதிமுறைத் தொழுகைய! மேவி

சீறுப்புராணம : 29 : 37.

ஒல்பசுறு olpacuṟu, பெ. <walfajuri. والفجر> அல்குர்ஆனில் உள்ள 89-வது அத்தியாயம் இவ்வாறு ஆரம்பிக்கின்றது. விடியற் காலை மீது (சத்தியமாக) என்பது இதன் பொருள்.

அபூவுபைதாவும் உத்தம றக்அத் அதனின்முன் சூறத்
ஒல்பசுறு ஓதினர்

புதுகுஷ்ஷாம : 40 : 23.

ஒலல்லா அல்லீன் olallā allīṉ, தொ. <waladḍāllīn. ولاالضآلين> வழி தவறியவர்களுடையதும் அல்ல.

ஒளிகள் தெரி சித்துணரா *ஒலல்லா அல்லீ னென்று*

ஞானப்புகழ்ச்சி : 678.

ஒலி[1] oli, பெ. <waly, ولى> இறைநேசர் (மெஞ்ஞானி).

குருநெறி *ஒலி*மார்க் கெல்லாங் கொண்டல்

பதறுத்தீன புலவா : முகியித்தீன புராணம் : 4 : 1.

ஒலி² oli, பெ. <walī. ولى> மணமகளின் பிரதிநிதி.

வடிவுறு நிக்காகுக் கேய்ந்த மன்*ஒலி* அவர்தாம் என்றார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 4 : 19 (126).

ஒலிமா olimā, பெ. <walimāt. وليمه> திருமண விருந்து.

சந்தமொண் மலர்தாம் பூலந்தகை நறுத்திரவ மின்பம்
கந்தமென்னுண்டி மற்றுங் கலந்து ளோர்க்களித் தாங்கன்று
வெந்தவூன் விரவியாய்ந்த வெள்ளரியடி சிலட்டு
வந்தவர் விருப்பினுண்ணும் வகை *ஒலிமா*வும் ஈந்தார்
நாகூா புராணம் : 8 : 122.

ஒலியுல்லா oliyullā, பெ. <waly ullāh. ولى الله> அல்லாஹ்வின் (இறை) நேசர்.

நிலவுமிழ் கதிரை மீதி னெடியவன் *ஒலியுல்லா*வு
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 17 : 2.

ஒலீது olītu, இ. பெ. மகுசூமிக் கிளையைச் சேர்ந்தவர். தளபதி காலிது அவர்களின் தந்தையார்.

அருமறை கிழவோர் போற்றும் அடல்உடை *ஒலீது* செய்த
தருமம் ஓர்உருவாய் வந்த காலிதைத் தலையாய் நாட்டி
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 21 : 114 (797).

ஒலு olu, பெ. <walu. وضو> பார். உலு.

நிறைந்திடுமாறு மதிதனி லொருநா
ளிஷாவினி னிமாசு செய் கவென
வுறுதியி னெழுந்து கூவலை யடுத்தே
*யொலு*வினுக் கறலளு மளவிற்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 50 : 18.

ஒஸ்தாது ostātu, பெ. <ustāz. أستاذ> ஆசிரியர்.

தேசிகர் முலப்பர் என்னுஞ் செம்மலோர் தினம் *ஒஸ்தாதா*
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 21 : 1.

ஓஜிபனம் ojipaṉam, பெ. பார். ஓஜீவனம்.

ஒருவுதல் செய்யாது அமர்த்திமுன் போன்ற
ஒழுங்கொடும் *ஓஜிபனம்* அருள்வார்
கௌது நாயகர் காரணப்புராணம் : 18 : 22.

ஓஜிவனம் ojivaṉam, பெ. பார். ஓசீவனம். உணவு.

ஆவலிற் பருக னக்கலின் னனவா மருந்*தொஜி* வனமயி லீராங்கி
நவமணிமாலை (முகியிததீன் புராணம்) : 34 : 7.

ஔசு aucu, பார். அவுசு.

குற்ற மின்றிய *ஔசு*டன் கசுறசுக்குலத்தோர்
சீறாப்புராணம் : 48 : 24.

ஔலியா auliyā, பெ. பார். அவுலியா.

இவ்விதஞ் சகாவுத் தீனென் றெழிலுறும் *ஔலியா*வுக்
கவ்விய மணுகா வண்ண மறிய நற்காரணீகம்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 125.

கஃபத்துல்லா kakpattullā, பெ. பார். கஅபா.

பூதலத் தரசு பதியென வுதித்த
புகழ்பெறு மக்கமா நகரிற்
சீதவொண் கதிர்சேர் *கஃபத்துல்* லாவின்
றிசையினில் வடகிழக் காக
வேதமொன் றணுகா ஜெமுறத்தி லுஸ்தா
வெனுமொரு தலத்தினி னடுவே
மாதவ ரபித்தா லிபுதிரு மனையின்
முகம்மது நபிபிறந் தனரே
சீறுப்புராணம் : 5 : 90.

கஃபா kakpā, பெ. பார். கஅபா.

மதஞ்சொரிந் தசைந்த களிறென நடந்து
வந்து *கஃபா*வினை வலஞ்செய்து
சீறுப்புராணம் : 5 : 123.

கஃபு kakpu, இ. பெ. ஒரு புலவரின் பெயர். முன்பு நபிகள் நாயகத்தைத் தூற்றித் திரிந்தவர். பின்னர் இசுலாத்தைத் தழுவி பானத்சுஆத் என்னும் புகழாரத்தை அண்ணலாருக்குச் சூட்டினர்.

கல்வியின் துறைகை போய *கஃபு*எனும் புலவோன் தீனில்
புல்லிநற் கலிமா ஓதிப் புகழ்நபிக் கீமான் கொண்டு
பல்பொருள் பானசுஆதைப் பகர்ந்து வீடுறைதல் சொல்வாம்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுபபுராணம் : 30 : 1 (1286).

கஃறகு kakraku, இ. பெ. வாபிசு புதல்வன். அறிஞன்.

பல்கலைக் கியானம் அகப்பொருள் பிறவும்
படித்தெதிர் மற்றில்லை என்னச்
சொல்கின்ற கவிஞன் *கஃறகு*என் போனும்
தூயசொற் கவிஞர் சிலரும்
பனியகுமது மரைககாயா : சீறுப்புராணம் : 32 : 2 (1336).

கக்கமு kakkamu, இ. பெ. <hakam. حكم> அறிவாளன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கக்கன் kakkaṉ, பெ. பார். ஹக்கன். ஹக் என்னும் அறபு மொழிச் சொல் கக் எனத் தமிழில் எழுதப்பட்டு அன் விகுதி பெற்று வந்துள்ளது.

மிக்க இறகூலும் வயவீரர்களும் போந்து
கக்கன் அருள்மே வுகறத்தின்கடை கண்டனரால்
பனியகுமது மரைககாயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 130 (1035).

கக்கீம்[1] kakīm, இ. பெ. <hakim. حكيم> உலகின் விதியை அறிவொடு நிர்ணயித்து அதன் காரணமாக நற்பலன் விளையச் செய்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கக்கீம்[2] kakkīm, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

..............சொல் உரவுகக்கீமும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 48 (953).

கக்கு[1] kakku, பெ. <ḥaq. حق> உண்மை.

கக்கெலாம் காட்டசாகுல் கமீதொலி உதித்தா ரன்றே

திருக்காரணப்புராணம் : 5 : 57.

கக்கு[2] kakku, பெ. பார். ஹக்கு. அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.

கக்குஅவன் பொருட்டால்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 171 (1808).

ககீது kakītu, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

ககீது எனும் நட்டோர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 6 (1264).

கருபத்து kakupattu, பெ. பார். கருபா.

குவிதருங் கருபத்தின் குடுமியுற்றவக்
கவினெனச் சருபந்து கம்மிற் சூட்டினர்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 17 : 44.

கருபத்துல்லா kakupattullā, பெ. பார். கருபா.

காய்மையிற் பாவநீக்குங் கருபத்துல்லாவின் செய்தி

திருமணி மாலை : 31 : 11.

கருபா kakupā, பெ. < ka'ba(t). كعبة> மக்காவில் உள்ள பள்ளிவாசல். இது முஸ்லிம்களுக்குப் புனிதத் தலமாகும். ஆண்டு தோறும் ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்ற முஸ்லிம்கள் செல்லும் திருத்தலம். புனித கருபா உள்ள திசையை (கிப்லாவை) நோக்கியே முஸ்லிம் மக்கள் தொழுவர். இங்கேதான் ஹஜ் கடமையை நிறை வேற்றச் செல்வோர் முத்தமிடும் ''ஹஜருல் அஸ்வத்'' என்னும் கருமையான கல் உள்ளது.

ஏக்குறுந் தகையினர் கருபாவினை எதிர்த்து

ஆரிபுநாயகம் : 6 : 44.

ககுபு[1] kakupu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர். லுவை என்பவரின் புதல்வர்.

வான்மதி பகுந்த முகம்மது நயினர்
வடிவுறும் பேரொளி லுவையாங்
கோன்மகன் ககுபு தம்மிடத் திலங்கிக்
குன்றினி லிடும்விளக் காகி

சீறாப்புராணம் : 4 : 64.

ககுபு[2] kakupu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

..............*மாலிக்கருள் ககுபினையும்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 63.

ககுபுல்லகுபாறு kakupullakupāṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

மாணுச் சிறந்த மலர்முகத்தின்
வயங்கும் ககுபுல் லகுபாறென்
ருணுச் சிறந்தோர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 48 : 3.

கச் kac, பெ. பார். ஹஜ்.

இச்சையுள்ள கத்தின்மீறும் பலனெலாமியை வாகுக
முச்சகம் விளங்கு மக்கமா முதுநகர் மதீனவேகிக்
கச்சொடு சியாருச் செய்து காட்சிகளரிய கண்டு
நச்சிய வல்லோனல்கு நனிபயன் புனைந்து வென்ருர்

திருக்காரணப்புராணம் : 11 : 20.

கச்சான்[1] kaccāṉ, இ. பெ. ஒரு கவிஞன்.

அறைகடல் அனைய திறலுடை *கச்சான்*

பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறாப்புராணம்* : 32 : 3 (1337).

கச்சான்[2] kaccāṉ, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

நன்றேர் றகுமான்அருள் *கச்சான்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 167.

கச்சான்[3] kaccāṉ, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

ஒன்றுற வல்லோன் செய்கை யூககுத்தாலுவால் வந்த
துன்றிய *கச்சான்* கூட்டத் துளனென்று சொல்லொன் றன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 51 : 68.

கச்சு kaccu, பெ. பார். ஹஜ்.

அறநெறிவழாது மக்கத்து அடைந்து *கச்சு* இயற்றி

புதுகுஷ்ஷாம் : 9 : 1.

கச்சுல் அக்குபர் kaccul akkupar, தொ. ஹஜ் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்பவர்கள் அறபாத்தில் தங்கும் நாள் வெள்ளிக்கிழமை யாக இருந்தால் அவர்களுடைய 'ஹஜ்' கச்சுல் அக்குபர் என்று வழங்கப்படும். பாரிய ஹஜ் என்பது பொருள்.

அன்றைய தினத்தில் வெள்ளிநாள் *கச்சுல்*
அகுபறும் அணிஅற பாவும்
என்றுசொல் உபய பெரியநாள் மற்ற
எகூதிகள் மசூசிகள் தீமை
துன்றிய நசுருனிகள்இவர் மூவர்
தமக்குமே தோன்றுமுப் பெருநாள்
ஒன்றிய பெருநாள் ஐந்துமோர் தினத்தில்
உதித்ததோர் காலத்தும் இலையால்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 41 (1628).

கசறு[1] kacaṟu, பெ. <qasar. قصر> சுருக்கித் தொழுதல்.

வந்த தெண்ணிய கிஜுறத்து நான்கெனும் வருடஞ்
சந்தை உர்தரக் *கசறெ*னுந் தொழுகையைச் செய்த
லெந்த நாட்டினு மேகுவோர் மேல்பறு லென்ன
வந்த மில்லவ னுரண மிறங்கின வன்றே

சீருப்புராணம் : 77 : 1.

கசறு[2] kacaṟu, இ. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

தடநெடும் பணையும் காவும் சயிலமும் பிறவும் நீந்தி
இடருறும் *கசறு*என்று ஓதும் தவத்திடத்து ஏகும்போதில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 33 : 39 (1401).

கசனு kacaṉā, பெ. <khazānā. خزانہ> (பாரசீகம்) திறைசேரி.

திசையா வினும் விசைவாசிதன் திரளே திறவார்
*கசனு*வரை குறையா நிதிகணமாய நிறைபுரிவோர்

இறவுசுல்கூல் படைப்போர் : 1 : 21.

கசனுர் kacaṉār, இ. பெ. பார். ஹசன். ஆர் என விகுதி பெற்றது. அலி (றலி) அவர்களின் புதல்வர் அசன் (றலி) அவர்கள்.

பெற்ற *கசனுர்* தவழ்பருவப்
பிள்ளை உடன் வீற்றிருக்குங்கால்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 22 : 30 (840)

கசீபு kacīpu, இ. பெ. <hasib. حسيب> கணக்கிடுபவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கசுபான் kacupāṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

தாயியர் நற்புலாதிபதி யஃகாசீர் *கசுபான*ருள்......

புதுகுஷ்ஷாம் : 58 : 78.

கசுறச்சா kacuṟaccā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

கருணை சுதுஅம் வாதிலத்துங் கசுறச்சாவும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 3.

கசுறசு kacuṟacu, பெ. மதீனாவில் வாழ்ந்த ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

காதிய *கசுறசுக்* கிளைக்குங் கட்டரு
தோதிய பெரும்பகை யொழிந்த தில்லையால்
சீருப்புராணம : 38 : 8.

கசுறசுவத் kacuṟacuvat, பெ. பார். ஹஜறு லசுவது.

இடையிடை வைத்த கைகளால்
வழுக்கின நீக்கின வணி கறுத்தன
எழில் *கசுறசவத்* தென்றிசையும் வேய்ந்தன
திருமணிமாலை : 31 : 59.

கசுறில்லசுவத் kacurillacuvat, பெ. பார். ஹஜ்று லசுவது. கஃபத்துல்லாவில் உள்ள கருமையான கல்.

விற்றரு *கசுறில்லசுவதைத்* தொட்டு விருப்பொடு முத்தமிட்டு
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 38 : 24 (1611).

கசுறுல்லசுவத் kacuṟullacuvat, பெ. பார். ஹஜ்றுல் அசுவது.

தொழுதபின் *கசுறுல் லசுவதை* ஒருக்கால்
தொட்டு வந்து அளியொடு முத்தி
பனியகுமது மரைககாயர் : சீருபபுராணம் : 38 : 26 (1613).

கத்தாறு kattāṟu, பெ. <ḫattār. غدار> ஏமாற்றுக்காரன்.

எனதுகை வேலினொடு மெனதரி *கத்தாறுக்குப்*
புனைமணிக் கலனை வைத்தங் கேறிநீ புடைத்து வாவென்று
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 24 : 33.

கத்து kattu, பெ. <ḫaṭṭ. خط> கையெழுத்து, கடிதம்.

எனையொரு பிணிவந்தீண்டி யிருப்பதாற் போமினென்ன
வினவினோர்க் கோதியாய்ந்த மின்றனித் திருந்தோர் *கத்தை*
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 35 : 45.

கத்துபான் kattupāṉ, பெ. ஒரு கூட்டத்தார் பெயர்.

தாத்துற் றகாக்குப் பதியினில் வாழுங் கத்துபானெனுங்கேளிர் தம்மேல்
சீருப்புராணம் : 78 : 1.

கதமீஹாதிஹி யலா றிகாபில் லவுலியா யித்துற்ரு katamī hātihi yala ṟikāpil lavuliyā yittūṟṟā, <qadmi hādhihi alā riqābil lavvliyaytura. قدمى هذه على رقاب الاوليـاء طرا> என்னுடைய பாதம் அல்லாஹுத்தஆலாவின் எல்லா இறைநேசர்களினது புயங்கள் மீது உள்ளது.

ஆங்கத மீஹா திஹியலாறிகாபுல் லவுலியா யித்துற்ரு வென்றே
நாங்கதி வெறவீ டேற்றமுய்த் தருணந் நபிதிருப்பேரர்.........
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 7 : 16.

கதர்[1] katar, பெ. <qadr. قدر> வினைப்பயன்.

ஆளும் பயனும் அடுகா ரணமும்
நாளும் தகுநா ழிகையும் வினையும்
கோளும் பலவோ டுகுறித் துறுதல்
கேளும் கதர்என் றுகிளத் துவதே
சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 24 : 15.

கதர்[2] katar, பெ. <qadr. قدر> (அல்லாஹ்வின்) முன் விதிப்பு.

முதலவன் விரித்துப் பரிவுற வுரைத்த சொற் றவறின்
சகலபல் லுயிர்க்கும் படியிடத் துணிந்து
கதர் செய்தீர் சாற்றுதல் கேண்மின்
இராஜநாயகம் : 16 : 45.

கதா katā, பெ. <hata'. خطاء> பிழை.

தொகையுறும் பெரியோர் தீட்டுஞ் சுருதியுங் கதாவென்றுரே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 25.

கதறு kataṟu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

*கதறி*ன் தனையன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 123 (1028).

கதிசா katicā, இ. பெ. அசுமா அம்மையாரின் கணவரின் தாயார்.

ஆயிஷா வினது சோதரி அசுமா
நாயகர் சுவன நாடு புனைந்தோர்
தாய ரானகதி சாதம யன்சேய்
தூய சீரணிசு பைறுமெ ழுந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 119.

கதிது[1] katītu, பெ. பார். ஹதீஸ்.

ஆண்டு அபுசாலிகின்பால் *கதீது*க ளனைத்துங் கற்றூர்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் 8: 57.

கதிது[2] katītu, இ. பெ. ஓர் இடம்.

அலர்த்த டாகங்கள் புடைபடும் *கதி*தெனும் அந்தத்
தலத்தின் வந்தனர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 36 (941).

கதீது katītu, பெ. <hadis. حديث> முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மணிமொழிகள்.

சொல்ல ரும்புகழ் தூதர் *கதீது*கள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 39 : 155 (1792).

கதீமுல் அமா katīmul amā, பெ. <qadīmul amā. قديم الامى> நிரந்தர மறைவான. பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

கதீம் katīm, பெ. <qadīm. قديم> பூர்வீகமானது. பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்திஞனந்தம்.

கதீஜா katījā, இ. பெ. <ḥadījā. خديجة> நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் முதல் மனைவியினுடைய பெயர்.

வானகத் தமர ராலு மானில மக்க ளாலுந்
தானவ யவத்தின் செவ்வி தனையெடுத் தின்ன தின்ன
தானநன் குவமை யென்ன வளவறுத் துரைக்க வொண்ணுத்
தேன்மொழி கதிஜா வென்னுந் திருப்பெயர் தரித்த பாவை

சீருப்புராணம்: 10 : 16.

கதுமத்து katumattu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

தூய உத்தம ஞம்கது மத்து தந்த
சுதன்அசது என்பவர் கிணற்றின்
வாயுற்ற புனலைக் குடங்களில் மொண்டு
வந்தனர் மறைநெறி முதியோர்

பனியகுமது மரைக்காயா: சீருப்புராணம்: 39 : 169 (1806).

கதுமு katumu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

பாவியாம்கது முக்கிளை யார்களும்

பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 29 : 8 (1266).

கதுறு katuṟu, பெ. பார். கதர். அல்லாஹ் விதித்தது.

கலாவும் கதுறும் மிகப் பேசி கனியோன் இடத்தில்

பத்றுத்தீன புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 46 : 27.

கந்தகூசு kantakūcu, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

கருமலை நிகரா யுலவு முன்றிலினுர்
கந்தகூ செனும் பெயருடையோர்

பத்றுத்தீன புலவா: முகியித்தீன் புராணம்: 4 : 13.

கப்பார் kappār, இ. பெ. <gaffār. غفار> மன்னிப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார் யாறகுமான்.

இராஜநாயகம்: 37 : 36.

கப்று kapṟu, பெ. <qabr. قبر> நல்லடக்கம் செய்யப்படும் குழி.

..............கலி மாவுரை யொலிப்பத்
தன்னி லியாவருந் துன்புறக் கபுறில் வைத்தனரால்

சீருபபுராணம்: 77 : 11.

கபசி kapaci, இ. பெ. அபிசீனியாவைக் குறிக்கும் சொல்.

நிறைதரு கபசி நாட்டில் நிலைபெறு முசுலீம்ஆன

பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 4 : 1 (110).

கபன் kapaṉ, பெ. <kafan. كفن> ஒரு முஸ்லிமின் உயிர் பிரிந்தபின்னர் நல்லடக்கத்திற்காக அணியப்படும் சாதாரண வெள்ளாடை.

மனப்பயம் அதனு லின்னேர் மதிப்பினீ ராட்டித் தூய
கனப்படு துகில் மூன்ருலுங் கடி *கபன்* செய்து வாச
நனிப்பொடி தூவிச்சேட தறுந்துகிற் பொதிந்து மேன்மை
யனைத்துள பாரிவைத்தார் அகமது நபியை யன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 84.

கபா kapā, பெ. <qaba'. قبا> மேலங்கி.

ஏந்திய கரத்தினு லெழிற்*கபா*யினை
வேந்தர் கோன் முகியித்தீன் மெய்யிற் பூட்டினர்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 35 : 85.

கபீசு kapīcu, பெ. ஒரு வகைப் பிசாசு.

பசாசு பூதங் காய்ப்புறு *கபீசு*ந் தீர்ந்து காரணந்
தோன்றிற்றன்றே

தீன் விளக்கம் : 21 : 31.

கபீப் kapīp, பெ. பார். ஹபீப்.

கண்ணிடங்களித்தன *கபீபி*ன் சோதியே

புதுகுஷ்ஷாம் : 7 : 76.

கபீபிறசூ லுல்லா kapīpiracūlullā, பெ. <habīb rasūl ullāh. حبيب رسول الله> பார். ஹபீப், இறசூல், அல்லாஹ்.

கம்பொறித்து இட்ட நாம *கபீபிறசூலுல் லா*வும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம : 13 : 21 (440)

கபீபு kapīpu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நசையு லாவுள மசுலமா நன்மகக் *கபீபை*
மிசைய வாக்கிவிட் டெழுந்தனர் விரிபடைநாதர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 11.

கபீபுல்லா kapīpullā, பெ. பார். ஹபீப்.

காரணக் குருவின் வாய்ந்த *கபீபுல்லா* தம்மின் மிக்கு

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 92.

கபீழு kapīḻu, இ. பெ. <hafīd. حفيظ> பாதுகாவலன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கபீறு kapīṟu, இ. பெ. <kabīr. كبير> பெரியவன். அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கபீறு kapīṟu, இ. பெ. <ḫabīr. خبير> அறிந்தவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கபுகாபு kapukāpu, இ. பெ. ஓர் அறிஞன்.
புந்தியி னுவகை கூரப் போற்றிநற் புராணந் தேர்ந்து
நந்தலில் *கபுகாபு* என்னு நாமமு நவின்றிட்டாரால்
சீறாப்புராணம் : 53 : 13.

கபுசு kapucu, பெ. பாதரட்சை.
அறுஷினுக் கியல்வீ றுயர்தர *கபுசோ* டம்புய பதநடை புரிந்தீர்
தீன் விளக்கம் : 5 : 10.

கபுல் qabul, பெ. <qabl. قبل> முன். பார். மகுலியத்.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

கபுறு kapuṟu, பெ. <qabr. قبر> புதைகுழி.
விடங்கொ ளித்தரவு தேளு ருதுடன்
எரிந்தி ட*க்கபுறு*அ தாபு ருதெழில்
விளங்கு சொற்கமண வாடை வீசருள் புரிவீரே
காசீம் திருப்புகழ் : 131.

கபுறுஸ்தான் kapuṟustāṉ, பார். கபுறு. சடலம் நல்லடக்கம் செய்யப்படும் புதைகுழிகள் உள்ள இடம்.
நேசமுறும் வாசல்பசு கென்னும் *கபுறுஸ்தான்*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 58 : 27.

கபூல் kapūl, பெ. <qabūl. قبول> ஒப்புக்கொள்ளுதல்.
தூதெென உதித்த முகம்மதின் துஆவைத்
துய்யவ னுறக் *கபூலாக்க*
சீறாப்புராணம் : 33 : 15.

கபூறு kapūṟu, இ. பெ. <gafūr. غفور> மன்னிப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கபூறுற்றகீம் kapūṟuṟṟakīm, பார். கபூறு, றகீம். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் இரண்டு.
ஆதரம் பெறுநம் பிமுகி யித்தீ னவர்பூம்
பாத தாமரை சிரஞ்சுமந் திந்நூல் பகரத்
தீது றுநல வரிசைசெய் செய்குமுகம்ம
தேதந் தீர்த்தரு ளருளெம் *கபூறுற் றகீமே*
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம) : 17 : 51.

கம்தான் kamtāṉ, இட. பெ. இருக்கில் உள்ள ஒரு நகரம்.
என்னுடை நகர் *கம்தான்*
சேகுனாப்புலவா : குத்புநாயகம் : 9 : 6.

கமால் kamāl, பெ. <kamāl. كمال> பரிபூரணம். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

கமாலியத் kamāliyat, பெ. <kamāliyat, كماليت> பூரணத்துவம்.

இற்று ருதுவிட் டிறங்குநு சூலதா லுடலெய்
தற்ற மற்றவிந் நிரப்பங் *கமாலி யத்*தாகும்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 8 : 18.

கமாலுலெக்கீன் kamālulekkin, பெ. <kamālul yaqīn.كمال اليقين> பூரணமான சத்தியம்.

அம்பி யாக்களு மலா யிக்கத் துகளா னபேரும்
வம்பறப் பொருந்தெந் நாளும் *கமாலு லெக்கீ னி*ற்சாயூச்
சம்பெற..............

நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்): 8 : 94.

கமீஸ் kamis, பெ. <qamīs. قميص> சட்டை (கமிஸ்).

காயத்தில் நின்றஓர் சத்தம் நன்னபிமெய்க்
*கமீசு*டன் கூவலில் தெளிந்த
தோயத்தை ஊற்றி முழ்கிவித் திடுமின்
எனும்தொனி கேட்ட அப்போது

பனியகுமது மரைக்காயர்: சீறப்புராணம்: 39 : 169 (1806).

கமீது[1] kamitu, இ. பெ. <hamid. حميد> புகழுக்குரியவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம்: 36 : 39.

கமீது[2] kamitu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

*கமீதி*ன் சேய் அருள் நிருப மணிமதில் வாயில்கள் தோறும்

புதுகுஷ்ஷாம்: 23 : 15.

கமுகா kamukā, பெ. ஒரு வாளின் பெயர்.

கலைதே ரிறகூ லுமக்களித்த
கமுகா என்னும் வடிவாள்

கனகாபிஷேக மாலை: 28 : 16.

கமுசு[1] kamucu, பெ. ஒரு கோட்டையின் பெயர்.

கண்ஆர் அகழி புடைஅகலாக் *கமுசத்* துருக்கம் கொள

பனியகுமது மரைக்காயர்: சீறப்புராணம்: 12 : 27 (271).

கமுசு[2] kamucu, பெ. பார். கமீஸ். கமிசு (சட்டை).

நிறைவிலைக் கலிங்கங் கொண்டு நிறை சட்டை *கமுசை*ச் செய்து
பொறையுட னணியு மென்று பொருத்தமா யறி வித்தானே

பத்றுத்தீன புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 27 : 3.

கரிபு karipu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மகுதிக் *கரீபு* சேயும்

புதுகுஷ்ஷாம்: 38 : 7.

கரீமு karīmu, இ. பெ. <karīm. كريم> கண்ணியமிக்கவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கயாத்து kayāttu, பெ. பார். ஹயாத்து.

கடத்து மவுத்தாக்கிய விறையோன் கயாத்தாக்கு
வனுமவனெனவே

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 14 : 18.

கயிசு kayicu, இ. பெ. ஓர் அரசன்.

கருத லர்க்கரி கயிசெனும் அரசர்கோன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 37 : 15 (1587).

கயிலான் kayilāṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

இஞ்சியிற் றையினில் அகப்படில் தகீபுக்
கிளையினில் உதித்தெழும் கயிலான்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 29 (1209).

கயிறு kayiṟu, பெ. அ. <ḫair. خير> நன்மையான.

வானூர்மதி யணையீர்மன மகிழ்ந்தே கயிருக

சீருப்புராணம் : 80 : 51.

கயினுக்காகு kayiṉukkāku, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

கோதுறுங் கயினுக் காகெனும் அவர்கள் கூட்டத்தின் காரணமாக

சீருப்புராணம் : 66 : 4.

கல்காயீல் kalkāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

கல்லிஜம்ஹா யிலும்கல் காயிலை அழைத்தார்

மிகுருசு மாலை : 179.

கல்கு kalku, பெ. <ḫalk. خلق> படைப்பு.

உமதுட லழகைக் கண்டு முவந்திடுங் கல்கிலுற்ற
கமையுறு மனசா றென்றே கருதிய மொழியைக் கேட்டு

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 15 : 59.

கல்ப் kalp, பெ. <qalb. قلب> இதயம்.

..............தங்கள்
கல்பினிற் கசடு நீத்து

சீருப்புராணம் : 46 : 7.

கல்லாக்குல் ஆலம் kāllākkul ālam, பெ. <ḫallāqul ālam. خلاق العالم> எல்லா உலகங்களையும் படைத்தவன்.

ஆருடன் கேட்பதென் னரிய வாய்மொழி
காரிய நீயேகல் லாக்குல் ஆலமென்
றேரிய புகழ்சில வியம்ப நன்னபி

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 82.

கல்வத் kalvat, பெ. <ḫalwat. خلوت> ஏகாந்த தவச்சாலை; யோக நிட்டை.

காலமிகவாது கல்வத்தெனும் யோக
கோலமொழுகு மஃதொன்று குறை தீர்ந்தான்

ஆரிபு நாயகம் : 7 : 50.

கலப் kalp, இட. பெ. ஒரு இடத்தின் பெயர்.

கல பின் மன்ன என்று

புதுகுஷ்ஷாம் : 59 : 103.

கலபு kalapu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

உருத்தி ருத்திய வொத்தெனும் புத்தினை உவந்து
கருத்து வைத்தினிது இறைஞ்சினர் *கல*பெனும் குலத்தார்

பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 29 : 5 (1263)

கலம் kalam, பெ. <qalam. قلم> எழுதுகோல்.

நிறைமணிக் *கலத்தைக்* கூவி நிறுத்திடுஞ் சவரை நீத்துக்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 16 : 39.

கலறத் kalaṟat, பெ. பார். ஹலரத். சமுகம்.

எனக்குரிய தோழரிடஞ் சென்றவர்தம் மெழிலாவி யினிதின் வாங்கிக்
கனக்கு முயர் *கலறத்திற்* கொடு வருதிய யவருதவில் கருத்திலாரேல்

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 7.

கலறல் மவுத் kalaṟal mavut, இட. பெ. அறபு நாட்டில் உள்ள ஒரு பிரதேசம்.

புரமாம் *கலறல் மவுத்*தினரும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 13.

கலறமிய்யி kalaṟamiyyi, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

நனிபுகழ் *கலறமிய்யி*ற்கு

புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 15.

கலா¹ kalā, பெ. <qaḍā. قضا> தவறியவை. (தொழுகை, நோன்பு முதலியன)

அன்றுபக லிகல்குபிர ராலசறு
வணக்கங் *கலா* வான தென்ன

சீருப்புராணம் : 82 : 89.

கலா² kalā, பெ. <qaḍā. قضا> முன் அளப்பு (விதி).

*கலா*வும் கதுறும் மிகப் பேசி

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 46 : 77.

கலாக்கத்துறு kalākkatturu, பெ. பார். கலா[2]. கத்று.
எதிர்த்தால் கிறையைக் கலாக் கத்துறும்
இசையும் அளவும் உசும்பாமல்
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 46 : 32.

கலாசு kalācu, பெ. <ḥallas. خلاص> முடிவு.
கருநிறக் கடல்வங் கமுங்கவி மூாது
காட்சியாய்க் கலாசபெற் றதுவே
சீருப்புராணம் : 4 : 41.

கலாம் kalām, இ. பெ. கல்வி.
தெள்ளருள் கலாமை யோதிச் சிறப்புட னறிவு சொல்வார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 34 : 19.

கலால் kalāl, பெ. பார். ஹலால். சட்டப்பூர்வமானவை.
வலியணி யளவி லானுக் களித்துள வாய்மை நீங்கி
நலிதலன் றவன்மீ தாணை நமக்கிது கலாலன் றென்ன
வண்ணககளஞ்சியப் புலவர் : குதபு நாயகம் : 12 : 14.

கலாஹ சாத்து kalāha cāttu, தொ. பார். கலாஹாஜாத்து.
புறங்கொளுங் கலாஹ சாத்துப் போவதற் கடுத்த தன்றே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 43 : 4.

கலாஹா ஜாத்து kalahā jāttu, தொ. <qaḍa hājat. قضاحاجت> மலம் கழித்தல்.
வருந்திய கலாஹா ஜாத்துக் கிருந்தனர் வடிவின் மிக்கார்
பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 43 : 9.

கலிபத்துல் லகுபறு kalipattul lakuparu, தொ. <ḥalīfatul akbar. خليفة الاكبر> ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
வளர்கலிபத்துல் லகுபறென் றெருமுதியவரி ருந்தனர்
நவமணிமாலை (முகியத்தீன் புராணம) : 7 : 41.

கலிபா kalipā, பெ. <ḥālif. خليفة> அடுத்து வந்தவர். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் அபூபக்கர் (றலி) அவர்கள் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்தார்கள். அவருக்குப் பின்னர் ஆட்சி புரிந்தவர் உமர் (றலி) அவர்கள். அவரைத் தொடர்ந்து உதுமான் (றலி) அவர்களும், அலி (றலி) அவர்களும் முறையே ஆட்சி புரிந்தார்கள். இவர்கள்தாம் முதலில் கலிபா என அழைக்கப் பட்டனர். குலபாஉ ருசிதீன் எனச் சிறப்புப் பெயரால் இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். இதன் பின்னர் இஸ்லாமிய அரச பீடத்தில் அமர்ந்தவர்கள் பொதுவாக கலிபா என அழைக்கப்பட்டனர்.
போரெழில் கலிபா தோன்றற் புனிதவான் தகிய்யத் தண்ணல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 5 : 4.

கலிமா kalimā, பெ. <kalimat. كلمة> சொல். இஸ்லாத்தின் மூல மந்திரத்தைக் குறிக்க இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'லாஇலாக இல்லல்லாகு முகம்மதுர் ரசூலுல்லாகி' என்று ஆரம் பிக்கும் முதல் கலிமாவுடன் வேறு நான்கு கலிமாவும் உண்டு. சுட்டு விரலைக் குறிக்க கலிமா விரல் என்ற சொற்றொடர் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

ஒருத்தனு யகனவற் குரிய தூதெனு
மருத்தமே யுரைக*லி* *மா*வந் நிண்ணயப் பொருத்தம்

சீருப்புராணம் : 26 : 2.

கலிமா அசுஹது kalimā acuhatu, பெ. பார். அசுஹது கலிமா.

கவையற் றுயர்க*லி* *மா*அசு *ஹது*சொல் லியுள்ளீமான்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 23 : 94.

கலிமா (விரல்) kalimā (viral), பெ. பார். கலிமா.

விறல்புரி யாதம் வலதுகைக் *கலிமா*
*விர*னகத் திடத்தில்வைத் தனனே

சீருப்புராணம் : 4 : 29.

கலீமு kalīmu, இ. பெ. <halīm. حليم> மென்மையானவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

கலுப் kalup, பெ. பார். கல்ப்.

எந்தன் *கலுப*து துடிக்கச் சென்னி களைந்து திரத்தைக் காட்டி

இறவுசுல்கூல் படைப்போர் 4 : 28.

கலிறு kaliṟu, இ. பெ. ஒரு நபியின் பெயர்.

நலமெலாம் பெருகத்தோன்று *கலிறு* நந்நபியைக் கண்டேன்

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 7 : 2.

கலீல் kalīl, இ. பெ. ஓர் அரசன்.

வரிசை மிக்குடையர் வல்லோன்
வண்மைகொள் *கலீ*லென் றேங்கும்
அரசர் வந்திறைஞ்ச மெய்மை
அருள்நபி இபுரு கீந்தம்
பிரிச மேலிசு மாயீலின்
பிள்ளைகண் மரபி ஞரே
திரைசெய் வாருதி சூழ்வைய
மேத்திய தீப மன்னர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 58.

கலீலுல்லா kalīlullā, பெ. <ḫaliullāh. خليل الله> அல்லாஹ்வின் தோழன்; இபுருகிம் நபி (அலை) அவர்களைக் குறிக்கும் சொற்றொடர்.

ஆதிதன் *கலீலுல் லா*இபு ருகீம்
அழகிய மக்காமினிற் போந்தாங்கு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 25 (1612).

கலுறத் kalurat, பெ. பார். ஹலறத்.
ஆதியும் நடுஈ றில்லான் *கலுறத்தில்* ஆக வேண்டி
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 39 : 1 (1638).

கவ்ம் kavm, பெ. <qaum. قوم> மக்கள்.
கதிமறை மூசா நபிகவும் அவரை
இதனினும் பழங்கண்நோய் செய்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 68 (1248).

கவ்ல் kavl, பெ. பார். கவுல். ஒப்பந்தம்.
தேடற்கரிய நபிகவுலில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 22 : 3 (833).

கவாசின்[1] kavācin, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மிண்டார் *கவாசின்* கிளை வீரர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 5.

கவாசின்[2] kavācin, இ. பெ. பனீகிலால் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன்.
தடம்புயத் தக்கீபு *கவாசின்*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 2 (1084).

கவாபிய kavāpiya, பெ. பார். காபியா.
தொடை விகற்பமா மோனையுளடங்குபு தொக்க
கடைவிகற்பமே யிற்றென விரிவொடு காட்டு
நடை விகற்பமு மற்றவுமாம் வகை நனிசே
ரிடை விகற்பமில் *கவாபி* யென்றோதிய விலைதும்
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 13.

கவியு kaviyu, இ. பெ. <qawī. قوي> வல்லமை உள்ளவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

கவுக்கலா kavukkalā, இ. பெ. பார். அவுக்கலா.
ஐயர் ஓர்ந்தனர் திருமொழி *கவுக்கலா* வறைந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 39 : 21.

கவுதாரியா kavutāriyā, இட. பெ. ஒரு நகரின் பெயர்.
இப்பதி தனக்குக் *கவுதாரிய* வெனும்பேர்
செப்பதிக காரண திறத்கொடு மளித்தார்
திருமணிமாலை : 4 : 26.

கவுது kavutu, பெ. <ghawthu. غوث> நடுவர்.
கவுது அவரழைப்பக் கேட்ட கலைவலரினிதி ஞேடு
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 53.

கவுமலு kavumalu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
பகரும் சூரக் *கவுமலுவும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 02.

கவுல் kavul, பெ. <qaul. قول> உடன்பாடு.

சொல்லிய விறையா மல்லா தூதரா முகம்ம தென்றுங்
கல்விசீ ருடைய வள்ளல் *கவுல்*கொடுத் திட்ட வாறென்று

சீருப்புராணம் : 90 : 81.

கவுலத் kavulat, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர். மாலிக் என்பவரின் புதல்வி.

மும்மையு முணர வல்ல முழுமதி யிறசூ லுல்லா
தம்மை நீராட்டும் போதிற் சார்ந்தனள் *கவுலத்* தன்றே

சீருப்புராணம் : 89 : 4.

கவுலா kavulā, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

பொறுத்தா ளசுவர் தவத்தன்ன பூங்கொம்பன்ன *கவுலா*வே

புதுகுஷ்ஷாம் : 41 : 175.

கவுலான் kavulāṉ, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

ஊக்கமு றுங்கவு *லான்*குல முள்ளங்

புதுகுஷ்ஷாம் : 39 : 109.

கறுபிபுனு காசிம் kaṟupipuṉu kācim, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

எரிகண் மடங்க லனைய *கறுபி புனு காசிம்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 4.

கறுபு kaṟupu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

கதிக்கும் வென்றியின் வேல்*கறு* புதவுசேய்

புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 38.

கவலுல் கவுதர் kavalul kavutar, பெ. பார். ஹவ்லுல் கவுதர். எண்ணற்ற நன்மைகளைக் கொண்ட ஆறு இது; சொர்க்கத்தில்] உள்ளது.

அறுசொடு குறுசும் போற்று மழகிய கலமும் லவுகும்
சிறைபடு *கவுலுல் கவுதர்* சிதுறத்துல் முந்தகாவும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 1 : 4.

கற்றூபி kaṟṟūpi, பெ. நெருங்கிய உறவு.

சுடர்முடிக் *கற்றூ பியா* னவரும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 52 : 18.

கற்னு தஆலிப் kaṟṉu taālip, இட. பெ. ஒரு தலத்தின் பெயர்.

படர்ந்துவண் டினந்தே னுண்டு செல்வழி பாடுங் கஞ்சத்
தடந்திகழ் *கற்னு தஆலி*ப் பென்னுமத் தலத்தை நீந்தி

சீருப்புராணம் : 43 : 1.

கறம் kaṟam, பெ. பார். ஹறம்.

முற்றிய மதிதோய் *கறத்*தகம் புகுந்து

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 74 (1611).

கரும் karām, பெ. பார். ஹரும்.

தீண்டிடிற் றூய்மை மாண்டிடா ரிருவர்
தொடர்தரத் திருமணம் புணர்த்திட்
டாண்டிடல் கருமென் றறிகிலாய்
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 125.

கருமத் karāmat, பெ. <karāmat. كرامة> அற்புதம்.

ஆரணக் கடலே யுண்டங் கமுதமே பொழியுங் கொண்மூ
நேரெனக் கலையீரேழு நெறியுடன் மொழிய வல்ல
காரணக் கடலே யன்ன *கருமத்து*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 13.

கருமாத்[1] karāmāt, பெ. <karāmāt. كرامات> நன்மை பயக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் புரியும் அதிசயம்.

மனத்துறு நினைவை யெல்லாம் மௌனத்திற் றெரிந்து
சொல்லுங்
கனத்துறுத் திருட்டாந் தத்துக் கருத்துறுங் *கருமாத்* தற்றுத்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 12 : 34.

கருமாத்[2] karāmāt, பெ. பார். கருமத்.

இன்னிலத் தொலிமார்க் கெல்லாம் மெழிலுறும் வரிசையுண்டா
மன்னிய ஹிதாயத் தோடுங் *கருமாத்துஞ்*சொல்லொ ணுதே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 106.

கறுக்காயீல் karukkāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

செங்கைக் *கறுக்காயீல்* எனும்சேர் மலக்கைக் கூவினரே
மிகுறுசு மாலை : 180.

கறுக்கர் karukkar, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

கறுக்கர் என்பவன் உரைகணங்கள் கூட்டியே
புதுகுஷ்ஷாம் : 16 : 49.

கறுகு karuku, இட. பெ. ஓர் இடம்.

வெறியின்ஏறினர் *கறு*கெனும் பொழில்வன வெளியே
சேகுனாப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 17 : 13.

கறுதிய்யா karutiyyā, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

..............*கறுதிய்யாங்*
கிளையின் ஓங்கிய
சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 21 : 10.

கறுது karutu, நூகு நபி அவர்களின் புதல்வர் ஆம் என்பவரின் புதல்வன்.

புன்னலி கொடுங்கோ லியற்றிய திறத்தான் புரிதருங்
*கறு*தெனும் பெயரா
னன்னவ னடத்து மவந்தரு மொழுக்கா லகந்தையிற்
புவனங்கணமைப்பான்
திருமணிமாலை : 4 : 5.

கறுபு karupu, இ. பெ. அபாசுபியான் தந்தையார்.

இருநிதிச் செல்வர் நாற்ப திலக்குறுந் தலைவர் சூழ
மருமலர்த் தொடையல் வேய்ந்த வரைப்புயன் *கறுபு* மைந்த
னருளறம் பயிலாச் சிந்தை யபாசுபி யானு மாகத்
தெரிவருஞ் செம்பொற் குப்பைத் திரளொடும் வருகின் றூரால்

சீறுப்புராணம் : 65 : 7.

கறுனி முகல்லின் karuni mukallin, இட. பெ. ஓர் இடம்.

முருகம் பொழில் *கறுனிமு கல்லினிடத்து*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 7 (1187).

கன்அம் kanam, இ. பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

..............தடக்கையினர் *கன்அம்* எனத்தகும் இனத்தினர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 157.

கன்சாயில் kancāyil, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

எண்ணுன தின்றிக் கிருபைசெய் தானிங் கிறையுமக்கென்று
உண்ணேக்கி நின்றபின் *கன்ஸாயில்* வானரங் குற்றனரே

மிகுருசு மாலை : 260.

கன்சு kancu, பெ. <kanz. كنز> புதையல். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறுநந்தம்.

கன்சுல் அபுஹத் kancul apuhat, ஒரு நூலின் பெயர்.

கனிவொடு முரைத்த தாய்க் *கன்சுல் அபுஹத்தி* லுண்டே

கௌது நாயகர் காரணப் புராணம் : 17 : 37.

கன்சுல் மகுபி kancul makupi, தொ. <kanzul mahfi. كنز المخفى>

மறைபொருளான புதையல். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறுனந்தம்.

கன்னுசு kannācu, இ. பெ. சைத்தான், சாத்தன்.

பொன்னுல் சிற்பக் கன்னுசுக்கும் புத்தோடுங்
கன்னு சாஸுந் துன்னுருக்கே கதிபேறு

புதுகுஷ்ஷாம் : 33 : 73.

கன்னுன் kannān, இ. பெ. கூசு என்பவரின் இரண்டு புதல்வர்
களுள் இளையவன்.

கங்கணி நெடும்படை *கன்னுன்*எனு மறத்தான்

திருமணிமாலை : 4 : 29.

கனைத் kanānat, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

பதித்த உள்ளினர் *கனைத்துக்* கிளையினர் படர்ந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 43.

கனூனு[1] kaṉāṉā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர்; குசைமா என்பவரின் புதல்வர்.

நரபதி யெனுங்குசை மாமன்
புகழெனத் தோன்றி வருதுறை *கனூனுப்*
பூபதி யிடத்தின் வந்திருந்த
சீறுப்புராணம் : 4 : 60.

கனூனு[2] kaṉāṉā, இ. பெ. சபியா அம்மையாரை முதலில் மணம் முடித்தவன்.

கனூனு என் பவனுக்கு இன்பத் துணைவி
பனியகுமது மரைக்காயர் ; சீறுப்புராணம் : 12 : 128 (372).

கனீ kaṉi, இ. பெ. <gani. غني> எவ்வித குறையுமில்லாத செல்வந்தன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.

இராஜநாயகம் : 36 : 40.

கஸ்தி kasti, பெ. பெரும்பாடு.

துட்டக் குபிரர்கள் அடர்சேனை தத்திக் *கஸ்திப்பட்டு* அழிதர
காசீம் திருப்புகழ் : 11.

கஹ்ஹார் kahhār, இ. பெ. <qahhar. قهار> அடக்குபவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களில் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

கஜ்ஜு kajju, பெ. பார். ஹஜ்.

பொறைதரு புனித மேபொருதுமா றதாச்
சிறவுயர் *கஜ்ஜது* செய்திட் டாரரோ
சாதுலி நாயகம் : 14 : 5.

காகா kākā, பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

நகர் *காகா* முதல்வன் மனையாட்டி மகவைமண நாட்டி
இறசூலே
முனம்வதுவை வேட்ட
காசிம் திருப்புகழ் : 61.

காகிறு kākiṟu, கெய்ரோவைக் குறிக்கும் இவ்வறபுச் சொல்லால் காயல்பட்டணம் அழைக்கப்படுகிறது.

அறபுவள நாடு கோடி கோடி
புடைகொணகர் *காகி றூ*ரில் வாழும்
காசிம் திருப்புகழ் : 141.

காகு kāku, பெ. ஒரு பூந்தோட்டத்தின் பெயர்.

மக்கத்து அதரின் உரை *காகு* என்றேபேர்
சொலும் பொழிலின் அருகுசெலும் சாரு என்பவள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 23 : 15 (890).

காசிம்[1] kācim, திருப்புகழ் பாடிய புலவரைக் குறிக்கின்றது.

திசுமும் காசிம் புலவர்தமை

சாதுலி நாயகம் : 1 : 27.

காசிம்[2] kācim, இ. பெ. ஓர் ஆண்.

காசி மான அபுல்*காசிம்* அருஞ்சீர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 125.

காத்தபு kāttapu, இ. பெ. குறைஷிகளுக்காக உளவு பார்ப்பதில் ஈடுபட்டவர். அபீபல்த்தா என்பவரின் புதல்வர்.

காத்தபு என்போர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 23 : 1 (876).

காத்திபு kāttipu, பெ. <kātib كاتب> எழுத்தாளன்.

தானவர் அமச்சர் மிக்காந் தனத்தினர் ஒலிகள் *காத்தி*
பானவர் காபி லானோர் அகுலு சுன்னத்தாமெய்நந்
தீனவர்...........

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 28 : 3.

காத்திம் kāttim, பெ. <ḫādim. خادم> ஊழியம் புரிவோன்.

அவருட னீயுமன்ன மயிலுமென் றருளிச் செய்யக்
கவரற மனத்தி னுற்றுக் *காத்திமு*ங் கருதிச் சொல்வார்

பத்றுதீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 34 : 24.

காத்திமுல் நபி kāttimul napi, பெ. ḫātimunnabi. خاتم النبي>
இறுதி நபி (இறுதித் தீர்க்கதரிசி).

அனந்த லத்தவல் லபத்துறுந் தூதுவர்க் கரசே
கனந்த ருங்கவி கைக்குறுங் *காத்திமுல் நபியே*

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 64.

காத்திமுல் அம்பியா kāttimul ampiyā, இ. பெ. ḫātimul anbiyā. خاتم الانبياء> நபிமார்களுள் இறுதியானவர்.

அந்த நன்னபி *காத்திமுல் அம்பியா*
சொந்த தீனது நானெனச் சொல்லியும்
பிந்த நானும் பெலனற்று நோயுமா
யிந்த நாளும்மைக் கொண்டு யிராகவே

பத்றுத்தீன் புலவா : முகியிததீன் புராணம் : 25 : 19.

காதி kāti, பெ <qāḍi. قضي> நீதிபதி.

காதியு மிருப்ப விருத்திறத் தவருங்
களிப்பொடுங் கலந்திருந் தனரே

பத்றுதீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 20 : 181.

காதிம் katim, பெ. <ḫādim. خادم> சேவை புரிபவன்.

பிரிசத் திற்செய் திசைபெரு குங்கா *திமென்று*
உரைசொலப் பெற்றனர் தமது டம்பினே

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 14 : 22.

காதிர் kātir, இ. பெ. <qādir. قادر> ஆற்றல் மிக்கவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம் : 36 : 39.

காதிரிய்யத்துச் சத்தாரிய்யா kātiriyyattuc cattāriyyā, தொ. <qādiriyyatul Sattāriyya. قادريّة الشطارية> ஒரு தரீக்காவின் (ஆன்மீக பாதையின்) பெயர்.

> உய்யத் தேடினர் பல்வழி தனிலுயர் *காதி*
> *ரிய்யத் துச்சத் தாரிய்யத்தி* னெறியி லென்ன
>
> திருக்காரணப்புராணம் : 10 : 14.

காதிரிய்யா kātiriyyā, பெ. <qādiriyyā. قادرية> முஸ்லிம்கள் பின்பற்றும் (சூபிப்) பாதைகளுள் ஒன்று. முகியத்தீன் அப்துல் காதிர் (றலி) அவர்களை முன்னோடியாகக் கொண்ட பாதை.

> ....உலகிற்
> பெருகென் *காதிரிய் யாத்தரீக்* குற்ற பேர்களும்
>
> நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 36.

காதிரியா kātiriyyā, பெ. <qādiriyya. قادريّة> முகியித்தீன் அப்துல் காதிர் அவர்கள் நிறுவிய தரீக்கத்.

> வல்லமை யுடுத்த வரிசைபெறும் *காதிரியா*
>
> பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 69 : 48.

காப் kāp, பெ. <qaf. ق> அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள ஓர் எழுத்து.

> *காரணமான* குழியஞ்சு *காபொரு* லாமுடனே
>
> ஞானப் பூட்டு : 12.

காப கவுசைனி அவ்வதனா kāpa kavucaiṉi avvatṉā, தொ. <qāba qausaini aw adanā. قاب قوسين او ادنى> அல்லாஹ்வுக்கும் தங்களுக்கும் உள்ள நெருக்கத்தைக் குறிப்பிட சூபியாக்கள் இச் சொற்றொடரைப் பயன் படுத்துவர்.

> ....*காப*
> *கவுசைனி அவ்வதனுக்* கண்ணுந் தலமே
>
> மிகுருசு மாலை : 621.

காபர் kāpar, பெ. பார். காபிர்.

> தூற்றப்படு *காபர்க* டங்கிய
> கார்க்கட்டழல் சேர்நர கங்குடி புகுதாதே
>
> காசீம் திருப்புகழ் : 54.

காபிசு kāpicu, இ. பெ ஓர் ஆணின் பெயர்.

...............தோமறு *காபிசு* மகிழ்வின்
பெறுமகன் இக்கிறவு உடன் இவர் நால்வர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 61 (1241).

காபிர் kāpir, பெ. <kāfir. كافر> நம்பிக்கையற்றவர் (முஸ்லிம் அல்லாதவர்).

வன்மனக் கொடிய *காபிர்* மனத்தறு சூழ்ச்சி

சீறுப்புராணம் : 19 : 40.

காபியா kāpiyā, பெ. <qāfiyah. قافية> செய்யுள் வழக்குப் பற்றிய கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.

அடிமறி சீர்மறி யசையி ளுமறி
தொடைமறி பொருண்மறி தொடரந் தாதியுங்
கடைபடு மியை பிறைற் காட்டு மீரிடத்
திடைபடுங் *காபியா* வென்னு நூல்களும்

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 10.

காபில் kāpil. இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

மண்டிய *காபில்* சூமாரணியமும் விடுத்து நீங்கலாக

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 10 : 74.

காபிலா kāpilā, பெ. <qāfilā. قافلة> பயணி.

முன்சென்ற *காபிலாக்கண்* முதன்மையி னடந்து செல்ல

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 23 : 39.

காபிலு[1] kāpilu, பெ. <ḫāfiḍ. خافض> தாழ்த்துகின்றவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

காபிலு[2] kāpilu, இ. பெ. <qābiḍ. قابض> தடுப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

காபிறூன் kāpiṟūṉ, பெ. பன். பார். காபிர். பார். குல்யா அய்யுஹல் காபிறூன்.

ஏதமில் குல்யா அய்யுஹல் *காபிறூன்* என்னும் சூறத்தும்

பனியகுமது மரைககாயர் : சீறுப்புராணம் : 38 : 25 (1612).

காபுறு kāpuṟu, பெ. அம்பறுத் தூணியின் பெயர்.

பெய்சரக் *காபூறு* என்னுந் தூணியிற் புறத்திற் சேர்ந்தார்

சீறுப்புராணம் : 65 : 19.

காபு ஹாயா அய்ன் சாது kāpu hāyā ayn cātu, தொ. <kāf hā yā 'ain 'sād. كهيعص> தனி எழுத்துக்கள் ஐந்திணைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கும் அல்குர்ஆனின் ஒரே அத்தியாயம். (அல்குர்அன் : 19).

அஞ்செழுத்து *காபு ஹாயா அயினும் சாது* மாயெழுந்து
ஞானமணிமாலை : 165.

காமத் kāmat, பெ. பார். இக்காமத்.

கத்தனைக் கருதி பாங்குடன் இனிய
காமத்தும் சொலித்தொழு தனரால்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 32 (1619).

காமில் முகம்மல் kāmil mukammal, பரிபூரணம்.

கத்தனருள் சேர் காமிலெனும் *காமில்முகம்மில்* அபுல் ஹசனே
சாதுலிநாயகம் : 20 : 4.

காயிக்கு kāyikku, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மாண்வர லாறிணை வசங்கொள் *காயிக்கு*
காண்வர லாறிணைக் கழறு வாமரோ
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 14 : 1.

காயிப் kāyip, வி. அ. <gaib. غائب> இரகசியமாக.

தாயருந் தந்தை சுற்றஞ் சகலரு மகிழ்ந்தன் பாகக்
காயிபாய்ச் சின்கொண்டேகுங் கன்னியை மீட்கச் செய்த நாயகர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 105.

காயில் kāyil, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

..............ஆரிதும் *காயிலும்* சாபிலும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 134.

காரிது kāritu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மெய்ப்புள கெறிக்கும் தீந்தேன்
விழைகனி யெமனி னுண்மை
தைப்புள *காரிது*..............
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 45.

காரீது¹ kārītu, இ. பெ. அபாசுபியானின் தந்தை.

கவின் முகம்மது பெரிய தந்தையர் எனும் *காரீது*
உவகை மைந்தன் அபாசுபியான்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 27 (932).

காரீது² kārītu, இ. பெ. நக் என்பவனின் தந்தை.

முரண்மிகு *காரீது*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 34 (1214).

காலிக் kālik, இ. பெ. <ḥālik. خالق> படைப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

காலிபு kālipu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் பிஃறு என்பவரின் புதல்வர்.

குரிசிலென் றுயர்ந்த பிஃறெனு மரசர்
குறைஷியங் குலத்துறு மதலை
விரிதிரை யுவரி நடுநிலம் புரந்த
வேந்தர் *காலிபு* வயின் இலங்கி

சீறாப்புராணம் : 4 : 63.

காலிறு kāliṟu, பெ. பார். ஹாலிர். சமுகமளித்துள்ளவர்.
அன்பு கொண்டுள *காலிறு*
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங் கூறுதல் : 36.

காலிஜா kālijā, பெ. ஆறும் வானத்தின் பெயர்.
மாசகல அதின்பெயர் *காலிஜா* எனவு மாமே
மிகுறுசு மாலை : 374.

காலிது kālitu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தளபதி. காலித் இப்னு வலீத் என்பது இவரின் முழுப்பெயர்.

உரியுரை இழந்தால் என்கொல்
உழுவைநேர் *காலிது* என்னும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 21 : 112 (795).

காலீது kālītu, இ. பெ. உம்மு கபீபு அம்மையாரின் ஒலி (சட்ட பூர்வமான உறவினரும், பிரதிநிதியும்).
படியினில் செய்ய தீன்நல் பாலகன் *காலீது* என்றன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 4 : 17 (126).

காவா kāvā, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

ஒருமாடு ஒட்டை நிரைமுன்னம்
ஓங்கும் *காவா* எனும்தலத்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 12 : 81 (325).

காவியா kāviyā, பெ. <hāviyat. حاوية> ஏழு நரகங்களுள் ஒன்று.

காவியா வினில்விழுந் தழுந்து மாக்கடும்
பாவியா கியநசு ருக்கள்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம : 52 : 17.

காவின் kāviṉ, பார். காவீன்.

இறையறுசி லேக லால்பெ ணுகை
செயினபெனு மாதையாதி *காவின்*
எழிதியொதி யேவ வீடு கூடு மகுமூதே

காசிம திருப்புகழ் : 141.

காவீன் kāviṉ, பெ. திருமண வைபவம். பெரும்பாலும் திருமணப் பதிவை இச்சொல் குறிக்கிறது.

கருமுகில் அனைய கோதைக் கனிஉம்மு கபீபுஎன் போரை
இருநிலம் அறியக் *காவீன்* எமக்கு எனஎழுத வேண்டும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 4 : 8 (117).

காறூன் kāṟūṉ, இ. பெ. <hārūn. هارون> ஒரு நபி.

முதுக்கு றைபொருள் மூசா நபிக்குமுன்
உதித்த *காறூன்* நபியை
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 33 : 21 (1383)

கானகாப கவுசைனி அவ்வத்னா kāṉakāpa kavucaiṉi avvatṉā, பெ. <kāna qāba qausaini aw adnā, كان قاب قوسين او ادنى>

இது அல்குர்ஆனின் 53-வது அத்தியாயத்தில் உள்ள 9-ஆம் வசனமாகும். (வளைந்த) வில்லின் இரு முனைகளைப்போல் அல்லது அதைவிடச் சமீபமாக அவர் நெருங்கினார்.

*கானகாப கவுசைனி அவ்வத்னா*வா கலிதே
ஞானக்குறம் : வாசல் வளங்கூறுதல்.

கானிம் kāṉim, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

ஏதம்முற்றிருக்கும் அபுஉபைதாமுன் எறும்வலி *கானிமி*ன் மகனார்
போதலர் தடம் சூழ் மதீனமா நகரின் பூபதி நிருப
மோடடைந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 56 : 18.

காஜத் kajat, பெ. <hājat. حاجت> விருப்பம்.

காணொ ணுவகப் புறத்தினில் விதந்தங்
காஜத் தாற்படி வரென்றுரைத்த
நவமணிமாலை (முகியிதீன் புராணம்) : 4 : 220.

காஜறத்து kājarattu, இ. பெ. <hājara, هاجرة> இபுறுகீம் நபி அவர்களின் மனைவியார் இசுமாயீல் நபி அவர்களின் தாயார்.

கங்குலிற் குழலுந்தூய கதிர்பிறை நுதலுந் தண்ணத்
திங்களின் முகமுங்கொண்ட செழுங்கொடி *காஜறத்து*
நங்கையுந் தாயார் பால்
திருமணி மாலை : 25 : 58.

காஜறு kājaṟā, இ. பெ. பார். காஜறத்து.

தேந்தரும் அமுதச் சொல்லிற் சேயிழை *காஜறு*
திருமணிமாலை : 26 : 27.

கிசாசி kicāci, இட. பெ. அறபு நாட்டில் உள்ள ஒரு பிரதேசத்தின் பெயர்.

கிசாசி யமன் அகத்தர் புறத்தார் முறமை யொடு
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 6.

கிசுறத் kicuṟat, பெ. பார். ஹிஜுறத்.

பொழில்படு மதீனம் போந்த புகழ்வளர் *கிசுறத்*தாண்டு
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 94.

கிசுறு[1] kicuṟā இ. பெ. நபிகள் நாயகத்தின் காலத்தில் பாரசீகத்தை ஆட்சி புரிந்த மன்னன் பெயர் நெருப்பை வணங்கியவன்.

கீழ்படத் தழலைத் தாமும் தேவெனக் *கிசுறு* மன்னன்
தாழ்பட நபியின் வாக்கால் அரசொடு தகுதி எல்லாம்
பாழ்படக் காடு கொண்ட பதியினைப் படர்ந்து
சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 15 : 5.

கிசுறு[2] kicuṟā, இ. பெ. பாரசீக நாட்டு மன்னன் குலம் 'Chosroes' என ஆங்கிலத்தில் பாரசீக மன்னர் அழைக்கப்பட்டனர்.

அத்தி நேர்கிசு றுவெனும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 3 : 2 (70).

கித்தா kittā, இட. பெ. மக்கத்துக்கு மேற்கே உள்ள ஓர் இடம்.

..............பைம்பொழில் மக்க மேல்பால்
ஏர்குடி இருக்கும் *கித்தா* எனும் தலத்து இறங்கும் என்றார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 93 (998).

கிந்தில் kintil, பெ. <qindīl. قنديل> விளக்கு.

அங்கு நின்று மித்துனியா வாலமதை நந்நயினுர்
செங்குவளைக் கண்ணுற் றெரிசித்தா—ரங்கே
சுருக்கமாய்க் *கிந்தி*லொன்று தோன்றுவது போல
இருக்கின்ற திப்பூ விடம்
மிகுருசு மாலை : 322.

கித்தாப் kittāp, பெ. <kitāb. كتاب> புத்தகம்.

குறியறிந் தறிவு சொல்லுங் குருவுடன் *கிதாபை* யோதி
பத்றுத்தின் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 12 : 3.

கிதுமத் kitumat, பெ. <ḫidmat. خدمت> சேவை.

மங்கிலாத் தமது பாலின் மருவிய *கிதுமத்* தாளை
பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன புராணம் : 47 : 30.

கிபத் kipat, பெ. <hibā. هبة> பரிசு.

காவலர் இறசூல் *கிபத்து*எனக் கொடுத்து
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 28 : 31 (1231).

கிப்ரியா kibriyā, பெ. <kibriyā. كبرياء> மகத்துவம்.

பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறனந்தம்.

கிபுத்து kiputtu, பெ. <qibt, قبط> எகிப்து நாட்டின் பூர்வ குடிமக்கள்.

துறுக்கி சறுமிக் *கிபுத்தி*யர் றூமிக் கிளைபல்லர்
சாதுலி நாயகம : 19 : 29.

கிபுலத் kipulat, பெ. பார். கிபுலா.

உனது நாயக னபிநெறி *கிபுலத்தி* மாமொத்து

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 17 : 17.

கிபுலத்தயின் kipulattayiṉ, பெ. <qiblatine. قبلتين> இரண்டு கிபுலாக்கள் என்பது இதன் பெயர். இரண்டு கிபுலாக்களின் அடையாளங்கள் இடப்பட்ட பள்ளிவாசல் மதீனாவில் உள்ளது. பார். கிபுலா.

பீடமா னவைக டெரிந்திரந் தேத்திய
பிறழ்கிபு லத்தயின் நகர்ச்சீர்
கோடமும்...............

நவமணிமாலை (முகியத்தீன் புராணம்) : 35 : 20.

கிபுலா kipulā, பெ. <qiblah. قبلة> தொழும்பொழுது சிறப்பாக எதிர்நோக்க வேண்டிய புனித கஃபா உள்ள திசை.

செல்லாறிசுலாம் நெறியாகச் சிறந்த கருபாக் *கிபுலாவாய்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 135.

கிம்யரிய்யி kimyariyyi, இ. பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

கிம்ய ரிய்யாம் கூட்டத்தவர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 93.

கிமியரி kimiyari, இ. பெ. ஒரு கூட்டத்தின் பெயர்.

வல்ல பசாரிக் கிளைபதியும் *கிமியரிய்யர்* மன்னவரும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 18.

கியாமம் kiyāmmam, பெ. <qiyama. قيامة> இறுதித் தீர்ப்பு நாள்.

தேக்கிய *கியாம* நாளிற் செய்வன புரிக நும்பர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 30.

கில்அத்துல் விலாயத் kilattul vilāyat, தொ. <ḥil atul vilāyat. خلعت الولايت> இறைநேசருக்குரிய கௌரவமான மேலங்கி.

கில்அத்துல் விலாயத் தென்னக் கிளர்ந்து பசிய வண்ணம்

சேகுனாப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 23 : 52.

கில்லா killā, பெ. <qilā. قلعه> பாதுகாப்பான இடம்; கோட்டை.

கொற்ற மிட்டிரு *கில்லாவினிற்* புகுந்து
குழந்தை முதற்கிழ மளவும்

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவா : குத்பு நாயகம : 16 : 35.

கிலா kilā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

காவென உதவும் செங்கைக் கஃபுடன் *கிலாமுருதுஇம்* மூவரும்

பனியகுமது மரைககாயர் : சீருப்புராணம் : 33 : 99 (1461).

கிலாபத் kilāpat, பெ. <ḥilāfat. خلافت> கலீபாவின் பதவி.

மன்னிய *கிலாபத்* துந்தம் மகிழ்வொடும் புரிந்தா ரன்றே
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 12 : 21.

கிலாப் kilāp, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

கோலினர் *கிலாபொ*டு
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 108.

கிலாபு kilāpu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர். முறத்து என்பவரின் புதல்வர்.

கொந்தலர்ந் திருண்ட கருங்குழன் மடவார்
கொங்கையிற் றடம்புய மழுந்துஞ்
சுந்தரர் முறத்து மதலையாய் நிலத்திற்
றோன்றிய மதிமுகக் *கிலாபு*
சீருப்புராணம் : 4 : 65.

கிலாம் kilām, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

வருணக் *கிலாமு*ம்
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 3.

கிலால் kilāl, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார். பெருமானார் (சல்) அவர்களுடன் போர்க்களத்தில் புகாது பின்தங்கி விட்டவர். அதனால் இறைவன் கட்டளைக்கும், இறசூலின் கட்டளைக்கும் மாறு செய்து விட்ட தம் பெரும் பிழையை உணர்ந்து வருந்தியவர்.

கற்றவர் கருபு மேன்மை கணித்தவர் *கிலால்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 8 : 8.

கிலுறு kiluṟu, இ. பெ. ஒரு நபியின் பெயர்.

வருந்திலா தூழியத்தின் வகை பல விளக்கி நாளும்
பொருந்திய *கிலுறு* என்றோதும் பெயரினர் பொருந்தச் சொல்வார்
பதறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 55 : 3.

கிலுறலைகிஸ்ஸலாம் kiluṟalaikissalām. பார். கிலுறு.

கடலொடு கரையு மற்ற கானக வரைக டீவிற்
றிடருறு மலையி னின்ற சிறப்புறு மேலோர்க் கெல்லாங்
கடமையா யுணவு மீந்து கடத்தினன் மார்க்கங் காட்டு
மடற்*கிலு றலைகிஸ்ஸலாம்* மவர் தமைத் தினமுங் காண்பேன்
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 57 : 13.

கிளிர்நபி kilirnapi, <ḥiḍr. خضر> இவர் நபிகளுள் ஒருவர்.

உறைந்திடு மபுலப்பா சுறுந்த வத்தினிற்
பிறந்திடுங் *கிளிர்நபி* யென்றும் பேசினர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியிதத்தீன் புராணம் : 18 : 31.

கிழுறு kiluṟu, பெ. பார். கிலுறு.

கடற்கலை யுடுத்த தடக்கிடக் கையினிற்
கலைமறக் காரணர் *கிழுறு*ம்
கௌதுநாயகர் காரணப்புராணம் : 5 : 54.

கிறக்கில் kiṟakkil, இ. பெ. உரோமப் பேரரசன் "Heraclius" என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்பட்டான்.

உறக்கிலா முரசம் பொங்கும்
உறூமெனும் பதியைக் காக்கும்
கிறக்கில் என்பவர்க்குத் தீட்டும் காகிதம்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 2 : 18 (18).

கிறா kiṟā, பெ. இது ஒரு மலை. இங்குள்ள குகையிலே முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இங்கே தான் ஜிபுறீல் (அலை) அவர்கள் திருக்குர்ஆனைக் கொணர்ந் தருள ஆரம்பித்தார்கள்.

வரிசைக்குங் கதிக்கு முதற்றிருத் தலமாய்
மதித்திட வருங் *கிறா* மலையி
லுருசிக்குங் கனிவாய் மடமயிற் கதீஜா
வுடன்வர முகம்மது எழுந்து
சீருப்புராணம் : 25 : 7.

கிறுத்தாசு kiruttācu, பெ. <qirṭās. قرطاس> கடதாசி.

தருதி என்னவே கேட்கவு நான்*கிறுத் தாசு*ம்
கருதிக் கையினுல் எழுதிடுங் கலமொடு மையுங்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 17 : 7.

கிஜுறத்து kijuṟattu, பெ. பார். ஹிஜுறத்.

வந்த தெண்ணிய *கிஜுறத்து* நான்கெனும் வருடம்
சீருப்புராணம் : 77 : 1.

கீமிய kīmiya, பெ. <kīmiyā. كيميا> இரசாயனம்.

ஆமி யாம்புகழின் அரும்பொருள் அண்ணுல்
அருந்தவர்க் கெவையும் பொன்ருக்கும்
*கீமிய*வுடனும்
திருக்காரணப்புராணம் : 33 : 34.

கீமியா kīmiyā, பெ. <kīmiya. كيميا> இரகசியம்.

..............பிறர்விழிக் கெய்தா *கீமியா*வுடன்
திருக்காரணப்புராணம : 33 : 34.

கீல் kīl, பெ. <kīr, قير> மெழுகு.

சீதமொழி தாவூத் நபிக்கு இரும்பைக்
*கீலா*க்கு விதம் நீ கொடுத்த பேறும்
ஞானப்புகழ்ச்சி 103.

கீறுன் kīṟāṉ, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

நிலைதரு *கீறு*னென்னு நெடும்பதி
திருமணிமாலை : 25 : 4.

குசி kuci, பெ. <khushī. خوشی> மகிழ்ச்சி.

> ....மகிழ்வின்
> குண்டாழ்ந்தனர் பின்மூவருங் குசியா யவனின்றே
>
> இரவுசுல்கூல படைப்போர் : 31 : 96.

குசாம் kucām, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

> ....சீர்தழைக்கும்நல் *குசாம்* என்போன்
>
> பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறாப்புராணம்* : 24 : 48 (953).

குசாமத்து kucāmattu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார் சயிது (றலி) அவர்களின் புதல்வர்.

> தாரணி இறசூல் உரிமைவிட் டவரில்
> சயிதுசொல் *குசாமத்து*என் பவரும்
>
> பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறாப்புராணம்* : 39 : 169 (1807).

குசை[1] kucai, பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் கிலாபு என்பவர் புதல்வர்.

> மந்தர மனைய தடம்புய ரிடத்தில்
> வந்திருந் தவர்தரு மதலை
> கந்தடர் தறுகட் கரடமா லியானைக்
> காவலர் *குசை*யிடத் துறைந்த
>
> *சீறாப்புராணம்* : 4 : 65.

குசை[2] kucai, இ. பெ. மக்காவைக் கைப்பற்றப் போகுமுன்னர் மதீனாவை ஆள நியமிக்கப்பட்ட குல்தூம் என்பவரின் தந்தையார்.

> அகமி சூழ்எயின் மதீனமா நகர்ப்புறத்து ஆளப்
> புகரி யானைநேர் *குசை*யின்நல் தவத்தினில் போந்து
>
> பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறாப்புராணம்* : 24 : 6 (911).

குசைமா[1] kucaimā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் முதுறகா என்பவரின் புதல்வர்.

> முகம்மது நயினா ரொளிவிருந் திலங்கு
> மன்னவர் முதுறக்கா மதலை
> செகமகிழ் *குசைமா* வயினுறைந் தரசர்
>
> *சீறாப்புராணம்* : 4 : 60.

குசைமா[2] kucaimā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

> *குசைமா* மிசைவெண் சிங்கமென
>
> பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறாப்புராணம்* : 12 : 20 (264).

குத்துபா kuttupā, பெ. <ḫuṭbat. خطبة> போதனை.

> அத்தலத் துறைந்துபி னடுத்த வெள்ளிநா
> ளுத்தமத் தமரொடவ் வுறைந்த பேர்கட்கு
> மித்தலத் தின்றுதொட் டீறு நாண்மட்டுங்
> *குத்துபா* வெனநபி குறித்துக் காட்டினார்
>
> *சீறாப்புராணம்* : 52 : 37.

குத்துபியத்துல் குபுரு kuttupiyāttul kupṟā, பெ. <quttubiyatul kubrā. قطبية الكبرى> குத்பு (தலைவர்)களுக்கெல்லாம் பெருந் தலைவர்.

வலகுத் துபியத் குல்குபு ருவென வருதல்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்): 4 : 70.

குத்தூஸ் kuttūs, இ. பெ. <quddūs, قدوس> தூயவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

குத்பு kutpu, பெ. <quṭb. قطب> முதன்மை.

குருமுகம்மது தம் பேரர் குதுபுகள் புயத்தில் வைக்கு

வண்ணக களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 5 : 1.

குத்பு செய்யிது முகம்மது kutpuceyyitu mukammatu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

தீஞ்சொலினுயர்ந்தார் குத்பு செய்யிது முகம்மதென்பார்

ஆரிபு நாயகம் : 1 : 20.

குத்துபு(கள)க்பர் kuttupu (kal) akpar, பெரிய குத்பு (குத்புகளுக்குத் தலைவர்) குத்பு+அக்பர் என்னும் இரண்டு சொற்களாலாயது. இடையிலே கள் என்னும் தமிழ் விகுதி இடம் பெற்றுள்ளது.

குத்புகளக்பர் கோமா னொலிகளிற் சீமான் குணப் பூமான்

சாதுலி நாயகம் : 19 : 12.

குதம் kutam, இ பெ. அப்பாசு (றலி) அவர்களின் புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

....அப்பாசு..............அன்றோ ருதலிய குதமும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 79.

குதறத்து kutaṟattu, பெ. <qudrat. قدرت> சர்வ வல்லமை.

அண்டமும் அவனி மற்று மலைகட லனைத்துங் காத்துக்
கொண்டவன் பெரிய நாயன் குதுறத்தினுதவி தன்னால்

பதறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 14 : 6.

குதா kuta, பெ. <ḫud. خدا> (பாரசீகம்) பாரசீக மொழியில் அல்லாஹ்வைக் குறிக்க உபயோகப்படும் சொல்.

குசைநாலரி விடவாசி குதா ஏவலினாலே
விசை நாலடி படியோர் பிடி கொளா ஏவிய மேலோர்
உசைனார்

இறவுசுல்கூல் படைப்போர் : 1 : 22.

குதாகு kutāku, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

துதி வழியான் குதாகு என்னும் அறபியுடன் விடுத்து
புதுகுஷ்ஷாம்: 16 : 18.

குதுகுது kutukutu, பெ. <hud hud. هد هد> கொண்டலாத்திப் பறவை. ஆங்கிலத்தில் "hoopoe" என அழைக்கப்படுகிறது.

வகுக்குமித் தலத்திற் சேர்ந்தபின் சுலேயு
மான பிகுதுகுதைக் கூவி
இராஜநாயகம்: 31 : 18.

குதுபானியாக்குபுரு kutupāṉiyākkupṟā, பெ.

கனக டற்புவி மீதினில் காலே சேர்வயதில்
தினமும் என்னிடம் திகழ்குது *பானியாக்குபுரு*
மனமு வந்திட வந்துபோ மென்பதை வகுத்து
சாதுலிநாயகம்: 18 : 10.

குதுபினி லகுதாப் kutupinil lakutāp, தொ. <qutb ul aqtāb. قطب الاقطاب> முதன்மையானவர்களுள் முதன்மையானவர்.

குவ்வினில் எனது செய்கு *குதுபினி லகுதாப்* என்னும்
முவ்வுலக கெவரும் போற்றும் முகியித்தீன் என்பீர் அம்மா
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன புராணம்: 65 : 8.

குதுபுபின் முகியா kutupupiṉ mukiyā, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவரைக் குறிக்கும் சொற்றொடர்.

மூமினனவர் புகழ்தரு *குதுபுபின் முகியா*
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 12 : 4.

குதுபுல்லகுத்தாப் kutupulakuttāp, பெ. <qutbul aqtāb. قطب الاقطاب> குதுபு மார்களுக்கெல்லாம் குத்பானவர். ஆன்மிகத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரானவர்.

கவுதெனுங்குது *புல்லகுத் தாபெ*னும்
மபுதுல் காதிர் ஜெயிலானி யென்றுர்களே
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன புராணம்: 36 : 21.

குத்பு றப்பானி kutpu ṟappāṉi, பெ. <qutb rabbāniyy. قطب الربانى> முஸ்லிம் பேரறிஞர்களுள் தூய்மையானவர்.

தருநலக் குருவாம் *குதுபு றப்பானி*
தகிய்யுந் தீனில் புகைரிய்யே
சாதுலிநாயகம்: 11 : 2.

குதூம் kutūm, பெ. qudūm, قدوم> மேலானது.

குறியா தெழுகரு பாவை *குதூமாம்*வலஞ் செய்தார்
திருக்காரணப்புராணம்: 18 : 31.

குதைபத்துல் யமானி kutaipattul yamāṉi, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

குன்றினு முயர்ந்த மற்றோள் குதைபத்துல் யமானி என்போர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 12.

குதைபா kutaipā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

பானத்துள்ள குதைபாவும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 127.

குதைபியா kutaipiyā, பெ. ஹுதைபியா என்னும் பெயரை உடைய ஓர் இடம்.

வரையும் அறுதி உடன்படிக்கை
வழங்கும் குதைபியா அதிலும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 23 : 30 (905).

குதையில் kutaiyil, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

திறன்மிகு குதையில் கிளைஞர்கள் தமக்கு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் . 28 : 10 (1190).

குதைலு kutailu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

அணங்குறும் குதைலுக் கிளையார் அனுதினமும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 4 (1262).

குப்பத்துல் அவுலியா kuppattul avuliyā, இட. பெ. ஓர் இடம்.

திண்கொள நமதிடம் செலுமென் றேகினர்
அங்குள குப்பத்துல் லவுலியாவுக்கே

வண்ணககளஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 18 : 42.

குப்பா kuppā, பெ. <qubbat. قبّة> விதான கலசம்.

சுந்தர மணிக் குப்பாத் துலங்க

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 5 : 91.

குப்பாயம் kuppāyam, பெ. <jubbat. جبّة> மேல் அங்கி.

மெய்யணி குப்பா யத்தை வியன் பெற மெய்யிற் சேர்த்தான்

சீருப்புராணம் : 32 : 10.

குப்பு kuppu, பெ. <ḥub. حب> நட்பு.

நட்பாங் குப்புடன் வணங்கும்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 184.

குபல் kupal, இ. பெ. மக்காவில் கஃபத்துல்லாஹ்வில் இருந்த ஒரு சிலையின் பெயர். இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் இங்கு 300-க்கும் மேற்பட்ட சிலைகள் இருந்தன.

குறித்துயிர்க் குயிராய் நின்ற குபலெனுந் தம்பி ரானை
வெறுத்தழற் குழியில் வீழும் வீணர்களாவே மென்றார்

சீருப்புராணம் : 65 : 47.

குபா kupā, இட. பெ. மதீனுவுக்கு அணித்தாயுள்ள ஓர் இடத்தின் பெயர். முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் முதற் பள்ளிவாசலை இங்கு தான் அமைத்தார்கள்.

வரிவராற் பகடுகள் வனச வாவியுஞ்
சொரிமதுச் சோலையுங் கதலிச் சூழலுந்
தெரிதரக் கண்டுசென் றின்பச் செல்வமே
தருகுபா வென்னுமத் தலத்தை நண்ணினுர்
சீருப்புராணம் : 52 : 25.

குபிர் kupir, பெ. <kufr. كفر> முஸ்லிம் அல்லாத தன்மை.

தறத்துட னெழுந்து நெஞ்சிற் றருக்கொடுங் குபிரர் போற்றும்
திருமணிமாலை : 20 : 32.

குபிரிய்யத் kupiriyyat, பெ. பார். குபிர்.

கன்றுதீய்மைக் குபிரியற்கைக் கானநின்ற யெவ் வினைக்கு
நன்றிபுரியு மொருவனுக்கு மாரு நடத்தை யூருருய்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 80.

குபிறு kupiṟu, பெ. பார். குபிர்.

பொய்க்கும் குபிறென்னை அணுகாமலே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 157.

குபைசு kupaicu, பெ. மக்காவில் உள்ள ஒரு மலைக்குன்றின் பெயர்.

குறைசிக ளுக்குவி ருந்தே வியனுலகு
அமரர்க ளுக்கு மருந்தே உயர்வுள
குபைசுமலைக்கணி ருந்தே தவமுயல் இறசூலே
காசீம் திருப்புகழ் : 22.

குபைரீது kupairītu, இ. பெ. நபிறு என்பவரின் புதல்வன்.

நபிறு உதவும் குபைரீது
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருபபுராணம் : 74 : 123 (1028).

குபைறத் kupaiṟat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மறலி போற்சின குபைறத்து மதலையாய் கைசென்
புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 32.

குபைறு kupaiṟu, இ. பெ. முருதியம் கூட்டத்தாரின் தலைவர்.

நானி லம்புகழ் முருதி யங்கிளையி னுயகர்
கானவர்ந் தருகுபைறு வருந்தனையர் கைசு
புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 55.

கும்பியதி னில்லாஹி kumpiyati nillāhi, தொ. <qum biyadinillāhi. قم باذن الله> அல்லாஹ்வின் உத்தரவைக் கொண்டு எழும்.

நிதியா மவர்கும் பியதி னில்லா ஹியெனத்தாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 19 : 17.

கும்பியிதினீ kumpīyitiṉī, தொ. <qum biyidini. قم باذني> என் உத்தரவுக்கு இணங்க எழும்.

உந்தற் பொடுகும் *பியதி னீ*யென்ன உரைத்தார்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 19 : 20.

குமைறு[1] kumairu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

படுமதாபுடைக் *குமைறு*வங் கிடத்தவர் பணிந்தார்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 29 : 6 (1264).

குமைறு[2] kumairu, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

சலா மென்பார் அருள் மகன் *குமைறு*

புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 43.

குர்ஆன் kurāṉ, பெ. <qurān. قرآن> முஸ்லிம்களின் வேதநூல்.

இதத்தநன் மொழிய தாய்ப்பன் னிருவரு முரைத்த மாற்ற
மதித்துமா மறையிற் றேர்ந்த முசுகிபை வள்ளல் கூவி
விதித்தநன் னெறிவ ழாமற் குருனையும் விரித்துக் காட்டிப்
பதித்தலத் திவர்க்குற் றோர்க்கும் நல்வழிப் படுத்து மென்றார்

சீறாப்புராணம் : 46 : 9.

குர்பான் kurpāṉ, பெ. <qurbān. قربان> தியாகம்.

விந்தையாய் *குறுபான்* செய்ய வொட்டக மேவ லாலே

சீறாப்புராணம் : 90 : 71.

குரிசி kurici, பெ. பார். குறுசு. இருக்கை.

பத்தியினு றைந்தார் அண்ணல் *குரிசி* விட்டி ழிந்தார்
பண்பாய்

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 19 : 19.

குல்குவல்லா kulkuvallā, பெ. <qulhuvallāh. قل هو الله> அவன் அல்லாஹ் என்று கூறுவீராக! அல்குர்ஆனின் 112 - வது அத்தியாயம் இவ்வாறு ஆரம்பிக்கின்றது.

துதியினெப்புறத்துங் *குல்குவல்லா*வை யோதிய
தூய்நிலை பெற்றார்

புதுகுஷ்ஷாம : 7 : 130.

குல்தூம் kultūm, இ. பெ. மக்கா நகரைக் கைப்பற்றச் செல்வதற்கு முன்னர் மதினா நகரை ஆள முகம்மது நபி (சல்) அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்.

செகம் விளங்கு *குல்தூம்*எனும் செம்மலை வைத்தார்

பனியகுமது மரைக்காயார : சீறாபபுராணம : 24 : 6 (911).

குல்யா அய்யுஹல் காபிறூன் kulyā ayyuhal kāpirūṉ, தொ. qul yā ayyuhal kafirūn. <قل يا ايها الكافرون> (நீர்) கூறும் நிராகரிப்போரே. அல்குர்ஆனில் 109 - வது ஆயத்தின் முதல் சொற்றொடர்.

ஏதமில் குல்யா அய்யுஹல் காபி
றூன்எனும் சூறத்தை இயல்பாய் ஓதி

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 25 (1612).

குல்லா kullā, பெ. <kulah. (Persian) كلاه> தலையிலணியும் தொப்பி.

கறுத்துடற் கமீசையுங் கழற்றிச் சென்னியிற்
பறித்த குல்லாவையுங்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 229.

குல்லு kullu, பெ. <kullu. كل> எல்லாம். பார். குல்லுநபுசுன்.

கோதில் வேதத்தில்குல் லுநபு சுன்என

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம : 39 : 143 (1780).

குல்லுநபுசுன் kulluṉapucuṉ, பெ. <kullunafsin, كل نفس> 'எல்லா ஆத்மாக்களும் (ஒவ்வோர் உயிரும்) மரணத்தைச் சுகித்தே தீரும்' என்கின்றது அல்குர்ஆன் (3 : 185).

கோதில் வேதத்தில் குல்லுநபு சுன்என
ஓதும் ஆயத்தை ஓதி எவ் ஆக்கையும்
ஆதி கற்பனை யாலிறந்து ஆவிநீத்து

பனியகுமது மரைக்காயா : சீருபபுராணம் : 39 : 143 (1780).

குல்ஹு kulhu, வி. <kulhu. كله> எல்லாம்.

குல்ஹு மா மக்க நாடெங்க நாடே

ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல் : 24.

குலபா kulapā, பெ. <ḫulafā. خلفاء> கலீபா என்பதன் பன்மை.

அண்ணல் ஆண்டகை அபுல்ஹஸன் சாதலி அவர்தம்
பண்ணி வர்ந்தமேம் புகழ்குல பாக்களின் பயனுல்

சாதுலிநாயகம் : : 10 : 25.

குலாசத்துல் முபாகிரு kulācatul mupākiṟā, பெ. ஒரு நூலின் பெயர்.

உலகில் *குலாசத் துல்முபா கிரு*வென்ரே துங்கித்தாப்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 1 : 35.

குலாம் kulām, பெ. <gulām غلام> ஏவலாளர்.

பாவள ரவர்கு லாமு லப்பறும் பரிவின் வீட்டின்
நவமணிமாலை (முகியிததீன் புராணம்) : 20 : 33.

குலாம்காதிறு kulāmkātiṟu, இ. பெ.
ஆரிபு நாயகம், நாகூர் புராணம் என்னும் காப்பியங்களையும், வேறுபல சிற்றிலக்கியங்களையும் எழுதிய நூலாசிரியரின் பெயர்.

வண்டாடுந்தட நாகூர் மருவு *குலாம்காதிறு* நாவலனென் பானே
ஆரிபுநாயகம் : 2 : 20.

குலாமியா kulāmiyā, பெ. ஏழாம் வானத்தின் பெயர்.

அந்த வானத்தின்பெயர் *குலாமியா*
மிகுருசு மாலை : 383.

குவாஜா முஇனுத்தீன் சிஸ்தி kuvājā muiṉuttīṉ cisti இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர். இவர் வட இந்தியாவில் உள்ள அஜ்மீர் நகரில் அடங்கியுள்ளார்.

தெருள் சிறந்தெழு*குவாஜா முகினுத்தீன் சிஸ்தி*யின்பப்
பொருள் சிறந்துதவும் பாதப்புதுமலர் போற்றுவாமால்
ஆரிபுநாயகம் : 1 : 21.

குவியத் kuviyat பெ. <huviyat هويت> உள்ளமை.
பார். மகுலியத்து
மஸ்தான் சாகிபு பாடல : வஸ்துதயத்திறனைநதம.

குவைலத்து kuvailattu, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

பொறைநெறி ஒழுக்கம் வாய்மைநல் நலனும்
பொருவற ஒருவடி வாகி
நிறைவளர் *குவைலத்து* எனும்பெயர் அன்னை
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 28 : 28 (1208).

குவைலிது kuvailitu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மனைவி கதீஜா அம்மையாரின் தந்தையார்.

குன்றினி லிட்ட தீபங் *குவைலிது* வென்னும் வேந்தன்
சீறாப்புராணம் : 10 : 9.

குருன் kuraṉ, பெ. பார். குர்ஆன்.

களிபெறப் பொய்மெய் யிரண்டினைப் பிரிக்குங் கதியருள்
*குருனெ*னச் சிறந்த
புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 66.

குறுஆன் kuṟuāṉ, பெ. பார். குர்ஆன்.

விருப்புற்ற *குறுஆன்* முற்றும் பயிற்றினர்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 5 : 8.

குறுசு kuṟucu, பெ. <kursiyy كرسى >
அல்லாஹ்வின் சிம்மாசனம்.

கடன்மலை நதிபா தாளங் கதிர்குறு *சறுசு* சொர்க்கம்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 16 : 44.

குறுசூன் kuṟucūṉ, பெ. மரத்தின் வயிரத்தினால் ஆன ஒரு தண்டாயுதம்.

குறுசூனுந் தண்ட மேந்திக் குலக்கொழுந் தனைய கற்பிற்
சீறாப்புராணம் : 65 : 20.

குறுத்து kuṟuttu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

காணரும் சுவன வாசிக் காவலன் *குறுத்தின்* தோன்றல்
ஆணரும் சிங்க மன்ன அப்துல்லா கொண்டு நாளும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 33.

குறுவான் kuṟuvāṉ, பெ. பார். குர்ஆன்.

இருகதிக் *குறுவான்* அதையும் உன்னிடமே இறக்குவன்
இராஜநாயகம : 20 : 7.

குறைசி kuṟaici பெ. பார். குறைஷ்.

அறுவகை சனயிகள் திமிர தினகர
குறைசி குலதிலகம்...
காசிம திருப்புகழ் : 1.

குறைஷ் kuṟayṣ, <quraish قريش> குறைஷ் என்னும் பெயரையுடைய கோத்திரம்.

குரிசிலென் றுயர்ந்த பிஃறெனு மரசர்
குறைஷியங் குலத்துறு மதலை
சீறாப்புராணம : 4 : 63

குன் kuṉ, வினை <kun كن> ஆகுக.

வல்லோ னுவலுங் *குன்னென்* றீரெழுத்தால் நோக்கி
யெழுந்த வுலகுயிரே
புதுகுஷ்ஷாம : 46 : 82.

குன்யத் kuṉyat பெ. <ghunyat غنية> திருப்தியான மனம்.

சீரணி முகியித்தீனர் சிறந்த *குன்யத்* ததாச்சொல்
நவமணிமாலை (முகியிதத்ன் புராணம்) 4 : 161.

குனைத்து kunaittu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர். வழிப்பறியில் ஈடுபட்டுள்ளோன் (கள்வன்).

....வெள்ளைக்
கோட்டுடைக் கரிபோல் வந்த குனைத்து என்போன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 16 : 3 (460).

குனைமின் kunaimin பெ. அசுஅரி கோத்திரத்தின் மன்னன்.

......மொய்ம்புடை அசுஅரிய்யர் மன்னவர் குனைமின்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 247.

குனைன் kunain, இ. பெ. அறபு நாட்டின் ஒரு பகுதி.

கனைக டற்றிரை யாடைசூழ் பாரினிற் கவின்கொண்
டனைய நாட்டினி லறபெனும் வளமா நாடதனுள்
குனையினென்றொரு பதியலி மாகுடி யிருந்தார்
சீறாப்புராணம் : 6 : 7.

குஸ்தி kusti, <kushti کشتی > (Persian)

புலியொடு குக்கற் பொருந்திற மென்னில்
வலியொடு குஸ்தி வருத்திய தல்லாற்
சொலிவிழை யாட்டத் தோலுட னேவும்
புலியொடு நின்று பொரும்புரை யாமால்
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 36 : 54.

குஜாயத்து kujāyattu, பெ. ஓர் இனத்தவர்.

தேடற்கரிய நபிகவுலில்
சேர்ந்து குஜாயத்து எனும் இனத்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 22 : 3 (833).

கூக்குஜாயீல் kūkkujāyīl. இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

கூக்குஜா யீலெனவே கூறுமவர் தேசி
வாக்கான வெம்பரிமேல் வந்தார்
மிகுருசு மாலை : 231.

கூசு kūcu இ. பெ. கறுது என்பவரின் இரண்டு புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

கூவிரமு மதமு மளவிய மனத்தின் வீறுறுங் கூசெனு மொருவன்
திருமணிமாலை : 4 : 6.

கூது kūtu பார். ஹூது. ஒரு நபி.

நன்னபி கூது
புதுகுஷ்ஷாம : 57 : 70.

கூபா kūpa, இ. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர். இருக்கில் உள்ளது. அலி (றலி) அவர்கள் இங்கேதான் தமது தலைநகரை அமைத்துக் கொண்டார்.

மேவு மாவள தேச கூபா வெனவிளங் கியபதிப் பாலில்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 15 : 34.

கூவத் kūvat, <quwwat قوة> ஆற்றல்.

நிவத்தொடு வலுவைக் கொண்டு
நிறுத்தினன் கூவத்தாக.
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 59 : 23.

கூவத்து kūvattu, பெ. பார். கூவத். ஆற்றல்.

கூவத்து வேண்டுமென்று உறுபதைப் பார்க்க
ஞானமணி மாலை : 82.

கூறுல்ஹீன் kūṟulhīṉ, பெ. <ḥuril'īn حور العين>
கண் அழகிகளாகிய கன்னிகள். விண்ணக மகளிர்.

நிதிமனைக்குரிய கூறுல்ஹீனனையார்
நிரைமணிப் படிக்கமேந் தினரே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 20 : 177.

கூறுலீன் kūṟulīn, பெ. பார். கூறுல்ஹீன்.
விண்ணக மகளிர்.

துலக்குவெண் டரள மூரற் றுடியிடைக் கரிய கூந்தன்
மலக்கமில் கூறு லீன்கள் வந்துநின் றேவல் செய்ய
சீறுப்புராணம் : 85 : 11.

கைசத் kaicat, பெ. ஒரு மலையின் பெயர்.

புடையினன் கைசத்தென்னும் பொருப்பினின் இனத்தவன்மை
மடையனார்க் கதிபனின்ன வாசக முணர்த்த மன்னன்
திருமணிமாலை : 20 : 56.

கைசு kaicu இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

தைப்புளகாரி தீன்ற தகுலபா தோன்றல் கைசு
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 45.

கைதாக் kaitāk, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

கிஸ்ஸாம் அருள் வள்ளல் வாழ் வளத்துடைய கைதாக்
புதுகுஷ்ஷாம : 23 : 14.

கைதூம் kaitūm, பெ. இரண்டாம் வானத்தின் பெயர்.

மக்கநபி தாமுமுயர் வானவர்கள் கோனுமிரும்
பாவமைசெய் வான மதனுட்
புக்கினரவ் வான்பெயர்கை தூ மென்று சொல்லினர்
புகழ்ச்சி நபிபாலில் ஜிபுரீலே
மிகுறுசு மாலை : 330.

கைப் kaip பெ. <gaib. غيب> இரகசியம்.

பெருந்தகை கைபி னின்றும் செலவிடும் பின்னு நாடில்
சாதுலிநாயகம்: 8 : 11.

கைபர் kaipar, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

மைப்படி கவிப்ப ஒற்றை வலம்புரி முழக்கக் கைபர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 4 : 45 (154).

கையூம் kaiyūm இ. பெ. <qaiyūm. قيوم>
நிலையானவன். அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

கைருன் kairān, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
சொன்னிதி *கைருன்* ரேன்றல் அறிவெழு சுகுதா னேடே
புதுகுஷ்ஷாம் : 51 : 86.

கைறில் மகுலூப்பி kairil makulūppi, தொ. உன் கோபத்துள்ளானவர்களுடையதும் அல்ல.
கைறில் மகுலூப்பி யென்றும் காப்பவனே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 677.

கொத்துபா kottupā, பெ. பார். குத்துபா.
கொள்ளிய வணக்கத்திற் குரிய *கொத்துபாப்*
பள்ளியொன் றியற்றுவான் பணித்திட் டாரரோ
புதுகுஷ்ஷாம் : 47 : 49.

கோரி kōri, பெ. உருது. முஸ்லிம் பெரியாரின் கல்லறைக்கு மேலாகக் கட்டப்படுவது.
தந்தையர் மகுப ருவிற் றரித்திடு *கோரி* கட்டி
தீன் விளக்கம் : 21 : 2.

கௌதுல் அஃலம் kautul aklam, இ. பெ.
நடுவர்களுள் தலைவர். இது பெரும்பாலும் முகியித்தீன் ஆண்டவர்களைச் சுட்டவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.
காணகும் புதுமைசெய் *கௌதுல் அஃலமும்*
வேணருஞ் சிலமொழி விளம்பன் மேயினர்
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன புராணம் : 27 : 25.

கௌக்கலா kaukkalā, பெ. பார். அவுக்கலா.
.........விறற்றருங் *கௌக்க லாவும்*
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 31 : 35.

கௌதுத் தகலயின் kautut takalayin பெ. <qaus us saqalain, غوث الثقلين> மனிதன், ஜின் அனைவருக்கும் உதவி அளிப்பவர்.
தாரணிக் குதவுங் *கௌதுத் தகலயினி*ன்ன முந்தான்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 161.

சக்காத் cakkāt, பெ. பார். ஸக்காத். கட்டாய கொடை.
புரிகடனெனுஞ் *சக்காத்துப்* பொருளலாற் பொருளாமின்மைப்
பரிவுறுமெளியோர் பக்கீர் பலர் தமக்குரிமையாக
வண்ணக்களஞ்சியப புலவர் : குத்புநாயகம் : 24 : 3.

சக்கு cakku பெ. <sakk. شك > சந்தேகம்.

சக்கி லாதிறை தன்னகஞ் சார்ந்தனன்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 5 : 89.

சக்பு cakpu பெ. ஒரு குதிரையின் பெயர்.

தாவிடின் மனத்தை யொக்குந் தாக்கிடி னிடியே ஒருக்கு
மேவிடிற் றிகிரி யொக்கு மெதிர்ந்தவர்க் கெரியை யொக்கும்
பூவிடத் தடலின் வங்கூழ் போன்றிடும் *சக்பு* என்றேது
மாவினைக் கொணர்மி னென்ன முகம்மது சரணம் வைத்தார்
சீறாப்புராணம் : 65 : 21.

சகபறு cakapaṟu, இ. பெ. அபீத்தாலிப் அவர்களின் புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

தாட்டிறத்து அலிக்கு முன்னோர் தடம்புயச் *சகபறு* என்னும்
சேட்டிளம் புலியும்...
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 4 : 8 (118).

சகறு cakaṟu, பெ. <sahar سحر > நோன்பு காலத்தில் வைகறைக்குச் சற்று முன்னர் உணவு உண்கும் வேளை.

தவத்தொடு குறுஆன் ஓதத் துவக்கிரா *சகறு* நேரம்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 12 : 32.

சகாதத்து cakātatu, பெ. <sȧhādat.شهادة > சான்று பகருதல்.

தலைபணிந் தீமான் கொண்டு *சகாதத்துக்* கலிமாச் சொன்னார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 26 : 11 (1082).

சகீத் cakīt, பெ. <ṡahīd. شهيد > வீரமரணம்.

சது சதத் திருபானறு பேர் *சகீத்* ஆயினரால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 93.

சகீது[1] cakītu, பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

தஞ்ச மகனார் *சகீது*
புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 55.

சகீது[2] cakītu, பெ. <sahīd شهيد> சான்று பகர்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம : 36 : 39.

சகீது[3] cakītu, பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நேரமிக் காயு மேயா நிலையறிந் தாமி றீன்ற
சூரவாள் *சகீது* நெஞ்சம் துளக்கிய எழுந்து சென்றார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 27.

சகு caku, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
பெற்ற நாமம் சகுஎன்போன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீருபபுராணம்* : 12 : 33 (277).

சகுசு cakucu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மனைவியருள் ஒருவரான செய்னபு அம்மையாரின் தந்தையார்.
பரிவுட னைந்தா மாண்டிற் பண்புறுஞ் சகுசு என்ருேது
முரியவன் மகளை வேட்டற் குற்றதோர் தூது விட்டார்
சீருப்புராணம் : 85 : 1.

சகுத் cakut, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
...............*சகுதின்* தோன்றல் கயாசினையும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 63.

சகுபான் cakupāṉ, பெ. <šàban شعبان >
எட்டாவது இஸ்லாமிய மாதத்தின் பெயர்.
புகழொடுந் தீனெறி புரந்து வைகுநாட்
டிகழ் *சகுபான்* என விளங்குந் திங்களில்
சீருபபுராணம் : 57 : 3.

சகுபி cakupi பெ. பார். அசுகாபி.
நபிகள் கோமா னேற்றினம் புடைசூழ்ந்தென்ன
சகுபி களினிது மேவ
ஆரிபு நாயகம் : 7 : 27.

சகுபறு cakupaṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.
ஆதரம் பெருகும் கல்வி அணிஅபீத்தாலி பீன்ற
சீதரச் *சகுப* றென்னும் திறவணி வாகைத் தோளின்
பூதர மனையர் பெற்ற பொற்பினிற் சிறந்த தோன்றல்
காதர மகன்ற உள்ளக் கருணையின் அப்துல்லாவே
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 2.

சகுபறு cakuparu, இ. பெ. பார். சகபறு.
தறுகண் நால்வாய்ப் புகர்முகத்துத்
தடக்கை மலைநேர் *சகுபறு*க்கும்
பனியகுமது மரைக்காயா : *சீருபபுராணம*: 12 : 103 (347).

சகுல் cakul இ. பெ. உமர் என்பவரின் புதல்வர்.
உமர் என்போர் தருசேய் *சகுலும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 4.

சகுலாவா cakulāvā பெ. ஓர் ஆற்றின் பெயர்.
தரையருகே வந்து சகுலாவா மாற்றின்
கரையருகே வைத்தார் களித்தே
மிகுறுசு மாலை 650.

சகுவான் cakuvāṉ, இ. பெ. ஓர் இடம்.

ஏர்க்கி ளோத்திடும் சீர்ச்சகு வான்எனும் இடத்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 22 (927).

சகுலு cakulu இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

தாம மார்பினணி சகுலும் எழுந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 126.

சகுறு cakuṟu, பெ. பார். சகறு.

சகுறெருக் தடுத்தால் விரதமே தொடுத்துத்
தளர்விலா முலையமு தருந்தார்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 6 : 20.

சகுறான் cakuṟāṉ, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

கேட்டிடா ருதுமா னவுசும் கெழுசீர் சகுறா னங்ஙன்

புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 80.

சகுனா cakuṉā, இட. பெ. ஓர் இடம்.

..............மக்கா புரமதின் மேல்பால் ஓங்கும்
பொழில்திகழ் சகுனா என்னும் தரையினில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 102 (1007).

சகூன் cakūṉ, இட. பெ. ஓர் இடம்.

பரித்திரள் நடத்தி ஒல்லை சகூன்எனும் பாடி போந்து

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 103 (1008).

சசதா cacatā, பெ. பார். சுசூது.

விதிமறையின் முழக்கமற முதியோர் சூழ வீட்டிருக்கும்
வள்ளல் முனம் சசதாச் செய்வான்

புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 61.

சத்தாது cattātu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மதிநிறை பவுசுபெற்ற மாமணி சத்தாத் என்னும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 14.

சத்தாரு புனு அவுசு cattāru puṉu avucu இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

விண்தாவும் துரகமைஞ்ஞிரு சத்தாரு புனு அவுசை யன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 14 : 145.

சத்து cattu பெ. <'saddu, شد> இரட்டித்தல்.

விரிந்தே இலங்கிடும் மத்தொடு சத்துடன்விரி றம்சு ஜெசுவும்

பீர்முகம்மது சாகிபு : நினைவுப் பதிப்பகம் : 57.

சத்தூம் cattūm, இட. பெ. லூத் நபி அவர்களின் நகர் எனப்படுகிறது.

தற்பறுங் கொடிய சத்தூ மைந்நக ரதனிற் செல்லுஞ்
சொற்பெறு மிறசூலென்னுந் தூதெனுந்தகையு மீந்தான்

திருமணிமாலை : 25 : 10.

சதக்கா satakkā, பெ. <sadaqāt صدقة> தர்மம்.

மாற்றி அங்குஅது *சதக்கா* வழங்குவர்
ஏற்று அமைந்தொகுத்து இவ்விடத்தில் ஈகுவர்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவா : குத்பு நாயகம் : 31 : 79.

சதாமத்து catāmattu, இ. பெ. முகல்லம் என்பவனின் தந்தை.

தாறு பாய்மத கரிநிகர் *சதாமத்து* மைந்தன்
ஈறி லாக்கரும் கோட்டத்தான் முகல்லபென் பவனே
பனியகுமது மரைக்காயார் : சீருப்புராணம : 31 : 6 (1322).

சந்தக் cantak, பெ. பார் சந்தூக்.

பழுதறு கபனுஞ்செய் தெடுத்துப் பண்பொடு
வழிதரு *சந்தக்*கின் மீது வைத்தனர்
வணணககளஞ்சியப் புலவா : குத்பு நாயகம் : 36 : 22.

சந்தூக் cantūk, பெ. <sandūq. صندوق>

பெட்டி. உயிர் பிரிந்த பின் நல்லடக்கத்திற்காகச் சடலம் வைக்கப் பட்டு எடுத்துச் செல்லப்படும் பெட்டி போன்ற ஒரு கொள் கலம்.

மணந்த சந்தன மலர்பனி னீரொடும் வதிந்து
குணந்த ரும்படி *சந்தூக்*கி லேற்றியே கொடுபோய்த்
தணந்த ருங்கபு றடியினி லிறக்கியே தாழ்த்தங்
கிணங்கி யாவருந் தொழுதடக் கிணர்மணி லியைந்தே
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன புராணம் : 49 : 54.

சந்தூக்கு cantūkku, பெ. <sandūk. صندوق>

முஸ்லிம்களின் சடலத்தை நல்லடக்கம் செய்வதற்காக அதனை வைத்து எடுத்துச் செல்லப்படும் பெட்டி போன்றதொன்று.

வகுத்த*சந் தூ க்கி*ல் வைத்தனர் சொர்க்க
மணிவிளக் கெனும்நபி தமையே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 39 : 173 (1810).

சப்பாகு cappāku, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

வேற்றடக் கயின் *சப்பாகு*
புதுகுஷஷாம் : 20 : 60.

சப்பாபது cappāpattu பெ. <sabābat. سبابة> சுட்டுவிரல்.

தீட்டு கைக்கிறுத் தாசெனத் துணிகபன் சீலை
மாட்டெ டுத்துன் *சப்பா பத்து* விரல்கல மாக்கித்
தோட்டுன் வாயினீர் மையென் ருக்கெழு தெனச்சொல்லி
காட்டிக் கேட்டிடும் வானர்க் கப்போ னரர் கபுறுள்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 17 : 8.

சப்பு cappu, பெ. <saff صف> வரிசை.

சருக்க மாய் நிரை *சப்பு*சப் பாக வந்
திருக்கச் சூலமுஞ் செங்கதிர் வாட்களும்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 15 : 6.

சப்பு சப்பு cappu cappu, பார். சப்பு. வரிசையாக, நிரை நிரையாக.

சருக்க மாய்நிரை *சப்புசப்* பாகவந்
திருக்கச் சூலமுஞ் செங்கதிர் வாட்களும்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 15 : 6.

சபு[1] capapu, பெ. <sabab سبب> காரணம்.

மெல்லிவர வின்*சபு*வை விள்ளுக வென்றேயோ
ரல்லினெழு வானறு சடைந்தவ ரறைந்தார்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 36 : 117.

சபு[2] capapu இ. பெ. யமனில் உள்ள ஒரு நகரைக் குறிக்கிறது. இராணி பல்கீசு ஆண்ட தலைநகரம்.

இசைப்பெறு *சபு*வென்றேசொல் லிடுமொரு நகர மன்றே
இராஜநாயகம் : 29 : 2.

சபர் capar பெ. <safar. سفر> பிரயாணம்.

தங்க டோழர் கள்*சபர்* செலவிஞுவிடில்
அங்கு நல்லுத் தரமருள் வருய்துஆச்
சங்கையிற் செய்வர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 7 : 62.

சபறு caparu, பெ. <safar. صفر> இரண்டாவது இஸ்லாமிய மாதம்.

கோதறு மிருப துடன் பதின் மூன்றுங்
குறைவற நிறைந்தபின் *சபறெ*ன்
றோதிய மாதம் பிறைபதி ஞலி
ஞெழுகுமங் காரக னிரவில்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம : 18 : 2.

சபல் capal, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

சபல் அருளும் மகாதும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 41.

சபவு capavu, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

நிறுத்தினர் எகுறபீன்ற வலத்துடை *சபவு*ம்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 64.

சபா capā, பெ. மக்காவில் உள்ள ஒரு மலையின் பெயர். சபா மருவா என்னும் மலைகளுக்கு இடையில் ஹஜ்ஜின்போது 'தொங் கோட்டம்' என்னும் 'சயி' நிறைவேற்றுவர்.

> தருமுகிற் கவிகை யிலடங்கிடச் சிறந்த
> *சபா*மலை யிடத்தினிற் சார்ந்தார்
> சீறுப்புராணம் : 27 : 111.

சபாஅத் capāat பெ. <śafā'at شفاعة>
பரிந்து பேசுதல். இறுதி நாளன்று முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் தங்களுடைய உம்மத்தவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவார்கள்.

> நன்நபி முகம்மதின்ப நனி*சபா அத்து* வேண்டி
> புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 82.

சபாத்து capāttu, பெ. பார். சபாஅத்.

> நீண்ட கியாமத்தின் எல்லாவும் மத்தையு நீதியுடன்
> தாண்டிச் *சபாத்து* செயக் கொடுத்தேன்...
> மிகுறுசுமாலை : 130.

சபியா[1] capiyā, இ பெ.
முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் மனைவியருள் ஒருவர்.

> வேணு நிகர்தோட் *சபியா*வை
> வேட்டு மணமே உறநினைத்தார்
> பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 12 : 121.

சபியா[2] capiyā, இ. பெ. உயை என்பவரின் புதல்வி.

> மறைஆர் நாமம் உயைஎன்போன் மகளார் *சபியா*
> பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 12 : 32 (276).

சபியுல்லா capiyullā, பெ. <safiyullāh. صفى الله>
ஆதம் நபி (அலை) அவர்களுக்குரிய சிறப்புப் பெயர். அல்லாஹ் வால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் என்பது இதன் பொருள்.

> *சபியாதமுல்லா* ஃதம்மோடரிய ஹவ்வா
> ஞானபபுகழ்ச்சி 49.

சபீதி capīti, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

> சொல்லும் *சபீதி* இனத்தரசும்
> புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 18.

சபீது capītu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

> சகீதொடு *சபீது* வேந்தும்
> புதுகுஷ்ஷாம் : 33 : 102.

சபுவான் capuvān, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

> சுலைமெனும் கிளையி னுமி றுதவிய தோன்றல் வேத
> நிலையுணர் *சபுவான்* தம்மை
> புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 5.

சபுவான் capuvāṉ, இ. பெ. உமையா என்பவரின் மைந்தன்.

மாலை மார்பு உமையா ஈன்ற
மைந்தனும் *சபுவான்* என்போர்
பனியகுமது மரைககாயர் : சீருப்புராணம் : 25 : 2 (1063).

சபுறயீல் capuṟayil, இ. பெ. பார். ஜிபுருயீல்.

உலகடங்கத் தனியரசு செலுத்தும்
பெரியவனருளா லுயர்வா னீந்தி
யலகில்கதிர்ச் சிறைச்*சபுற யீல*கும
துறைந்தகுவ டடுத்தன் பாக
சீருப்புராணம் : 38 : 29.

சபுறு capuṟu, பெ. <sabr صبر > பொறுமை.

அருள் செய்வான் *சபுறு*று மென்று பல்லுறுதி
மெய்யாரலி சொல நல்லவர் கேட்டங்கு விரைந்தே
இரவுசுல்கூல் படைப்போா : 16 : 82.

சபூகு capūku. பெ. தலைச்சோடு.

தண்ணொளி விலசிவீசுஞ் *சபூ*கெனுந் தலைச் சோடிட்டு
சீருப்புராணம : 65 : 16.

சபூர் capūr பெ. <zabūr زبور > தாவூத் நபி (அலை) அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வேதம்.

விருப்புறு *சபூ*ரெனு மறையும்
இராஜநாயகம் : 6 : 4.

சபூறு capūru, இ. பெ. <sabūr. صبور > பொறுமையாளன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். பத்தீகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 41.

சபூறு capūṟu, பெ. <Zabūr. زبور > தாவூதுநபி அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வால் அருளப்பட்ட ஒரு வேதம்.

வருந்திறத் தாவுது நபிக்கன் றீய்ந்திடும்
பொருந்திய *சபூறி*னில் பொலிந்த ராகமே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 52 : 12.

சம் சம் cam cam பெ. <zam zam>
மக்காவில் உள்ள புனிதக் கிணறு; ஹாஜரு அம்மையாருடைய கிணறு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வரத்தினிற் சிறந்த கருபத்துல் லாவி
ளுபுசம் சத்தினீர்
சீருபபுராணம் : 65 : 255.

சம்சாயீல் camcāyīl, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

நாற்பத் தாரும் படியி னண்ணலே சம்சாயீல்
தீர்ப்புற் றெளிவிடும் வாட்செங்கை கொண்டு
மிகுருசுமாலை : 270.

சம்தாயீல் camtāyīl, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

மால்சென் றிடுநபி முன்பினில் வானின் றுயர்சம்தா
யீல்வந்தனர் நாலாம் வெளியிமை யோர்கள் முன்னி
மிகுருசுமாலை : 279.

சம்ஹாயில் camhāyīl, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

இருபத் தைந்தெனு மேனிப் படிதனிற்
றுருமச் செங்கரர் சாரச் சம்ஹாயிலாம்
பெரும லக்கவர் பின்ன ரிறங்கியே
மிகுருசுமாலை : 209.

சமத் camat இ. பெ. <samad صمد> அறிவுக்கு எட்டாதவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

சமதானி camatāṉi ஒரு சிறப்புப் பெயர்.

திடங்கொண் டெழுந்தார் கவுது
சமதானி முகியித் தீன் உரைத்தார்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 14 : 18.

சமது camatu, பெ. <samad صمد>

(எவருடைய) தேவையும் அற்றவன்.

ஆதியாய் அகதாய் ஆல மடங்கலுஞ் சமதாய் நின்றே
இறவுசுல்கூல படைபபோர் : 9 : 37.

சமதுல்லா camatullā, பெ. <samadullah صمدالله>

தேவையற்றவனாகிய அல்லாஹ்.

தருணமறிந்துன் தலீல் செய்யாய் சமதுல்லாவே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 241.

சமாஅத் camāat, பெ. <jamā'at جماعت>

பொதுவாக ஒரு பள்ளிவாசலைச் சார்ந்த கூட்டத்தினரைக் குறிக்கும்.

இமாமுஞ் சமாஅத்துந் தொழுதே துஆவுமே யிரந்தின் பின்னர்
தீன விளக்கம் : 5 : 27.

சமாதுல் அவ்வல் camātul avval, பெ. <jamadul avval جمادالاول> ஐந்தாவது இஸ்லாமிய மாதத்தின் பெயர்.

மொழிபதின் மூன்று திங்கள் முற்றிய சமாதுல் அவ்வல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 94.

சமாதுல்லாகிர் camātutlākir, பெ. <jamādulāhir. جمادى الآخر>

ஆருவது இஸ்லாமிய மாதத்தின் பெயர்.

கண்ணீர்மா மனி முகம்மது நபி செழும் கதிபுகு மூன்ருண்டின்
எண்ணில் திங்கள் *சமாதுல்லாகிரில்* இருபதிற்றென்றின் உயர்
வல்லோனின்

புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 169.

சமீகு camīku, இ. பெ. <samī'u سميع> கேட்பவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களில் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

சமுஊன் camuūṉ, இ. பெ. மாரியத்து என்பவரின் தந்தையார்.

மட்டி லாப்புகழ் வளர்சமுஊன் தவத்துதித்த
வட்ட பால்மொழி மாரியத்து...

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 5 :16 (173).

சயிது[1] cayitu இ.பெ. பனீ கிலால் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்.

தடம்புயத் தக்கீபு கவாசின் அசுதமு *சயிது*
எனும்பேர் தரித்த நான்கு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 2 (1084).

சயிது[2] cayitu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர். உபாதா என்பவரின் புதல்வர்.

அகன்மதில் மதீனம் வாழன் சாரிகட் கரசாய் வந்தோர்
தகுதிசேர் உபாதா ஈன்ற *சயிது*என விரித்து ரைத்தார்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 83 (988).

சயித்[3] cayit, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

*சயி*தருளும் ஆரிதையும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 63.

சயிது[4] cayitu, பெ. உரிமைவிடப்பட்ட அடிமை.

தாரணி இறசூல் உரிமைவிட் டவரில்
*சயிது*சொல் குசாமத்து என்பவரும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 39 : 170 (1807).

சயிபத் cayipat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெய.

வீக முத்திரை *சயிபத்து* என்பவன் வினைவிளைப்ப

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 35 (1117).

சயீது cayītu, இ. பெ.

முஸ்லிம் தலைவர்களுள் ஒருவர்.

நிருபமொன் றெழுதிக் கல்வி
நிறைத்தெழும் *சயீதொ*டு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 10 : 2 (215).

சர்பு carpu, பெ. <sarf صرف> எழுத்தியல் இலக்கணம்.

நகுவு *சர்பு*டனே யிரண்டையுந் தேறி
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 6 : 20.

சரீஅத் cariat, பெ. பார். சரீகத்.

தாரணி விளக்கும் *சரீஅத்து* முதலாய்ச்
சாற்றிய நால்வகை சிவண
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புரா்ணம் : 32 : 11 (1345).

சரீகத் carīkat, பெ. <'sarī'at شريعت>
இஸ்லாமிய மார்க்கச் சட்டம்.

முடக்கி லாதொரு குணக்கிலா முரணிலா துயர்நேர்
கடக்கிலாதெமர் *சரீகத்தி* னதிவழி
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 32.

சரீகத்து carīkattu, பெ. பார். சரீகத்.

இழிவென அகற்றும் நெஞ்சும் *சரீகத்* துக்கேற் றிருக்க
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குதபுநாயகம் : 12 : 28.

சரீது அபூ ஆமிறு carītu apū āmiṟu இ. பெ.
இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பின்னர் அபாமூஸா என்பவருக்கு முகம்மது நபி (சல்) இட்ட பெயர்.

இடுகுறிப் பேர்*சரீது அபூஆமிறெ*ன்று இனிதின் இட்டார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 98 (1180).

சரீபீன் caripin இ. பெ.
ஒரு நகரின் பெயர்.

அந்நவர் பரிந்தும் மாணை ஆடுமா மருதஞ் சூழ்ந்த
நன்னகர் *சரீபீன்*...
சேகுனாபுலவர் : குத்புநாயகம் : 28 : 2.

சரீபு[1] caripu, பெ. <sarif شريف> கண்ணியமிக்கவர்.

தமதுளத் துணர்ந்தித் தினமெனப் பகர்வீ
ரென்றனர் *சரீபு*கள் வீரர்
தீன் விளக்கம் : 5 : 31.

சரீபு[2] caripu, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர். மக்கத்தி விருந்து இரண்டு காதம் தூரத்தில் உள்ளது.

வீழ்புனல் புலராப் பண்ணை மிகுபல வளமும் வாய்ந்து
வாழ்வுறு *சரீபு*என்று ஓதும் தலத்தில் வந்து இறுத்தார் அன்றே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 18 : 9 (520).

சருபந்து carupantu பெ. <sarband سربند> (உருது) தலைக் கவசம்.

குவிதருங் கசருபத்தின் குடுமி யுற்றவக்
கவினெனச் *சருபந்து* கம்மிற் சூட்டினார்
இரவுசுல்கூல் படைபபோர் : 17 : 44.

சருவந்து caruvantu, பெ. பார். சருபந்து.

சீத வொண்சரு வந்துஞ் சிறப்பித்தார்
திருக்காரணப்புராணம் : 46 : 92.

சல்கா calka, இ. பெ. காட்டிலே கன்றுனை எதிர்த்துப் போராடி மாண்ட வேடனின் மனைவி.

தன்பூங் கூந்தல் *சல்கா* வென்னுந் தகை
திருமணிமாலை : 4 : 58.

சல்தி calti, வி. பார். ஜல்தி.

சிரற்றினிற் சுடலாற் *சல்தி* செலவென்றால்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் 12 : 7.

சல்மா calmā, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

தண்ணார் கமல ஆனனச் *சல்மா*
தாள்ஒன் றெடிய எறிந்தனனால்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 12 : 27 (271).

சல்மாயிபுனுகபீபு calmāyipuṉukapīpu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சல்மா இப்னு கபீபும் விறல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 20.

சல்மான் calmāṉ, பாரசீகத்தைச் சேர்ந்தவர். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் தோழர்.

பாரிசென் றுரைக்கும் வளமை நாடுடுத்த
புரிசைசூழ் பதியினிற் பிறந்தோன்
நேரிசைந் தீன்று ரிருவருள் *சல்மான்*
எனவிடும் பெயரினன் சிறியேன்
சீறாப்புராணம் : 56 : 4.

சலவாத் calavāt, பெ. <salawat صلوات> நபி புகழ்.

நாட்டிய புகழ்சேர் மக்க முகம்மது நபிதம் பேரிற்
சூட்டிய *சலவாத்* தீரைந் துரைமென விறைவன சொன்னான்
சீறாப்புராணம் : 4 : 22.

சலாகுதீன் calākutiṉ, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

அறபுவள நாடு கோடி கோடி
புடைகொணகர் காகி றூரில் வாழும்
அதிபதிச *லாகு தீனு* தார மகவானோர்
காசீம் திருபபுகழ்: 141.

சலாத் calāt, பெ. <salāt. صلوة > தொழுகை.

தனித்தி ருந்து *சலாத்* தஞ்சையும் தொழுது
பனியகுமது மரைக்காயர்: *சீருப்புராணம்*: 19 : 12 (605).

சலாத்துல் லுஸ்தா calātul lustā பெ. <salatul wusta صلوةالوسطى > பார். அசர். பிற்பகலின் நடுப்பகுதியில் முஸ்லிம் மக்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய தொழுகை.

ஆயச *லாத்துல் லுஸ்தா* வாமச ஞெருகுத்தி னங்கே
நவமணிமாலே (முகியித்தீன் புராணம்): 18 : 21.

சலாம்[1] calām, பெ. <salām. سلام > அமைதி. பெரும்பாலும் ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமைச் சந்திக்கும்போது முகமன் கூறும்பொருட்டு 'உம்மீது அமைதி உண்டாகுவதாக (அஸ்ஸலாமு அலேக்கும்)' என்று கூறுதல் மரபாகும்.

நன்னெறிக் குரிசிற் கென்றன் *சலாமையு* நவிலு மென்றூர்
சீருப்புராணம்: 16 : 45.

சலாம்[2] calām, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

சலாம் மென்பார் அருள் மகன் குமைறு
புதுகுஷ்ஷாம்: 13 : 43.

சலாமத்[1] calāmat, பெ. <salamat سلامت > பரிபூரண பக்குவ நிலே.

அரிதிற் காண்கினு மிறக்கினு மும்மத்தி னவராய்ப்
பெருகுந் தீனில்*ச லாமத்துப்* பெறுபவர்கள் என்றே
சீருப்புராணம்: 56 : 35.

சலாமத்[2] calāmat, பெ. <salamat سلامة > அமைதி.

எல்லாப் பறக்கத்தும் *சலாமத்தும்*
ஞானபபுகழ்ச்சி: 131.

சலாமா cālāmā, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

…………… *சலாமா* மைந்தர் உசைதும்
புதுகுஷ்ஷாம்: 32 : 19.

சலீசு calicu, இ. பெ. ஓர் அறிஞர்.
நகையுளார் சலீசென்ருேது நல்லறிவாளர் சொன்ஞர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 59 : 74.

சலீத்து calittu, இ. பெ. ஒரு தூதன்.
தடப்புயச் சலீத்துக் கையில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 7 : 1 (187).

சலீப் calip, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்
கொழுஞ் சலீபின்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 78.

சலீபு calipu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
உனதுதொல் கிளையாய் வந்த சலீபெனும் கூட்டத்து உற்ருர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 26 : 7 (1078).

சவ்வாது cavvātu பெ. <zabād. زباد >
வதியுஞ் சவ்வாது சந்தனமு மொன்றென்று மன
வைத்து நிகழ் வது சமாதி
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : முகியிததீன சதகம் : 5 : 6.

சவ்வால் cavvāl, பெ. <'sawwāl. شوال >
பத்தாவது இஸ்லாமிய மாதம்.
சொன்மதி சவ்வால் வெள்ளி துலங்குநாள் இவரும் உற்ற
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 36.

சவர் cavar, பெ. பாரசீகம்.
'அ' உச்சரிப்பைப் பெறுவதற்காக அறபு எழுத்துக்களின் மீது இடப்படும் குறி. அறபில் இது பதஃகு என வழங்கப்படும்.
ஏட்டிலக் கணத்தின் வாய்மை யெழுத்திவை சவரென்ருரே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 22.

சவாப் cavāp, பெ. பார். ஜவாப்.
மருவி வந்த மசலாவி தாமெனக்
கருவி சொல்லும் சவாபினைக் காண்என
பதறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 68 : 29.

சவாபு cavāpu, பெ. <savab ثواب >
தொனிபெறச் சவாபு மீயுந் துன்பெலா மகற்று மென்றும்
இரவுசுல்கூல படைப்போர : 33 : 28.

சவுகர் cavukar, இ. பெ.
பெருமையி னெழுந்தான் சவுகர் பெறுமகன்
பல்குஎன் போனே
திருமணிமாலை : 4 : 86.

சவுகறு cavukaṟu, இ. பெ. சுவைத் என்பவரின் புதல்வன்.
நிணதிசை சுவைதின்ரேன்ற னெடுமுடி *சவுகறு* என்போன்
கணதிசை யிகலிவெம்போர் கடந்தருஞ் சிறைகள் வாரி
திருமணிமாலை : 4 : 60.

சற்றுகு caṟṟāku, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
வழிபுனே சேனே யோர்க்கு வகைபுனை தலைமை பூண்டு
கழிபுனே யாது செய்யும் காப்புடை உதவி செய்யா
தொழிபுனே துயிறல் கொண்டீர் *சற்றுகினி* துதவு பால
பழிபுனே யாது போதிர் காலிது பாலின் என்றே
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 131.

சறகு caṟaku, பெ. < 'sar' شرع >
இசுலாமிய தெய்வீகச் சட்டம்.
சறகினன் னெறிவ ழாமற் றுங்கிய செங்கோல் வேந்தர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 1.

சருகு caṟāku, இ. பெ. நபித் தோழருள் ஒருவர்.
தருநேர் அசுகா பிகள்தம்மில்
சருகு தனயன் அவர்தமக்கும்
பனியகுமது மரைக்காயார் : சீறுப்புராணம : 32 : 17 (1351).

சறுகபீல் carukapīl, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.
தன்னகந் தெரிச *றுகபீ* லவரைத் தவாகின்
என்னும் வாயிலில் வைத்தனர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 43.

சறுகாயீல் carukāyīl இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
..............இன்பச் *சறுகாயிலா* மலக்கும்
மிகுறுசு மாலை : 288.

சறுசறு caṟucaṟu, பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.
வீரவேடமணி யுட்டிற மழற்ற நிறைமேவிருதினே
டார வேரிகமழ் மற்புய விறல் *சறுசறு* ஆர்த்தனனரோ
புதுகுஷ்ஷாம் : 41 : 35.

சறுசீசு caṟucīcu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
தீவழி கண்சறு *சீசென்* பானவன்
மேவிய பழிகொல்வான் விரும்பு நெஞ்சினன்
புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 70

சறுதாறு caṟutāṟu, இ. பெ. <sardār سردار > தலைவர்.
புன்மை குடிகொண்ட கெச போக்கிரிகள் *சறுதாறு*
போலு முன்னே றுவம்பன்
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : முகியித்தீன் சதகம் : 6 : 3.

சறுபால் caṟupāl, பெ. < sirwāl, sarūwil سروال >
காற்சட்டை.
வண்ணவெண் *சறுபாற்* றெட்டு மருங்கினிற் சுருக்கி வீக்கி
சீறாப்புராணம் : 65 : 16.

சறுபு caṟupu, பெ. பார். சர்பு. எழுத்தியல் இலக்கணம்.
உடலுயிர் சார்புமற் றெடுக்க மாதியி
னடைபெறல் விகாரமும் புணர்வு நாதமு
மடவுரு மெழுத்தின தாக்க முங்கிய
தொடருள *சறு*பெனச் சொல்லு நூல்களும்
சேகனாப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 11 : 8.

சனது caṉatu, பெ. < sanad سند >
அதிகாரபூர்வமான ஒரு பத்திரம்.
சனது முறையோடு
ஞானப்புகழ்ச்சி : 649.

சனா caṉā, பெ. < zinā زنا > விபச்சாரம்.
தூயவன் இன்னும் உரைத்தனன் அவற்குத்
துதிமறை இறக்குவன் தொழுகை
நேயமுற்று ஐந்து வேளை ஆக்குவன்
மே னெறி தரு விரதமும் கச்சு
மாய்தரு பறுல தாக்குவன் பகைமேல்
அமர்பொரல் விதிப்பன் கள்ளுண்ணல்
மாய்வினை *சனா*வும் கருமெனச் செய்வன்
வரிசை பல்லருளுவ னெனவே
புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 65.

சனாசா caṉācā, பெ. பார். ஜனாஸா.
சனாசா வுய்ந்தக தைச்சொலு குவமே
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 31 : 1.

சனுஆ caṉuā, பெ. எமன் நாட்டின் அப்போதைய தலைநகர்.
பக்கமார் எமன்தேயத்தில் பகர்*சனு* ஆவின் மட்டும்.
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 39 : 42 (1679).

சஜ்ஜாத்தா cajjāttā, பெ. < sajjada سجادة >
அல்லாஹ்வைத் தொழுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் தொழுகை விரிப்பு.
ஓதினர் மறுத்தும் வள்ளல்
ஓதுவர் *சஜ்ஜாத்* தாவும்
பாதுகெண் டிகையு மென்பாற்
படுத்துதி ரெனவும் சொற்றூர்
சாதுலிநாயகம்: 10 : 34.

சஜதா cajatā, பெ. பார். சுஜூது.
ஈரடி யினுஞ் *சஜதாச்* செய் தேத்தி
சீறாப்புராணம் : 63 : 37.

சாகத் cakat, பெ. < sa'at ساعة > வேளை.
விண்ணருஞ் *சாகத்* துற்று விருப்புட னிருக்கு நாளில்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 14 : 31.

சாகிபு cākipu, பெ. < sāhib صاحب > தோழர்.
இந்த வேலையிலே நல்லவிபுருஹீம் *சாகிபு* என்னு
மந்தரா சலப்பு யத்தார் நாருசா வழங்க லுற்றார்
தீன் விளக்கம் : 22 : 13.

சாகில்கிமானி cākilkimāṉi, இ. பெ.
ஒரு கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.
புருடர் *சாகில் கிமானி*களும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 13.

சாகிறு cākiṟu, பெ. < ṡā'ir شاعر > கவிஞன்.
தந்திரக் கவியிற் சொல்லிச் *சாகிறுத்* திறனுங் கூற
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் 14 : 11.

சாகூறு cākūṟā, இ. பெ. கறுது என்பவரின் இரண்டு புதல்வர் களுள் ஒருவர்.
சூரமுந் திறனு மாண்மையின் *சாகூ றுவெ*னுந் துங்கவ னொருவன்
திருமணிமாலை : 4 : 6.

சாகை cākai, பெ. தங்குமிடம்.
என்றவர் கேட்டலு மிறைவன் தூதுவர்
நன்றெனை வளித்தனர் நடத்திச் *சாகை* போய்த்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 40 : 32.

சாத் cāt, பெ. <sa'ad سعد > ஒரு குலத்தின் பெயர்.
சாத் எனுங்குலத் தாரலி மாவுறத் தழுவி
சீறாப்புராணம் : 7 : 91.

சாத்தூக் cāttūk, இ. பெ. மிசுறு நாட்டு மன்னன்.
புல்வழி யவ்வூர் போற்றும் புரவலன் *சாத்தூக்* என்போன்
திருமணிமாலை : 25 : 23.

சாதாத் cātāt, த. பெ. <sādāt سادات > தலைவன்.
நன்னெறி யுடையீர் நீவிர் நனியறபிகளின் மேன்மை
மன்னிய *சாதாத்* தாகி மாநிலஞ் சிறக்க வந்தீர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 56.

சாதாத்து cātāttu, பெ. <sādāt سادات>

பிரபு; சய்யிது என்பதன் பன்மை. பாத்திமா (றலி) மூலமாக வந்த நபிகள் பெருமானாரின் வழித்தோன்றல்களின் சிறப்புப் பெயர்.

வள்ள லென்னு முகம்மதர் மாமர
புள்ள *சாதாத்தி* லுற்றவர் தொன்மறை
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 19 : 9.

சாது cātu இ. பெ. <sa'ad سعد>

செவிலித்தாய் அலிமா பிறந்த குலத்தின் பெயர்.

*சாதெ*னுங் குலத்தினென் றுயுந் தந்தையு
மோதுமென் பெயரலி மாவென் றேதினர்
சீறாப்புராணம் : 6 : 32.

சாபிறு[1] cāpiṟu இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

தனிமழ வரியே றன்னார் *சாபிறெ*ன் றேதுந் தக்கோர்
நனிபுகழ் தழுவி நின்ற நபிமு னம்வந்து சொல்வார்
சீறாப்புராணம் : 79 : 1.

சாபிறு[2] cāpiṟu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

..................சல்மா உதவும் *சாபிறு*வும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 19.

சாம் cām, இ. பெ. <sām. سام>

நூகு நபியின் மூன்று புதல்வர்களுள் ஒருவர்.

புரிநடு நிலையை யறபிக டந்தைப் புகழ்தருஞ்
*சாமி*னுக் களித்தார்
திருமணிமாலை : 4 : 3.

சாம் cām பார். ஷாம்.

மன்றலங் கழனி மணியொடு விளையு
மகரிபு தேயத்திற் *சாம்*ஊர்
இராஜநாயகம் : 39 : 14.

சாமித் cāmit, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

முறைதரு முகம்ம தென்னும்
முழுமதி யலர்ந்த சிந்தை
பொறைதரு *சாமித்* தீன்ற
புதல்வரை விடுதி ரென்றார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 25.

சாயறுயாயீல் cāyaṟuyāyil, இ. பெ.

ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

சாயறு யாயீலும்... வந்தார்
மிகுறுசுமாலை : 288.

சாயிபு cāyipu, பெ. <sāhib صاحب > தோழர்.

சாயிபு பதமலர் வருந்த
சீருப்புராணம் : 60 : 197.

சாலகு calaku இ. பெ. அறுபகுசது புதல்வர்.

அறுபகுசதுமா மதலைசா லகுவயி னடைந்த
சீருப்புராணம் : 4 : 46.

சாலிகு[1] cāliku இ. பெ. ஒரு நபி.

நன்னபி கூது *சாலிகு* இவர் முதனபிமார் செய்நூல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 58 : 70.

சாலிகு[2] cāliku பெ. <sālih صالح > நல்லடியார்.

சாலிகா னவராய்த் தனியுமா யடுத்தார்
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 13 : 11.

சாலிகு[3] cāliku பெ. <sālik. سالك >

இறைஞானப் பாதையில் செல்பவர்.

துறவலர் *சாலிகான* துய்யவ ரொலிமா ரெல்லாம்
பொறையிலாக் காரணத்தின் புரவியை முந்தற் போட்டால்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 21 : 54.

சாலிம்[1] cālim இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சாலிம் உதவும் அவ்வாதும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 19.

சாலிம்[2] cālim, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மற்கொண்ட திண்டோள்து வைபீன்ற
சேய்வென்றி வாள்*சாலிமை*
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 8.

சாலீம் cālīm, இ. பெ. குஜாயத் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்.

...............திறம்சேர் குஜாயத் தெனும் கிளையில்
வென்றி உறும்*சாலீம்* தவத்தால்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 22 : 5 (835).

சாலிஹீன் calihīn, பெ. <sālihīn صالحين >

மனிதப் புனிதர்; நல்லடியார்கள்.

தருந்தகைப் பெருமுல மாக்கள் *சாலிஹீன்*
வருந்திலா மனத்தின்நல் வாழ்க்கை மல்குவார்
சாதுலிநாயகம் : 4 : 14.

சாவி cāvi, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
நாவினின் மறைதவழ் மிறுமாத்து நன்மகனுர் *சாவி* என்பார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 19 : 53.

சாவியத் caviyat பெ. <zāviyāt زاوية> மதகூடம்.
அறஞ்செய் நாதர் *சாவியத்* திக்குறு மணிகொள்வார்
சாதுலிநாயகம் : 19 : 27.

சாவியா cāviyā பெ. பார். சாவியத்.
துறக்க நிகர்த்த *சாவியா* முற்றும் தொழுவாரே
சாதுலிநாயகம் : 19 : 29.

சாறு[1] cāṟā, இ. பெ. இபுறுகீம் நபி அவர்களின் மனைவியார்.
தென்மனங் கொண்டு நின்ருர் திருமயில் *சாறு*
திருமணிமாலை : 24 : 2.

சாறு[2] cārā இ. பெ. ஓர் அடிமையின் பெயர்.
கொண்டவிலை அடிமைகளில் *சாருஎன்* பவள்உரிமை
கூறப்பெற்ருள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 23 : 4 (879).

சாறூகு cāṟūku, இ. பெ. ருகுவா என்பவரின் புதல்வர்.
வாரணி முரச மிடியெனக் கறங்கும்
வாயிலான் ருகுவா மதலை
தாரணி தருவா யுதித்த *சா றூகு*
சீருப்புராணம் : 4 : 49.

சாருசு cāṟācu, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.
அரிவை *சாருசு*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 123 (1028).

சிஃர் cikr பெ. பார். சிகுறன்.
தீதுமேவுஞ் *சிஃர்வலை* பூட்டியே
இரவுசுல்கூல் படைபபோர் : 38 : 21.

சிஃறன் cikṟaṉ, பெ. பார். சிகுறன்.
தேட்டமான *சிஃறன்* மறையவர்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 38 : 20.

சிக்கந்தர் cikkantar (பாரசீகம்) இ. பெ. மகா அலெக்ஸாண்டரைக் குறிக்கும். பொதுவாக அரசரைக் குறிக்கவும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
வீசு தெண்டிரைக் கடன்மலை யடங்கவென் குடைக்கீ
ழாசி லாதசிங் காசனத் திருந்த *சிக்கந்தர்*
சீருப்புராணம் : 5 : 14.

சிகாபுத்தீன் cikāputtīṉ, <śihabuddeen شهاب الدين >
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
இற்குயின் மொழிக்குவந் தெழிற்*சி காபுத்தீன்* நற்குணர்...
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 10 : 2.

சிகுறன் cikuṟaṉ, பெ. பார். சிகுறு.
இச்சொல், அறபுச் சொல் 'சிகுறு' என்ற வடிவமும் தமிழ் ஆண் பால் விகுதி 'அன்' என்பதும் இணைந்த வடிவமாகும். சூனியக் காரன் என்று பொருள்படும்.
கிருபைமேவிய கீர்த்தி கொண் மன்னனே செருநனை *சிகுறன்*
இரவுசுல்கூல் படைப்போர்: 18 : 67.

சிகுறுன cikuṟāṉa, இட. பெ. ஓர் இடம்.
சிகுறுன தெனும்தல மீதிடை சேர்ந்து
பனியகுமது மரைககாயா: சீருப்புராணம்: 28 : 4 (1184).

சிகுறுனத்து cikuṟāṉattu, இட. பெ. ஓர் இடம்.
மணிக்குலம் கனுலும் மறுகுடைச் *சிகுறு*
னத்து எனும் தலத்தில் வந்து இறுத்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 28 : 39 (1219).

சிகுறு cikuṟu, பெ. <sihr سحر > சூனியம்,
சிகுறு செய் யகுமதின் துணைவன்
இறவுசுல்கூல் படைப்போர்: 9 : 26.

சித்தீக் cittik பெ. <siddiq صديق >
மிகவும் உண்மையுள்ளவர் என்று பொருள்படும் பெயர்.
தீனுறை வித்தவாகைத் திறல்புனை *சித்தீ*கென்பார்
ஆரிபுநாயகம்: 11 : 54.

சித்தீக் cittīk, இ. பெ. <śiddik. صديق >
உண்மை பேசுபவர்; முதல் கலீபாவான அபூபக்கரின் சிறப்புப் பெயர்.
கொடுத்திடும் *சித்தீக்* என்றும் குறுகும்...
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 39 : 21 (1658).

சித்றத்துல் முந்தஹா citṟattul muntahā பெ.
<sidrat al-muntaha سدرة المنتهى > விண்ணுலக மரம்.
முதிருள் கடியுங் காந்தி *சிதுறத்துல் முந்த ஹா*வென்
றேதிய தரு
சீருப்புராணம்: 60 : 188.

சிதுறத்துல் முன்தஹா citurattul muntahā
பார். சித்றத்துல் முந்தஹா.

காஞர் *சிதுறத் துல்முன் தஹா*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 39 : 113 (1750).

சிபத்து cipattu, பெ. <sifat صفة > பண்பு.

என்ஞெரு தாத்துங் காணு மியல் பெறு *சிபத்துந்* தம் முன்
முன்னுறு தோற்றங்கொண்ட முதுபுகழ்த்தினத் திஞனே
ஆரிபு நாயகம் : 6 : 21.

சிபுரியில் cipuriyil, பெ. பார். ஜிபுறயீல்.

உறுதி தரும் நசுறுன்மினல் லாகியொ பத்துகுன்கரீ பெனவே
பொறிகொடி கைக் கொளுஞ் *சிபுரியில்* செப்பினர்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 6 : 17.

சிபுரியீல் cipuriyīl, பார். ஜிபுறயீல்.

நள்ளதோக் குற்ருனந்த நனிதருஞ் *சிபுரியீலும்*
வள்ளஞேக் குற்ருர்கொண்ட சோபன வரிசை யோடே
திருமணிமாலை : 24 : 17.

சிபுரீல் cipurīl இ. பெ. பார். ஜிபுறயீல்

விழியாமுனஞ் *சிபுரீலவண்* விரைவெய்தின ரன்றே
திருமணிமாலை : 28 : 21.

சியாது ciyātu, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

வன் கரத்து ஐயில் *சியாது*
புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 114.

சியாறத் ciyārat, பெ. <ziyārat زيارة >
தரிசிக்கச் செல்லுதல்.

திசைபுகழ் முகம்மது இன்பத் திகழ்றவு லாவின் எய்தி
நசைபுகழ் *சியாறத்* செய்து
புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 27.

சியாரு ciyārā, பெ. பார். சியாறத்.

முச்சகம் விளங்கு மக்கா முதுநகர் மதீஞ வேகிக்
கச்சொடு *சியா ருச்*செய்து காட்சி களரிய கண்டு
திருக்காரணப்புராணம் : 11 : 20.

சிர்று cirru, பெ. பார். சிற்று.

அழகுறுஞ் *சிர்றிஞல்* அகத்துள்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 54 : 16.

சிருபு cirupu < śirfu صرف > கலப்பின்மை.
பார். மகுலியத்து.

சில்சிலத்து cilcilattu, தொ. < silsilat. سلسلة >
மரபுவழிச் சங்கிலித் தொடர்.
திங்கள் வதனஞ் சிறந்த அப்துல் காதிறுஜெலி
தங்களுக்கு முன்னிலை யார்சங்கையுறும் பீரொலிமார்
அங்கத் தலைமுறையும் அவர்பெயருந் தான் வரைந்து
துங்கமுறும் *சில்சிலத்துப்* பட்டையமும் தொகுத்தளித்தார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 69 : 47.

சிற்று ciṟṟu, பெ. < sirr. سرّ > இரகசியம்.
பொதுவறப் படைத்த குணக்கொடு குடக்கும்
புவியொடு வானமற் றெவையும்
இதமுறும் இறையோன் *சிற்றுகள்* அனைத்தும்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 54 : 15.

சிற்றுல் அகாயிக் ciṟṟul akāyik, பெ.
< sirrul haqāiq سرالحقائق > உண்மையின் இரகசியங்கள்.
சீரொடு நின்ற தன்மை தெளிவி னுட்படு மெய்ஞ்ஞான
வாருதி யாய *சிற்றுல் அகா யிக்கும்* வகுத்தா ரன்றே
திருக்காரணப்புராணம் : 11 : 14.

சிறுத் ciṟāt, பெ. < sirāt صراط >
நரகத்திற்கு மேல் உள்ள பாலம்.
வேங்கைநே ரலியுல்லா விரி *சிறுத்*தினில்
தாங்கு நன் நபியுல்லா தகைமை சாற்றுவார்.
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 16 : 37.

சிறுத்தல்லதீன ciṟāttallatīṉa, தொ.
< sirātallazīna صراطالذين >
(எவர்களுக்கு நீ அருள் புரிந்தாயோ) அவ்வழி.
இரங்கி *சிறுத் தல்லதீன* வென்ற ருளு மெய்ஞ்ஞானம்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 673.

சிறுக்கு ciṟukku பெ. < śirk شرك >
அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைத்தல்.
உருக்க முடனுன்னை யுகந்தறியா மூடர்
சிறுக்கு நரகமதிற் சேர்வார்
ஞானப்பூட்டு : 28.

சிறுவால் ciṟuvāl பெ. பார். சறுபால்.

ஈரம் புலர்த்தி மென்று கிலா
 லிருவான் மதியை யடுத்த மின்னற்
சேரும் படிக்குச் *சிறுவாலுஞ்*
 சேற்றி யரையிற் கீன்காப்பு

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 20 : 79.

சின் ciṉ, பெ. பார். ஜின்.

ஊனகு பூதஞ் *சின்*க ளொன்றும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 26.

சிஜ்ஜீன் cijjīṉ. பெ. <sijjīn. سجين > ஒரு நரகின் பெயர்.

ஏகனைக் கருதா திறந்ததோ கதியெய் திடு*சிஜ்ஜீன்*
 தாறுல் பனு மேய்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 8 : 55.

சீது cītu, இ. பெ. ஒரு நபியின் பெயர்.

நீடிய வொளிவு சிறந்தொரு சூலி
னிலமிசை *சீது*தித் தனரே

சீறுப்புராணம் : 4 : 36.

சீமியா cīmiyā பெ. இந்திரஜாலம்.

……………மறை யுணருஞ் *சீமியா*வுடனும்

திருக்காரணப்புராணம் : 33 : 34.

சீறு cīṟā, பெ. வாழ்க்கை வரலாறு என்பது இச்சொல்லின் பொருள். இங்கே உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீறுப்புராணத்தைக் குறிக்கின்றது.

சீறு வியற்று முமறையுணர் திகழும் காசிம் புலவர் தம்மை

சாதுலிநாயகம் : : 1 : 27.

சீன்[1] cīṉ, பெ. <sīn س >
அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

சீனே நானே தெரியா தெமக்கும்

ஞானப்புகழ்ச்சி 339.

சீன்[2] cīṉ, இட. பெ. <ṣīn. صين > சீன தேசம்.

பலபல திசையுந் தேடிச் *சீனெ*னும் பதியிற்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 17 : 26.

சுஅயில் cuayīl, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

அம்றுசேய் *சுஅயீல்* தானும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 24 : 104 (1009).

சுக்குர் cukkur, பெ. பார். சுக்று.

புல்லிக் கொடுபெண் பெற்றவர் பொறுமை சுக்குர் செய்தால்
நல்கப் படுமல ருக்கிறை நன்மைப் பொருளென்றே

மிகுருசு மாலை : 667.

சுக்கூர் cukkūr பெ. பார். சுக்று.

நிறையொடுஞ் சுக்கூர் செய்தவிட நீந்திமெய்
குறையிலாத் தமதிடங் கூட்டி வந்தனர்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 229.

சுக்கூறு cukkūṟū, இ. பெ. < sakūr. شكور >

நன்றி உடையவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

சுக்கூன் cukkūṉ, பெ. < sukūn سكون >

அறபு மொழியில் ஒற்றெழுத்துக்களைக் குறிக்க அவ்வெழுத்துக் களின்மேலே இடப்படும் ஒரு குறி.

நல்ல திப்படி நாட்டுஞ் சுக்கூன் நடு

பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானக்குறம் : றப்பில் ஆலமீன்பதிகம் : 8.

சுக்று[1] cukṟu, பெ. < śukr. شكر > நன்றி.

இன்னலங் கனியு மியான்றரும் வரிசை
யியைநிகு மத்துகட் கெல்லா
நன்னயம் பெற்றீர் சுக்று செய்வீரேல்
நாடொறும் அதிகம் எய்திடலாம்

புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 156.

சுக்று[2] cukru < sukr شكر >

ஆன்மிகப் பயணத்தில் ஒருநிலை.

நீங்காது இருக்கும் சுக்றென்னும் வாயினிலையின் விட்டதுவே

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 17 : 89.

சுகதா cukatā, பெ. < śuhada شهداء > உயிர்த்தியாகி.

மேதகு நபிமார்க்கெல்லாம் மேவுநாளினின் மன்றுடல்
போதகு சுகுதாக் கெல்லாப் பொழுதுமே யாகு மென்றால்

புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 36.

சுகுதான் cukutāṉ, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்; கைருன் என்பவரின் மகன்.

நன்னிதி நிருபந் தன்னை யப்துல்லா கரத்தி னல்கிச்
சொன்னிதி கைருன் றோன்ற லறிவெழு சுகுதா னோடே
சென்னிதி பணியீய்ந் திட்டார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 51 : 83.

சுகுப் cukup, பெ. < suhuf صحف > கட்டளை.

தெரிமறை ஆத மக்களிற் சிறந்த
சீதுவினி டத்திருந் ததனற்
புரிவுறு நபிப்பட் டமும்வரப் பெற்றுப்
பல்கலைக் குரிசிலென் றேத்த
வரியவன் கொடுத்த வரிசைக ணிறைந்த
வைம்பது சுகுபிறங் கியதே
சீறுப்புராணம் : 4 : 37.

சுகுல் cukul < śukul شغل > மார்க்க அறிவுகள் எல்லாம்.

இன்னமு ஞான மார்க்கவகை சுகுலெவையும் தந்து
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 12 : 21.

சுகூது cukūtu, பெ. < śuhūd شهود > கடவுள் தரிசனை.

காக்குங் கருணை நிறைந்ததலம்
காணும் சுகூதை விளக்குந்தலம்
சாதுலிநாயகம் : 25 : 3.

சுகைத் cukait, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

எண்ணமுல் சுகைதின் யூகத்
திழிந்தனர் அளவி லொன்றர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 5.

சுகைநாக் cukainॅāk, பெ ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

தன்பதி நீந்தி அல்லில் தடமதீனவில் முன்னம்
அன்பனும் சுகைநாக் கூட்டத்து ஒருவர் உண்டு அவர் இல் புக்கார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 30 : 14 (1299).

சுகைல் cukail இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

வேகவெம் பரிவினை யாட்டின் வீரரோ
டேகிய அம்று சேய் சுகைல் என்போர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 80.

சுசு cucu பெ. < juzu جزء >

அல்குர்ஆன் முப்பது பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரு சுசு (ஜுஸ்உ—ஒரு பாகம்) என அழைக்கப்படும்.

சீர்வளர் முகியித்தீன் குறுஆன் சுசுமுப் பதிற்று
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 36.

சுசூது cucūtu, பெ. பார். சுஜூது.

ஆதர உளத்தின் சுசூதிடப் பணிந்தான்
புதுகுஷ்ஷாம் : 30 : 96.

சுத்து cuttu, இ. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.
செழும்தண் சோலே *சுத்து* என்னும்
தலம்சென்று அவணில் கூடாரம்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 115 (359).

சுதாம் cutām, இ. பெ. ஓர் ஊரின் பெயர்
தோட்டலர் கமல வாவிச் *சுதாம்* எனுமூரில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 16 : 2 (460).

சுதுஅம் cutuam, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
கருணே *சுதுஅம்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 3.

சுந்தபு cuntapu இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
நெக்குபன் ருெடர் நல்விஃன நிதியினருமறு
மிக்குவந்த *சுந்தபு* வரவுண்மையின் வேந்த
ரக்கணத் தெதிர் பொருந்தினர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 33 : 77.

சுந்துசு cuntucu பெ. <sundus. سندس >
தங்கம் அல்லது வெள்ளி இழையோடப்பட்ட ஒரு வகைப் பட்டு.
விண்ணுலக ஆடையைக் குறிக்கின்றது இச்சொல்.
மொய்த்தொளிர் *சுந்துசி* ஞன்மணி வாய்துடை முதிர்காம்போடு
புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 39.

சுப்புரு cuppura பெ. பார். சுப்ரு.
அமர்வதற்காகப் பாய் முதலியவற்றின் மீது விரிக்கப்படும் வெள்ஃளப் புடவை போன்றவை.
இன்னுரை *சுப்புரு* விரித்தி னிதுஞ
நன்னய வகையெலா நனியியற் றுவான்
நவமணிமாலே (முகியித்தீன் புராணம்) : 7 : 57.

சுப்ரு cuprā பெ. < sufrat سفرة >
அமர்வதற்காகப் பாய் முதலியவற்றின் மீது விரிக்கப்படும் வெள்ஃளப் புடவை முதலியவை.
விசித்தனன் *சுப்ருத்* தன்ஃன மேன்மையோ டிருவருக்குங்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியிதத்தீன் புராணம் : 34 : 23.

சுபகு cupaku, பெ. பார். சுபுகு.
அரிய பேர்களு மாதியை *நற்சுபகு*
உரிமையாக வணங்கி
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 38 : 15.

சுபுகானல்லாஹ் cupukāṉallah, பார். தஸ்பீஹ்.
உடன்*சுபு கானல்லாஹ்*என் ருெலியுல்லா வோதி வாழ்த்தி
நவமணிமாலே (முகியித்தீன் புராணம்) : 27 : 65.

சுபுகானியத்து cupukāṉiyattu, பெ. மிகுபுகழ் நிலை (இறைநிலை).
பறுதானியத்திலோ *சுபு கானி யத்*தென.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறுனந்தம்.

சுபுகு cupuku பெ. < subh صبح >
சூரியன் உதிக்கும் முன் அதிகாலையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய தொழுகை.
*சுபு*கெனுந் தொழுகையைத் தொழுது
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 18 : 22.

சுபுறு cupuṟā பெ. பார். சுப்று.
பந்தியின் *சுபுறு* விரித்துஞ ஒழுங்கின்
பாத்திரங் களினனி பரப்பி
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 29 : 9.

சுபுஹானி மஹ்பூபு சுல்த்தானி cupuhāṉi mahpūpu culttāṉi, தொ. < subhani mahbub sultani سبحانی محبوب سلطانی >
மேலான அன்பர் அரசர்; முகியித்தீன் ஆண்டகை அவர்களைக் குறிக்கின்றது.
தொட்டே கலைசேர்க்கும் - *சுபு*
ஹானி மஹ்பூபு சுல்த்தானி
பீர்முகம்மதுசாகிபு : ஞானக்குறம் : கைக்குறிகூறல்.

சுபையிறு[1] cupaiyiṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
அலிதல்கா *சுபையிறு* உம்மாறு அவர்மறுதா
மிகுதாது என்று இவர்கள் ஆறு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 23 : 15 (890).

சுபையிறு[2] cupaiyiṟu இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
உரத்தால் தாக்கும் *சுபையி றெ*னும்
உரவர் எதிர்த்து மறித்துடன்றார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 12 : 90 (334).

சுபைறு cupaiṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவரின் பெயர்.
அமைதரு *சுபைறு*...
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 41.

சுபைனு cupaiṉā, இ. பெ. ஏவலாளருள் ஒருவர்.
உவணையும் உலகும் போற்றும்
உடையவன் தூதர் ஏவல்
தவணை என்றின்றிச் செய்யும்
தாசரில் *சுபைனு* என்போர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 21 : 139 (872).

சும்ஆ cumā, பார். ஜும்ஆ.

ஓதின் முன்னுண் டதனி லோங்கு சகுபானன்
மாத மிருவேழ் திகதி வண்மை பெறுசும்ஆ
வேத மறுநா ளதனி லேரணி சல்காமின்
மோது மமரின் சரிதைப் பாடன் முற்றுமாமீன்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 45 : 62.

சுயூது cuyūtu, பார். சுஜூது.

அழுத்துந் தொழுகை யதாவாக
நபியுமலியுஞ் *சுயூது* தனில்
விழுந்து தறையி னெற்றி பட
மேலோன் தன்னைப் பரவியபின்
பனியகுமது மரைககாயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 19 (363).

சுரியத் curiyat, பெ. < surrīya سرية >

அபிமானப் பெண்டிர்.

கன்னல் மொழியார் பிராட்டி கொல்லோ
காதல் *சுரியத்* இனம் கொல்லோ
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 135 (379).

சுல்தான் cultāṉ, பெ. < sultān سلطان > அரசன்.

தொகுத்திடற் கரிய *சுல்தான்* றனமெனக் கென்றுஞ் சொன்னார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 21 : 57.

சுல்தானுல் அவுலியா cultāṉul avuliyā, பெ.

இறை நேசற்கு அரசர்.

அணிகளின் உயர் *சுல்தானுல்லவுலியா* முகியித்தீனே
வண்ணக்களஞ்சியப புலவர் : குத்பு நாயகம் : 6 : 2.

சுல்தானுல் லாரிபீன் cultāṉul lāripiṉ, பெ.

ஞானிகளுக்கு அரசர்.

தாயையுந் தமது பாலில் வருகெனச் சாற்றிக் கூட்டி
பாயுமன்புயர் *சுல்தானுல் லாரிபீன்* ஆங்கு நின்று
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 6 : 21.

சுல்பி culpi, பெ.

சுல்பியென் றுரைத்து நின்ற
தொடுகுறி ரண்டு தன்னில்
பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானமுச்சுடர்பபதிகங்கள்: ஓர்மைப்பதிகம் : 10.

சுல்லாம் cullām, இட. பெ. ஒரு மலையின் பெயர்.

சுல்லாம் எனும் எகுதிப் பொருப்பு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 105 (349).

சுலந்தா culantā, இ. பெ. உம்மான் நாட்டு அரசன்.
வரம்தரும் இராஜ வாழ்க்கை மாண்புறு *சுலந்தா* வுக்கும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 8 : 2 (195).

சுலாலத் culālat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
சுலாலத் தானும் கொளவளைந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 34 (278)

சுலுத்தானி culuttāṉi, பெ. ஒரு திரை.
வலுத் தாரு கின்ற வவ்வவண் ணத்திரை யினின்று
சுலுத்தானி யெய்தினர் சூழ்ந்து
மிகுருசு மாலை : 562.

சுலைம் culaim, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
*சுலைமெ*னும் கிளையி னுமி றுதவிய தோன்றல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 5.

சுலைமான்நபி[1] culaimāṉnabi, இ. பெ. ஒரு நபியின் பெயர்.
உயிர்பல போற்ற வாய்ந்த
உயர்நபி *சுலைமான்* செய்த
புதுகுஷ்ஷாம் : 30 : 120.

சுலைமான்[2] culaimāṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
கதிரழற்று நெடுந்துதிவேல் *சுலைமான*ற் றந்தையரே...
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 65.

சுலையுமான்[3] culaiyumāṉ, இ. பெ.
அரசனுக்கு அரசன் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட ஒரு நபியின் பெயர்.
துதி நபி *சுலையுமான்* ராஜநாயகத்தை
இராஜநாயகம் : 1 : 26.

சுவாகு cuvāku, இ. பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.
வணங்கி ஏத்திய *சுவா*கெனும் புத்தினை மாய்க்க
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 4 (1262).

சுவால் cuvāl, பெ. <su'āl سؤال> வினா.
திருந்தவே *சுவால்*செய் தீரோ செப்பும்...
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 49 : 23.

சுவைத் cuvait, இ. பெ. யாபித் என்பவரின் புதல்வன்.
குணதிசை யாளுங் கோமான் இயாபிது குமரன் வன்மை
நிணதிசை *சுவைதின்* ரேன்ற னெடுமுடி சவுக றென்போன்
திருமணிமாலை : 4 : 60.

சுருக்கத் curākkat, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் மக்காவை விட்டு மதீனாவுக்குச் சென்றபொழுது அவர்களைப் பிடிப்பவருக்குக் குறைசி மக்கள் வழங்க இருந்த பரிசிலைப் பெறுவதற்காக அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த குறைஷித் தலைவர்களுள் ஒருவர்.

புருக்கத் தும்பருந் துயவும்பா சடைத்தருப் பொரிய
மருக்க திர்க்கதி ரவன்சுடு நெடுஞ்சுர வழியி
னுருக்க டும்விசைக் குசைப்பரி கடிதிற்கொண் டோடிச்
சுருச்கத் தென்பவன் களிப்பொடு மடுத்தனன் றொடர்ந்தான்
சீறாப்புராணம் : 50 : 26.

சுருகு curāku, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஞாய விந்தையன் என்றனர் *சுருகருள்* நாதர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 20.

சுறுமா curumā, பெ. < śurmā سرمه >

கண்ணில் பூசும் ஒரு வகை மை.

கடைக்கணி *தரச்சுறுமாக்க* ணீவினுர்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 17 : 50.

சுறைகு curaiku, இ. பெ.

எகிப்திய மன்னன் முகவ்விக்கீசின் தந்தை.

அரண்துடைத்தவன் *சுறைகுஎனும்* பெயரினன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 5 : 3 (160).

சுன்துபு cuntupu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

...............மூரி மதமாச் *சுன்துபுவும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 19.

சுன்னத்[1] cunnat, பெ. < sunna سنّة >

மரபு. நிறைவேற்றினுல் நற் பயனுண்டு எனப்படும் கருமங்களையும் இச்சொல் குறிக்கும்.

............*சுன்னத்*
தோதிய தெவையும் பேதகப் படுத்தார்
உண்மையால் வென்றிகள் புனைந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 39 : 13.

சுன்னத்[2] cunnat, பெ. பார். சுன்னத்[1].

ஆண்பிள்ளைகளுக்கான ஒருவகை மதச் சடங்கு; சில இடங்களில் இது மார்க்கக் கலியாணம் என அழைக்கப்படுகிறது.

மருவு *சுன்னத்துஞ்* செய்யலாய்
சீறாப்புராணம் : 5 : 88.

சுன்னத்து ஜமாஅத் cunnattujamāat, தொ. <sunnat jamā'at سنة جماعة > நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் வழி முறையைப் பின்பற்றுபவர்கள்.

நன்னெறி முறைவ ழாசுன் *னத்துஜமாஅத்* தாகி
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 35 : 85.

சுனனுல் முசுத்தபா cunanul mucuttapā, பெ. ஒரு நூலின் பெயர்.

..............மெயப்
பவனின் லதாயி புல்மினன் *சுனனுல் முசுத்தபா*...
நவமணிமாலை (முகியத்தீன் புராணம்) : 1 : 35.

சுஜூது cujūtu, பெ. < sujūd سجود >
தொழுகையில் ஒரு நிலை; முழங்காலில் அமர்ந்து நெற்றி நிலத்தைத் தொட இருக்கும் ஒரு தொழுகை நிலை.

அடலுறு மக்கட் கெல்லா மதிபதி யாதத் துக்கே
இடமுறும் அமரர் யாரும் *சுஜூது* செய் திடுக வென்றான்
சீறாப்புராணம் : 4 : 14.

சூசாம் cūcām, பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

அருமையும் பொறையு முள்ள வப்துல்கா திறுவே நீரு
மருவழாச் *சூசா* மென்னும் வாயிலின் வாரு மென்று
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 14 : 22.

சூபி cūpi, பெ. < sūfī صوفي > மெய்ஞ்ஞானி.

தேறு நாளின் முன்சூ *பியாக்* களின்வழி தெருண்டு
சாதுலி நாயகம் : 15 : 12.

சூமர் cūmar, பெ. பன். பார். சூமன்.

சொல்லொ ணுப் பெரும் பாதகம் விளைத்திடுஞ் *சூமர்*
சீறாப்புராணம் : 41 : 47.

சூமன் cūman, பெ. < 'sūm شوم >
(அறபி) sūm+an (தமிழ்)
துர்அதிருஷ்டசாலி. இப்லீசைக் குறிக்க இச்சொல் உபயோகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் அறபியும், தமிழும் கலந்த வடிவமாகும். அறபுச்சொல், ஆண்பால் 'அன்' விகுதி பெற்றுள்ளது.

கள்ளமுங் கொலையும் பொய்யு நிந்தையுங் கள்ளு நீங்கா
துள்ளகத் திருத்தி வாழு முயிர்த்துணை யாகக் கொண்டோன்
வள்ளனந் நபிதந் நாமம் வழுத்திய மாந்தர்க் கெல்லா
மெள்ளள விரக்க மில்லா திடும்புகள் விளைத்த *சூமன்*
சீறாப்புராணம் : 69 : 2.

சூல்கு cūlku, பெ. பார். சுல்கு.

கதிதரு முஷாகி தத்துக் கடுத்திடும் சூல்கு என்னும்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 56 : 7.

சூறத் cūṟat, பெ. < sūrāt سورة > குர்ஆனின் அத்தியாயம்.

நிலஞ்சூழ் பரவைப் புறப்புவியு
மிறைஞ்ச நெடியோன் றிருவருளாற்
சொலும் சூறத்தில் முஸம்மிலெனுஞ்
சுருதி வசன மிறங்கினவே
சீறுப்புராணம் : 26 : 36.

சூறத்துல் எமினு cūṟattul emiṉā, இ. பெ.
எமன் நாட்டு அழகி.

சந்ததி நாமம் பல்கீசெனத் தந்தை தாயாரிட்டார்
சுந்தரநோக்கி மேலோர் சூறத்துல் எமினு வென்றே
புந்தியாய் தொடுபே ரிட்டா ரதன் பொருளெமன்றே யத்துக்
கிந்தவான் மயிலோர் திவ்விய மலரென விசைப்பதாமே
இராஜநாயகம : 29 : 62.

சூறத்துல் பத்கு cūṟattul patku, பெ. <sūratul fatah سورة الفتح>

அல்குர்ஆனில் உள்ள நாற்பத்தெட்டாவது அத்தியாயத்தின் பெயர்.
'பத்ஹ்' என்ருல் வெற்றி என்பதாகும்.

வண்மையம் கரத்தின் முகம்மதுநையினர் வாகினின்
இயல்புணர் அறிவில்
திண்மையின் முதியோர் சூறத்துல் பத்கு சிறப்பி
னேடு ஓதிக்கொண்டு வர
புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 27.

சூறு cūṟu, பெ. <sūr صور >

ஊது குழல்; இறுதி நாளன்று ஊதப்படுவது.

ஈறினில் இறும்பு முதல்ஊது எவையும்
இமைக்குமுன் சூர்ப்பெனப் பறக்கச்
சூறுஎடுத்து ஊதும் அரசுடன் எழுப
தாயிரம் சுரர்களும் மொய்ப்ப
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுபபுராணம : 39 : 179 (1816).

செபல் cepal இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நலனு றத்திருத் திடுமெனச் *செபலவர்* நல்கும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 29 : 11 (1269).

செபுறயீல் cepuṟayil, பார். ஜிபுறயீல்.

செல்வமுட னபியுமவர் சேனைகளுஞ்
சூழ்ந்திருப்பச் *செபுற யீலும்*
வல்விரைவி னுடனெழுந்து வந்து சலாஞ்
சொலி வணங்கி
சீறுப்புராணம் : 83 : 53.

செய்ககுமது ceykakumatu, இ. பெ.
ஜீலானில் வாழ்ந்த ஒரு முதியவர்.
திருநக ரெனுஞ்ஜை லானி வாழறிவு
தெளிவுறும் *செய்கு மதுவாம்*
ஒருநல முதியோர்...
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 5 : 70.

செய்கபுல்காசிம் ceykapul kācim, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
கனதியின் *செய்கபுல் காசிம்*என்பவர்
நவமணிமாலை (முகியிதத்தீன புராணம்) : 7 : 52.

செய்கப்துல்லாகில் கசனி ceykaptullākil kacaṉi, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
நேர்முகம் மதுமக னெறியபு லப்பா
சேர்மக *னப்துல்லா கில்கசனி*யின்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 18 : 2.

செய்கபுதுல்லாகில் யாபியி ceykaputūllākil yāpiyi, இ. பெ. < shaik abdullāhil yafiyi
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
சோபிதஇமாஞ்சு குண*செய் கபுதுல் லாகில்*
யாபியி யவர் செய் யிறுசாதல் யாபி யிக்கித்
தாபினி னுரைத்தனர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 7 : 2.

செய்கலி ceykali, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
மத்த கக்கரி யொத்தவ ரத்திறல்
உத்த மச்*செய்க லி*க்கொலி நாயகர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 27 : 1.

செய்கு ceyku, பெ. < šaiḫ شَيْخ > ஆன்மிக வழிகாட்டி.
மறையுல மாக்கள் *செய்கு*கள் வகுப்புற
தீன் விளக்கம் : 15 : 13.

செய்கு அதிய்யு ceyku atiyyu, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
ஆதி நாயகன் வரமுறு *செய்கு அதிய்யு*
மோதி ஞர்மது ரசத்தணே...
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 22 : 2.

செய்கு அலமத்துல்லா ceyku alamatullā,
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
கருதக *செய்கு அலமத்துல்லா*
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) ; 28 : 1.

செய்கு கம்மாது ceyku kammātu, பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் ஆசிரியருள் ஒருவர்.

ஒன்றியா ரீக்கத்தின் ஓங்கு நூல்பல
நன்றியின் *செய்குகம் மாதி* னண்பினுல்

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 18.

செய்கு காலி இமாது அலவிய்யி ceyku kāli imātu alaviyyi, பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

கருதக *செய்கு காலி இமாது அலவிய்யி* தருதவ...

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 29 : 1.

செய்கு சஃதுல்லா ceyku caktullā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

அவருமுன் *செய்கு சஃதுல்லா* விடத்துள்
ளகத்துணர் வொடுமிசு லாமாய்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 29 : 19.

செய்கு நிலாமிபுன் ஜாகு சைகு அலவி ceyku nilāmipun jāku caiku alavi, ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

தருதவ *செய்கு நிலாமிபுன் ஜாகு*
*சைகு அலவி*யும் சொலல் கெளதால்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 29 : 1.

செய்கு பக்கா ceyku pakkā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

அன்ன காலையின் *செய்குபக் கா*மனே யதம்போய்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம) : 12 : 14.

செய்கு மகுறூப் ceyku mukurūp, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

மாவினம் பெறு *செய்குமகுறூ பீ*ரபு
நாவினம் நம்பிக்கையினுளும் போற்றுவாம்

ஆரிபுநாயகம் : 1 : 18.

செய்கு முஅம்மறு ceyku muammaru, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

மாநல னுறுஞ்*செய்கு முஅம்மறு* வகுத்தார்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 23 : 7.

செய்கு முகம்மதாமிபுனு வசீஹில் ஹக்கி யொத்தீன் ceyku mukammatāmipunu vacīhil hakki yottīn, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

ஒருதல *செய்கு முகம்மதாமிபுனு*
வசீஹில் ஹக்கி யொத்தீன்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம) 29 : 1.

செய்குல் லிசுலாம் cevkul liculām, பெ. < śaih al-islam شيخ الاسلام > இஸ்லாமிய மார்க்க அதிபர்.

இன்ன தன்மையி னியலறி புணர்*செய்குல் லிசுலாம்*
சாதுலிநாயகம் : 15 : 14.

செய்கு றகுமகுல்லா ceyku ṟakumakullā, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

மறுத்து நீசெய்கு றகுமகுல் லாவைக் காண்குவையே
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 12 : 22.

செய்கு ஜக்கா ceyku jakkā, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

ஒருவர நவ*செய்கு ஜக்கா* வாகு மொலியெனு
முதியவர் உரைத்தார்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 7 : 7.

செய்யது ceyyatu, இ. பெ. < zayd زيد >
ஒரு நபித்தோழரின் பெயர்.

மரகதக் கரிஉடை வள்ளலாம் *செய்யதும்*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 17 : 13 (477).

செய்யித் ceyyit, பெ. < sayyid سيد > தலைவர்.

தெரியவுளத்தின் பொருத்தங்கொல் லென்றார்
செய்யித் இறசூலே
புதுகுஷ்ஷாம் : 9 : 16.

செய்யிது அப்துல் காதிறு மீறான் சுல்தான் ஷாகுல் கமீது ceyyitu aptul kātiṟu mīṟāṉ cultāṉ ṣākul kamītu, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் மெய்ஞானியின் பெயர். இவர் நாகூரில் அடங்கி யுள்ளார்.

...............குத்புமாரினனி சிறந்தார்
சேருன் குதிக்குந் தடநாகூர் *செய்யிதப்துல் காதிறு*
மீறுன் சுல்தான் ஷாகுல் கமீது பெருமான் பதம் பணிவாம்
ஆரிபு நாயகம் : 1 : 23.

செய்யிது நூறுத்தீன் ceyyitu nūṟuttiṉ, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

திருவினுக்கொரு *செய்யிது நூறுத்தீன்*
குருவினுக் குளங் கொண்டது தொண்டரோ
ஆரிபுநாயகம் : 1 : 29.

செய்யிது முகம்மது யூசுபு சாகிபு ceyyitu mukammatu yūcupu cākipu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்; நாகூர் ஆண்டகையின் மகனார்.

வேசுபு புரந்த *செய்யிது முகம்மது*
யூசுபு சாகிபை யுளங்கொண் டேத்துவாம்
ஆரிபுநாயகம் : 1 : 25.

செய்யிதுல் அம்பியா ceyyitul ambiyā, பெ. பார். செய்யித்; அன்பியா. நபிமார்களின் தலைவர்.

மம்மரை மனத்து ளோரை வருத்திய தாலே யன்றோ
செம்மலாங் கபீபு கேட்பச் *செய்யிதுல் அம்பியா*வு
மம்மலை யிடத்தி லுன்னை யழைத்திரு பிளப்புச் செய்த
திம்மையின் மறந்திட் டாயோ வேந்திளஞ் சசியே யென்றார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 90.

செயினபு ceyiṉapu, இ. பெ. < zainab زينب >
முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் மனைவியருள் ஒருவர்.

அன்பெனும் விதத்திற் றோன்றி யறமெனுஞ் சடைகள் விட்டுத்
தன்புகழ் தழைத்துக் கற்பாந் தனிமலர் செறிந்து நாளு
மின்பமாங் காய்கள் காய்த்திட் டிறையருள் பழுத்த கொம்பே
தென்பயில் சகுசு பெற்ற *செயினபு* நாச்சி யாரே
சீறாப்புராணம் : 85 : 4.

செயினம்பு ceyiṉampu, இ. பெ. ஓர் எகுதிப் பெண். சுவலாம் என்பவனின் மனைவி. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களுக்கு நஞ்சு கலந்த உணவைப் பரிமாற முயன்றவள். முயற்சி பலனளிக்க வில்லை.

பொருந்தும் மான் அனகண்
வெய்ய *செயினம்பு* எனும் மடவாள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம : 12 : 105 (349).

செயினுலாபுதீன் ceyiṉulāputiṉ, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

அலகில்பதி னுலு ஞான வாரி
நுகருமிபு றுகி மான மேக
மருள்*செயினு லாபி தீன* ஞோர்நல் கியஆலிம்
காசிம் திருப்புகழ் : 141.

சென்னத் ceṉṉat, பெ. < jannat جنة > சொர்க்கம்.

சென்னத் தென்பதைத் தருதேவரீர்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 18 : 15.

சென்னத்துல் மவுவா ceṉṉattul mavuvā, பெ. <jannat mawuwā جنة المأوى > சொர்க்கத்தின் பெயர்.

காவினிற் கதிபெருஞ் *சென்னத்துல் மவு*
வா வினில் சிறப்பொடு மல்குவீரரோ

புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 50.

சேர் cēr, பெ. 'இ' உச்சரிப்பைப் பெறுவதற்காக அறபு எழுத்துக்களின் கீழ் இடப்படும் குறியீடு, இது அறபு மொழியில் 'கஸ்றத்' என வழங்கப்படும்.

வாவினுக் கிருந்த *சேரை* மாற்றிய தெவர்கொ லென்ன

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 18.

சைய்கலி யிபுனுகீத்தி caiykali yipuṉukītti, முகியித்தீன் ஆண்டவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அறிஞர்.

வரிசைக் கிளருஞ் *சைய்கலி யிபுனுகீத்தி*யும்

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 21 : 10.

சைகு caiku, பெ. < šaiḫ شيخ >

ஆன்மிக வழிகாட்டி (தலைவர்).

ஓதிய *சைகு* தங்கள் உயர்நிலை நல்கி னூரால்

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 18 : 6.

சைகு அதிய்யி caiku atiyyi, பெ. ஓர் அறிஞர்.

சிரசினைத் தடியும் தெளிவெனும் படையின்
திறத்தினர் *சைகு அதிய்*யென்று

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 13 : 10.

சைய்கு பகா caiyku pakā, இ. பெ.
முகியித்தீன் ஆண்டவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அறிஞர்.

வளரு மேன்மையின் *சைய்குப காவொ*டு வரிசை

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 21 : 10.

சைய்கு மாஜிது caiyku mājitu, முகியித்தீன் ஆண்டவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அறிஞர்.

கறுதிய்யாங் கிளையின் ஓங்கிய *சைய்கு மாஜிது*

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 21 : 10.

சைய்கு யூசுப் caiyku yūcup முகியித்தீன் ஆண்டவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அறிஞர்.

நேரறிஞர் கம்தானி நகரினுள ரந்நாளில் நிகழு மூரில்
பாரறியும் தொழின்முறை யானுறுஞ்*சைய்கு யூசு*பெனும்
பண்புள்ளாரை

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 24 : 50.

சைகுறிலா caikuṟilā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

சதுவிகுத் தஞ்சொல் குருவெனும் சைகுறி லாவே

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 12 : 23.

சைத் cait, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நவமணி சைதின் தோன்றல்
நவின்றனர் குறிப்பினன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 33 : 117.

சைத்தூன் caittūṉ, இட. பெ. ஒரு நகரின் பெயர்.

நவமுறு சைத்தூன் என்றோர் நகர்

இராஜநாயகம் : 35 : 6.

சைது caitu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சைது அருளும் சகீதும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 41.

சைத்தான் cayttāṉ, பெ. < 'saitān شيطان > சாத்தான்.

எஞ்சிடத்தி னழற்று விப்பான் சைத்தான்றன்
னியலுணரா திழிவு கொண்டாய்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 79.

சைபுல்கலா caipulkalā, பெ. < saiful kalā. سيف القضاء > வாள்.

அறுத்தோட்டும் வாளாம் சைபுல் கலாநா னென்று

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 84.

சைமா caimā, இ. பெ. அலிமா என்பவரின் புதல்வி.

...............கருணை
குடியுறும் அலிமா பெறும்மகள் சைமா
எனும்திருப் பேர் கொளும் மாதும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 47 (1227).

சைய்கு உதுமான் caiyku utumāṉ, பெ. ஓர் அறிஞர்.

நன்னகர் சரீபீன் றன்னி ஞதரா முறூறத் என்போர்
இன்னருள் கனிந்த தோன்றல் எழில்சைய்கு உதுமா னன்றே

சேகுனைப்புலவர் : குத்பு நாயகம் : 28 : 2.

சையது caiyatu, இ. பெ. முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர்.

...............மலர்ச்
சினைத்தரு அனையகைச் சையதை அரசுஎன

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 17 : 1 (465).

சைலூன் cailūṉ, இ. பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.

திருந்தவச் சைலூன் என்னுஞ் சிலை

திருமணிமாலை : 8 : 31.

தஉபா taupā, பெ. பார். தௌபா.

இறைபாலின்
அழுதுபல மறவிரவு *தஉபா* வழங்கிலனே
காசிம் திருப்புகழ்: 98.

தக்கீபு takkīpu, இ.பெ. ஓர் ஆணின் பெயர். பனீகிலால் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்.

தடம்புயத் *தக்கீபு*
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீறாப்புராணம்: 27:2 (1084).

தக்குப்பீறு takkuppīṟu, பெ. பார். தக்பீர்.

கையில் லாதவர் கட்டு *தக்குபீறும்*
ஞானக்குறம்: நாட்டுவளங்கூறுதல்: 13.

தக்குபீர் takkupīr, பெ. < takbir تكبير >
'அல்லாகு அக்பர்' என்ற சொற்றொடரை உச்சரித்தல்.

..............பெரியோன் ஆதி தனைப் புகழ்ந்து
மீறுங் களிப்பா நந்தமன
விழைவாற் *தக்குபீர்* உரைத்தார்
சீறாப்புராணம்: 28:91.

தக்பீறு takpīṟu, பெ. பார். தக்குபீர்.

விறல்பெறு *தக்பீரோடு*
ஆரிபுநாயகம்: 6:28.

தக்வா takvā, < taqwā تقوى > அடைக்கலம்.

துவ்வித *தக்வா* மிக்க
வுறகொடு சுகுது நோன்பு
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்: குத்பு நாயகம்: 12:27.

தக்குவா takkuvā, பெ. < taqwa تقوى >
புனிதத் தன்மை (சிலை வணக்கத்திலிருந்து தவிர்த்தல்).

தக்குவாவுக்குத் தவஞ்செயு மூமினோர் தமக்கும்
ஞானமணிமாலை: 79.

தகச்சுதி takaccuti, பார். தகச்சுது.

வான்குபே ரனுவந் தடிப்பணிந் தேத்து முகம்மது
நபிகிசு றத்தார்
நான்கு நூற்றெழு பத்தொன் றினிற்புவி யினவன்
பெறுகுர மதிறம்ளான்
தான்கு லாவுற வந்துதித் தமுற்றேதி
தகச்சுதி வருத்து வெள்ளியிராத்
தீன்குலா வுறவே செய்தருண் முகியத்
தீனெலி நாயகர் பிறந்தார்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 5:59.

தகச்சுது takaccutu, பெ. < tahajjud تهجد >

இரவு உறங்கியபின் விழித்தெழுந்து நள்ளிரவுக்குப்பின்னர் நிறைவேற்றப்படும் விருப்பத்திற்குரிய ஒரு தொழுகை.

..............மெய்வீறு பெற்றுப்பின்
தகச்சுதிற் கடைந்தனர் தவத்தின் வள்ளலே
திருக்காரணப்புராணம் : 42 : 76.

தகிய்யத்[1] takiyyat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மருமலி மரப மாலை *தகியத்தின்* வசத்தில் ஈந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 16 : 5 (462).

தகியத்து[2] takiyattu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

இறக்கிலாத் *தகியத்து* என்னும்
ஏந்தல்தன் கரத்தில் ஈய்ந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 2 : 5 (18).

தகிய்யத்[3] takiyyat, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

போரெழில் கலீபா தோன்றல் புனிதவான் *தகிய்யத்* தண்ணல்
வாரெழில் கரத்தினல்கி முகம்மத ரனுப்பினுரால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 5 : 4.

தகுமீது takumītu, பெ. <tahmīd تحميد >

எல்லாப் புகழும் அல்லாவுக்கே என்று பொருள்படும் 'அல்ஹம்து லில்லாஹ்' என்னும் அறபுச் சொற்றொடரை உச்சரித்தல்.

வருந் *தகுமீதொடு* மல்கு மாமறை
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 178.

தகுலபா takulapā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மெய்ப்புள கெறிக்கும் தீந்தேன் விழைகனி யெமனின் உண்மை
தைப்புள காரீதீன்ற *தகுலபா* தோன்றல் கைசு
புதுகுஷ்ஷாம : 29 : 45.

தகுலீல் takulīl, பெ. < tahlīl تهليل >

அல்லாவன்றி வேறு தெய்வமில்லை என்று பொருள்படும் 'லாயிலாக இல்லல்லாஹ்' என்னும் அறபுச் சொற்றொடரை உச்சரித்தல்.

துளக்கிய திக்கெலாம் வாடை யார்த்தன வண்*தகு லீலரோ*
புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 118.

தகுவா takuvā, < taqwā تقوى > அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுதல்.

பெருகும் புகழ்பெற் றதவத் துறையின்
மருவுந் *தகுவா* வெனுமன் னுநிலை
ஆரிபுநாயகம் : 11 : 10.

தகுவில் takuvil, இட. பெ. ஓர் இடம்.

விரித்த பைம் பொன்னும் யிமனியும் விளையும்
வெற்புடைத் *தகுவில்* வந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 11 (1191).

தசா tacā, பெ. பார். குபைல். ஒரு சிலையின் பெயர்.

தஞ்ச மாம்குபல் நாயிலைத் *தசா* எனத் தரும்பேர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 7 (1265).

தசுபீகு[1] tacupīku, பெ. < tasbīh تسبيح > அல்லாஹ்வைப் புகழுதல். தூய்மையான அல்லாஹ்வே என்று பொருள்படும் 'சுப்ஹானல்லா' என்ற அறபுச் சொற்றொடரை உச்சரித்தல்.

அருமறை முழக்க மணியணியோங்கு மகலிய பயத் *தசுபீகும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 22.

தசுபீகு[2] tacupīku, பெ. < tasbīh تسبيح >

இது நூறுமணிகளைக் கொண்டது. அல்லாஹ் என்பதையும் அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்கள் 99-யும் நினைவுகூர்வதற்கும் அல்லது தசுபீகையும், தகுமீதையும், தக்பீரையும் உச்சரிப்பதற்கும் அல்லது இறைபக்தியுடைய எந்த ஒரு சொல்லையும் உச்சரிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுவது.

நிறத்தரு மணியின் செய்த நெடுந் *தசபீகு* தன்னை
மறுத்திலா தெடுத்துக் கொண்டார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 41.

தசுலியா taculiyā, பெ. பார். தஜல்லியத்.

முந்திய *தசுலியா* முருகும் போதிலே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 59 : 29.

தசுவீகு tacuvīku, பெ. பார். தசுபீகு.

தத்துமணிக்கட லொலியிற்ற *சுவீகு*ந்தகுலீலுஞ்
சலவாத் தோடும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 4 : 17.

ததுக்கிறத்துலௌலியா tatukkiṟatulauliyā, பெ. ஒரு நூலின் பெயர்.

உவமையில் வானின் ஞான
உணர்வுகொள் *ததுக்கிறத்துல்*
ஔலியா வென்றும் நூலுண்டாகிடு மகானுகி
கௌது நாயகர் காரணப் புராணம் : 20 : 35.

தப்ஸீர் tapsīr, பெ. <tafsīr تفسير >விரிவுரை. இஃது சிறப்பாக அல்குர்ஆனுக்கு எழுதும் விரிவுரையைக் குறிக்கின்றது.

புரக்கும் வல்லவன் சொல்லிய மறையெனும் புறுகான்
கரக்கு முள்ளுறை யகப்பொருள் புறப்பொருள் கல்லிப்
பரக்கும் பல்வழிக் கருத்தொடு விருத்தியாய்ப் பகைமை
சிரக்குமாறியற் றெண்ணிறந்தான *தப்ஸீறும்*.
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 19.

தபாயிகா tapāyikā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

அடலணி தபாயிகா என்பவர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 60.

தபீறு tapīṟu மீனுவில் உள்ள ஒரு குன்றின் பெயர்.

துன்னு கின்றமி னுவெனு மிடத்தருந் துதிசேர்
இன்ன னீங்குத பீறுஎனும் இறும்ப ருகுற்றூர்

திருமணிமாலை : 29 : 76.

தபூக் tapūk. இட. பெயர். ஓர் இடத்தின் பெயர்.

புகர்அரும் தபூக்குஎன் ரேதும் தலம்புகுந்து

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 33 : 41 (1403).

தமீம் tamīm, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

தமீம் கிளையில்வந்த ஆசிம் ருபிஆவும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 6.

தமீன் tamīṉ, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

சிந்தை தெளிந்த நேர்த மீன்கிளை யாரால்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம : 32 : 2 (1336).

தமூதி tamūti, பெ. அல்லாவின் சாபத்துக்கு இலக்கானவர்கள். பண்டு அறபுநாட்டின் ஒரு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தோர்.

தக்கவன் முனிவு பெற்ற தமூதிகள் குடியாய் முன்னுள்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 33 : 40 (1402).

தமூது tamūtu பெ. பார். தமூதி.

நந்த வொன்பதுத மூதிகடொ டர்ந்த நபி

காசிம திருப்புகழ் : 44.

தயமும் tayamum, பெ. < tayammum تيمم >

ஒலுச் செய்வதற்குத் தண்ணீர் இல்லாதபோது பரிசுத்தமான மண்ணைக்கொண்டு முகம், கைகளை துடைத்துக் கொள்ளுதல்.

நெஞ்சா குலம் அறநீரக மில்லாவிட நியமந்
துஞ்சாவகை தயமுஞ்செய்து தொழமேலவன் விதி

சீறுப்புராணம் : 80 : 39.

தரீப் tarīp, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நல்லுணர் தரீபின் மக்களுரிமைநாட் டுடிமையோனே

புதுகுஷ்ஷாம் : 52 : 65.

தயிறகு tayiṟaku, இ. பெ. அஃறுபு என்பவரின் புதல்வர்.

கடல் கிளர்ந்த தனைய தானையஃறுபுதங்
கண்மணி தயிறகு என்போர்

சீறுப்புராணம் : 4 : 54.

தரீக் tarīk, பெ. < tariq طريق > ஞானிகள் பாதை.

சரீகத் தோடு தரீகத்தும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 8.

தரீகத் tarīkat, பெ. பார். தரீக்.
சூபிமார்க்கங்களுள் ஒன்று.

சரீகத் தோடு தரீகத்தும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 8.

தல்கா[1] talkā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

அலி தல்கா சுபையிறு உம்மாறு
அவர்மறுதா மிகுதாது என்று இவர்கள் ஆறு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 23 : 15 (890).

தல்கா[2] talkā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

தல்கா தலத்தின் வரும்உதுமான் சைபா

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 144 (1049).

தல்கா[3] talkā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

உமறுடன் உதுமான் வெற்றி உயர்அலி அப்பா சூக்க
மமைதரு சுபைறு தல்கா வாண்டகை

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 41.

தல்குலா talkulā, இ. பெ. நபி முகம்மது (சல்) அவர்களது காலத்தில் எமன் நாட்டை ஆண்ட அரசன்.

...........எமன் என்னும் நாட்டின் கண்ணே
மன்னவன் தல்கு லாவும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 36 : 15 (1567).

தல்பியத் talpiyat, பெ. < talbiyat تلبية >
ஹஜ்ஜுப் பயணத்தின்போது கூறப்படுவது. லப்பைக்க என்று ஆரம்பமாகும் கூற்று. பார். லப்பைக்க.

தக்குபீர் தசுபீ கொடுதகு மீதுந் தகுந்தகு லீலுந் தல்பியத்தும்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 35 : 9.

தலாக் talāk, பெ. < talāq طلاق > விவாகரத்து.

ஓதிய தலாக் கினுக்கு அடிமை ஒன்றுண்டு

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 34 : 17 (1487).

தலில் talil, பெ. < dalīl. دليل > விளக்கம்.

இன்ன நாளுரைத்த வாய்மை
இவைக்குறுந் தலிலும் சொல்லிப்
பின்னறு மதியிற் சொற்ற
ஹதிதொடு தலிலும் சொல்வார்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 61 : 37.

தலீக்கத் talīkkat, இ பெ. ஓர் அரசன்.

பனிமை தாங்கிய மன்னவன் தலீக்கத்தைப் பார்த்தான்
புதுகுஷ்ஷாம் : 58 : 48.

தவ்கீது tavkītu, பெ. < tavhid توحيد >
அல்லாஹ்வின் ஏகத்துவம்.

களங்கரும் தவுகீதென்னும் கதிரொளி தெளிவு காட்டும்
துலங்கரும் ஈமான் என்னும் சுடர்மறை பொருளைக் காட்டும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 59 : 83.

தவ்பா tavpā, பெ. < taubat توبة > பாவமன்னிப்பு.

ஆதியே ஹக்கா றப்பனு விறையே
யழிவிலாப் பேரின்ப வாழ்வே
நீதியே யெனவும் பலதரந் தவுபா
நிகழ்த்தியுந் துன்பம்விட் டொழிய
சீருப்புராணம் : 4 : 34.

தவ்வாப் tavvāp, இ. பெ. < tauwāb تواب >
பாவமன்னிப்பு மன்றுட்டத்துக்குச் செவி சாய்ப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ஸாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

தவ்வாப் tavvāp, பெ. பார். தவாபு.

அன்று மேலவ னண்டரைக் கூவிநீர்
சென்று செய்யுந் தவ் வாபெனச் செப்பவே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 13 : 29.

தவ்ருத் tavṟāt, பெ. < taurāt. تورية >
அல்லாஹ்வால் மூசா நபி (அலை)க்கு அருளப்பட்ட வேதம்.

என வெடுத் தருமறை தவுருத் தினினியங்கு
நனி கொளாண்டகை முகம்மதி னியல்பெலா நவிற்றி
புதுகுஷ்ஷாம் : 48 : 38.

தவருயீல் tavaṟāyīl, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

......முப்பதோ
டாரும் படிமிதித்தா ரண்டர் தவருயிலங்கே
வீருக வந்தார் விரைந்து
மிகுருசு மாலை : 241.

தவா tavā, பெ. < da'wa دعوة > மதப்பிரச்சாரம்.

பிந்தவா துறுகலந் தப்பெருவார் மனைமுன்வாயில்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) 18 : 46.

தவாதிரு tavātiru, பெ. ஒரு மரத்தின் பெயர்.
தான்குடி இருக்கும் தலத்திடை நின்ற
தவாதிரு எனும்தரு நிழல்கீழ்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 12 (1192).

தவாப் tavāp, பெ. பார். தவாபு.
அம்மொழி செவியில் கேட்டே
அருள்நபி தவாபை ஒல்லே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 18 : 41 (552).

தவாபு tavāpu, பெ. < tawaf. طواف >
புனித கஃபாவை சுற்றி வருதல்.
மின்னவி ரொளிவிற் பூத்து விளங்கிய பைத்துல் லாவி
னன்னயத் தவாபு செய்யு நடையினென் காற் கொளீஇவன்
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 20.

தவுசு tavucu, பெ. ஒரு கூட்டத்தினரின் பெயர்.
காதிய வேலினபுகுறை ருவரு காய்சின மீறியுறுஞ்
சாதியர் சூழ்தவுசார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 113.

தவுமத்து tavumattu, பெ. ஒரு கோட்டையின் பெயர்.
வயங்கும் எழில் தவுமத்து இஞ்சிக்கு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 33 : 47 (1409).

தவுலத் tavulat, பெ. < dawlat دولت > செல்வம்.
மாபுயத்தின் மேவு மவுத்தும் தவுலத்தும்
ஆபியத்து மூவருமேயாம்
மிகுருசுமாலே : 148.

தவுறு tavuṟu, பெ. மக்காவில் உள்ள மலைக்குகை. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களும் அவர்கள் தம் தோழர் அபூ பக்கர் (றலி) அவர்களும் மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்கு ஹிஜ்றத் பயணத்தை மேற்கொண்டபொழுது மறைந்திருந்த குகை இது வாகும்.
சிலம்பி வந்திட வண்டசை மென்சுவ
டவண்க ரந்திட வண்புயல் கண்டுயில்
சிறந்திடுந்தவுறு என்றொரு குன்றுறை இறசூலே
காசிம் திருப்புகழ் : 23.

தறசாத் taṟacāt, பெ. < darajāt درجة > நற்பலன்.
பழுதறு தறசாத்தோங்கு பயனெலாம் பெறுவர்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 6 : 4.

தறஜாத் tarajāt, பெ. பார். தறசாத்.

மேதகு *தறஜாத்* தோங்கி வியன்பெறும் சதக்கத் துல்லா

தீன் விளக்கம் : 1 : 22.

தறுதாயீல் tarutāyīl, இ. பெ. ஒரு வானவரின் பெயர்.

இவணுறுந் தகையார் மகிமையின் மீக்கா யீலிவர் திறத்திசுருபீ
லவணுறு மன்னோ ரணி*தறுதாயீ* லணித்துறுஞ்
சிபுரியீல் யானே.

திருமணிமாலை : 27 : 31.

தனயா tanāyā, இட. பெ. ஓர் இடம்.

தண்டலைத்தன *யா* எனும் பதிசெலும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 63 (1145).

தனிய்யா taniyyā, இட. பெ. ஓர் மலையின் பெயர்.

...............நபியும் படையும் பயம்
இன்றியே *தனிய்யா* மலைக்கெய் தினர்

சீருப்புராணம் : 90 : 23.

தஸ்தக்கீர் tastakkīr, இ. பெ. <dast gīr دستگیر> (Persian)
கரம் பிடித்துக் காப்பவர். முகியித்தீன் ஆண்டகையின் சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று.

சவரென மறுத்துஞ் சொல்லத் *தஸ்தக்கீர்* தெளிவிலாது

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 16 : 23.

தஸ்பீகு taspīku, பெ. பார். தசுபீகு.

தக்கு *றுதஸ்பீ* கோடும்

ஆரிபுநாயகம் : 6 : 28.

தஸ்லீம் taslīm, பெ. < taslīm تسليم >

முகமன் கூறல். 'அல்லாஹ்வின் சமாதானமும் கருணையும் உம்மீது உண்டாவதாகுக' எனப் பொருள்படும் 'அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வறஹ்மத்துல்லா' என்ற அறபுச் சொற்றொடரைக் கூறுதல்.

முகியித்தின் பேரைக்கேட்ட முதலவன் பரியை விட்டுத்
திகையுட னிறங்கிப் பூவைத் திருக்கரந் தொட்டு முத்தி
வகையுடன் *தஸ்லீம்* பண்ணி வணங்கிவாய் புதைத்துப் போற்றி

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 17 : 22.

தஸவ்வபு tasavvapu, பெ. <tasawwuf>
மெய்ஞானம், (சூபித்துவம்).

மீட்சிகொண்டமர் கரும்பொனே கனலெனும் விதத்தி
ளூட்சிகொண்டொரு தனிமுதலுடைக்குண மடைவான்
காட்சிகொண்டகந் தெளிவருதன்மையிற் கன்ம
மாட்சிகொண்டதா மொழு கலாறெனுந் *தஸவ்வபு*வும்

ஆரிபுநாயகம் : 8 : 23.

தஹ்மீது tahmitu, பெ. பார். தகுமீது.

தக்குறு தஸ்பீகோடுந் தவம்புனை தஹ்மீதோடும்
மிக்குறு தஹ்லீலோடும் விறல் பெறு தக்பீரேடுந்
தொக்குறு மகுசூக் குல்லா தோன்றினர்

ஆரிபு நாயகம் : 6 : 28.

தஹ்லீல் tahlīl, பெ. <tahlīl تهليل > பார். தகுலீல்.

தக்குறு தஸ்பீகோடுந் தவம்புனை *தஹ்மீதோடும்*
மிக்குறு *தஹ்லீலோடும்* விறல்பெறு *தக்பீரேடுந்*
தொக்குறு மகுசூக்குல்லா தோன்றினர்

ஆரிபுநாயகம் : 6 : 28.

தஜ்ரீது tajrītu, பெ. < tajrid تجريد > துறவறம்.

ஊறுமின் சுனைநதிக் கரைவ தீந் துநம் முரவர்
மாறு ருத்தஜ் ரீதுடை நிய்யத்தின் மருவி

சாதுலிநாயகம் : 8 : 12.

தஜல்லி tajalli, பெ. < tajalli تجلّى > மேலானது.

அளவத *தஜல்லியு* ளாகில் யாயெனன்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 10.

தாசிம் tācim, பெ. பெருமானார் பெயர்களுள் ஒன்று.

தாசிமாகிய யாஸீன் முழக்கம்.

ஞானக்குறம் : காட்டுவளங்கூறுதல் : 20.

தாசு tācu, பெ. < tāj تاج > மகுடம்.

எய்திய மணியும் *தாசு* மிலங்கு வெள்ளை யிறும் தோன்ற

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 24 : 8.

தாசுல் ஆரிபீன் tācul āripīn, பெ. <tājul ārifīn تاج العارفين > ஆரிபீன் என்னும் ஆத்மஞானிகளுக்கு மகுடம் ஆனவர்.

பொங்கிய நகரில் *தாசுல் லாரிபீன்* புகழ் பெற்றேங்கும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 11 : 12.

தண்டல் tanṭal, பெ. < tandel, உர்தூ தலைவன்.

சந்திர சூரிய ஞற்சே னும்பரி னைவர்தமைச்சீர்
பெரியோரே *தண்டலி* னேவல் பணித்தாள்

காசிம் திருப்புகழ் : 138.

தாத்து[1] tāttu, பெ. < zāt ذات > தத்சொரூபம்.

ஏத்து நாடி யிரங்குறு நின்னெரு
தாத்து நாடிய தக்கவ னிக்கரு
மாத்து நாடி மதிப்பினி யற்றவன்
பூத்து நாடின வன்னது போற்றுமால்

ஆரிபுநாயகம் : 10 : 31.

தாத்து² tāttu, பெ. <zāt ذات> சத்து; தற்சொரூபம். பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திஞநந்தம்.

தாத்துல்கிபுரியா tāttulkipuriyā, தொ. < zāt ul kibriya ذات الكبرياء >

மகத்துவத்தின் தத் சொரூபம். மகத்துவத்தின் சத்து பார். மகுலியத்து.

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திஞநந்தம்.

தாதா tātā, பெ. < dādā دادا > (Persian) தந்தை.

நாளுமிக நெறிதீனைத் தழைக்க வைக்கு
நாதர் குத்புல குத்தா பனைதா தாவைத்
தோளுமு டல்களும் புளகம் பூப்பக் கூட்டி...

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 246.

தாத்துற்றகாகு tātturrakāku, பெ. ஒரு நகரின் பெயர்.

வதுவையில் கொடையில் போரில் மலிந்தமும் முரச மாரு
ததிர்தரு மதீனமுதா ரண்ணல் தாத்துற் றகாகுப்
பதியினில்

சீருப்புராணம் : 78 : 1.

தாபித் tāpit, இ. பெ. ஒரு பெரியார்.

வாழிய கவிதை வல்லான் மதிமிகு தாபித் ஈன்ற
பாழியந் தடந்தோள் அச்சான் பாவல னறித லுண்டோ

புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 53.

தாபித்து¹ tāpittu, இ. பெ.
இஸ்மாயீல் நபி அவர்களின் புதல்வர்.

மன்னவ ரிசுமா யீல்தரு மதலை
மணிவிளக் கனையதாபித்து

சீருப்புராணம் : 4 : 53.

தாபித்து² tāpittu, இ. பெ. ஒரு கவிஞன்.

அவரோடும் தாபித்து உடனும்
மறனுற இகலி வாதினல் கவிதை
மழைஎனப் பொழிந்தனர் அன்றே

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 32 : 3 (1337).

தாபிது tāpitu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

யாபிது பேரன் பானின் றெய்திய வோலை யோர்ந்து
தாபிது நன்று நின்றன் றவத்தொடு

திருமணிமாலை : 4 : 63.

தாபியித்தாபியீன் tāpiyittāpiyīṉ, தொ. < tābiūt tābi'in تابع التابعين > கண்டாரைக் கண்டாரைக் கண்டார். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் தோழர்களைக் கண்டு உரையாடியவர்களைக் கண்டு உரையாடியவர்கள்.

தருமம் ஆர் தாபியீனைத் *தாபியித்தாபியீனை*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 1 : 5 (5).

தாபியீன் tāpiyīṉ, பெ. < tabi'in تابعين >

கண்டாரைக் கண்டார். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் தோழர்களைக் கண்டு உரையாடியவர்கள்.

தருமம் ஆர் *தாபி யீனை*

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 1 : 5 (5).

தாமீம் tāmīm, பெ.

தாமீம் என்ற தலைவட்டத்துள்

பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப் பதிகங்கள்: ஹக்குமுருதுப் பதிகம்: 1.

தாரிக் tārik, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

உள்ளக் கவலை பூண்டிருந்த *தாரிக்* என்பா னுடன் எறுழின்

புதுகுஷ்ஷாம் : 53 : 91.

தாயி tāyi, இ. பெ. ஒரு கிளையின் பெயர்.

*தாயி*யென்ரெரு கிளையினர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 35.

தாயித் tāyit, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மகுசனு வென்னுந் *தாயித்* தென்றுமே

இராஜநாயகம் : 21 : 4.

தாயிப் tāyip, இட. பெ. மக்காவிற்கு அருகில் உள்ள ஓர் இடத்தின் பெயர்.

சவிகொள் வெண்சுதை மாமதிள் *தாயிபி*ல்

சீருப்புராணம் : 41 : 5.

தாயுபு tāyup, இட. பெ. பார். தாயிப்.

இனைய வாசக முரைத்தவ னிருப்பநம் மிறசூல்
வினைய முற்றதிவ் விடத்தெனத் *தாயு*பை விடுத்து

சீருப்புராணம் : 41 : 13.

தார் tār, பெ. < dār. دار > வாழுமிடம்.

தத்வ முற்றுமித் *தாரி*னுள் ளேழுநாட்
கத்வி யத்தொடு காவல னேவலாய்ச்
சித்தியும் முற்றிச் சேனுல கெய்தினுர்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 42 : 54.

தால் tāl, பெ < dāl د > அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

இந்தக் குழி யிறையோன் லாமு மீமு *தால்* றேயும்
ஞானப்பூட்டு : 28.

தாலூத் tālūt, இ. பெ. பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு மன்னன். முஸ்லிம்கள் பிற்காலத்தில் தாம் ஈடுபட்ட தற்காப்புப் போர்களில் தம்மைவிடத் தமது எதிர்ப் படைகள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்த சந்தர்ப்பங்களில் தாலூத் மன்னனுக்கு அளித்த அதே வெற்றியை தமக்கும் அளிக்குமாறு துஆவினை இறைஞ்சினார்கள். காரணம் தாலூத் மன்னன் குறைந்த படைகளை கொண்டிருந்த போதிலும் அல்லாஹ்விடம் நம்பிக்கையுடன் இருந்ததால் வெற்றிகண்டார்.

வல்ல நாத னேவும் மாண்பின் வாழிநற் பொருத்தமேற்
செல்க நாடி முன்னுளோர்தஞ் செய்ய பாதையுய் கநீள்
வில்லினண் ணல்*தாலூ* த்தன்பின் மிக்க சேனை யோதல்போற்
சொல்க நன்மை யருள் வனுதி துணையு மென்றுணர்த் தினர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 19 : 89.

தாவுசு tāvucu, பெ. < tāwūs طاؤس > மயில்.

முழங்கி யெழுந்த முஹம்மது வெனும்பேர்
முழங்கிய *தாவுசு* மயிலே
பீர்முகம்மதுசாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: மயில வலம்புரிப்பதிகம்: 9

தாவூது[1] tāvūt, இ. பெ. < dāwūd داؤد >

இவர் ஒரு நபி. சபூர் வேதம் அல்லாஹ்வால் இவருக்கு அருளப்பட்டது.

...........அரிய *தா வூது* வல் லிரும்பை
உருகு மென்மெழு காக்கினர் செறுநர் நெஞ்சுருக
சீறப்புராணம் : 32 : 100.

தாவூத்[2] tāvūt, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

தவறுரு விரதம் பெற்ற *தாவூதைப்* பெற்றுரென்றே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 9.

தாறமுபுனுபையால் tāṟamupuṉupaiyāl, ஓர் ஆணின் பெயர்.

தாறமுபுனு பையாலும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 20.

தாறுல் சகா tāṟul cakā, பெ. < sakar سقر >

ஒரு நரகின் பெயர்.

இரிதல் நன்மைக்கு அகல்தல் பவ
மெடுத்தற் கிடந்தீ வினைவீடிப்
பிரிவில் *தாறுல் சகாவினெனப்*
பகர்ந்தார் வள்ளல் இகழ்ந்தாரே
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 94.

தாறுல் பகா tāṟul pakā, பெ. < tār-al-baqa' دارالبقاء >
நிலையான வாழ்வு.
தெரியும் பெருமை யொடு சிறப்புஞ்
சிறந்த துயர்ந்து நிறையழியா
தரிய *தாறுல் பகா*யிடத்தி
லாமா றியன்ருர்க் காமஃதே
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 94.

தாஸீன் tāsin, பெ. < tāsin طس > அல்குர்ஆனின் 27வது அத்தியாயம் இவ்வெழுத்துக்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறது.
தருமநினைவைத் துணையாக்கித்
தாஸீன் தாஹா செய்காறல்
பீர்முக்ம்மது சாகிபுப் புலவர் : ஞானக்குறம் : கஃபத்துல்லாப்பதிகம் : 9.

தாஜுல் லௌலியா tājulauliyā, பெ. < tajulauliya. تاج الاولياء >
இறைநேசர்க்கெல்லாம் கிரீடம் போன்றவர்.
வள்ளலார் *தாஜுல்லௌலியா*வென்றும் அவர்க்கு நீவிர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 33.

தாஹா tāhā, பெ. < tāhā طه > அல்குர்ஆனின் 20-வது அத்தியாயம் இவ்விரண்டு அறபு எழுத்துக்களையும் கொண்டு ஆரம்பிக்கிறது. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களும் இச் சொல்லால் அழைக்கப்படுவதுண்டு.
வாழுமொரு *தாஹா* விதிவரியதில் குன்யாஸீனென
ஞானக்குறம் : மலைவளங்கூறுதல.

திக்கிர் tikkir, பெ. பார். திக்று.
பனித்தவ ணிருப்ப வகோரமாய் *திக்கிர்*
பாய்ந்தது ஞானக்கண் டிறந்தே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 205.

திக்கிறு tikkiṟu, பெ. பார். திக்று.
சிந்திடாம லேகநாயகன் *திக்கிறோ*ட லற்றபின்
ஞானமணிமாலை : 215.

திக்குறு tikkuṟu, பெ. பார். திக்று.
நன்னிய *திக்குறு* நயம்பெற நாளுமுடிப்பாரே
சாதுலிநாயகம் : 19 : 28.

திக்று tikṟu, பெ. < zikr. ذكر >
அல்லாஹ்வைத் தியானித்தல்.
நினைவினில் அவனை யன்றிப் பிறபொருள் நினையலீர்நா
நினைவினில் *திக்ற*ல் லாது வேறு சொல் நவிறலீர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 46.

திக்றுல்யகீன் tikrul yakīn, தொ. < zikrul yaqin ذكر اليقين >
நினைவுகூர்தலினால் பெறப்படும் அறிவு.

திக்றுல்யகீன்
ஓர்பங் கணுகியற வோசையதற் கப்பால்நின்று
ஞானப்புகழ்ச்சி : 641.

திம்மி timmi, < zimm ذم >
முஸ்லிம் நாட்டில் சிறுபான்மையினர்.
செவ்வழிக் குரிய *திம்மியன்* அகன்றுன்
சிலபொழுது துற்றவை பெற்று
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 45.

திமசுக் timacuk, இட. பெ. இப்போதைய சிரியா நாட்டின் தலை நகரான டமஸ்கஸ் அறபு மொழியில் திமஷ்க் (Dimashq) என வழங்கப்பட்டது.
உயர்பதி *திமசுக்* காளு நூறுத்தீன் உவந்து அழைத்து
சேகுனாப்புலவர் : குதபுநாயகம் : 12 : 30.

திமிஷ்கு timiṣku, இட. பெ. சிரியாவின் தலைநகரான டமஸ்கஸைக் குறிக்கும் அறபுச்சொல். சிலசமயங்களில் சிறியாவைக் குறிக்கவும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
என்றும் பூமகள் பொருந்திய *திமிஷ்கினை* யெதிர்ந்தான்
சீருப்புராணம் : 31 : 43.

திரகம் tirakam, பெ. < diraham درهم >
வெள்ளி நாணயம்.
வரைசெறி மக்கமா நகரின் மாற்றலர்
திரகமும் அணிகளுஞ் செம்பொ னுடையும்
சீருப்புராணம் : 63 : 2.

தில்மீது tilmītu, பெ. < tilmīz تلميذ > சீடன்.
கமைதரும் *தில்மீதுகள்* கலீ பாக்கள்
கனதிறற் கிதுமத்தோர்...
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 35 : 5.

தின்னூறைன் tinnūrain, பெ. < zinnūrain ذى النورين >
இரண்டு ஒளிகளைப் பெற்றவர். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் இரண்டு புதல்வியரை ஒருவர்பின் ஒருவராக மணந்த மூன்றுங் கலிபா உதுமானிப்னு அப்பான் (றலி) அவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார்.
மங்கையர் கடங்களை மணம்புரி *தின்னூ றைன்*
நன்கதி மேவிய மூன்று வதுக லீபா...
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 11 : 59.

திஜ்லா tijlā, பெ. < dijlāh دجله >

இருக் நாட்டில் உள்ள ஒரு நதியின் பெயர்.

பேற்றிடை யிருக்கு மன்ன பெரும்புனல் *திஜ்லா* வென்னும்
யாற்றிடை யருமை மேன்மை யாவரே யறைதற் பாலார்
ஆரிபுநாயகம் : 3 : 20.

தீமியா tīmiyā, பெ. சிந்தையைத் தரித்தல்.

தீமியா வுடனும் பஃறெழி லுரைத்து
நேர்பெற மதிபல அறைந்தார்
திருககாரணப்புராணம் ; 34 : 33.

தீதாறு tītāṟu, < dīdār ديدار > (Persian)

தரிசனம்.

முன்னவன் *தீதாறு* எய்து
முகம்மது நபியும் காப்பார்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 12 : 25.

தீய்வா tīyvā, இட. பெ. ஒரு நகரின் பெயர்.

ஒரு பதி *தீய்வா* வென்ன
பனியகுமது மரைககாயர் : *சீருப்புராணம்* : 33 : 87 (1449).

தீன் tīṉ, பெ. < dīn دين > இஸ்லாம் மார்க்கம்.

தீன் எனும் பயிர்க்கோர் செழுமழை யெனலாய்
சீருப்புராணம் : 5 : 29.

துஆ[1] tuā, பெ. < du'ā دعاء > *பிரார்த்தனை* வேண்டுகோள்.

உலகி னிற்கரு தலர்க்கட லரியும றினைக்கொண்
டலத பூஜகி லினைக்கொடு *தீனிலை* யதனைப்
பெலனு றும்படி யெனக்கருள் பிறிதிலை யெனவே
நலனெ டுந்துஆச் செய்தனர் முகம்மது நபியே
சீருப்புராணம் : 28 : 3.

துஆ[2] tuā, பெ. < duā دعاء > ஒரு குறிக்கோளை அடையும் பொருட்டு அறபு எழுத்துக்களால் ஒரு தட்டிலோ, கடதாசியிலோ எழுதப்படும் ஒரு பிரார்த்தனை.

தம்மது கையால் வரிசை தங்கு நகுஷாமோர்
அம்முறு *துஆ* வெழுதி அட்சர மிதைத்தாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 11 : 43.

துகைப் tukaip, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மற்கொண்ட திண்டோள் *துகைபீன்ற*
செய்வென்றிவாள் சாலிமை
புதுகுஷஷாம் : 31 : 8.

துசும tucuma, பெ. < dushman. دشمن > (Persian)

சாத்தனுடைய

பசுபதியுங் கடந்து *துசும* வினையுங் தீரவேதான்

ஞானப்பூட்டு : கீர்த்தனை : 3,

துப்பாக் tuppāk, பெ. ஒரு பழவர்க்கம்.

மேதினி யிடத்தில் இந்த வேனலில் எவர்க்குங் கிட்டாப்
போதுகு *துப்பாக்* கென்னும் புதுக்கனி அழைத்துத் தந்தால்
போதும்என் றுரைத்தார் நல்ல புத்தியின் றிறத்தின் மிக்கார்

பத்றுததீன புலவா : முகியிததீன் புராணம் : 71 : 29.

துபைல் tupail, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

பகுத்தொரு பகுப்பிடை பதித்தனர் *துபைலின்*
அகத்தவ மகக்குரிசி லாமிறினை யன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 13.

துல்ககுதா tulkakutā, பெ. < zulqi'da. ذوالقعدة >

பதினொருவது இஸ்லாமிய மாதம்.

நன்னபி கிசுறத் தோர்பன் ஞன்கில் *துல் ககுதா* திங்கள்

புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 41.

துல்கச்சி tul kacci, பெ. < zul hajj ذوالحج >

பன்னிரண்டாவது இஸ்லாமிய மாதம்.

மாதமோ அரிய வரிசையும் சிறப்பும்
மல்கிய *துல்கச்சி* மாதம்.

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 42 (1629).

துல் கயிதா tul kayitā, பெ. பார். துல் ககுதா.

சாற்று *துல்கயி* தாவெனு
மேற்ற மாதமா மேல்வையில்

சீருப்புராணம் : 76 : 1.

துல்கலசத்து tulkalacattu, பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.

பூவின் நாறிய *துல்கல* சத்தெனும் புத்தை

பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 29 : 8 (1266).

துல்கிலாகு tulkilāku, இ. பெ. ஒரு அரசனது பெயர்.

கேசரியாம் *துல்கிலாகு* என்னும் மன்னர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 112.

துல்கிலாகு tulkilāku, இ. பெ. ஒரு கூட்டத்தார் பெயர்.

கூர்வேல் *துல்கிலா*கொடு கிம்யரிய் யாளர்
சீர்வேல் அல்பத்து கல்பத்து கென்றே செருகுற்றுர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 230.

துல்குலைபா tulkulaipā, இ. பெ. மதீனாவிலிருந்து செல்லும் ஹஜ் பிரயாணிகள் இஹ்ராம் கட்டுவதற்குத் தங்கவேண்டிய இடம். மக்காவுக்கருகாமையில் உள்ளது.

மதுமலர்த் தடம்சூழ் *துல்குலை பா*வென்
வயின்உறைந் திறுத்தனர் அன்றே
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறாப்புராணம் : 38 : 15 (1602).

துல் துல் tul tul, பெ. < dul dul دلدل >
முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் பாய்தல், இது கலிபா அலி (றலி) அவர்களின் குதிரையின் பெயர்.

பண்ணி ருத்திய *துல்துலம்* பரிமிசை கொண்டார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 35 : 17 (1528).

துல்புக்காறு tulpukkāṟu, பெ. <zulfiqār. ذوالفقار >
நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் தமது மருமகன் அலி (றலி) அவர்களுக்கு வழங்கிய வாளின் பெயர்.

கதிர்கொளுந் *துல்புக் காறெ*னும் வாளைக்
கரதலத்து எழில்தர வேந்தி
சீறாப்புராணம் : 65 : 242.

துல்ஹச்சு tulhaccu, பெ. பார். துல்கச்சி.
பன்னிரெண்டாவது இஸ்லாமிய மாதம்.

கருதிய திங்கள்*துல் ஹச்சு* மேன்மையின்
வருபதின் றெய்தியிவ் வரிசை காண்டலும்
திருமணிமாலை : 29 : 20.

துல்ககிதா tulkakitā, பெ. பார். 'துல்ககுதா.
விலங்கு *துல்ககிதா*தெய்தி யிருபத்து மூன்றில்
தீன் விளககம் : 20 : 102.

துல்கறு நயின் tulkaṟunayiṉ, இ. பெ. இப்ருகீம் நபி (அலை) அவர்களின் சமகாலத்தவர் என்று கூறப்படுபவர். மகா அலெக்சாந்தர் என்றும் கருதப்படுபவர்.

தந்திரத் தரசரியாருந் தாழ்தர அடக்கி எய்தா
மந்தர மெவைக்குந் தாரைப் பல்விதத் தியற்றி மாக்கள்
புந்தியி னடங்கா மாண்பின் புதுமை மிக்காக்கி வல்லோ
னந்தலி னிட்ட நாமத் *துல்கறுநயி*னென் றேற்றுர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 62.

துல்ஜலாலி வல் இக்ரும் tuljalāli val ikrām, பெ. <zu'l jalāli wa'l ikrām ذوالجلال والاكرام > மாண்பும் தாராளத் தன்மையும் உள்ள அதிபதி. அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களில் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

துலக்கா[1] tulakkā, பெ. ஒரு கூட்டத்தின் பெயர்.
பொருளணி **துலக்காக்** களும்புடை பரந்த புரத்தினர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 120.

துலக்கா[2] tulakkā, பெ. விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைகளைக் குறிப் பிடப் பயன்படுத்தப்பட்ட பெயர்.
இன்றுதொட்டு உரிமை உங்கட்கு
இடும்பெயர் *துலக்கா* உள்ளம்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : (1061).

துலக்கா[3] tulakkā, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.
துய்யநன் மக்க நகர்க்கிறை அபுத்தா
வுடன்துலக் காக்களும் உவந்தே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 21 (1608).

துலுக்கன் tulukkaṉ, பெ. முஸ்லிம்களை அழைக்க பிற மதத்தவர் உபயோகிக்கும் ஒரு சொல்.
*துலுக்கனு*ர் தமிழ்ப் பாண்டிய னிலந்துலுக் கனுக்கு நிலைக்குமோ
தீன் விளக்கம : 7 : 52.

துவா tuvā, பெ. பார். துஆ.
உறுதி நாயக ஓதும் இரப்பைக்கொண்டு
அறுதிபோல் அருள் ஆண்டவனே எனப்
பெறுதி ருக்கரம் ஏந்தி பெருந் *துவாப்*
பொறுதி யோடு உயர் நோக்கிப் புகன்றனர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 88.

துவைபா tuvaipā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் பிறந்த ஏழு நாட்களுக்குப் பின்னர் அவர்களுக்கு முலை ஊட்டியவர்.
இன்புற வபூல கபுதிரு மனையி
னிருந்தவோர் படக்கொடி *துவைபா*
மன்பெரும் புகழார் முகம்மது நபிக்கு
மனமகிழ் வொடுமுலை கொடுத்து
சீருப்புராணம் : 5 : 1125.

துவைபு tuvaipu, இ. பெ. செவிலித்தாய் அலிமாவின் தந்தையார்.
அறிவுரை *துவைபெ*னுந் தந்தை யாகிய மறையவன்
சீருபபுராணம : 6 : 22.

துற்றத்துல் பைலா tuṟṟattul pailā, தொ. < durratul baiḍā درة البيضاء > ''ஒளியின் முத்து''. உயிரினங்களைப் படைப்பதற்கு முன்னர் படைக்கப்பட்ட புத்தி என முஸ்லிம் மெய்ஞ்ஞானிகள் கருதுவர்.
அந்தத் *துற்றத் துல்பைலா* வாந்தல நின்றுஞ் சோடு
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 79.

துறுக்கி(கள்) tuṟukki (kaḷ), பெ. ப.
துறுக்கி நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஓடும் தன்மையில் காட்டினம் *துறுக்கிக* ளோட்டினம் மிஃதாமால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 34 : 16.

துனியா tuṉiyā, பெ. < dunyā دنيا > உலகம்.

கண்டனன் *துனியா* வென்னக் கருத்தினி லிருத்தி
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 14 : 12.

துரிசினா turicinā, பெ. பார். தூறுசினா.

துரிசினா மலையின் றன்னிற் சொற்புகழ் மூசா தம்மை
பெரிய நாயகன் அழைத்துப் பேசினான்...
மிகுறுசுமாலை : 87.

தூறுசீனா tūṟucīṉā, இட. பெ. சினாய் மலையைக் குறிக்கிறது.

பெருமுகத் தொளிவினாற் பேறுபூத்தலர்
தருமலைத் *தூறு சீனா*வின் றன்சிலை
திருமணிமாலை : 31 : 93.

தையூப் taiyūp, பெ. < tayyūb طيب > நல்லவற்றை.

தானவரும் வானவரும் *தையூபை*ச் சொல்பவரும்
ஞானக்குறம் : வாசல் வளங்கூறுதல்.

தௌசிய்யர் tevciyyar, பெ. ஒரு கூட்டத்தார்.

விளியாமுன்
நாமமுறும் *தௌசிய்யர்* துபைலின் நல் தோன்றல்
ஆமிறு எழுந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 192.

தோபா tōpā, பெ. பார். தவ்பா.

*தோபா*வைச் செய்து தொழுவோம்
மிகுறுசு மாலை : 659.

தௌபா taupā, இ. பெ. பார். தவ்பா.

உத்தமத் திசுலா மென்னு மொழுங்கினை விடுத்துக்காய
முற்றிய *தௌபா* தன்னை முயலுமென் றுரைப்பக் கேட்டு
பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 111.

தௌறு tauṟu, இ. பெ. ஒரு மலைக்குகை மக்காவுக்கு அண்மையில் உள்ளது. முகம்மது நபி (சல்) அவர்களும் அவர்கள் தோழர் அபூபக்கர் அவர்களும் மக்காவை விட்டு மதீனாவுக்கு ஹிஜ்றத் சென்றபொழுது ஒளிந்திருந்த குகை.

முருகு துளிக்கும் *தௌறுமலை*ப் பொதும்பிற்
றினமூன் றகன்ற தன்பின்
சீறாப்புராணம் : 48 : 87.

நக் nak, இ. பெ. ஒரு முதியவரின் பெயர்.
முரண்மிகு காரீது உதவிய நக்கென்று
உரைத்திடும் முதியரும்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 28 : 34 (1214).

நகிய் nakiy, வி. < nahiy نهي > தப்பாது ஓதுதல்.
நகுவொடு சறுபினுலு நல்லமா நகியினுலும்
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 16 : 25.

நகீம் nakīm, பெ. < naīm نعيم >
ஒரு சொர்க்கத்தின் பெயர்.
...............இறை சார்பினில் வாழ்கவன
மீதிய லேறு நகீமிடை நீள்விழி மேதகை மாதரினே
டாதகை மேல்விரை வீரென வோதுமு ளுசைக ளாடினவால்
புதுகுஷ்ஷாம்: 40 : 113.

நகுசியத்து nakuciyattu, பெ. < nahsiyyat نحسيت >
துன்பம். பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்திருநந்தம்.

நகுசியத் nakuciyat, பெ. < nahsiyyat نحسيت >
இடுக்கண். பார். மகுலியத்.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்திருநந்தம்.

நகுதா nakutā, பெ. < nāhudā ناخدا > கப்பலின் தலைவன்.
சேமக லாசுகள் சீர்நகு தாமீ
காமர் கருத்தர் கணக்கரி னத்தர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 32 : 53.

நகுவு nakuvu, பெ. < nahw نحو >
உருபனியல் இலக்கணம்.
பெயர்வினை யிடையுரி பிரிவின் வேற்றுமை
யியறரு தொகைதொகா நிலைக ளேற்பன
வயல்வழு வின்ன வளைத்துஞ் சொல்லிய
முயறரு நகுவென மொழியு நூல்களும்
சேகுனாபுலவர்: குத்புநாயகம்: 11 : 7.

நகுமான் nakumāṉ, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
வானுந்திய நபிநாயகர் மகிழ்மேன் மையின் முந்திர்
கோனுந்திய மகனார் நகுமான் என்றெ றூழ்கொண்டார்
புதுகுஷ்ஷாம்: 44 : 58.

நகுலத்து nakulattu, இ. பெ. ஓர் இடம்.

சரத்தின் முன்னுறு *நகுலத்* என்று ஓதிய தலத்து

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம : 27 : 61 (1143).

நகுலா nakulā, இ. பெ. ஒரு நகரத்தின் பெயர்.

நந்து லாம்தடம் திகழ்நகு *லாஎனும்* நகரில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 29 : 2 (1260).

நசாயிஃ nacāyik, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.

தவத்தால்

வருகுலக்கொடி *நசாயிஃ* வெனும் பெயர் மயிலே

இராஜநாயகம் : 5 : 16.

நசாறு nacāṟā, பெ. பார். நசுருனி.

கோத றத்தெளிந் தார்*நசா* *றுக்*கடங் குலத்தோர்

சீறுப்புராணம் : 9 : 41.

நசிகத் nacikat, பெ. < nasīhat نصيحت >

நேர்மையான அறிவுரைகள்.

மன்னிய *நசிகத்துப்* பெற்றிடு மெனமவுன்றுர்

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 8 : 54.

நசிகு naciku, பெ. ஒரு கூட்டத்தார்.

மருவும் *நசிகெ*ன் றுசொல்மண் டலத்தார்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 7 (1187).

நசீபு nacīpu, பெ. < nasīb نصيب > விதி.

அன்னவர்க் குன்ன *சீபி* தென்றப் பேழையோடு

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 21 : 73.

நசீஅத் naciat, பெ. பார். நசிகத்.

தெளிவுற *நசீஅத்தை* அருளிச் செய்ததண்

ணளிமிகுங் குதுபைநீங் காதுற் றஞ்சி நின்று

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 14 : 20.

நசீறு nacīṟu, இ. பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.

கெடுந *சீறெ*னும் புத்திலே

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 29 : 6 (1264).

நசுகர் nacukar, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

சகீது மகனுர் *நசுகர்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 41.

நசுருன் nacuṟāṉ, பெ. ஒரு நகரின் பெயர்.

போந்தான் *நசுருன்* எனும்பதியில்

பனியகுமது மரைககாயர் : சீறுப்புராணம் : 32 : 20 (1354).

நசுருனி nacurāṉi, பெ. nasrāni < نصراني > கிறித்தவர்.

தாம வொண்புயத் தினர் நசுருனிகள் தடஞ்சூழ்
பூம லர்ப்பொழில் குனையின்வந் தடைந்தனர் புதிதாய்
சீறாப்புராணம் : 7 : 48.

நசுறுன் மினல்லாகி யொபத்குன் கரீப் nacurun miṉallākī yopattukuṉ karīb, தொ. < nasrun minallāhi wo fathun qarib نصر من الله وفتح قريب அல்குர்ஆனில் உள்ள ஒரு வாக்கியத்தின் பகுதி (61:13) அல்லாஹ்வுடைய உதவியும் துரித வெற்றியும்.

உறுதி தரும் நசுறுன்மினல் லாகி யொபத்துகுன் கரீபெனவே
பொறிகொடி கைக்கொளுஞ் சிபுரியில் செப்பினர்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 6 : 17.

நத்தறு சாகிபு ஆலிம் nattāṟu cākipu ālim, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

தேனலஞ் செறிந்தவாயின் செய்யிது காமிதென்று
மானநத் தறுசாகிபு ஆலிமிவ் வுரை செய்தாரால்
திருமணிமாலை : 1 : 23.

நதையில் nataiyil, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

நாவின் மறைநேர் பகர்ந்த றியா
நதையில் கிளையார் உறை பதியில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 32 : 20 (1354).

நபஹாத் napahāt, பெ. நஃபஹாத்துல் அன்பர் என்னும் நூலினைக் குறிப்பது.

வாகுயர் நபஹாத் தென்னும் வரிசையின் கிதாபிற் போந்த
சாதுலிநாயகம் : 2 : 2.

நபி napi, பெ. < nabiyy نبي > தீர்க்கதரிசி.

நம்பெறும் பேறென நபியைப் பொன்னுல
கம்பொனீ ராட்டிநல் லமுத மூட்டியே
சீறாப்புராணம் : 6 : 2.

நபி சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் napi callallāku alaiki vacallam, தொ. <nabi sallallāhu alaihi vasallam نبي صلى الله عليه وسلم > நபி மீது அல்லாஹ்வின் சாந்தி உண்டாவதாக.

எல்லை யுற்ற யெகீன்மரத் தார்நபி
சல்லல் லாகு அலைகிவ சல்லமே
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 19 : 8.

நபியுல்லா napiyullā, இ. பெ. அல்லாவின் நபி.
முப்படி நாளும் போற்றும் முத்திசேர் நபியுல்லாவும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 4 : 45 (154)

நபிறு nabiṟu, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
நபிறு உதவும் குபைரீது
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 123 (1028).

நபுசு napucu, பெ. < nafs نفس > ஆசை.
வினைத்திற நபுசை நீங்கி விளங்கிய மணங்கு மாசை
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 15 : 65.

நபுசு அம்மாரு napucu ammāṟā, பெ.
< nafs ammārāh نفس أمارة > பாவம் செய்யும்படி தூண்டக் கூடிய மனம்.
நபுசுஅம் மாரு காபு நடக்கும்
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: ஓர்மைப்பதிகம் : 8.

நமிறத்து namiṟattu, இ. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.
இதமுற ஏகிப் பிறக்கத்து நமிறத்து
என்னுமத் தலத்தினில் இறுத்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 31 (1618).

நவுபல் navupal, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
இயாது நவுபலுவும்
அருணக் கைகசும் சல்மானிவ் வ்சுகா பிகள்மெய்யுடை நிலைமைத்
தருணம் பூண்டார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 3.

நஸ்ரு nasrā, பெ. ஒரு குலத்தின் பெயர்.
வன்மன நஸ்ரு வென்ன வருபெரும் குலத்தில் தோன்றிப்
சீருப்புராணம் : 10 : 29.

நஸீப் nasip, பெ. < nasib نصيب > பாக்கியம்.
நல்ல நஸீப் இல்லாதால் நாட்டமது தவறி
பீர்முகம்மது சாகிபு : பிஸ்மில்குறம : 149.

நஸீஹத் nasihat, பெ. பார். நசிகத்.
உன்கை பிடித்தே ஓதுந ஸீஹத்தை
பீர்முகம்மது புலவர் : ஞானநடனம் : 9.

நஜாசா najācā, இ. பெ. அபிசீனிய நாட்டு மன்னர் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலத்தில் negus என அழைக்கப்பட்டனர்.
நறைதரு துருக்க மாலை நரபதி நஜாசா என்போற்கு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 4 : 1 (110).

நஜாசி najāci, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் காலத்து அபிசீனிய நாட்டு மன்னன்.

உற்ற நும்மனத் துடன்பட வுறைபவ ருடனும்
வெற்றி மன்னஜாசிய்யுறை திருநகர் மேவி
சீறாப்புராணம் : 35 : 6.

நஹிமா nahimā, பெ. < nahma نهمة >

ஆழமாக மூச்சுவிடல்.

நவ்விலிருந்த நஹிமாவை நாட்டம் புரிந்தான்
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப் பதிகங்கள்: ஹக்குமுருதுப் பதிகம்: 1.

நஹூவு nahūvu, பெ. பார். நகுவு.

ஈட்டுமாமொழி யிரண்டு மற்றிரண்டினு மியையக்
கூட்டுறுந்திணை பாவிடந்தொகை வழுக் குறிய
காட்டுகாலமே யேனைய விதியின கலந்து
நாட்டுமாம் பொருள் விளங்கிய விளக்குறு நஹூவும்
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 11.

நாகூறு nākuṟu, இ. பெ. சாறூகு என்பவரின் புதல்வர்.

மேதினிக் கரசென விளங்குந்
திண்டிறற் ருகூறுதவிய மதலை
சீறாப்புராணம் : 4 : 50.

நாசூத் nācūt, பெ. < nāsūt ناسوت >

மனிதத்தன்மை; சட உலகம்.

வியம்பிடும் நாசூத் தென்று
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: ஓர்மைப்பதிகம் : 2.

நாசூத்து nācūttu, பெ. < nāsūt ناسوت >

மெய்ஞ்ஞான வழியில் புகுமுன் ஒவ்வொரு மனிதனினதும் தன்மை.

வரிசை நிலைத்த நாசூத்தில் வளர்ந்த நிலையாம் மலக்கூத்தில்
சாதுலிநாயகம் : 20 : 5.

நாபிகு nāpiku, இ. பெ. < nāfi' نافع >

அருள் சொரிபவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.

இராஜநாயகம் : 36 : 40.

நாம் nām, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் (கோட்டையின்) பெயர்.

நாம் எனப்பேர்
செப்பும் எயில்மேல் ஏணிவைத்தேறும்போது
பனியகுமது டிரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 12 : 25 (269).

நாமூசு nāmūcu, இ. பெ. <nāmūs (nāmūs akbar) ناموس >
தூதர் ஜிபுறீல் (அலை) அவர்களின் மற்றொரு பெயர்.
தாவில் *நாமூசு* ஏகுமட்டும்
சற்றே பொறுமென் றேமென்றார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 39 : 85 (1722).

நாயில் nāyil, பெ. பார். குபைல்.
ஒரு சிலையின் பெயர்.
தஞ்சமாம் குபல் *நாயிலைத்* தசாவெனத் தரும்பேர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 29 : 6 (1265).

நாருசா nārucā, பெ. பிரசாதத்தைக் குறிக்கும் பார்சி சொல். இது முஸ்லிம் புனித தலங்களில் நடைபெறும் அன்னதான விழாக் களில் மக்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.
இந்த வேலையிலே நல்ல விபுருஹீம் சாகிபென்னு
மந்தரா சலப்பு யத்தார் *நாருசா* வழங்கலுற்றார்
தீன் விளக்கம் : 22 : 13.

நாலிறு nāliṟu, பெ. < nālir ناظر >
பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்.
அன்பு கொண்டுள்ள காலிறு *நாலிறு*
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல் : 36.

நிக்காகு nikkāku, பெ. <nikāh نكاح > திருமணம்.
இருமுது குரவர் தாமும் இலங்குமொரர் மனத்தராகி
யருமறை விதித்த வா மற்றறுவரோ டருமை சான்ற
விருவரு மெனு மிரண்டா மெண் மரு மின்ப மெய்த்த்
திருமண முயர் *நிக்காகு* செய்தனருவப் பினன்றே
நாகூர்ப்புராணம் : 8 : 120.

நிகுமத் nikumat, பெ. < ni'mat نعمة > அருட்கொடை.
இன்னலங் கனியு மியான்றரும் வரிசை
யிமை *நிகுமத்துகட்* கெல்லாம்
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 156.

நிகுமத்து nikumattu, பெ. பார். நிகுமத். பேறு.
செல்லா *நிகுமத்து* மீடேற்றமும்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 131.

நிகுமத்து லில்லாகி வல்லலமத்து லில்லாகி nikumattu lillāki vallalamattu lillāki தொ. அல்லாஹ்வின் அருள்
மன்னென் *னிகுமத்து லில்லாகி வல்லல மத்துலில் லாகி*
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 18 : 44.

நிசாறு nicāṟu, இ. பெ. உதது என்பவரின் புதல்வர். நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர்.

புண்ணிய பொருளா யுருவெடுத் துலகம்
புரந்தநிசாறு இடத் துறைந்த
சீறுப்புராணம் : 4 : 57.

நிசான் nicān, இ. பெ. < nishān نشان > (Persian) கொடி.

முற்றும் அமைத்து வெற்றி நிசான் நுடங்கமுன்னில்
நிறுத்தி னரால்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 12 : 35 (279).

நிமாசு nimācu, தெ. < namaz نماز > (Persian)
தொழுகை.

நிறைந்திடுமாறு மதிதனி லொருநா
ளிஷாவினின் நிமாசு செய்க வென
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 5 : 18.

நிய்யத் niyyat, பெ. பார். நிய்யத்து.

மேவிய கச்சு செய்யும் நிய்யத்தை
விருப்பொடும் செய்து
பனியகுமது மரைககாயர் : சீறுப்புராணம் : 38 : 16 (1603).

நிய்யத்து niyyattu, பெ. < nīyat نيت >
எண்ணம் வைத்தல்.

பின்னிலே யெய்த அன்னோர் நிய்யத்திற் பிரிதல் கொண்டே
சீறுப்புராணம் : 78 : 23.

நிஃமத்து nixmattu, பெ. பார். நிகுமத்து.

நெட்டை நெடிய பல நிஃமத்துறு மேலவனே
ஞானப்புகழ்ச்சி 275.

நிஜார் nijār, பெ. காற்சட்டை.

நிலவெனத் திகழ்மோ லிகஞ்சுகி நிஜார் பலவும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 25 : 8 (1519).

நீயத் niyat, பார். நிய்யத்.

வைத்த நீயத் தின்முற் கலிமத் தாந்திக்
றத்துய்ய லாஇலாகா இல்லல்லா குவை
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 6.

நீல் nil, பெ. எகிப்தில் உள்ள நைல் நதி.

மேலாம் ஹவுலல்கவுதர் மெய்யாறென் ருமிசுறில்
நீலாறென் றென்றுரைத்தார் நின்று.
மிகுருசு மாலை : 535.

நீனவா nīnavā, இட. பெ. ஓர் ஊரின் பெயர்.

நள்ளென வுலகினுழின் வருநகருனி மார்க்கத்
துள்ளவ னீன வாவென் றோதிய வூரி னுள்ளோன்
சீறாப்புராணம் : 42:6.

நுக்கத் nukkat, பெ. < nuqt. نقط >
புள்ளி. (அறபு எழுத்துக்களுக்கு மேலிடப்பட்டுள்ள புள்ளி).

நுக்கத்து மங்கோ ரலிபாக நின்ற பின்னுமிறை யோன்
ஞானமணிமாலை : 136.

நுக்தா nukta, பெ. < nuqtā نقطة > புள்ளி; மூலாதாரமையம்.
தமிழில் மெய்யெழுத்து உச்சரிப்பைப் பெறவே இது பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அரிதான தாத்திலோ அலிபெனும் சுகவாரி
யாகும் நுக்தா வதனிலோ
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

நுகபா nukapā, பெ. ஒரு கூட்டத்தினரின் பெயர்.

அருள் அணி நுசபாக்களின் உளர் மேன்மை அமை
நுகபாக்களின் உளரும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 120.

நுகுமான் nukumāṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

துலக்கிய நுகுமான் கைவாட்
டுய்த்தலி ஞலி யீய்ந்தான்
புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 8.

நுசபா nucapā, பெ. ஒரு கூட்டத்தினரின் பெயர்.

அருள் அணி நுசபாக்களின் உளர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 120.

நுசூல் nucūl, தொ. பெ. < nuzūl نزول > இறங்குதல்.

இற்று ருதுவிட் டிறங்குது சூல தால்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 18.

நுபுவ்வத் nupuvvat, பெ. < nubuwwat نبوة >
நபித்துவம்.

பல்லுயி ரளிக்கும் வல்லவன் கருணை
பாத்திய நுபுவத்தி னொளிவு
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 40.

நுமுறூது numurūtu, இ. பெ. < nimrod. namrūd نمرود >
இவன் கன்ஞன் என்பவரின் புதல்வன். இவன் இபுருகீம் நபியின் பரம விரோதியாக இருந்தவன். இபுருகீம் நபியவர்களைத் தீக்குழியில் எறிந்தவன்.

மன்னியபுன்மை மலிநுமுறூது மருங்கினர் விளத்துநஞ் சிறையிற்
திருமணிமாலை : 17 : 24.

நுமைறு numairu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

எரிவே னுமைறு திருமகவே
இசைத்தீர் உண்மை என்னையெனல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 126.

நுலறு nularu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் கஞை என்பவரின் புதல்வர்.

மடங்கலே றனைய தளபதி கஞை
மகிபதி தவத்துறு மதலை
நுடங்கிடை மடவார் கருத்தினைக் கவரு
நுலறு எனு மழகுறு மரசன்
சீறாப்புராணம் : 4 : 61.

நுஜூம் nujum, பெ. < nujūm வானவியல்.

கால மூன்றையு மறிகுநர்
கடற்புவி கணக்கிடு நுஜூமாளர்
சாதுலிநாயகம் : : 19 : 16.

நூகு nūku, இ. பெ. ஒரு நபியின் பெயர்.

பிறந்த பல்லுயி ரனைத்துமுற் பிரளய மதனி
லிறந்தி டாவகை நூகுநன் னபியினி தளித்தார்
நிறந்த மீஇபு ருஹி நன் னபி பெரு நெருப்பைச்
சிறந்த மென்மலர் வாவியிற் குளிர்தரச் செய்தார்
சீறாப்புராணம் : 32 : 99.

நூசு nūcu, இ. பெ. ஓர் அரசன்.

மெழிலாருட லதினூ செனு மியன் மீறிய வரசன்
திருமணிமாலை : 5 : 67.

நூருயில் nūrāyil, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

கொங்கவிழ் நூருயில் தமைக் கூவவே
மிகுருசுமாலை : 180.

நூறு nūru, பெ. < nūr نور > ஒளி.

ஒருநூ றுமு கம்மதுளங் குளிரு
மிரு நூறை யிணங்க மணம் புரிவோர்
பெரு நூறெுகை யிட்டருள் பெற்றி நலந்
தரு நூறுது மானிரு தாள் புகழ்வாம்
தீன விளக்கம் : 1 : 7.

நூறுதீன் nūṟutīṉ, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

மறையின்வல காலிநூ றுதீன் ஆலிம் மொய்
குலதிலக னுன பேரன் யானும்
காசிம் திருப்புகழ் : 141.

நூன் nūṉ, பெ. < nūn ن > அறபு அரிச்சுவடியிலே 25வது எழுத்து. அல்குர்ஆனின் 68வது ஆயத்து இவ்வெழுத்தால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

பந்தி கண்டுலகில் நூன்முயல் செய்கின்ற நபி
காசிம் திருபபுகழ் : 44.

பஇன்னமா அலைக்கல் பலாகு paiṉṉamā alaikkal palaku, தொ. < fa innamā alaikkal balagh فانما عليك البلاغ >
"நீர் எடுத்துரைப்பதுதான் உம்மீது கடமை" (அல்குர்ஆன்: 3:20)

தனதிதுப இன்னமா அலைக்கல் பலா கானதுடன்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 61.

பக்கறு pakkaṟā, பெ. < baqrat. بقرة > மாடு என்பது இதன் பொருள். அல்குர்ஆன் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் பெயர்.

பக்கறு வென்னு முயர் பண்பெருகு சூறத்தும்
மிகுறுசு மாலை : 621.

பக்கா pakkā, பெ. பார். பகா.

மின்னு குதுறத்த தென்னு மெய்த்திரை யிற்சென்று பக்கா
வென்னும் திரையதனில்
மிகுறுசு மாலை : 561.

பக்கீர் pakkīr, பெ. < faqīr فقير >
ஏழை. ஊர் சுற்றித் திரிபவர் என்பதையும் குறிக்கும். இவர்கள் துறவிகள் போல் காட்சி அளிப்பர்.

நாயகி யெதிர்ந்துபக்கீறை நன்குற
சீறுப்புராணம் : 60 : 197.

பக்கீகு pakkīku, பார். பகீஹு

இருளுறு மனத்த னென்னும் இபுனு புருவின் சொற்கீழ்
மருளுறும் பக்கீகு மார்கள் வாயெலாம் வறந்து வாடி
சாதுலிநாயகம்: 10 : 24.

பகறு pakaru, இட. பெ. ஒரு நகரத்தின் பெயர்.

மறிதிரை வாவி சூழும் பகறுஎனும் புரத்தில் மாதோ
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 9 : 1 (204).

பகா pakā, பெ. < baqā بقاء > அமரத்துவம்.
பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

பகிலன் pakilaṉ, பெ. < bahil. بخل >

பகில் என்னும் அறபுச் சொல் தமிழ் அன் விகுதி பெற்றுள்ளது. இதன் பொருள் கஞ்சன் என்பதாகும்.

*பகிலன்*னினே டிரந்தேன் புகழ்தருவாய் வருமிறையே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 138.

பகீகி pakīki, பெ. <baqīu بقيع >

மதீனாவில் உள்ள ஓர் இடம்.

திருவளர் பிராட்டி மாருஞ் செம்மலுங் கச்சிற் குள்ளங்
கருதினர் *பகீகி* னுற்ரு ரியாத்திரைக் கருத்தி னின்னே
புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 49.

பகீர்த்தம்பி pakīrttampi, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

கருத்துடையார் *பகீர்த்*
*தம்பி*யந்திருத் தாட்டலேக் கொள்ளுவாம்
ஆரிபுநாயகம் : 1 : 30.

பகீல் pakīl, பெ. < bahl بخيل > கஞ்சத்தனம்.

எவம்தரு *பகீல்* ஒன்று எம்மிடத் தில்லேப்
பொய்மையும் உரைத்திலேம் என்ருர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 66 (1246).

பகீருலி pakīṟoli, பெ. பார். பக்கீர், ஒலி.

பள்ளிகொண்ட *பகீருலி* யாண்டவர்
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல்: 29.

பகீஹு pakīhu, பெ. < faqīh فقيه > சட்ட வல்லுநர்.

ஆங்குறும் *பகீஹு* தம்முட் சிலரிறை ஒலியை நோக்கி
மேல்குல மெவன தென்ன வினவினர்
சாதுலிநாயகம் : 10 : 20.

பகுதாது pakutātu, <baghdād. بغداد >இருக் நாட்டின் தலைநகர்.

காணருங் காட்சி நோக்கும்
கருத்தினர் கருதா மேன்மைப்
பூணரும் தகையின் மிக்க
புண்ணிய *பகுதா* தென்னும்
சேணரும் புகழின் மூதூர்
சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 28 : 37.

பகுதியத்து pakutiyattu, < ba'adiyyat بعدية > அழிவு.

பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினுங்கதம்.

பகுது pakutu, < ba'ad بعد > பார். மகுலியத்.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறனந்தம்.

பகுதுகபுல் pakutukapul, தொ. < ba'ad, qabl بعد قبل >
பின், முன். பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறனந்தம்.

பகுறத்து pakuṟattu, இ. பெ. ஒரு மலையின் பெயர்.
அரண்வயின் இருந்து பகுறத் தென்று உரைக்கும்
அசலத்தின் அதரினல் இழிந்து
பனியகுமது மரைககாயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 34 (1214).

பகுறா pakuṟā, பெ. ஒரு வகை அறிவு.
மன்றல் சேர்பகுறா வெனு மில்மினை வகுப்பார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 29 : 4.

பகுறு pakuṟu, இட. பெ. ஓர் ஊரின் பெயர்.
உடுத்த நீள்பகுறு ஊர்உடை வேந்தனும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 3 : 13 (81).

பகுஜத்துல் லசுறாறு pakujattul lacuṟāṟu, பெ. <bahjatul asrār بهجة الاسرار > ஒரு நூலின் பெயர்.

மெய்ப்
பலனின் லதா யிபுல்மிணன் சுனனுல் முசுத்தபா பகுஜத்துல்
லசுறாறு
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 1 : 35.

பச்சாசு paccācu, இ. பெ. < bazzāz بزاز > ஓர் அறிஞர்.
பயக்குநற் கருணைபச் சாசென்போர் மிக
சேகுனப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 26 : 6.

பச்சாசு paccācu, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.
உந்துபச் சாசு வங்கிஷத் துறுமசு வூது பெற்ற
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 23 : 18.

பசறா pacaṟā, பெ. < basra بصرا >
இருக்கில் உள்ள ஒரு நகரின் பெயர்.
சீர்தேங்கிய பசறாஎனுந் திருவாய் பதிமேவி
கௌதுநாயகர் காரணப்புராணப் புராணம் : 20 : 5.

பசலா pacalā, இட. பெயர். ஒரு நகரத்தின் பெயர்.
மிகுந்த சீர்பச லாவெனும் நகர்...
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 36 : 1 (1556).

பசாரி pasāri, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
வலப்புறம் பசாரியங் கிளையின்
புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 59.

பசிர் pacir, பெ பார். பஜ்றி.
விடிந்த காலையின் மண்மிசை யாவரும் விழிப்ப
மிடைந்த பொற்கொடி பாத்திமா வெனுமயி லுடனே
யடர்ந்த வேற்கரத் தாரபூ சாலிகு முயிரிற்
றொடர்ந்த மேலவன் றனை பசிர் தொழுதுட னிருந்தார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 5 : 37.

பசீறு paciṟu, இ. பெ. < basir بصير > பார்ப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

பசுகு pacuku, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.
நேசமுறும் வாசல் பசுகென்னும் கபுறுஸ்தான்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 58 : 27.

பசுறு pacuṟu, பெ. பார். பஜ்றி.
பாய்கின்றது கலனுங் கணிற் படுகின்றில பசுறு
சீறுப்புராணம் : (சேகுனாப்புலவர் பதிப்பு) : 80 : 36.

பத்தாகு pattāku, இ. பெ. < fattāh. فتاح >
வெற்றியாளன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று, பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

பத்தான் pattāṉ, பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
கருமத் தானர ருறநர ரடங்குறு கபுறுள்
வருபத் தானெனு மலக்குமே வமைந்துள மனிதர்.
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 17 : 3.

பத்திகு pattiku, இ. பெ. < badi' بديع > புதிதாக உண்டு பண்ணுகின்றவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று.
தக்கதோர் பத்தீ குவாரிது பாக்கி
சபூறுற சீதுசந் ததனே
இராஜநாயகம் : 36 : 41.

பத்துகுல்முகீன் pattukulmukīṉ, ஒரு புத்தகத்தின் பெயர்.
வசையறுமுலமாவெல்லா மகிழ்பத்து குல் முகீனைத்
திசைகளினடத்துஞ் செய்னுத் தீன் மகு தூமென்றேது
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 1 : 29.

பத்துவா pattuva, பெ. <fatwā فتوى> அதிகார பூர்வமான சட்டத்தீர்ப்பு. சாதாரணமாக முப்தி ஒருவரால் வழங்கப்படுவது.

அன்ன நல்வரு டகச்சி யாத்திரை வருவார் எல்லாம்
மன்னய பேறுகொள் ளுமக்க மாநக ரேகாது
தென்னுயிர் காளி யிஸ்ஸூத் தீனெனு மகிபர் அந்நாள்
உன்னிய *பத்துவா* என்றோர் கட்டளை உறுத்தி னூரால்

சாதுலிநாயகம் : 12 : 9.

பத்துனு நகுலா pattunu nakula, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

பாடிபத் *துனுநகு லா*விற் பாங்குறக் கூடி

சீறாப்புராணம் : 63 : 22.

பதக்கு patakku, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

ஏசில் *பதக்குக்* கெடித்தலத்தார்
இனிய கவுல் கொண்டு எழுந்து அகன்றூர்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 12 : 95 (339).

பதவி patavi, பெ. < badawi بدوى > அறபு நாட்டுப் பாலைவனத்தில் வாழும் நாடோடி மக்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்படுவர்.

மற்புய அகில வாட்கை *பதவி*யங் குலத்து வீரப்
பொற்புயர் இமையான் தன்னை

தீன் விளக்கம் : 6 : 126 (127).

பதாயிகு patayiku, இட. பெ. <batāyih بطائح> இருக் நாட்டில் உள்ள ஒரு நகர்.

பார் வயிற் சிறந்த மூத்த *பதாயிகு* நகரம்

ஆரிபு நாயகம : 4 : 1.

பதீஉ patiu, பெ. பார். பதீக்.

ஓவகற்றிய தன்மை மாவுருவக முவமை
தீவகத்திவை நான்கு மெய் முதலிய சிறந்த
மேவகத்தவு மைந்நிலைக் களனுமே விளங்கும்
பாவகத்தவென்றும் விதிதெரிந்திடு *பதீஉம்*

ஆரிபுநாயகம் : 8 : 14.

பதீக் patik, < badi'u. بديع > செய்யுளணி.

குணமுதன் முப்பயன் கொள்ள லொப்புரை
யிணக்கமு மருவக மாதி யீறினின்
றுணர்வதோர் பாவிக மற்று முள்ளன
பிணக்கறும் *பதீ*கெனப் பேசு நூல்களும்

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 14.

பதீகு patiku, பெ. < badiu بديئ >
ஆதியானது. பார். மகுலியத்.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

பதீகுல் கமால் patihul kamāl, <badi'ul kamāl بديئ الكمال >
பரிபூரணமான ஆதியானவன். பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயத்தினனந்தம்.

பதுஆ patuā, பெ. சாபம். பார். பதுவா.
அன்றியும் *பதுஆ* வாம்வாழ்த் தலின்முரண் செயலா மோவாண்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 18 : 51.

பதுவா patuvā, பெ. < bad duā بددعا > (persian+arabic)
சாபம்.
பாசம் அற்ற பகுறிசுப் பாவிநல்
வாசம் உற்ற நபிபது வாவினல்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 3 : 22 (80).

பதுவா patuvā, பெ. சாபம்.
மாக நோக்கியிரு கரமெ டுத்து *பதுவா*
உரைத்து நபி போயினர்
சீருப்புராணம்: 27 : 98.

பதுரு paturā, மதி.
பதுருயிலே சார்ந்து நின்று
ஞானக்குறம்: நாட்டுவளங்கூறுதல்: 28.

பதுறு paturu, இட. பெ. மக்காவுக்கும் மதீனவுக்கும் இடையில் உள்ள ஓர் இடம். இங்குதான் முஸ்லிம்களுக்கும் முஸ்லிம் அல்லாத குறைஷியர்க்கும் முதல் தடவையாகப் போர் நிகழ்ந்தது. இப் போரில் முஸ்லிம் மக்கள் வெற்றி ஈட்டினர்.
படைக்க லத்தொடு மெழுந்துபோய் *பதுறெனும்* பதலை
யடிக்குக் கீழ்புறத் தெல்லையி னிறங்கின ரன்றே
சீருப்புராணம்: 65 : 87.

பய்த்தில் மகுமூறு payttil makumūru, பெ.
பார். பைத்துல் மகுமூறு.
நல் *பயித்தில் மகுமூறும்*
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 39 : 113 (1750).

பயகாம்பர் payakāmpar, பெ. <payagämbar پیغامبر > (பாரசீகம்)
அறபு மொழியில் வழங்கும் நபி என்னும் சொல்லின் பொருளைக் கொண்டு நிற்கிறது. தீர்க்கதரிசி.
பண்டரு மறைப்பய காம்பர் மாமுகம்
கண்டனர் பதத்தினில் கரங்கள் தேய்த்தனர்
சீருப்புராணம்: 52 : 28.

பயகூன் payakūṉ, பெ. < fayakūn فيكون >
உடனே அது ஆகிவிடுகிறது.

குன்னென் றமைசெய் துபயகூனென் றரும் பொருளே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 454.

பயால் payāl, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

தவத்தின் நிலைகொள் பயாலி வழி சகீது மகனார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 41.

பயான் payāṉ, பெ. < bayān بيان > விளக்கம்.

அணியினோதின வன்றியும் பாடமே யாதி
யெணி வருந்தகை யாக்கியோன் வசனமொ டீரேழ்
துணிவினுமுரை விளக்குறு பல்பொரு டொக்க
பணியினயப *யானி*யென்றும்பநு வல்லும்
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 16.

பயித்தல் மால் payittulmāl, பெ. பார். பைத்துல் மால்.
(இவ்விரு சொற்களும் புணரும்பொழுது பயித்தன்மால் எனவும் வரும்)

வைத்த பொருளில் ஓர்பாதி
பயித்தல் மாலுக்கு எனநீக்கி
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 102 (346).

பயித்து payittu, பெ. < bait بيت > பாடல்.

மறையவர் வாக்கின் பயித்து ஒலி முழங்க
சீருப்புராணம் : 65 : 248.

பர்று parṟu, இ. பெ. < barr برّ > நன்மைகளின் ஊற்றாக உள்ளவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளார்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

பராக் parāk, பெ. < farāq فراق > கவனம்.

அருளாற் றிரண்ட பிறவிகளின் அன்பால் துணையின் எழும் உறுதி
தெருளாள் மறுத்தோர் *பராக்கின்றி* சிறந்த வணக்கஞ்
சிறப்பியற்றி
புதுகுஷ்ஷாம் : 44 : 10.

பரீதுத்தீனத் தாறு parītuttīṉat tāṟu, பெ. ஒரு புகழ்ப் பெயர்.

*தவமுலாம் பரீதுத் தீனத் தாறு*எனு நாமம் பெற்ற
நவமுலாம் கருணை மேவு நாயக மான வள்ளல்
கௌது நாயகர் காரணப் புராணம் : 20 : 35.

பருமான் parumāṉ, பெ. < firman فرمان > (பாரசீகம்).
கட்டளை. இங்கே அல்லாஹ்விடமிருந்து முகம்மது நபி (சல்) அவர்களுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கட்டளையைக் குறித்து நிற்கிறது.

சோதியா யெவைக்கும் உள்ளுறைப் பொருளாய்த்
தோற்றமும் மாற்றமும் தோன்று
ஆதிதன் *பருமான்* கொண்டினி தோங்கி
அமரிழிந் தமரருக்கு அரசன்
மேதினி புகுந்து முகம்மது தமக்கு
விளங்கிய நபியெனும் பட்டம்
கோதறக் கொடுப்'த் தீன்பயிர் விளைத்த
கூறெலாம் விரித்தெடுத்து உரைப்பாம்
சீருப்புராணம் : 25 : 1.

பல்கீசு palkīcu, இ.பெ. < bilqīs بلقيس >
இவர் சீபா நாட்டு அரசி என அழைக்கப்பட்டவர். எமன் நாட்டைச் சார்ந்தவர் என்றும் கூறப்படுகிறது. சுலைமான் நபி (அலை) அவர்களின் மனைவியார்.

எழிற்கொள் *பல்கீசு* இடை போலவு மின்னி
இராஜநாயகம : 2 : 2.

பல்கு palku, இ.பெ. சவுகரின் புதல்வன்.
பெருமையி னெழுந்தான் சவுகர் பெறுமகன் *பல்கு* என்போனே
திருமணிமாலை : 4 : 86.

பலாய் palāy, பெ. < balā بلا > கேடு.

பலாப லன்றருந் தீனிலை மறுத்தவர் பலர்க்கும்
பலாய் அடைந்ததென் றிரும்பொருள் பிறந்திடும் வசனம்
சீருப்புராணம் : 51 : 24.

பலாயிலில் குறுவான் palayilil kuṟuvāṉ, பெ. <falāyilul qurān فضائل القرآن > ஒரு நூலின் பெயர்.

............கிதாபின் பேர்தான்
கொண்டதோர் *பலாயிலல்கு*
*றுவானி*துவன்றே என்றுர்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 92 : 14.

பலுலு palulu, இ.பெ. அப்பாசு (றலி) அவர்களின் புதல்வர்.
........அப்பாசு
மணங்கொள் மகனுர் *பலுலும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 9 : 17.

பவுசு pavucu, பெ. < fauz فوز > வெற்றி.

கவிதையின் நிறலோய் நும்மைக் கனதியாய் வரிசை நல்கிப்
பவுசுடன் வைக்கவென்ருற்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர : 14 : 15

பவுசு pavucu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மதிநிறை *பவுசு* பெற்ற மாமணி சத்தா தென்னும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 26 : 44.

பவுஞ்சு pavuncu, பெ. பார். பவுஞ்சு.

உடனடவி புடவிகட லிமையோர் *பவுஞ்சி*னெடு

காசிம் திருப்புகழ் : 98.

பவுஞ்சு pavuncu, பெ. < fauj فوج > ஒரு படைப்பிரிவு.

அவனிடம் *பவுஞ்சை* யேவி
சேதமாக்கி இடுவனென்னச் சீறினன் அம்று சொல்வார்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 14 : 28.

பறக்கத் paṟakkat, பெ. < barakat بركت > ஆசீர்வாதம்.

வலிமி கும் முகியித்தீன் *பறக்கத்*தாற்
பெலனு றுங்குது புத்தனம் பெற்றவர்

பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 44 : 53.

பருஅத் paṟāat, பெ. < barā'at براءة > அல்குர்ஆனின் ஒன்பதாவது அத்தியாயம், இச்சொல்லால் ஆரம்பிக்கிறது. பருஅத் என்ற சொல்லின் நேரடியான பொருள் விலகிக்கொள்ளுதல் என்பதாகும்.

மாறுஅற் றென்றும் மருவும் *பருஅத்* தெனும்
சூறத் தொன்றை அனுப்பினன் தூயவன்

பனியகுமது மரைககாயர் : சீருப்புராணம் : 33 : 14 (1379).

பருயிலு parāyilu, பெ. < farā'ilu فرائض >
சொத்துரிமை பற்றிய இஸ்லாமிய சட்டவியல்.

உறைப்படு *பருயிலு* முவக்கு மேனவும்

சாதுலிநாயகம் : 7 : 17.

பறுக்கா parukkā, இட. பெ. ஓர் ஊரின் பெயர்.

வாரிபோல் குபிரர் சூழ்ந்து வற்றுரு *பறுக்கா* என்னும் ஊரினில்...

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 6 : 2 (180).

பறுக்காயீல் parukkāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

பதநீ ளிருப தெனும்படி படலே *பறுக்காயீல்*

மிகுருசு மாலை : 200.

பறுக்கியாயீல் parukkiyāyīl, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

இருபத்தொன்ப தெனும் படி யேறவே
வருவர் முன்பில் *பறுக்கி யாயீல்* மலக்

மிகுருசுமாலை : 215.

பறுதானியத்து parutāniyattu, பெ. < fardāniyyatu فردانيت >
ஒப்பற்ற ஒருமை நிலை.

பறுதானியத்திலோ சுபுகானி யத்தென

மஸ்தான சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினுனந்தம்.

பறுல் parul, பெ. < fard فرض > கட்டாயம்.

நெறியொடும் புறுக்கா னன்னோர் நிகழு மவ்வருடந் தன்னிற்
பெறுகதி றமலா னென்னப் பெருகிய நோன்பு தன்னை
யுறுதிகொண் டெவர்க்குஞ் செவ்வி யுற*பறு*லாக்கி னேனென்
றிறையவ னருளி னுயத் திறங்கிய தெவர்க்கு மன்றே

சீருப்புராணம் : 65 : 1.

பறுலு parulu, பெ. பார். பறுல்.

பலகலைக்கியா னங்களும் *பறுலு* சுன்னத்தும்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 11 (1269).

பன்சாயீல் pancāyīl, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

பறையிரண் டாமலக்குப் *பன்சாயீல்* தம்மின்

மிகுருசு மாலை : 214.

பனு panā, பெ. < fana فناء > நிலையற்றது.

நானிலத் துறுபங் குகளனைத் தும்ப னுவாய்க்
கோன லாதிலை யென்னவா மன்னவாங் கொள்கை

நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 8 : 13.

பனி சைபான் pani caipān, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

சந்து லாம்புயப் *பனிசைபான்* கிளைஞர்கள் தருக்கில்

பனியகுமது மரைககாயா : சீருபபுராணம் : 29 : 2 (1260).

பனியமுறு paniyamuru, பெ. மதீனுவாசி. ஒருவரின் பெயர்.

பனியமு றென்பவர் வாழ்குபாவுக்கும்

சீருப்புராணம் : 52 : 32.

பனியிசுருயீல் paniyicurāyīl, பெ. <banī isrāīl بنى اسرائيل >
ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.

பனியிசுருயீல் கூட்டத் தொருவன்றன் மாடியானே

இராஜநாயகம் : 7 : 3.

பனிலைது paṉi laitu, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மறம்முதிர்ந்து இருண்ட பகையினூல் முனமே
பனிலைதுக் கிளையில் ஓர்மைந்தன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 10 (1190).

பனீ அபசி pani apacī, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
உய்மதி யுடனே *பனீயபசி*
புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 26.

பனீக் கிலாபு paṉikkilāpu, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
கொண்டார் *பனீக்கிலாபுகளும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 5.

பனீகிலாபு panīkilāpu, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
வானளவு அளக்கும் பெரும்பொறை இடத்தில்
பனீகிலா புக்கிளை யவர்கள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 28 : 12 (1192).

பனீகிலால் paṉikilāl, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.
குடும்பும் *பனீ கிலால்* கிளைஞர் உடனும்
நாலாயிரம் பேர் தமையும் கூட்டி
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 27 : 2 (1084).

பனீ சகுது paṉi cakutu, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.
முன்னுமக்கு முலைகொடுத்த அலிமாவின்
கிளையினுள்ள முல்லை சேரு
மன்னுநெறி முறைதவரு *பனீசகுது*
கூட்டத்தார் பலரும் கூடி
சீருப்புராணம் : 84 : 7.

பனீசாலிம் paṉī cālim, பெ. ஒரு கூட்டத்தார்.
உம்முத் தமீமும் *பனீ சாலிம்* கிளையின் மடவாரும்
புதுகுஷஷாம் : 41 : 172.

பனீசாலிம் paṉī cālim, பெ. மதீனுவாசி. ஒருவருடைய பெயர்.
ஆயவப் பள்ளியிற் றெழுதன் னேருட
ஞயக நபிபதி ஞலு நாளின் மேற்
ருயக மென *பனீ சாலி* மென்னுமத்
தூயவ ரிருப்பிட மதனிற் ருேன்றிஞர்
சீருப்புராணம : 52 : 31.

பனீசுலைம் paṉiculaim, பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.
பனீசுலைம் கூட்டத்தவர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 22 : 93.

பனீதரீப் panitarip, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மன்னல மிருங்கல றுல்மௌத் தணிசெய் கந்தா
என்னு நகர்வாழ் *பனீ தரீபி*னம மைந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 52 : 31.

பனீயசுபறு paniyacuparu, இ. பெ. ஒரு கூட்டத்தின் பெயர்.
படர்ந்த நன்றியின் *பனீ யசுபறு* என்னவே
புதுகுஷ்ஷாம் : 14 : 7.

பனீயமுறு paniyamuru, பெ. < baniamr بنی عمرو >
ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்.
கூடிய *பனீயமுறு* என்னுங் கூட்டத்தை
சீறுப்புராணம் : 52 : 24.

பனூக்காரீது panūkkāritu, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மருள்*பனூக் காரீது* என்னும்
வங்கிடத் தவர்கள் தாமும்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருபபுராணம் : 24 : 104 (1009).

பனூபக்கா panūpakkā, பெ. ஒரு கூட்டத்தார்.
கூடிப் *பனூ பக்கா*க் கிளைஞர் இருந்தார் குடியாய் மக்கம் அதில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 22 : 3 (833)

பஜறு pajaru, பெ. பார். பஜ்றி.
இரவினிற் படைவளைந் திருப்பக் கீழ்த்திசை
விரிதர வெளுத்தது விரைவி னன்நபி
யரியவற் றொழுபஜ றடுத்த தீம்புனற்
றருகவென் றுரைத்தனர் சாபிர் தன்னையே
சீறுப்புராணம் : 62 : 9.

பஜிர் pajir, பெ. பார். பஜ்றி.
விடிந்தபின் னெழுந்த மாந்தர் மேலவன் றொழுகை முற்றப்
படிந்திடு மபியப் துல்லா *பஜிர்* தொழ வெழுந்து பார்க்க
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 43 : 18.

பஜிறி pajiri, பெ. <fajr فجر > வைகறைப் பொழுது. முஸ்லிம்களின் வைகறைத் தொழுகை இப்பெயரால் அழைக்கப்படும்.
*பஜிறி*ற் றொழு துற்றுத் திருமதில்
ஒருபக்க மிருப்பப் பளி மிசை
படலைக் கலைவைத்துப் பகைஞர்க டளவே
காசிம திருபபுகழ் : 88.

பஜூறு pajūru, பெ. பார். பஜ்றி.
பாய்கின்றது கலறுங்கணிற் படுகின்றில *பஜூறு*
சீறுப்புராணம் : 80 : 36.

பஹூது pahutu, பார். பகுது.

பஹூதுமாகிப் பதுங்கி யேவரும்

பீர்முகம்மது சாகிபு : இல்முல் இன்ஸான் பதிகம் : 12.

பாக்கி பெ. pākki, < bāqi باقي > மீதம்.

வினைத்திற நபுசை நீங்கி விளங்கிய மணங்கு மாசை
யினத்தொடும் இரண்டும் *பாக்கி* யிருந்திடக் கண்டே னென்றும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 15 : 65.

பாக்கி pākki, இ. பெ. < bāqi باقي > நிரந்தரமானவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். பத்தீகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 41.

பாசிக்கீன் pācikkīṉ, பெ. < fāsiqīn فاسقين > பாவிகள்.

கும்பிய தாபெய் தடிய வராங்
குறைகொள் *பாசிக் கீன்க* ளெல்லாம்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 83.

பாசிது pācitu, இ. பெ. < basit باسط > விரிவுபடுத்துபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று.
பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம : 36 : 37.

பாத்திகா pāttikā, பெ. பார். பாத்திஹா.

களிதரு சலாமும் *பாத்திகா* வோதிக்
கருணையுள்ளிய சல வாத்தோடு

புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 115.

பாத்திமத்துஸ்ஸகரு pāttimattus sakarā, பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் இளைய மகளின் பெயர்.

சான்ற புநித பாத்திமத்துஸ் ஸகரு எழுந்தங்கடி பணிந்து

நவமணிமாலை (முகியிததீன புராணம) : 4 : 223.

பாத்திமா[1] pāttimā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் இளைய புதல்வி.

மாத ருக்கரசி *பாத்தி மா*வெனு
மடந்தை கேட்டுள மயக்குற

சீறுபபுராணம : 27 : 97.

பாத்திமா[2] pāttimā, இ. பெ. முகியித்தீன் ஆண்டவரின் தாயார்.

வன்ன மென்னடைக் கன்னியர்க் கரசெனப் பிறந்த
மின்னு நுண்ணிடை *பாத்திமா* வெனுமயில் விளங்க

பதறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 20.

பாத்தில் pāttil, < bātil باطل > பயனின்மை.

பாத்திலாமுல கிலென்றும்
பகர்ந்தது மற்றும் ஒன்று
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 20 : 4.

பாத்தின் pāttiṉ, இ. பெ. < bātin باطن > மறைவானவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

பாத்திஹா pāttikā, பெ. < fātiha فاتحة >
ஆரம்பம். திருமறையின் முதல் அத்தியாயத்தின் பெயர்.
ஒலிகடல் கிளர்ந்த தென்ன வுற்றவ ரெவருஞ் சூழ்ந்து
பலனுற வாழ்த்தி வாழ்த்திப் *பாத்திஹா* வோதுங் காலை.
சீறாப்புராணம் : 60 : 181.

பாத்துஷா pāttusā, பெ. < pād shāh پادشاه > (பாரசீகம்).
அரசர்.
நேரொடு மொற்றர் சென்று நிகழ்த்தலுஞ் செவியிற் கொண்டே
யேரொடு நமது *பாத்து ஷா* தமக் கெழுதவென்று
தீன் விளக்கம் : 20 : 29.

பாதியா pātiyā, இ. பெ. கயிலான் என்பவரின் தாயார்.
நெஞ்சுவந் திருகண் மணியெனப் பயந்த
நேரிழை பாதியா பூண்ட
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 28 : 29 (1209).

பாபு சலாம் pāpu calām, பெ. அமைதியின் வழி; இது புனித கஃபாவில் உள்ள ஒரு வாயில்.
வழுவிலா *பாபு சலாம்* எனும் கடையால்
வெளியினில் வந்து மாதகன்ற
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 38 : 26 (1613).

பாபுல் அச்சசு papul accacu, இ. பெ.
பகுதாதில் இருந்த ஓர் இடம்.
பாபு அச்சசு வென்னப் பகர்மையத் தடக்கு கின்ற
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 23 : 22.

பாபுல் சன்னத் pāpul caṉṉāt, பெ. < babul jannat باب الجنات >
சொர்க்கத்தின் வாசல்.
நந்தலில் கீர்த்திப் *பாபுல் சன்னத்தி* னயகரி றங்கின ரன்றே
புதுகுஷ்ஷாம் : 61 : 32.

பாயிசு pāyicu, இ. பெ. < bais باعث >
அனைவரையும் மறுமையில் உயிர் மீளச்செய்து எழுப்புபவன் அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 31.

பாயிதா pāyitā, பெ. ஓர் ஆளின் பெயர்.
வாக்குடை *பாயிதா*வின் மாமகன் கைசு சொல்வார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 71.

பாயிதா[2] pāyitā, பெ. < fayida فائدة > நற்பலன்.

அடியார்க்கு வெகு
பாயிதா வீந்தருளும் பார்த்திபனே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 635.

பாரி pāri, இ. பெ. < bari بارئ > உண்டுபண்ணுபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 27.

பாரிகத்து pārikattu, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.
............அக்கில் என்
பவன்பெறு *பாரிகத்து* எனும்மான்
பனியகுமது மரைககாயா : சீருப்புராணம் : 28 : 29 (1209).

பாரிசு[1] pāricu, பெ. < fāris فارس > குதிரைக்காரன்.
பரிகளாயிர மொடுமடர்ந் தொரு *பாரிசி*ன்கர வாளினுக்
கிரையதானதி லெம்படாவண மிங்ங னெய்திய பேடை நாம்
இரவுசுல்கூல் படைபபோா : 15 : 49.

பாரிசு[2] pāricu, பெ. < fāris فارس >
பாரசீக நாட்டைச் சேர்ந்தவன்.
இறூ மிகட்கும் *பாரிசு*நாட் டவர்க்கும் பெரும்
பகையாக விருந்தவ் வாண்டு
மறமுதிர்ந்து பாரிசவர் வெற்றி கொண்டார்
சீருப்புராணம் : 38 : 30.

பாலிக் pālik, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
மாலிக்கும் சேனையோடு மறைந்தவண் இருப்பவந்தார்
*பாலிக்*கும் சிந்தையோடு பைதலுற்று இருப்ப
புதுகுஷஷாம் : 53 : 105.

பாவாசாகிப் pāvācākip, இ. பெ.
புதுகுஷ்ஷாம் இயற்றப் பொருள் உதவி வழங்கிய கொடைவள்ளல் முகம்மது சகீது என்பவரின் தந்தையார்.

சறகின தியற்கை வழுவிலாப் பாவா
சாகிபு தவத்தினுல் உதித்த
பொறை தருகுணத்து முகம்மது சகீது
புதுகுஷ்ஷாம் : 44 : 81.

பாறிசுபனு சுறுமுலா இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

............விறல்
பாரி சுபுனு சுறுமுலா
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 20.

பாலகு pālaku, இ. பெ. ஐபறு என்பவரின் புதல்வர்.

ஐபறு சேய்
பாலகு வயின் வீற்றிருந்துல கெல்லாம்
பரித்திடப் பண்பு பெற் றதுவே
சீறுப்புராணம் : 4 : 47.

பான சுஆத் pāṉacuāt, பெ. < bānat suād بانت سعاد >
ஒரு கவிதை. பெருமான் முகம்மது (சல்) அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடப்பட்டது. கஃபு இப்னு சுஹைர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இதற்காக நபி (சல்) அவர்கள் இவரைப் 'பொன்னுடை' போர்த்திக் கௌரவித்தார்கள்.

பல்பொருள் *பான சுஆதைப்* பகர்ந்து வீடுறைதல் சொல்வாம்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம : 30 : 1 (1286).

பிஃறு pihru, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர். மாலிக்கு என்பவரின் புதல்வர்.

திண்டிற லரசர் சிரம்பொடி படுத்திச்
செவந்தவாட் கரத் தர்மா லிக்கு
மண்டலம் விளக்கு முழுமணி விளக்காய்
வந்தமன் *பிஃறிடத்* திலங்கி
சீறுப்புராணம் : 4 : 62.

பிக்ஹூ pikhū, பெ. < fiqh فقه > சட்டம்.

இன்னவாம்விதி யின்னவாம் விலக்கின வின்ன
நன்னராயின தீதினவினவென நன்கிற்
சொன்ன வாம் விதப் புடையன பநுவலிற் றெக்குப்
பின்னமேகிய கட்டளை யடங்குறு *பிக்ஹூம்*
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 21.

பிசுமி picumi, பெ. பார். பிசுமில்.

வெண்ணிறங் கவினும் பிண்டியிற் *பிசுமி*
லோதிமென் கரத்தை வைத் தனரே
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 8 : 13.

பனிமலர்த் துகிலை நீத்துப் பழத்தினைத் தீண்டி யின்ப
மனையநல் *பிசுமி* லோதி யமுதென நுகர்தல் செய்தார்
சீறாப்புராணம் : 42 : 4.

பிசுமில் picumil, பெ. < bismil بسمل >
(அல்லாஹ்வின்) பெயரால்.

ஆதிதனை யுளத்திருத்தி *பிசுமி*லெனு முரை திருத்தி
சீறாப்புராணம் : 30 : 18.

பிசுமில்லாகி picumillāki, தொ. < bismillāhi بسم الله >
அல்லாஹ்வின் பெயரால்.

அப்பொழு தடர்ந்து சொலிப் பிடித் தழைத்தற்
காகவே *பிசுமில் லாகி*யென்று
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 229.

பிசுமில் லாகிற் றஃகுமானிற் றகீம் picumillākir̲ r̲ahkumān̲ir̲r̲akim, தொ. <bismillāhirrahmā nirrahīm بسم الله الرحمن الرحيم >
அருளாளன் அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால்.

கிளரொளி *பிசுமில் லாகிற் றஃகுமானிற் றகீம்* என்று
அளவிடற் கரியோன் தூதர் அகுமதர் அனுப்பும் ஓலை
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறாப்புராணம் : 2 : 37.

பிசுமில் லாகிற் றகுமா னிற்ற கீம் picumil lākir̲ r̲akuma n̲ir̲r̲a kīm, தொ. அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனு மாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால். முஸ்லிம் மக்களின் எந்த ஒரு கருமத்தையும் இதை ஓதியே ஆரம்பிப்பர்.

இன்புறும் *பிசுமில் லாகிற் றகுமா னிற்றகீம்* என்
றன்புறு முதலிற் கோட்டென் றகுமது வந்து கூற
சீறாப்புராணம் : 90 : 79.

பித்துரு pitturā, பெ. < fitr فطر > நோன்பு திறத்தல்.
இங்கே 'சதக்கத்துல் பிதர்' என்று வழங்கும் தானத்தை குறிக்கும்.

முதலவன் விதித்த விறமலா ஞேன்பு
முடிவினி லியாவரு மறிய
அதிசயம் பிறப்பப் *பித்துருப்* பறுலென்
ருயத்தும் நபிக்கிறங் கியதால்
சீறாப்புராணம் : 65 : 256.

பிதுஅத்து pituattu, பெ. < bidat بدعت > பேதம்.

அட்கொளத் தாழ்த்தல் தாழ்த்தத் தகைபிது அத்தாலன்ன
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 23 : 17.

பியாலா piyālā, பெ. < piyāla پیالہ > (persian) குவளை.

கொடுத்தி டும் இவர்க் கமுதெனக் கோதையும் பியாலா
எடுத்து வார்த்தமு தத்தினைத் தங்கையர் ஈய
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 61 : 66.

பிருஅவுன் piruavun, இ. பெ. பார். பிருவூன்.

இம்மிசுறினில் கொடுங்கோல்
நிறுத்தி ஆண்டனன் பிருஅவுன் எனும் ஒரு நிருபன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 5 : 9 (166).

பிருவூன் piruvūn, இ. பெ. < fira'un فرعون >

மூசா நபி அவர்கள் காலத்தில் எகிப்தை ஆட்சி செய்த மன்னன். தீமையே உருவெடுத்தவன் என்று வர்ணிக்கப்பட்டவன்.

முரணிடும் பிருவூன் முன மறை நபி மூசா
சீருப்புராணம் : 32 : 100.

பிருதவுசு pirutavucu, பெ. < firdaus فردوس > சொர்க்கம்; சொர்க்கங்களுள் ஒன்று, இவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றது.

பின்பு தூசினிற் போர்த்தது பிருதவுசு இடத்தில்
சீருப்புராணம் : 77 : 15.

பிறஹ்மத்திக் கயா அறுஹமர் ருஹிமீன் pirahmattikkaya aruhmar rahimin, தொ. <birahmatikaya arhamar rāhimin برحمتك ياارحم الراحمين > அன்புடைய அருளாளனே அருள் செய்வாய்.

வன் பிழை போக்கெமக்குப்
பிறஹமத் திக்கயா அறுஹமர் ருஹிமீன்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 68 ; 7.

பிறுக்கா pirukka, பெ. 'burqa'
கண்கள் மாத்திரம் தெரியக்கூடிய முறையில் பெண்கள் அணியும் முகமூடி; மறைப்பு.

பெட்பி னன்னவர் வதியு நற்றவம் பிறுக்காவில்
தட்ப மோட டைந்தனர்
சாதுலிநாயகம் : 15 : 3.

பிறுதவுசு pirutausu, பார். பிர்தவுஸ்.

உறும்பிழை பொறுத்து நீதா
னுன்பிறு தவுசிலாக்கி
பீர்முகம்மது சாகிபு : இலாஹிப்பதிகம் : 12.

பிறுதௌசு pir̲utevcu, பெ. பார். பிருதவுசு.
நிறுவிய தவுசின் கூட்டநிதி *பிறு தௌசின்* மாஞர்
முறுவலித் தெதிர்கொண் டேக முன்னினர் விருந்தினன்றே
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 216.

பிலால் pilāl, இ. பெ. இஸ்லாத்தைத் தழுவியபின்னர் அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுபட்டவர். அபிசீனியாவைச் சேர்ந்தவர், இஸ்லாத்தில் முதல் முஅத்தின் ஆக இருந்த பெருமைக்குரியவர்.
வெவ்விய னடிமை *பிலாலே* நோக்கிமா
செவ்விய னிவனென நகைத்துச் சீறிஞன்
சீருப்புராணம் : 27 : 141.

பிஸ்மில்லாஹ் pismillāh, பெ. < bismillah بسم الله >
அல்லாஹ்வின் பெயரால்.
இசுமது மேதோ வென்னி னியல்பெறும் *பிஸ்மில்லாஹி*
பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 17 : 10.

பிஸுமில் லாகிர் றஹ்மானிர் றகீம் pisu̲mil lākir r̲ahumānir̲ rakīm, بسم الله الرحمن الرحيم >
தொ. பார். பிசுமில் லாகிற்றஹ் மானிற்ற கீம்.
பிஸுமில் லாகிற்றஹ் மானிர் றகீ மென்றும்
வேதநாயகன் அஹமதொளியதில்
ஞானப்புகழ்ச்சி 424.

பீங்கான் pīnkān, பெ. < pingān پنگان > (பாரசீகம்)
தட்டைப் பாத்திரம். உணவு உட்கொள்ளப் பயன்படுத்தப்படுவது.
அன்னதின் மிகுதி முக்கனி தேனெய்
அழகு *பீங்கான்* களிற் பரப்பி
இரவுசுல்கூல படைப்போர் : 13 : 10.

பீசபீல் picapīl, பெ. பார். பீஸபீலில்லாஹ்.
மாற்றலர் எனுங்குபிர் மாய்க்கும் *பீசபீற்*
கேற்றவை யாவையு மியற்று மென்றனர்
சீருப்புராணம் : 59 : 9.

பீசபீல் pisapīl, தொ. < fisabīl فى سبيل >
(அல்லாஹ்வின்) பாதையில் (மார்க்கப்போர்).
உற்ற வீரர்கள் *பீசபீல்க்கு* ஆயுதத்துடனே
இற்றைப் போதினில் எழும்எனப் பறையடித் திசைத்தான்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 21 ; 3 (686).

பீஸபீல் pīsapīl, தொ. பார். பீஸபீலில்லாஹ்.
மறுத்தி லாமையும் *பீஸபீ லாற்களை* மாய்த்து
சீருப்புராணம் : 35 : 3.

பீபாத்திமா pīpāttimā, இ. பெ. பார். நபிமகளார் பீவிபாத்திமா.

அருமதீன்ற மதலை பீபாத்திமாவை
ஞானபபுகழ்ச்சி: 222.

பீர் pīr, பெ. < pīr پیر > (பாரசீகம்)
ஆன்மிகத் தலைவரைக் குறிக்கும் சொல்.

மாவருள் புரிதம் பீரை
மனுமினும் காண்பர் அன்றே
வணனைக்களஞ்சியப் புலவர்: குத்பு நாயகம்: 12 : 25.

பீவி பாத்திமா pīvi pāttimā, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் புதல்வி. அலி (றலி) அவர்களின் மனைவி.

பழுதில் கற்புடைய பீவி பாத்திமா கரத்தில் ஈந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 18 : 47 (558).

பீறுஜாதா pīrujātā, பெ. < pīr zādāh پیر زاده >
குருவான பிரபு.

பீரான பீர் பெரிய பீறு ஜாதா உண்டும்
பீர்முகம்மது சாகிபு: பிஸ்மில்குறம்: 109.

புகஹா pukahā, பெ. < fuqahā فقهاء > பகீஹு என்பதன் பன்மை. சட்ட வல்லுநர்கள்.

மலையெனும் உளத்தரான
மஷாயிகு புகஹா மாரும்
தலைதடு மாறும் கேள்வி
சால்புற வினவும் தோறும்
சாதுலிநாயகம்: 10 : 23.

புகுரு pukurā, பெ. பார். பக்கீர்.

கவன மிகுந்த புகுருக்கள்
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 46 : 25.

புகையுரு pukaiyurā, இ. பெ. கிறித்தவ மதத் தலைவரின் பெயர்.

நகையு ருவுறா மெனும் பகுத் தறிவினை நாளும்
வகையு ருநசு ருனிகள் குருக்களின் மதியோன்
புகையு ருவெனும் பெயரின னெத்திசைப் புறத்தும்
பகையு ருதசெம் மலர்முக முகம்மதைப் பார்த்தான்
சீருப்புராணம்: 9 : 16.

புகைறு pukairu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
நவமிக் கிருசி தென்பவர் மெய் நலியாப் *புகைறு* போல் மேன்மை
துவமிக்குடையார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 41 : 156.

புசுரு[1] pucurā, இட. பெ. அறபு நாட்டில் உள்ள ஓர் இடத்தின் பெயர். இங்கேதான் முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் தங்கியிருந்த பொழுது புகையுரு என்ற பண்டிதரைச் சந்தித்தார்-
தக்க தோர் *புசுரு*வென்னுந் தலத்தினிற் சார
மிக்க பேரொளி வெய்யவன் மேற்றிசைச் சார்ந்தான்
சீருப்புராணம் : 9 : 14.

புசுரு[2] pucurā, இட. பெ. ஓர் ஊரின் பெயர்.
அடுத்த ஊர் *புசுரு* வைகும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 2 : 12 (25).

புசூசு pucūcu, பெ. ஒரு நூலின் பெயர்.
கிளர்தரு *புசூ*சென்றோர் கித்தாபியற்றினர்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 31 : 103.

புதலா pudala, < budala بدلاء > பார். அப்தால்.
அப்தால் எனப்படுவோரின் பன்மை.
பலவினையகன்றுளோர் நாற்பது பெயர் *புதலா*வானோர்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 7 : 11.

புதுலுல் மஃலூக்காத் putulul mahlukkat, இ. பெ.
ஒரு நூலின் பெயர்.
செப்பிய *புதுலுல் மஃலூக்காத்* தென்னச் செப்புகி தாபிற் செப்பினர் தேர்ந்து
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 18 : 79.

புதூக்காத்துல் மக்கி ஹிகம்பு சூசி putūkkāttul makki hikampu cūci, முகியித்தீன் இப்னு அரபி என்னும் பெரியார் இயற்றிய இரு ஞான நூல்களின் பெயர்கள்.
பொங்கறி வால்பு *தூக்காத் துல்மக்கிஹிகம்பு சூசி*
யிங்கிவை போலு மட்டில் லாதநூ லாங்கித் தாபும்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 27 : 72.

புதூகுஸ்ஸாம் putūkussām,
சேகுனப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட காப்பியமான புதூகுச்சாமைக் குறிக்கின்றது. புதூஹ், சாம் என்னும் இரு சொற்களாலானது இச்சொற்றொடர். புதூஹ்-வெற்றி; சாம்-சிறியா. முஸ்லிம் மக்கள் சிறியா நாட்டை வெற்றி கொண்ட வரலாற்றைச் கூறுகின்றது.
மாரு *புதூ குஸ்ஸா* முதல வழங்கும் செய்குனு என்னும்
பேரும் பெரிய புலவரை
சாதுலிநாயகம் : 1 : 27.

புளைல் pulail, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் சிறிய தந்தை அப்பாசின் மைந்தர்.

வாச மான்மத முகம்மதி னின்ப
நேச மீறிய நிவந்தசிற் றைய
ராசி லாவலியப் பாசருள் செல்வர்
பூச தோளணி *புளைலு* மெழுந்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 122.

புருக் purāk, பெ. < buraq. براق >
மின் வேகத்தில் செல்லும் ஒரு வாகனம்.

கானுறு *புருக்கின்* சென்னி கற்கியின் சென்னி போலே

மிகுறுசுமாலை : 60.

புறுக்கான் puṟukkāṉ, பெ. < furqān فرقان >
முகம்மது நபி (சல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வால் அருளப்பட்ட திருமறை; நல்லவற்றை தீயவற்றிலிருந்து வேறுபடுத்துவது.

புரக்கும் வல்லவன் சொல்லிய மறையெனும் *புறுக்கான்*
கரக்கும் உள்ளுறை யகப்பொருள் புறப்பொருள் கல்விப்
பரக்கும் பல்வழிக் கருத்தொடு விருத்தியாய்ப் பகைமை
சிரக்கு மாறியற் றெண்ணிறத் தான தப் ஸீரும்

ஆரிபுநாயகம் : 8 : 19.

புறுசினினசுமி puṟuciṉiṉacumi, பெ. ஒரு கோட்டை.

போயது விரும்பி நானும் *புறுசினி னசுமி* யென்னத்
தூய கொத் தளத்தி னின்று துரிதமா யிறையோன்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 14 : 13.

புறுசிலஜ்மி puṟūcilajmi, பெ. பார். புறுசுல் அஜமி.

ஆதியு நடுவீ றில்லா வாணொடு பெண்ணு மில்லாச்
சோதியாய்த் துறவோர் நெஞ்சந் துலங்கிட விலங்கு நாய
னீதியா லவனைப் பற்றி நெடிதுநா னிருந்த தாலே
கோதிலாப் *புறுசி லஜ்மி* யெனும் பெயர் கொண்ட னன்றே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 14 : 54.

புறுசுல் அஜமி puṟucul ajami, இட. பெ. < burūjul ajami بروج العجم > ஓர் இடத்தின் பெயர்.

பல்லோர் *புறுசுல் அஜமி*யென்ற பதணந் தன்னில் சுல்லியட

சேகுனைபுலவர் : குத்புநாயகம் : 17 : 103.

புறூஜினிலஜமி puṟūjiṉilajami, ஓர் இடத்தின் பெயர்.

அண்ணலா ருதித்த தேயம் *புறூஜினி லஜமி* யென்ன

கௌது நாயகர் காரணப் புராணம் : 12 : 16.

புஸ்தாம் pustām, இட. பெ. ஒரு இடத்தின் பெயர்.

தடநகர் விளங்கு *புஸ்தாமில்* வாழ் தரு திடனுறு பெருந்தகை
ஆரிபுநாயகம் : 1 : 17.

பே pē, பெ. < bay ب >

அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

பேயோ அலிபோ முதல்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 339.

பெஷ்ஷாப் pessāp, இட. பெ. (persian)

சிறுநீர்.

மேலிடும் சட்டைக் கையின் விளங்கிய திறவு கோலே
ஓலிடும் தருவிற் றூக்கி உற்றிடும் *பெஷ்ஷாப்* நீக்கி
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 70 : 18.

பேசு pēcu, பெ. < pèsh پیش > (பாரசீகம்).

லம்மு என்று அறபில் வழங்கும் உகர உச்சரிப்பைச் சுட்டும் ஒரு சொல்.

ஒரு *பேசு* முத்தலக் கெழுதி
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: மயில் வலம்புரிப்பதிகம்: 2

பைஅத் paiat, பெ. < ba'iat بیعت >

(ஆட்சியாளருக்கு) கீழ்ப்படிதல் பற்றிய உறுதிமொழி.

பன்மன மின்றிய பண்புடை யெவரு
நன்மன மணிதர நாட்டிய *பை அத்*
தின்முறை கொண்டன ரிருளற மறையா
முன்மலர் சுடரென முதிரறி வெழவே
புதுகுஷ்ஷாம் : 25 : 14.

பைத்து paittu, பெ. பார். பயித்து.

தெருவெ லாமணப் *பைத்து*கள் சொலிச்சொலித் திரிவார்
சீறுப்புராணம் : 60 : 109.

பைத்துல்லா paittullā, பெ. < baitullah بیت اللہ >

அல்லாஹ்வின் வீடு.

என்னையீ தென்னை யென்ன இளவலும் ஏந்தல் கேட்டி
மின்அவிர் ஒளியிற் பூத்து விளங்கிய *பைத்துல்லா*
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 20.

பைத்துல் மஃமூர் payttul mahmur, பெ. < baitul mahmūr بیت المعمور > புனித கஃகுபாவிற்கு மேலாக விண்ணுலகில் உள்ள ஓர் இல்லத்தின் பெயர்.

நிறை *பைத்தில் மஃமூ* றெல்லாங் களித்தன நிவப்பின் பண்பால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 41.

பைத்துல் மால் payttul māl, பெ. <baitul māl بيت المال >
கருவூலம்.
பழுதக னெறியினர் பைத்துல் மாலினில்
குழுதக வுணுக்களுங் கொள்ளும் பொன்களும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 52 : 11.

பைத்துல் முகத்திசு paitul mukatticu, இட. பெ. < baitul muqaddis بيت المقدس > ஜெறுசலத்தின் மறு பெயர். 'தூய்மை யின் இல்லம்' என்பது இச்சொற்ருெடரின் பொருள். முஸ்லிம் களின் மூன்ருவது புனிதத்தலம்.
நபியெனத் தீனிலே நடத்து நாண்முதற்
கவினுறும் பைத்துல் முகத்தி சென்னுந்
தவிசினை நோக்கியே தக்கு பீருெடும்
புவியிடைத் தொழுகையைப் பொருந்தி நின்றனர்
சீருப்புராணம் : 51 : 1.

பைத்துல் முகத்தீசு paitul mukattīcu, பெ.
பாலஸ்தீனத்தின் தலைநகரின் பெயர்,
அவ்வாய லோரும் பைத்துல் முகத்தீச ழகுமிகும்
செவ்வான பள்ளித் திருவாயல்
மிகுருசு மாலை : 111.

பைலு அகுதசு pailu akutacu, தொ. <failu aqdas فيض أقدس >
நபிமார், வானவர், வலிமார் முதலானவர்களுக்குக் கிடைக்கும் தெய்வீக அருள்பேறு.
சொல்லுமப் பைலு அகுதசாகிறதுந் துங்கஹக்கருள்
நவமணிமாலை (முகியிதீன் புராணம்) : 8 : 34.

பைலகுதசு pailakutacu, பார். பைலு அகுதசு.
ஓகையின் அவன்றன் பைலகு தசையும் ஒலித்துக்கொண்டு
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 33.

பொறுக்கான் porukkān, பெ. பார். புறுக்கான்.
நீதியிற் பொறுக்கான் றன்னரி னிருமித்த பறுலென் ருேது
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 6 : 2.

மஆத் muāt. இ. பெ. செபல் என்பவரின் புதல்வர்.
உலகு றும்புகழ் மஆதையே வைத்தனர் உறவோர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருபபுராணம் : 29 : 11 (1269).

மஆப் maāp, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.
பானிலப் பதிப் பல்காப் புறம ஆப் என்னு மேனிலம்
புதுகுஷ்ஷாம் : 6 : 51.

மஆது maātu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

...........நகர் சவுசான்
நம்பதி *மஆதுக்கு*
புதுகுஷ்ஷாம் : 20 : 18.

மஆனி maāni, பெ. பார். மகானி. < maāni معانی >

உள்ளிருந்தன வெளியினவென நனி யுணருந்
தெள்ளிதாம் பொருணிலைகளுங் கோள்களுஞ் சிறந்த
நள்ளிலங்கிய சொற்றொறும் விரித்திட நயத்த
வள்ளருங்குண மேயம *ஆனியா* மஃதும்
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 15.

மஉசுக்கு maucukku, பெ. < ma'šūq معشوق >
காதலிக்கப்படுபவர்.

நோக்கு நீநினை நோக்குறு மென்மஉ
சுக்கு நீமகு சூது மன்னியரோ
ஆரிபுநாயகம : 10 : 33.

மக்கா makkā, பெ. < makkat مكة >
முகம்மது நபி (ஸல்) பிறந்த நகரம். இந்நகர் அறேபியாவில் உள்ளது. முஸ்லிம்களின் முதன்மையான புனிதத் தலம்.

நிலங்க ளேழுக்கு நாவலந் தீவு கண் ணிகர்க்கு
நலங்கொ டீவுக்குக் கண்மணி யறபுநன் னாடே
புலன்கொள் கண்மணிக் குள்ளுறை யுயிரெனப் பொருந்தி
யிலங்கு *மக்கமா* நகர்வளஞ் சிறிதெடுத் திசைப்பாம்
சீறாப்புராணம் : 3 : 1.

மக்காம் makkām, பெ. பார். மகாம்.

வலியவ னுமக்குக் கிருபையுண் டதனால்
வரிசையி னுமதுமக் *காமும்*
நிலைபரத் துடனே யுமதகத் துறைந்த
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 54 : 9.

மக்கி makki, பெ. மக்கத்தவர்.

உடைஉ டுத்தமண் ணகம்புகழ் *மக்கிகள்* உடைய
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 1 (906).

மக்கீசு makkīcu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

ஆகும் *மக்கீசு* அவன்தனையும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 123 (1028).

மகர் makar, பெ. < mahr. مهر > திருமணத்தின்போது மணமகன் கட்டாயமாக மணமகளுக்குச் செலுத்தவேண்டிய பணம்.

இருகிளை யவருஞ் சம்மதித் தைந்நூ
றிரசித *மகரெ*னப் பொருந்தி
சீறாப்புராணம் : 23 : 113.

மகரிபா makaripā, பெ. < me'rifa معرفة > ஞானம்.

பொங்க மாகிய ஹகீகத்தும் *மகரிபா*வும் பொருளும்
கங்கிலாப்பெரும் வாருதியாமெனும் கருத்தார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 44 : 58.

மகனு makaṉā, பெ. < ma'nā معنى > கருத்து.

கவல்வதின் *மகனு* வதுகது வமியின் கணங்களே
மவுத் துறைத்திடுமின்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 8 : 10.

மகாசிது makācitu, பெ. ஒரு பெயர்.
வையமிசை தீனெறிம *காசிது* நிக்காகை செய்ய
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 1 : 13.

மகாது makātu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார். சருகு என்பவரின் புதல்வன்.

மாலுணர் *மகா*தொடு புலேலுமை சருவு
மேலுமபு பக்கர் மகவும் மிசுக போடே
புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 6.

மகாம் makām, பெ. < maqām مقام > இடம்.

செய்வினைக்குறு *மகாம்* அற்று உயர்ந்த சீரிடங்களெங்கும்
கைவினைக்கரிய கடங் கணிதலிலியற்றினு ரால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 59.

மகா மகுமூது makā makumūtu, பெ. < maqam mahumud محمود مقام > புகழ் வாய்ந்த தலம். இது சொர்க்கத்தில் உள்ளது.

உறை *மகா மகுமூ* தோடு மொசீலத்துல் மறுலிய்யாவும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 41.

மகா முல்லகுலா makāmul lakulā, < makamula'ala الاعلى مقام > சிறந்த தரிப்பிடம்.

களிகு லாவ வாய மேன்ம *காமுல் லகுலா*வே
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 61.

மகாரிப் makarip, பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
தக்கவர்வாண் முகநோக்கி *மகாரிபீ*ன்ற
தனையர் வருந் தகுதி என்று காலிது ஓதும்
புதுகுஷஷாம் : 28 : 48.

மகானி makāṉi, பெ. < màànì معانی > பொருள்கோள்.

ஆற்ருெழுக் கஜெமறி யாப்புக் கொண்டு கூட்
டேற்றிய வின்னிர னிறையி யன்மொழி
மாற்றிவை முதலிய நிலையில் வார் பொருள்
போற்றுதல் *மகானி*யாய்ப் புணர்த்து நூல்களும்.
சேகுனப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 11.

மகிஞ makiṉā, பெ. ஓர் இனம்.

...........*மகிஞ* என்னும்
உற்ற அக் கிளையில் ஓங்கும் உரவர்கள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 81 (986).

மகுகூல் makukūl, பெ. < ma'qūl معقول > (metaphysics)

...........தக்கவா
மிகு *மகுகூல்*
சாதுலிநாயகம் : 7 : 16.

மகுசக் makucak, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

வீர வேல் *மகுசக்* என்னும்
விறலுடை வயனுஞ் சேர்ந்த
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 27.

மகுசறு makucaṟu, பெ. < mahśar محشر >

இறுதி நாளில் ஒன்றுகூடும் இடம்.

வற்றி வேர்வுஅரு *மகுசறு*என் பெருங்கடல் கடத்த
உற்ற தெப்பம் என்று ஷபா அத்தருள் உரவோர்க்கு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 5 : 15 (172).

மகுசறு makucaṟu, பெ. பார். மஃஷர்

வரத்தினில் உயர்ந்த பேறெ *மகுசறு* வெளியில்
சீருப்புராணம் : 60 : 62.

மகுசஞ makucaṉā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மகுசஞ வென்றுந் தாயித் தென்றும்
இராஜநாயகம் : 21 : 4.

மகுசூக் makucūk, பெ. <màśuk معشوق > அன்பு.

தோற்றுமென் *மகுசூக்* காயத் துறைவயின் மூழ்கியோராய்
ஆரிபுநாயகம் : 6 : 20.

மகுசூக்குல்லா makucūkkullā, தொ. அல்லாவின் நண்பன்.

தொக்குறு *மகுசூக்குல்லா* தோன்றினர்
ஆரிபு நாயகம் : 6 : 28.

மகுசூது makucūtu, பெ. < maq'sūd مقصود >

நினைநோக்குறு மென் மஉ சூக்கு நீமகு சூது மன் னியரோ
ஆரிபுநாயகம் : 10 : 33.

மகுசூமி makucūmi, பெ. ஒரு குலத்தின் பெயர்.
வேற்றிறல் காலி துடன் *மகுசூமி* விறல் வீர
றேற்றின மேபோல் யாகிசு பல்லா வென்றூர்த்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 229.

மகுதிக் கரீப் makutikkarīp, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
மிசைகொள்ள அருளீய்ந்து *மகுதீக் கரீபு*
சேயை விளித்தாரரோ
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 2.

மகுபரு makupaṟā, பெ. < maqbara مقبرة > நினைவு கல்லறை.
தந்தையர் *மகுபருவிற்* றரித்திடு கோரி கட்டி
தீன் விளக்கம் : 21 : 2.

மகுபி makupi, பெ. எ. < maḥfi مخفي >
மறைந்துள்ள. பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறுனந்தம்.

மகுபூப் makupup, பெ. பார். **மஹ்பூப்.**
உன்னுடைய *மகுபூபாய்*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 44 : 84.

மகுபூபு makupūpu, பெ. < maḥbūb محبوب > நேசிக்கப்பட்டவர்.
ஆதிநீ மகுசூக்கு றகுமானு நீயெனக்
காண *மகுபூபுனீயே*
மஸதான் சாகிபு பாடல் : மகிமையிறுனந்தம்.

மகுபூபு ஸுபுஹானி makupūpu supuhāṉi, தொ.
< mahbūb subuhāni محبوب سبحاني > புகழ்ச்சி மிக்க நேசிக்கப்பட்டவர். (மேலான அன்பர்) முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களைக் குறிக்கிறது.
மகுபூபு ஸுபுஹானியானவுமை நாடாத
மடமைகுடி கொண்ட பாவி
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : தன்னியலிறுனந்தம்.

மகுபூள் makupūḷ, பெ. <mahfūḍ محفوظ > இங்கு லவ்குல் மகுபூல் (பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள பதிவேடு) சுட்டப்படுகிறது.
ஏகமுத லோன்முன் னிட்ட நாள்முடிவு ருமுன்மற்றை
யேனைமகு பூள் எழுத்தி னழியாமுன்
காசிம் திருப்புகழ் : 40.

மகுமூது makumūtu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் மற்ளெரு பெயர்.
தூதன் ஓலைவழங்கத் துரை *மகு*
மூது வாங்கி முழுதும் உணர்ந்த பின்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 3 : 25 (103).

மகுமூன் makumūṉ, பெ. < ma'mūm, مأموم >

பின்பற்றுபவர். ஒருவர் தொழுகை நடத்த அவரைப் பின்பற்றித் தொழுபவர், இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறார்.

பத்திரம் வாசித்து ஓர்ந்து பண்பு அரு உசைறு என்போர்மேல்
மெத்தவும் கோபமாக விருப்புறு *மகுமூன்* என்ன
உய்த்தவருடனே கூடி

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 30 : 8 (1293).

மகுரிப் makurip, பார். மகுறிப்.

சூரியன் மறைந்தவுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழுகை.

இறையவன் அருள்சேர் *மகுரிபும்* இஷாவும்
இரண்டையும் ஒன்றுறக் கூட்டி
முறைமுறை தொழுது

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 37 : 37 (1624).

மகுரிபு makuripu, < magrib مغرب >

பொழுது பட்டதும் முஸ்லிம் மக்கள் நிறைவேற்றும் தொழுகை. தொழுகையைக் குறிப்பதுபோல் அந்நேரத்தையும் குறிக்கும்.

தவமகு *ரிபு*பின் வைப்பச்
சூழ்ந்துறை தவத்தோர்க்கெல்லாம்
உவகையில் பகிர்ந்து நக்கி
மிஞ்சிய உணவைக் கொள்வார்

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 23 : 14.

மகுலியத்து makuliyattu, தொ. < mahliyyat محضيت >

குணங்குறியற்ற தூய நிலை; தூய உண்மை.

மகுலியத் தானதாத் துல்கிபுரி யாவில்
மறைந்த கன்சுல்ம குபியாம்
மஸ்கூத்து அன்குல் கதீமுல் அமாவான
மவுஜூ தெனுஞ்சி றுபுலே
அகதியத் துகதாகி வாகிதிய் யத்தான
ஆலம் அறு வாகா னதில்
ஆலம்மி தாலாகி ஆலம் அஜ் சாமான
ஆலம் இன் சானு னபின்
பகுதியத் தில்லா ஜலாலொடு ஜமாலும்
பதீகுல்க மாலுமாகி
பகுதுகபு லற்றலா கூத்துஜப றூத்தில்
பகாவான குவியத்தினால்
நகுசியத் தற்றுமுன் றுளினிழல் பெற்றடிமை
நானினைவு மற்றுய் வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித்தீனே

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்தினானந்தம்.

மகுலீல் makulil, இ. பெ.
ஹயினான் என்பவரின் மகனுடைய பெயர்.
கண்மணி *மகுலீ* லிடத்தினி லிருந்து
கவின்குடி கொண்டெழுந் தோங்கி
சீறாப்புராணம் : 4 : 39.

மகுறிபு makuripu, பெ. < magrib مغرب >
சூரியன் மறைந்தவுடன் நடைபெறும் தொழுகை.
ஆங்கோரிடத்திற் புகுந்து நோன்பதனைத் திறந்து *மகுறிபு*வைப்
பாங்காய்த் தொழுதார்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 14 : 13.

மகுனா makunā, பெ. < ma'nā معنا > கருத்து.
வந்திதைப் படித்து *மகுனா*வுடன் உளத்தில்
மகிழ்வான தலீல் செய்யு மவரும்
ஞானமணிமாலை : 233.

மகுஷர் makushar, பெ. பார். மகுசறு.
அரியவன் முடிவு செய்யு மறுதியா *மகுஷர்* என்னும்
பிரிவுறுங் காலந் தன்னில் பிசகிலா தெவருஞ் செய்யும்
சரிவற நன்மை தீமை
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 24 : 17.

மசாயிகு macāyiku, பெ. < maśāyih مشايخ >
செய்கு என்ற அறபுச் சொல்லின் பன்மை. மதக் குழுத் தலைவர்.
அதபெனும் பெருநகரினில் *மசாயி*கானவர்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்: குதபுநாயகம் 22 : 2.

மசலா macalā, பெ. < mas'alat مسئلة > கேள்வி.
ஆயிரம் *மசலா*க்கேட்பர்
அதற்கெதிர் உத்தரங்கள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 10 : 15 (228)

மசாலா macālā, பெ. < mas'ala مسئلة > வினா.
ஏதெனின் கவுதைப் பற்றி யாதொரு *மசாலா*க் கேட்பேன்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 12 : 8.

மசாஹ் macāh, இ. பெ. ஆசியா என்னும் பெண்ணின் தந்தை.
மணங்கொள் *மசாஹி*ன் மகளாசியாவுக்
கிணங்கு மணிமாட மெழுபான்
மிகுறுசுமாலை : 32.

மசீகு **maciku,** பெ. < masih مسيح >

கிறிஸ்துநாதரைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.

அரசன் விடுத்த வுதவிநமக் கைக்க மதலைப் புறத் தறபி
யுரவ ரிவரென் றுளக்களிப்பா லுயரு *மசீகின்* சலாம் பெருக
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 73.

மசீது **macitu,** இ. பெ. < majid مجيد >

மாண்பாளன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

சுத்தனே மசீது பாயிசு சகீது
சுயம்பு வொக்கில் கவியு மத்தீனே
மொத்தனே வொலிய்யுல் கமீதுமுயீது
முமீத்து முஹ்யி கையுல்க் கையும்
அத்தனே முகுசீ வாசீது *மாசீ*
தண்ணலே வாகிதே சமதே
நித்தனே காதிர் முக்ததிர் முகத்திம்
நிகழவ் வலா கிர்மு வஃகிர்
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

மசுகூத் **macukūt,** இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சொன்னிலைக்கொண் *டெனமசுகூ*
துயர் தோன்ற லப்துல்லா
புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 78.

மசுயூது **macuyūtu,** இ. பெ. ஒரு வீரன்.

இகலோர்க் கரியாம் *மசயூது* எனும்ஓர்
தக்கவீ ரர்தமை
பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறுப்புராணம்* : 28 : 4 (1184).

மசுரிக்கு **macurikku,** பெ. < maśriq مشرق >

கிழக்குத் திசை.

மாட்சியி னண்பர் தம்மை
மசரிக் குதிசையில் செல்வான்
சாதுலிநாயகம்: 10 : 48.

மசுலமா **maculamā,** இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

தண்டார் *மசுலமா* அருமைத் தனையர் அசுலும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 15 : 5.

மசுலம் **maculam,** இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

நசையுலாவுள *மசுலமா* நன்மகக் கபீபை
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 11.

மசுவூது macuvūtu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
விரிசிறை அறுகால் கீத விளரிவண் டினம்தேன் உண்டு
மருவிய மரப மாலைப் புயமசு வூது தந்த
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 39 : 5 (1642).

மசுவூர் macuvūr, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
தெருண் மண மசுவூர் அவரையும் நிறுத்தி
புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 59.

மசுறூக்கு mucurūkku, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
நேரோங்கு நெறிவள்ளல் மசுறூக்குத் தவமைந்தர் நிதி மைசறூ
புதுகுஷ்ஷாம் : 31 : 1.

மசுஹறில் கறம் macuharil karām, இ. பெ. < maṡarul harām.
مشعر الحرام > புனித சின்னம். முஸ்தலிபாவில் உள்ள ஓர் இடம்.
அறபாவை நீங்கி முஸ்தலிபாவுக்குச் செல்வோர் இங்கு தங்குவதே சிறப்பாகும்.
கறையுரு மசுகறில் கறம் அதனில்
கதிரவன் உதிக்குமுன் வந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 38 : 37 (1624).

மசூசி mucūci, பெ. < majūs مجوس >
நெருப்பை வணங்குபவர்கள்.
எசூதிகள் மசூசிகள் தீமை
துன்றிய நசுறு னிகள்இவர் மூவர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 38 : 41 (1628).

மணறு manarā, பெ. < manārat منارة >
பள்ளிவாசலில் அமைந்துள்ள உயர்ந்த கோபுரம் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது.
மகமேரை நிகராக நெடுவானிற் கொடிதாவு மணறு வதிற்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 17 : 1.

மத் mat, பெ. < maddu مدّ > நீட்டல்.
வந்த மத்ஷத் ஹம்சேழுமேழ் மலக்கால்
ஞானப்பூட்டு : 28.

மத்தி matti, இ. பெ. ஒரு போர் வீரன்.
ஏர்திகழ் பண்ணை வாவி யெமன்எனும் தேயத்து உற்ற
போர்களில் ஒருவர் மத்தி எனும்பெயர் வீரர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 21 : 50 (733).

மத்தீன் mattin, இ. பெ. < **matin** متين > உறுதியானவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

மத்து mattu, பெ. < **maddu** مدّ > நீட்டல்.
விரிந்தே இலங்கிடும் *மத்தொடு* சத்துடன் விரிஹம்சு ஜசுவும்
பீர்முகம்மது புலவர் : ஞானநடனம் : 1.

மத்தூ சல்கு mattū calku, இ. பெ. இதுரீசு நபியினுடைய மகன் பெயர்.
மெய்த்தவக் குறிசி னபியிது ரீசு
விருப்புற வுதித்த நன் மதலை
யுத்தமர் மத்தூ சல்குதம் மிடத்தவ்
வொளியுறைந் துலகெலா மிறைஞ்ச
வைத்தபின் *மத்தூ சல்குதம்* மைந்தர்
சீறாப்புராணம் : 4 : 43.

மத்துலூப் mattulūp, பெ. < **matlūb** مطلوب > மனு.
ஓதி*மத்து லூபு*ரைத்த உண்மை வளங் கூறுவதே
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல் :

மத்ஹப் mathap, பெ. < **mazhab** مذهب > ஒரு வழி.
தூத ராங்கடவு ளுவி லாய்ந்த மறை
தூவி நான்கு *மதுஹப்* ஆகினோர்
சீறாப்புராணம் : 1 : 15.

மதனீ matani, பெ. மதின மாநகரைச் சேர்ந்தவர்.
படித்தலம் புகழ்*மதனி*யர் தங்கட் கிறசூலே
காசிம் திருப்புகழ் : 92.

மதனுல் பாதீ matanul pāti, இ. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.
மத்திவிட் டருக்கன் செலும்பொழுது எழுந்து
*மதனுல்பா தீ*யெனும் தலத்தில்
பனியகுமது மரைக்காயர் ; சீறாப்புராணம் : 38 : 32 (1619).

மதிரசா matiracā, பெ. பார். மதுரசத்.
மதிரசா வொன்று கட்டி
இராஜநாயகம் : 8 : 16.

மதான் matān, இட. பெ. ஒரு நகரத்தின் பெயர்.
லாமெனும் பதியெ மத்தில் *மதான்*மிசை யணி
கொண்டோங்கும்
இராஜநாயகம் : 35 : 2.

மதீனு matīṉā, பெ. < madinat مدينة >

அரேபியா நாட்டிலுள்ள ஒரு நகரத்தின் பெயர். இந்நகரம் இஸ்லாமியர்களின் புனித ஸ்தலமாகக் கருதப்படுகின்றது.

மருவிரி வாவி செந்தா மரைமலர்க் கைகள் ஏந்தச்
சொரிமது சிந்துஞ் சந்தத் துடவைசூழ் *மதினு* தன்னில்
சீருப்புராணம : 4 : 1.

மதுரசத் maturacat, பெ. < madrasa مدرسة >

கல்வி நிலையம்.

நின்று பின்னுந்தம் *மதுரசத்* திடத்தினினிறைந்து
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம : 11 : 29.

மதுரசா maturacā, பெ. பார். மதுரசத்.

மதியை மான வயங்கொளும்
பொதியு மாமணி பொங்கொளி
*மதுர சா*வினில் வள்ளலார்
புதிய காரணம் பொங்குமே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 16 : 2.

மதுலூப் matulūp, பெ. < matlūb مطلوب > விருப்பம்.

............உன்னுடைய *மத்லூ*ர பாயுயர்ந்து மேலாம்
உன்னுடைய ஆசனத்தில் துயில் புரிந்த
செல்வரெனும் முகியித்தீன்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 44 : 84.

மந்தறன் mantaṟaṉ, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.

திருத்து எகூக்கை *மந்தறன்* கிளைதினம் தொழுதிருந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 29 : 5 (1263).

மர்ரில்லகுருன் marillakuṟāṉ, இட. பெ. ஓர் இடம்.

மலங்கல் குழுமர் *ரில்லகு ருனில்* வந்திறுத்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 24 : 37 (942).

மரீகத்து marīkattu, பெ.

மரீகத்து அசுஹாபாவும்
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்பபதிகங்கள்: ஓர்மைப்பதிகம் : 2.

மலக்கல் மவுத் malakkal mavuth, பெ. பார். இஸ்ருயீல்.

*மலக்கல் மவுத்*திடத் துயிர்கண்
மீட்டி வித்தவரலாற்றை வழுத்துவாம்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 26 : 1.

மலக்கு **malakku,** பெ. < **malak** ملك > விண்ணவா.

தொழுமிறை யவன்றன் *மலக்கு* களெவர்க்குஞ்
சோபன மகிழ்வுகள் உதிக்க
வணணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்பு நாயகம் : 5 : 25.

மலக்கூத் **malakkūth,** பெ. < **malakūt** ملكوت >
மலக்குகளின் (வானவரின்) தன்மை.

வில்வகை *மலக்கூத்* தினெய்தும் ஆண்டகை
சாதுலிநாயகம் : : 16 : 16.

மலக்கூத்து **malakkūthu,** பெ. < **malakūt** ملكوت >
வானவரின் தானம்.

காசின் *மலக்கூத்* தாகுந் தலம்.
சாதுலிநாயகம் : 20 : 1.

மலிக் **malik,** இ. பெ. < **malik** ملك > அரசன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

மலுக்கர் **malukkar,** இ. பெ.
பீர்முகம்மது அப்பா அவர்களின் தந்தை.

துதியும் பெருஞ்சிறு *மலுக்கர்* பாலன்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 20.

மலுகறு **malukaṟu,** பெ. < **mazhar** مظهر > வெளிப்பாடு.

தெரியு நல*மலுகறெ*னும்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 382.

மலுகறுல் விலாயத் **malukaṟul vilāyat,** தொ. < **mazharul wilāyat** مظهر الولاية > சிறப்பாற்றல் தோன்றும் இடம்.

கன்மமாகிய *மலுகறுல் விலாயத்*தின் கண்டிறந்த தையன்றே
ஆரிபுநாயகம் : 10 : 4.

மலுஹறு **maluhaṟu,** பெ. < **mazhar** مظهر >
ஏதாவதொன்று தோன்றும், நிகழும் இடம்.

கருத்தனின் *மலுஹறில்* காணல் ஒட்டிடா
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 7 : 49.

மவ்லூத் mavlūt, பெ. < maulūd مولود >
பிறப்பு நாள். பெரியார்களை நினைவு கூர்தல். சிறப்பாக முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின்பேரில் புகழ்பாடி விருந்தளிப்பதையும் இச் சொல்லால் அழைப்பர். இத்தகைய ஓதுதலை மவ்லூது ஓதுதல் என்பர்.

வளர்இலப்பை நயினுன் மனையில்மவு லூதோதும்
மறையோர் கண்ட
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 15 : 3 (451)

மவுத் mavt, பெ. < maut موت > இறப்பு.

கடந்து மவுத்தாக்கிய விறையோன் கயாத்
தாக்குவனு மவனெனவே
வணணக்களஞ்சியப புலவர் : குத்பு நாயகம் : 14 : 18.

மவுத்து mavuttu, பெ. பார். மௌத். மரணம்
வந்துமை கொடுபோ மவுத்தினை மறந்தீர்
இராஜநாயகம் : 17 : 101.

மவுலூது mavulūtu, பெ. < moulid مولد >
முஸ்லிம் பெரியார்களின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் பொழுது அவர்கள் புகழ்பாடு முகமாகக் கொண்டாடப்படும் விழாக்கள்.

வேத வோசை மவுலூ தினேசைநலன்
மேவலோது திக்கு ரேசை
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 25 : 3.

மவுவா mavuvā, பெ. ஒரு சுவர்க்கம்.
மாதர் மாம வுவா என்ன வழங்கிய சுவர்க்க வீடும்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருப்புராணம் : 39 : 52 (1689).

மவுஜூது mavujūtu, பெ. < mawjūd موجود >
உள்ளமை. பார். மகுலியத்.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயததினுநந்தம்.

மறியம் mariyam, இ. பெ.
ஈசா நபி (அலை) அவர்களின் தாயார்.

மானமும் கற்பும் ஒன்ருய் வரும்எழில் மறியம் ஈன்ற
கோன்நபி ஈசா
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 26 : 9 (1080).

மறியம் mariyam, பெ. தலைசிறந்த பெண்கள் நால்வருள் ஒருவராகக் கருதப்படுவர். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பிரசவத்தின் போது உதவியவர்.

மவ்வலங் குழலார் மறியமென் றுரைக்கு
சீருப்புராணம் : 5 : 81.

மறியம் mariyam, இ. பெ. ஈசா நபி அவர்களின் தாயார்.

திரத்தி னபியே *மறியம*ருள் செல்வக் குரிசில்
புதுகுஷ்ஷாம்: 46 : 81.

மறுகப் marukap, இ பெ. ஒரு தலைவன்.

ககனம் அளக்க வளர்ந்த மதில்
காக்கும் அரையன் *மறுகப்* என்போன்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 12 : 74 (318).

மறுகசு marukacu, பெ. < markaz مركز > மத்தியம்.

வதினொருவாயில் *மறுகசு* என்றுரைத்தார்
அவணமர் நடித்தில வடைத்தே
புதுகுஷ்ஷாம்: 23 : 9.

மறுத்தபத் maruttapat, பெ. < martabā مرتبة > பதவி.

ஒக்க லாமே *மறுத்தபத்* தினையுற்றொ ரென்றும்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 8 : 98.

மறுதா marutā, இ. பெ ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

அலிதல்கா சுபையிறு உம்மாறு அவர்*மறுதா*
மிகுதாது என்று இவர்கள் ஆறு
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 23 : 15 (890).

மறுயாயீல் maruyāyil, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

..............மலக்கா *மறுயாயீல்*
சென்றுர் இவர் யார் மழைகாற்றவை சேர்த்துக்கொடு வருவார்
மிகுருசு மாலை: 274.

மறுவா maruvā, மக்காவில் உள்ள ஒரு குன்று. சபாவுக்கும் மறுவாவுக்கும் இடையில் ஹஜ்ஜின்போது தொங்கோட்டம் என்னும் ஸஈ நிறைவேற்றுவர்.

*மறுவா*வென்னு மிம்மலைக்கு
திருமணிமாலை: 28 : 58.

மறுவாசபா maruvācapā, பெ. மக்காவில் உள்ள இரண்டு குன்றுகள். குன்றுகளுக்கிடையே 'ஹஜ்' கடமையை நிறைவேற்றச் செல்வோர் ஓடுதல் வேண்டும். இது 'ஸயீ' என அழைக்கப்படுகிறது.

பாங்கின் நீள்*மறுவாசபா* மலைகளும் கண்டார்
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 35 : 25.

மறுஹபா maruhapā, பெ. < marhabā مرحبا > பாராட்டு.

உந்தி தரும்
மறுஹபா வுன்னை உண ராவன் பிழை
ஞானப்புகழ்ச்சி 686.

மன்சாயில் mançāyil, இ பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவர்) பெயர்.
மல்லவிழ் *மன்சாயில்* தமைவாய் மொழியாய்க் கூவவந்து
மிகுறுசு மாலை : 179.

மன்ஷூக் mansūk, பெ. அன்பு.
மச்சமா ஷிக்கு மதையன்பு *மன்ஷூக்*கென்
றிச்சை யிஷூக் காக நின்ற ஏகனே
ஞானப்புகழ்ச்சி : 590.

மன்சூர் mancūr, பெ. < mansūr منصور > உதவிபுரிபவன்.
யாமுகம்மதென் றெலித்தி யாமன்சூ றென் றூர்த்தரோ
புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 141.

மன்சூறபுல் முலப்பறு mancūṟapul mulappaṟu, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
ஆனபேர் விளங்க *மன்சூ றபுல்முலப் பறு*வென் றேங்கும்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 23 : 7.

மன்சூறு mancūru, இ பெ. ஆரிபுநாயகம் அவர்களின் தாயாரின் சகோதரர்.
கந்தடு கதத்து நால்வாய்க் களிறுறழ் *மன்சூறெ*ன்பார்
ஆரிபுநாயகம் : 7 : 24.

மன்திக் manṯik, பெ. < mantiq منطق >
தருக்க சாத்திரம்.
காரண மியலினிற் கலந்த பல்நலங்
காரணங் காரியந் தோற்றக் காட்சியும்
பூரணக் கருத்துமாப் பொருளும் வாய்ப்பதோர்
தாரண *மன்திகா*ஞ் சார்ந்த நூல்களும்
சேகுனைப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 11 : 12.

மன்திக் manṯik, பெ. < mantiq منطق > தர்க்கவியல்.
நலனுறு மரபின் மிக்க நகுவொடு சறுபறாலு
மலிவுறுகா பியாம ஆனி *மந்திகு* பதீகு
புலனுறு லுகத் தென்றேது பொருவறு கல்வியெல்லாம்
பலனுறு செக்கரியாபாற் படித்தனர் சிலநாள் வைகி
வண்ணக்களஞ்சியப புலவர் : குதபு நாயகம : 8 : 58.

மன்ஸாயிலு manṣāyilu, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
மருவா னவர் சேனைக் கொடுமன் *ஸாயிலு* வந்தார்
மிகுறுசுமாலை : 203.

மனசிப் manācip, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
எசுகபீன்ற
விரைசெறி புயத்து மன்னர் மனசிபென்றியம் பூமிக்கார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 66.

மனத்து manāttu, இ. பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.
நடும னத்தெனும் புத்தினை ககீதெனும் நட்டோர்
தொடுகடற் புவிதனில் நிதம்தொழு திறைஞ்சி னரால்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 29 : 6 (1264).

மனம் manām, பெ. < manām منام > கனவு.
மன்னியல் முகம்மதின்ப மனம் இயலோடும் பூண்ட
புதுகுஷ்ஷாம் : 53 : 45.

மனரா manārā, பெ. < manārat منارة >
பள்ளிவாசலின் உயர்ந்த கோபுரம்.
நிலைத்த பன் மனரு எங்கு நிறுத்தினர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 64.

மஃரிப் maxrip, பெ. பார். மகுறிபு.
இருளில் பகலுச்சி மஃரிபெ ஷாவே வருமளவும்
ஞானமணிமாலை : 236.

மஃறிபத் maxrifat, பெ. < ma'arifa معرفة >
மெய்ஞ்ஞானம்.
மறிந்தெழு மஃறிபத்தின் வழிதனை உணரும்போது
ஞானப்பால் : 31.

மஸ்அலா masalā, பெ. பார். மசாலா.
நேர்தரு மஸ்அலா வெத்தனை
நிகழ்த்தினும் செயித்தற்கு
சாதுலிநாயகம் : 10 : 36.

மஸ்கூத் maskūt, பெ. எ. < maskūt مسكوت >
மௌனமான. பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸதுதயத்திறனந்தம்.

மஸ்கூத்து அன்கு maskūttu anku, <maskūt 'anhu مسكوت عنه >
சொல்லொணாத அதைப்பற்றி. பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : வஸ்துதயத்திறனந்தம்.

மஸ்து mastu, பெ. மதுவினால் மயக்கமுறல்.

அறந்தயங்கவ் வமுறு படுத்திரு
புறந் திரும்பிப் புரண்டு *மஸ் தாற்றனே*
மறந்து றங்கு நர்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 31 : 50.

மஸ்ஜாயாயீல் masjāyāyil, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

...........அன்பார்
தருந்தலைவர் ஆகு*மஸ் ஜாயாயீல்* மலக்குப்
பரிந்திலங்க வந்தார் பணிந்து

மிகுருசுமாலை : 291.

மஜ்லிஸ் majlis, பெ. < majlis مجلس > கூட்டம்.

கலியென மனத்தி னுற்றுக் கலைந்தனர் *மஜ்லி* சோரே

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 34.

மஜானூன் majuṉūṉ, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

வங்காம் வரிச்சிர சில்வன் காதல் *மஜானூ* னையுன்
வாசறை திறப்ப ரெவரோ

பீர்முகம்மது சாகிபு : அறைதிறப்புபபதிகம் : 6.

மஷரிக்கு masarikku, பெ. பார். மசுரிக்.

வண்டரு சிறகி ரண்டு *மஷரிக்கு* மகரி பெட்டும்

மிகுருசுமாலை : 537.

மஹ்பூப் mahpūp, இ. பெ. <mahbūb محبوب > அன்பர்.

எனக்குறு *மஹ்பூ* பான வேந்தலே முகியித்தீனே

பதறுதத்தீன் புலவா : முகியித்தீன புராணம் : 16 : 50.

மஹரிப் maharip, பெ. பார். மகுறிப்.

இசையுறு *மஹரி* பென்னு நேரத்தின் இரையை நோக்கி

கனகாபிஷேகமாலை : 27 : 58.

மாசீது mācitu, இ. பெ. < mājid ماجد >

ஆட்சியும் அதிகாரமும் ஒருங்கே அமைந்த கண்ணியமுடையவன், அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம் : 36 : 39.

மாபிதிர் mapitir இ. பெ. தாபிது என்பவன் மகன்.

தாபிது நன்று நின்றன் றவத்தொடு மரிதிற் பெற்ற
மாபிதிர் மகவையென்பான்

திருமணிமாலை : 4 : 63.

மாபு māpu, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

கண்அகன் *மாபு* என்று ஓதும் தானம்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 21 : 33 (716).

மாரியத்து māriyattu, இ. பெ.

இவர் ஒரு கிப்திப் பெண்மணி. சம்ஊன் என்பவரின் புதல்வி. இவர்களை எகிப்து மன்னர் முகௌவுக்கீசு என்பவர் நபிகள் பெருமானுருக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

மட்டிலாப் புகழ்வளர் சம்ஊன் தவத்து உதித்த
வட்டபால் மொழி *மாரியத்து* அணங்கு

பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 5 : 16 (173).

மாலிக்கி யௌமித்தீன் mālikki evmittīṉ, தொ. < mālik yawmiddīn مالك يوم الدين > தீர்ப்பு நாளின் அதிபதி.

ஏவலுறு *மாலிக்கி யௌமித்தீ*னென்றடியார்க்கு

ஞானப்புகழ்ச்சி : 669.

மாலிக்குல் முல்க் mālikkul mulk, சி. பெ. < māliku'lmulk مالك الملك > அரசின் அதிபதி.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.

இராஜநாயகம் : 36 : 40.

மாலிக்குல் லுகத்துரிய் mālikkul lucut turiy, இ. பெ.

ஓர் ஆணின் பெயர்.

மானவேல் கறுபுசேயு *மாலிக்குல் லுகத்துரிய்*யும்

புதுகுஷ்ஷாம் : 24 : 141.

மாலிக்குல்லுஸ்தர் mālikkullustar, பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

மாலிக்குல் லுஸ்த ரெனப் பெயர் பெற்றுர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 108.

மஷாயிகீன் mashāyikīṉ, பெ. < mashāyikīn مشائخين >

பார். மசாயிகு.

............திகழ்தரு *மஷாயிகீன்*

சாதுலிநாயகம் : 6 : 17.

மால் māl, பெ. < ma'al مال > நிதி.

கெடிகொளுன்னியினிறபியங் கிளைக்கு *மால*ளித்தப்
படைதிரட்டிக் கொண்டமர் பொரப் பரிவினிங் கடைவேன்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 39 : 6.

மாலம்யகுலம் mālamyahulam, தொ. <mālamyalam مالم يعلم >
அறியாதவைகளையெல்லாம். முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முதன்முதல் அருளப்பட்ட ஐந்து திரு வசனங்களுள் கடைசித் திரு வசனத்தின் இறுதிப் பகுதியாகும் இது.

இக்கறவு வெனும்சூ றத்தி லிருந்தைந் தாயத் தின்ப
மெய்குற *மாலம் யஃல* மெனுமட்டும் விளம்புவீர்
சீறாப்புராணம : 25 : 27.

மாலிக் mālik, இ பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
மாலிக் கென்னும் சுத்துரியும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 19.

மாலிக்கு mālikku, இ. பெ.
நரகத்திற்குப் பொறுப்பாயுள்ள மலக்கு (வானவர்).
மழைபோ லருள்கர ரேயுயர் *மாலிக்* கிவரென்றார்
மிகுறுசு மாலை : 410.

மாலிக்கு mālikku, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் நுலறு என்பவரின் புதல்வர்.
முடங்குளைப் பகுவாய் மடங்கலங் கொடியார்
மோலிமா *லிக்கு* சார் பிருந்த
சீறாப்புராணம் : 4 : 61.

மாலிக்குன்னகயி mālikkunnakayi, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
..............உயர்
மாற்செலு *மாலிக்கின் னகயி* யாண்டகை
புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 74.

மாலில் malil, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
சென்னிக்குள் மொய்த்த சிறைவைத்த வானவர்
திருநாம *மாலி* லெனவே
மிகுறுசுமாலை : 303.

மாலீக்கு¹ mālīkku, இ. பெ. ஒரு மன்னன்.
ஆதிதூதை
நம்பும் *மாலீக்கு* வேந்தன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 17 : 31 (495).

மாலீக்கு² mālīkku, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
கடும்களிறு தனைநிகர்க்கும் *மாலீக்குச்*
செய்தவத்தால் கனல்கண் சிந்தும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 27 : 2 (1084).

மானியு mānịyu, இ. பெ. < māni مانع > தடுத்து வைப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

மிக்குவம் mikkuvam, இ. பெ. நாகூறு என்பவர் புதல்வர்.
மைந்தர்மிக் குவந்தம் மிடத்துறைந் திருந்து
மாட்சி பெற் றிலங்கிய தன்றே
சீறுப்புராணம் : 4 : 55.

மிகுசபு mikucapu, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
எறும் *மிகுசபுக்கு*
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 10.

மிகுசபுபுனு மகாரிபுல் பசக்கரி mikucapupuṉu makāripul pacakkari, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
மிசுக புபுனு மகா ரிபுல்பசக் கரியின் வீசும் எரிவாளே
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 120.

மிகுதாது[1] mikutātu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
தாரணி லஃகாக்கு *மிகுத்தாது*
புதுகுஷ்ஷாம் : 38 : 7.

மிகுதாது[2] mikutātu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
அலிதல்கா சுபையிறு உம்மாறுஅவர் மறுதா
மிகுதாது என்று இவர்கள் ஆறு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 23 : 15 (890).

மிகுறாசு mikuṟācu, பெ. < mi'rāj معراج >
விண்ணுல யாத்திரை.
இருண்டது புவியும் வானு மெழினபி *மிகுறு* சேகத்
திரண்டது போலக் கங்கு நிமிரமெத் திசையுங் காட்ட
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 6 : 6.

மிகுறாப் mikuṟāp, பெ. < mihrāb محراب >
பள்ளிவாசலில் இமாம் தொழுகை நடத்துவதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடம்.
தாவூது
நபி*மிகுறுபில்* வந்திருந்து
இராஜநாயகம் : 14 : 1.

மிகுறுப் mikuṟāp, பெ. பார். மிஹ்ராப்.
மணி *மிகு றுபொடு* மற்று மின்பரு
மணி பெற
புதுகுஷ்ஷாம் : 47 : 51.

மிசிக்கீன் micikkīṉ, பெ. < miskīn مسكين > ஏழை.

ஆசைகளறுமிசிக் கீனீ யாரிவண் வந்தவாறைப்
பேசுகவென லுமாதி பேரினிற் கிருபையின்றி
மாசிலான் றகுமத்தாசை வைத்திடார் *மிசிக்கீ* னுகுங்
காசிலாச் சுபையி றென்பேர் காணெனக்
கழறிச் சொல்வார்

இரவுசுலகூல் படைப்போர் : 9 : 33.

மிசுவாக் micuvāk, பெ. < miswak مسواك >

பல் துலக்கும் குச்சி.

திண்மையின் மிசுவாக்கோடு திருமனை யடைய வள்ளல்

புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 4.

மிசுறியர் micuṟiyar, பெ. எகிப்து நாட்டினர்; மிசுறு என்னும் அறபுச் சொல்லோடு தமிழ் விகுதி இயர் வந்துள்ளது.

சீர்புனை யாண்டகை யபு வுபை தாமுன்
னெழுந்து நின்றனர் *மிசுறியர்* சிலர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 19.

மிசுறு micuṟu, பெ. < misr مصر > எகிப்து.

தடம்உடுத்தபல் வளம்தரு *மிசுறு* எனும் தலமும்.

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 5 : 2 (159).

மிறுக்கால் miṟukkāl, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

வெல்லும் கதிர்வேல் *மிறுக்காலும்*

புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 18.

மிறுத்தாசு miṟuttācu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

எரியிடை ஊழும் மூழ்கி எரிந்திடும் *மிறுத்தாசு* என்போன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 26 : 1 (1072)

மிறுமாத்து miṟumāttu, பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

நாவினின் மறைதவழ் *மிறுமாத்து* நன்மகனுர்

புதுகுஷ்ஷாம் : 19 : 53.

மின்பர் miṉpar, பெ < minbar منبر >

ஏறிநின்று பிரசங்கம் பண்ணுவதற்காகத் தொழுகை நடத்தும் இடத்திற்கு அணித்ததாகப் பள்ளிவாசலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறு மேடை.

நன்னிலை கொள்ளு நபி முகம்மதனுர்
நனிசல வாத்தெடுத் தோதிப்
பின்னிலை கொள்ளு *மின்பர்விட்* டிறங்கிப்
பிரியமுற் றிருந்தனர் வள்ளல்

புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 159.

மின்பறு minparu, பெ. பார் மின்பர்.

ஏவலும் விலகல் மற்றும் இயம்பிடு மறையின் தீஞ்சொல்
மேவிய குதுபா ஓத *மின்ப* றென்று இழைத்தல் சொல்வாம்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 20 : 1 (650).

மிஞ mina, இட. பெ. < mina مِنى >

நன்னயந் தரும் அகவொடு நாயகர் நவங்க
டுன்னுகின்ற *மிஞ*வெனு மிடத்தருந் துதிசேர்

திருமணிமாலை : 29 : 76.

மிஞகு minaku, இட. பெ. ஒரு இடத்தின் பெயர்.

வன்றிறற் சேனையாவும் வளைவித்து *மிஞகி*ன்மைந்த
னன்றவன் பாலுமோலை யனுப்பித்தான் மன்ன னன்றே

திருமணிமாலை : 4 : 93.

மீக்காயீல் mikkāyil, இ. பெ. < mikail ميكائيل >

ஒரு வானவரின் பெயர். மலை முதலானவற்றிற்கு பொறுப்பாக இருப்பவர்.

இவணுறுந் தகையார் மகிமையின் *மீக்காயீல்* இவர்

திருமணிமாலை : 27 : 31.

மீம் mim, பெ. < mim م >

அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள ஓர் எழுத்து.

ஈந்தலிபு லாமுடனே *மீமும்*

ஞானப்பூட்டு : 10.

மீஞ minā, இட. பெ. பார். மிஞ.

மக்காவுக்கும் அறபாவிற்கும் இடையில் உள்ள ஓர் இடம். ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றச் செல்லும் பயணிகள் இங்கு தங்கிக் கல்லெறிவர்.

உறைந்திடும் *மீஞ* எனுந்தலம் போந்து
ஒகுத்துடன் லுகர்முதல் மறுநாள்
சிறந்திடும் சுபுகோடு இவைகளைந் தொகுத்தும்
திடத்துடன் தொழுதிருந் தனரால்

பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 37 : 30 (1617).

முஅத்தீன் muattin, பெ. < mu'azzin مؤذن >

முஸ்லிம்களை தொழுகைக்கு அழைப்பவர்.

இருபுய மலைகள் புளகமுற் றிருந்தா ரிரவிரு ளகன்ற
பின் *முஅத்தீன்*
விரைவினில் வாங்கு புகன்றிட வெவரு மேவின
ரிமாமொடு தொழுதார்

தீன் விளக்கம் : 5 : 27.

முஅத்து muattu, இ. பெ. அதுனன் என்பவரின் புதல்வர்; நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர்.

கண்ணின்மா மணியா யுதித்திடு *முஅத்து*
கவின்பெற விருந்தவ ரிடத்தில்
எண்ணிலா வரச ரடிபணிந் திறைஞ்ச
வியற்றிய பேரொளி *முஅத்து*
சீறாப்புராணம் : 4 : 57.

முஆது muātu, இ. பெ. அபியத் என்பவரின் புதல்வர்.

நனைத்தொடை *முஆது*என் றோதும் நாமநற்குரிசில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 33 : 71 (1433).

முஆபியத் muāpiyat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

...*முஆபியத்* தென்று இசைத்திடும் செய்யோர் ஈன்ற
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறாப்புராணம் : 33 : 71 (1433).

முஆயினா muāyinā, < mu'āyana معاينة >

சொந்தக் கண்ணால் பார்த்தல். முஸ்லிம் மெய்ஞ்ஞானிகள் வழக்கு.

............*முஆயினா*வும்
இன்னமு ஞான மார்க்கவகை...
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 12 : 21.

முஈஸ் muis, இ. பெ. < mu'izz. معز >

கௌரமும் வலுவும் நல்குபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம : 36 : 38.

முக்கீம் mukkim, பெ. < muqīm مقيم > தரித்திருப்பவன்.

வரத்த ராகுமு சாபி ரானவர் *முக்கீம*ாக
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 13 : 23.

முக்குசித்து mukkucittu, இ. பெ. < muqsit مقسط >

நீதியாளன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

முக்ததிர் muktatir, இ. பெ. < muqtadir مقتدر >

எல்லாம் வல்லவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

முகத்திம் mukattim, பெ. < muqaddim مقدّم >

தான் விரும்புபவர்களைத் தன்பால் அணைத்து ஏனையோரை ஒதுக்கித் தள்ளுபவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம் : 36 : 39.

முகத்தீன் mukattīn, பெ. பார் முஅத்தின்.

முகத்தீன்கள் வாங்கு முயன்று சொலுமஃது

மிகுருசு மாலை : 621.

முகம்மதிய்யா mukammatiyyā, பெ. ஓர் ஒளியின் பெயர்.

வடிவைமு *கம்மதிய்யா* வெனவகுத் துவந்து நோக்கி

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 4 : 5.

முகம்மது mukammatu, இ. பெ.

முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.

முறைவழி சிதகாத் தருங்கர தலரா

*முகம்மதெ*ன் றுரைக்கு மாதவரே

பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 11.

முகம்மது கவுது mukammatu kavutu, இ. பெ.

பார். முகம்மது ஹவ்து. ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.

மூத்தவர் புணர்த்தக் கொண்ட *முகம்மது கவுது* எங்கோமான்

காத்தமர் கமலமன்ன கழற்றுணை கருத்துட் கொள்வாம்

ஆரிபுநாயகம் : 1 : 22.

முகம்மது காசீம் mukammatu kācīm, இ. பெ.

ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

காநகர் *முகம்மது காசிம்* வள்ளறம்

பூநிகர் கருணையம் பொலிபு போன்மென

ஆரிபுநாயகம் : 3 : 43.

முகம்மதுல்லா mukammatullā, அல்லாவின் முகம்மது என்பது பொருள். முகம்மது நபி (சல்) அவர்களைக் குறிக்கிறது.

நெருப்புகழ் கும்பிக் கிரையாஞ் சுமையிகணேம நிட்டை

கருப்புகழ் கேட்கவும் வேண்டும்கொல்லோ கனகாம் புயத்தால்

பொருப்புகள் சாய்க்கு *முகம்மதுல்லா*தமைப் போற்றி செய்யும்

திருப்புகழ் கேட்டபின் தீனோர்கள் தங்கள் திருச்செவியே

காசிம் திருப்புகழ் : காப்பு.

முகம்மது லெப்பை mukammatu leppai, இ. பெ.

ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.

புகழ் *முகம்மது லெப்பை* மரைக்காயன்

பாக்கியப்பா வென்னும்

ஆரிபுநாயகம் : 2 : 17.

முகம்மது ஹவ்து mukammatu havtu, இ. பெ.
வட இந்தியாவில் குவாலியரில் வாழ்ந்த ஒரு முஸ்லிம் ஆத்மஞானி. நாகூர் ஆண்டகையின் குருநாதர்.

கோன்மகத் துவரா யுற்ற *முகம்மது ஹவ்து*குவாலீர்
கௌது நாயகர் காரணப் புராணம் : 20 : 34.

முகல்கில் mukalkil, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

குதிபுனே முகல்கி லீன்ற
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 12.

முகல்லம் mukallam, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

பழுதுறுங் கசட்டு அழுக்கரு *முகல்லம்* என்பவன்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 31 : 1 (1317).

முகற்றப் mukarrap, பெ. < muqarrab مقرب > நெருங்கியவர்.

சுரர்களுக் கரசு முகற்றபானவரும்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 54 : 18.

முகற்றம் mukarrm, பெ. பார். முஹற்றம்.

ஏதம் அகல வரும்கி *சுறத்து*
ஏழின் *முகற்ற மாதமதில்*
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 12 : 3 (247).

முகவ்விக்கீசு mukavvikkicu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் காலத்தில் எகிப்தை ஆண்ட மன்னனின் பெயர். இந்த மன்னனுக்கு நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்கள் கடிதம் அனுப்பினார்கள்.

திரண்ட மொய்ம்பன் *முகவ்விக் கீசு*எனும் ஒரு செம்மல்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 5 : 3 (160).

முகறுயாயீல் mukaruyāyil, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

முந்திக் கறுக்காயில் *முகறுயாயீல்*தமையே
மிகுருசுமாலை : 181.

முகாசிபா mukacifa, < mukāsafā مكاشفة >

இரகசியங்கள் திறக்கப்படுதல் என்னும் ஆன்மிக அனுபவம்.

முன்னிய முருக்கபாவு *முகாசிபா* முஆயினவும்
வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 12 : 21.

முகாசிரீன் mukācirin, பெ. < muhājir مهاجر

பிறந்த இடத்தை துறந்து செல்பவர்கள்; நபிகள் நாயகத்துடன் மக்காவிலிருந்து சென்ற தோழர்களைக் குறிக்கின்றது.

காரண நிறையின் *முகாசிரின்* அவரு
மாரண நிறையினன் சாரிக ளெவரும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 25 : 8.

முகியித்தீனறபி mukiyittīṉaṟapi, இ. பெ. < muhiyyud dīn ibn arabi محي الدين بن عربي > ஒரு தத்துவஞானி.

மங்குருச் சாளரவாய லென்பவை
யங்கெலா *முகியித்தீனறபியாகியே*
வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 31 : 110.

முகீத்து mukīttu, இ. பெ. < muqīt مقيت >
விதியை நிர்ணயிப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

முகுசீ mukucī, இ. பெ. < muhsi محصي >
கணக்கிட்டு அனைத்தையும் அறிகின்றவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

முகுத்தி mukutti, இ. பெ. < muxti معطي >
வழங்குகிறவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

முகுனிய்யு mukuṉiyyu, இ. பெ. < muqni مغني >
வளமாக்குபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

முகைறத் mukaiṟat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
வெற்றி *முகைறத்தும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 47 : 33.

முகைறு mukaiṟā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
தவமிக் குயர்ந்த சகீதுமபு சுபியான் *முகைறுச்* சகீதருளு
நவமிக் கிருசி தென்பவர் மெய் நலியாய்
புகைறுபோல் மேன்மைத்
துவமிக் குடையார்
புதுகுஷ்ஷாம : 41 : 156.

முங்கற் நக்கீர் munkaṟ nakkīr, பார். முன்கர் நக்கீர்.
மொழிபெற வெருவி நிற்கும்
முங்கற் நக்கீரை நோக்கி
வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 28 : 26.

முசல்லா mucallā, பெ. பார். முஸல்லா.
முறையொடுந்தவம் புரிந்திடு மொரு *முசல்லாவும்*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 32.

முசல்லி mucalli, < salāt صلوة >

தொழுகையை நிறைவேற்றுகிறவன்.

தெள்ளி தாகிய *முசல்லிக*
ளொலிகுலத் தினராம்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்: குத்புநாயகம் 34 : 20.

முசவ்விர் mucavvir, இ. பெ. < mus'awwir مصور >

உரு அமைப்பவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

முசன்னிபீன் mucaṉṉipīṉ, பெ. < musannifīn مصنفين >

ஆசிரியர்கள்.

முஸ்தகீனுங்
கங்கிலொலி மார்*மு சன்னி பீனுங்*
கவிவனே யிமாங்களும் உரைத்தார்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 8 : 63.

முசாகதா mucākatā, < muśāhadat مشاهدة >

காட்சி. முஸ்லிம் மெய்ஞ்ஞானிகள் வழக்கு.

பொன்னணி யாடை யீய்ந்து
பொருந்திய *முசாகதா*வும்
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 12 : 21.

முசாபர் mucāpar, பெ. < mujāwar مجاور >

பரிபாலகர்கள்.

அம்மனையா யிருந்ததனை யவர்தம்பால ராகிவளர்
*முசாபிர்*களாய்த் தோன்றி னோர்கள்
தீன் விளக்கம் : 1 : 25.

முசாயிரா mucāyirā, பெ. < muṣa'irā مشاهرة >

பிரபலம்.

வரத்த நாடுமு *சாயிரா* னவர் முக்கீமாக
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 13 : 23.

முசீபத் mucipat, பெ < musibat مصيبة > கெடுதி.

முகியித்தீனென்று கூற முன்னவன் கருணையுண்டா
முகியித்தீனென்று கூற *முசீப*த்தும் பலாயு நீங்கு
முகியித்தீனென்று கூற முத்தொகை யுலகும் வாழ்த்து
முகியித்தீனென்று கூற முடிவிலாப் பதவியுண்டே
வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் : குத்புநாயகம் : 8 : 69.

முசீபத்து mucipattu, பெ. < musibat. مصيبت > கேடு

எல்லா வினைகளு *முசீபத்தும்* வந்
தென்னை யணுகாமல் காத்தருள்வாய்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 102.

முசீபு mucipu, இ. பெ. < mujib. مجيب >
இறைஞ்சுதலுக்குச் செவிசாய்ப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

முசுயிபு mucuyipu, இ. பெ ஓர் ஆணின் பெயர்.
மூதுரை மறையின் தீஞ்சொல் *முசுயிபு* ஆண்டு
உரைப்பக்கேட்டு
சீறாபுராணம் : 46 : 30.

முசுலிம் muculim, பெ. < muslim مسلم >
இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றுபவர்.
ஒருதருள்மதலா யிங்க ணுரைத்தவை *முசுலி* மாஞேர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 36 : 99.

முசுலிமீன் muculimin, பெ. முசுலிம் என்பதன் பன்மை.
அஞ்சலி செய்வ ராக *முசுலிமீன்* அவர்கள் யாரும்
புதுகுஷ்ஷாம : 26 : 38.

முசுறிக் mucurik, பெ. < muśrik مشرك >
பல தெய்வ வழிபாடு செய்பவர்.
தொடர் நசுருனியன்று துயருறு *முசுறிக்* அன்று
நடைதரு நேர்மையற்று நயனுடை முசுலி மென்ன
புதுகுஷ்ஷாம் : 48 : 43.

முசை mucai, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
உகைத்த வாம் பரி *முசை* அடையிடப் புறம் முறுத்தி
புதுகுஷ்ஷாம் : 18 : 49.

முசையிபு mucaiyipu, பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
தாக்கினர் வீர *முசையிபு* வள்ளல்
புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 96.

முசையிபுபுனு தகிய்யத்துல் பசாரி mucaiyipupunu takiyyattul pacari, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
இசையிற் பறப்ப எத்திசையும் வேகப்பரியோ டாடிவரு
முசையி புபுனு தக்கியத்துல் பசாரி முரண நிசாரியரே
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 119.

முத்தஆலி muttaāli, இ. பெ. < muta'āli. متعالی >
மிகவும் உயர்ந்தவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

முத்தலக் muttalak, பெ.
ஒரு பேசு *முத்தலக்* எழுதி
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: மயில் வலம்புரிப்பதிகம்: 2

முத்தலிபு muttalipu, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
சூடும் உயர்*முத் தலிபுக்* கிளையிலுள மைந்தரொடும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 23 : 10 (885).

முதகப்பிர் mutakappir, இ. பெ. < mutakabbir متکبر >
பெருமையாளன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம : 36 : 37.

முதில்லு mutillu, இ. பெ. < muzil مظل >
தாழ்த்துகிறவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

முதுறக்கத் muturakkat, இ. பெ.
இல்யாசு நபியின் புதல்வர்.

துறவலர்க் கரசா யிருந்த இல்யாசு
புத்திரர் பவுத்தெலா நிறைந்த
மறுமனர் குலக்கோ ளரியெனப் பிறந்த
மாமணி *முதுறக்கத்* தெனுமால்
சீருபபுராணம் : 4 : 59.

முந்தஹா muntahā, பெ. பார். சிதுறத்துல் முந்தகா.
சுந்தரம் சேர் விதி மொழியாள்
சொற்கு *முந்த ஹாவை* யெட்டி
ஞானக்குறம் : வாசல்வளங்கூறுதல் :

முந்திறு[1] muntiru, இ. பெ. பசுறு நாட்டு மன்னர்.
முடிமணி அரசர் ஏத்தும் *முந்திறு* என்பவர்க்கு
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 9 : 2 (205).

முந்திறு[2] muntiru, இ. பெ. ஒரு வர்த்தகர்.
அவுதற் கய்சுஎன்று அறையும் அக்கூட்டத்தில்
எவரும் இன்புறு *முந்திறு*என் போர்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம : 19 : 1 (594).

முந்திர்[3] **muntir,** இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

வானுந் தியநபி நாயகர் மகிழ்மேன்
மையின் *முந்திர்*

புதுகுஷ்ஷாம்: 44 : 58.

முபஸ்ஸல் mupassal, பெ. < mufassal مفصل > இறுதி.

வீறின் முபஸ்ஸ லாக
ஹாகூத்தின் உலகந் தன்னில்

கௌதுநாயகர் காரணப்புராணப் புராணம்: 8 : 17.

முபாறக்காத் muparakkāṯ, பெ. < mubarakāt مباركات > பொலிய.

முத்தி சேரியல் *முபாறக் காத்தின்*
புத்திகொடும் பொருள் பொலிவுகள் பலவும்

மிகுருசுமாலை: 593.

முபுத்தி muputti, பெ. < muftī مفتى > பத்துவா என்னும் அதிகார பூர்வமான கட்டளை வழங்கும் அதிகாரம் பெற்றவர்.

இன்னன பயனி னுட்ப மியற்றிய *முபுத்தி* தம்மொடு
என்னையு மொருநற் ருனத்த திருக்கையிற் சந்திப் பெய்து

சாதுலிநாயகம்: 12 : 13.

முமீத்து mumittu, இ. பெ. < mumit مميت > மரணத்தைப் படைத்தவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம்: 36 : 39.

முயீத் muyit, இ பெ. < mu'id. معيد > படைப்புகள் அழிந்தபின்னர் அவற்றை மீளச்செய்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம்: 36 : 39.

முரீது muritu, < murid مريد > செய்கு என்னும் தலைவரைப் பின்பற்றும் ஒருவன். அத்தகையவனுக்குக் கூறும் உபதேசம்.

முத்தியுமுருக் கொண்டார்க்கு
முரீது பதேசம் செய்தார்

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்: குதபு நாயகம்: 12 : 20.

முல்லா mullā, பெ. < mulla ملا > அறிஞன்.

முகையான பகையாகி எதிர்வாய் உடல்சிரசு
முல்லா வென்றே குமனமே

பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: மனபபதிகம்: 3.

முல்ஹிமா mulhimā, பெ. < mulhima ملهمة >
நன்மை தீமை இரண்டும் உள்ள மனம்.
தவுசுடன் *முல்ஹிம் மாவைத்* தரிபட
பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள் : ஓர்மைப்பதிகம் : 8.

முலறு[1] mularu, இ. பெ. ஒரு நபி. நிசாறென்பவரின் புதல்வர்.
வருமுகின் *முலறு* நபியிடத் துறைந்து
மகிதலம் புகழ்ந்திட விருந்த
சீறாப்புராணம் : 4 : 58.

முலறு[2] mularu, பெ. ஒரு கோத்திரம்.
உன்னில் தாரையில் ஒன்னலராம் *முலறு*
என்னும் கூட்டம்.
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 19 : 36 (629).

முலப்பறு mulapparu, இ. பெ. குலாமின் (ஊழியனின்) பெயர்.
பாவள ரவர்கு லாமு *லப்பறும்* பரிவின் வீட்டின்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம) : 20 : 33.

முவஃகிர் muvahkir, இ. பெ. < muahhir. مؤخر >
பிற்படுத்துபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

முறத் murat, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர் கஉபு என்பவர் புதல்வர்.
சூன்முதிர் மழைக்கை கஉபுகண் மணியாய்த்
தோன்றிய *முறத்திடத்* துறைந்த
சேனமுங் கொடியுந் தொடர் கதிர் வடிவேற்
செம்மலென் றுயர்ச்சி பெற்றிருந்தார்
சீறாப்புராணம் : 4 : 64.

முறக்கபா murākkapā, < murāqabāt مراقبة >
ஆழ்ந்த சிந்தனை; முஸ்லிம் மெய்ஞ்ஞானிகள் வழக்கு; தியானம்.
முன்னிய *முறக்கபாவும்*
வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 12 : 21.

முறுத் murāt, பெ. < murād مراد > நாடப்படும் பொருள்.
இது இயற்பெயராக அமையும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.
எவ்வகைப் பொருளேயீவ *தெனமுருத்* என்னலுற்றுஞ்
தீன் விளக்கம் : 21 : 30.

முருதி murāti, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
தொடர்பு *முருதி* அதிபதியும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 18.

முருது[1] murātu, பெ. ஒரு கூட்டத்தார்
பொருத்து எகூ தினைமு *ருது* மித்திரர் நிதம்பு கழ்ந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 29 : 5 (1263).

முருது[2] murātu, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
காவென உதவும் செங்கைக் கஃபுடன் கிலா*முருது*இம் மூவரும்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 33 : 99 (1461).

முருது[3] murātu, இ. பெ. ஒரு கூட்டத்தாரின் பெயர்.
*முருதி*யர்க் கதிபர் கைசு முன்னவர்
புதுகுஷஷாம் : 38 : 112.

முருது[4] murātu, பெ. நினைவுபடுத்து.
முதல்வா வென்றனிய்யத்தை *முருது*செய்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 139.

முருருத் murārat, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார். இவர் மிக்கோராயிருந்தும் பெருமானாருடன் போர்க்களம் புகாது பின் தங்கிவிட்டனர் இதனால் இறைவன் கட்டளைக்கும் இறசூலின் கட்டளைக்கும் மாறு செய்துவிட்ட தம் பெரும் பிழையை உணர்ந்து வருந்தியவர்.

மாரு
நற்றவர் *முருருத்* தென்னும் நரபதி தாமும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 8 : 8.

முறுசல் murucal, பெ. < mursal مرسل > தூதுவர். நபிமார்களைக் குறிக்க உபயோகிக்கப்படும் சொல். இங்கே தூதராக அனுப்பப்பட்ட இபுருகிம் என்பவரை இச்சொல் குறிக்கிறது.
முப்புவி துதிக்கு நிதி *முறுசலி*பு ருஹீம்
தீன விளக்கம் : 21 : 10.

முறுசல் நபி murucal napi, தொ. பார். முறுசலீன்.
முறுசல் நபி மார்களார்வமோடு
பரவரிய ஞான பாதை தேடும்
காசிம திருப்புகழ் : 141.

முறுசலீன் murucalin, பெ. < mursalin مرسلين > தூதர்கள்.
முதறிவுடைய ரான *முறுசலீன்* களையெந் நாளும்
போதர வுடனே போற்றிப் புந்தியின் மகிழ்ச்சி செய்வாம்
சீறுப்புராணம் : 1 : 7.

முறுத்தலா muruttalā, பெ. < murtaḍā مرتضى >

ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர். அலி (றலி) அவர்களுக்குரிய ஒரு சிறப்புப் பெயர்.

கன்னல் மொழிநந் நபிநா லாவது கலிபா
முன்னிலே அமீ றல்மு மினீன் முறுத்த லாவா
மன்னலி யிபுனு அபீத் தாலிபெனும் வள்ளல்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 11 : 63.

முன்கர் நக்கீர் munkar nakīr, < munkar nakīr منكر نكير >

ஒருவன் மரணமடைந்து நல்லடக்கம் செய்யப்பட்ட பின்னர் அவனிடம் நன்மைதீமை பற்றிக் கேட்பதற்குப் புதைகுழிக்கு வரும் இரண்டு வானவர்கள்.

இலக்கிய முன்கர் நக்கீர்
கேள்வியும் எளிதாம் தானே

வண்ணக்களஞ்சியப்புலவா: குதபுநாயகம்: 12 : 25.

முன்கறும் வநக்கீரும் munkarum va nakkirum, பார். முன்கர் நக்கீர். முன்கர் வநக்கீர் என்னும் இரண்டு மலக்குகள் (வானவர்).

நைதலின்றவ ரேகமுன் கறும்வ நக்கீறும்
மெய்திக் கேள்விகள் ஒன்ரென் ருயெழும் பச்செய் தெறுழின்

நவமணிமாலை (முகியிததீன் புராணம்): 17 : 16.

முன்தகிம் muntakim, இ. பெ. < muntaqim منتقم >

பழி தீர்த்துக்கொள்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.

இராஜநாயகம: 36 : 40.

முனாபிக் munāpik, பெ. < munafīq منافق > நயவஞ்சகர்கள்.

மிக்கமுனா பிக்குகளு மேயிவர் தமக்குத் தக்க துணை

சீறுப்புராணம்: 75 : 12.

முனாஜாத் munājāt, பெ. < munajāt مناجات >

குறை இரங்கல். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இப்பெயரால் ஒரு இலக்கிய வடிவம் உள்ளது.

இரந்த முனாஜாத் தின்கண்ணிப்படி அப்துல் காதிர்

நவமணிமாலை (முகியிததீன புராணம்): 4 : 172.

முஸ்தகபு mustakapu, பெ. < mustaḥabb مستحب >

விருப்பத்துக்குரியது.

நவமா மிசுலா மினைநண் ணிமனச்
சுவையா மதிலுற் றதொழும் பறுலும்
தவமான சுன்னத் தொடுமுஸ் தகபும்
இவையா வையுமறிந் தனனின் புடனே

பத்றுத்தீன புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 52 : 30.

முஸ்த்தலிபா musttalipā, இட. பெ. ஹஜ் பிரயாணிகள் அறபாவில் தங்கிவிட்டு முஸ்த்தலிபா என்னும் இடத்தில் மஃறிப், இசா இரண்டையும் ஒன்ருகத் தொழுது பின்னர், மினவில் எறிவதற்கான கற்களைப் பொறுக்குவர்.

போதவுள் மகிழ்ந்து *முஸ்த்தலி* பாவில்
பொருப்பை விட்டு இழிந்து வந்தனரால்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 38 : 36 (1623).

முஸ்தபா mustapā, இ. பெ.
பெயர். நபிகள் நாயகத்திற்குரிய ஒரு பெயர்.

மூங்கை யுடனே பேகம் *முஸ்த* பாநன் னபியே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 39 : 133 (1770).

முஸ்லீம் muslīm, பெ. < muslim مسلم >

இஸ்லாம் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும் ஒருவர் இவ்வாறு அழைக்கப் படுவார்.

நிறைதரு கபசி நாட்டில் நிலைபெறும் *முசலீம்* ஆன
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 4 : 1 (110).

முஹ்யீ muhyi, இ. பெ. < muhyi محيى >

உயிரைப் படைத்தவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

முஹறம் muharam, பெ. < muharram محرم >

முதலாவது இஸ்லாமிய மாதம்.

பரிவுறு நபியென்னும் பட்ட மாகிய
வருடமே ழினிற்றின *முஹற* மாத்தையிற்
சீருப்புராணம் : 38 : 1.

முஹைமின் muhaimin, இ. பெ. < muhaimin مهيمن >

எச்சரிக்கையுடன் அனைத்தையும் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

முஸம்மில் musammil, பெ. < muzzammil مزمل >

அல்குர்ஆனில் உள்ள 73-வது சூருவின் பெயர். போர்வையை போர்த்திக்கொண்டிருப்பவர் என்பது இதன் பொருள்.

நிலஞ் சூழ் பரவைப் புறப்புவியு
மிறைஞ்ச நெடியோன் திருவருளாற்
சொலும் சூறத்தில் *முஸம்மில்* எனுஞ்
சுருதி வசன மிறங்கினவே
சீருப்புராணம் : 26 : 36.

முஸல்லா musallā, பெ. < musallā مصلى >
தொழுகை நடத்தும் இடம். தொழுகை விரிப்பையும் இது குறிக்கின்றது.

முறை யொ டுந்தவம் புரிந்திடு மொரு *முசல்லாவும்*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 82.

முஹப்பத் muhappat, பெ. < muhabbat محبة > அன்பு.

என்னகத்தி லுறுநாட்ட மிறையவன்றன்
*முஹப்பத்*தெனு மின்ப வாரி
தன்னகத்தின் முங்கிடவே
பத்றுததீன புலவா : முகியித்தீன புராணம் : 44 : 89.

முஹாஜிரீன் mukājirin, பெ. பார். முகாசிரின்.
இடாறுத் தடைந்த *முஹாஜி ரீன்*களும்
சீறப்புராணம : 52 : 22.

முஷாகிதா musākitā, பெ. < musāhidat مشاهدة > காட்சி.

கோல முடனே இரண்டெ ழுத்தில்
குறித்த பெரியோன் இடநாடி
யோல முடனே *முஷாகித*த்தில்
இருந்தார் ஒலிகள் சிகாமணியே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 46 : 26.

மூசா[1] mūcā, இ. பெ. < mūsū موسى >
இவர் ஒரு நபியாகும். இவருக்கு பத்து சுஃபுகளும், தவ்றுத் வேதமும் அல்லாஹ்வால் அருளப்பட்டன

முரணி டும்பிரு வூன்முன மறைநபி *மூசா*
கரத லத்துறை கோறனேப் பெருமலே கடுப்ப
வரவ மாக்கினர்
சீறப்புராணம : 32 : 100.

மூசா[2] mūcā, இ. பெ.
முகியித்தீன் ஆண்டவரின் மூதாதையருள் ஒருவர்.
திவளொளி வதனம் பூத்த செவ்வியர் *மூசா* வென்போர்
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியிதத்தீன் புராணம : 4 : 10.

மூசா[3] mūcā, இ. பெ. முஸ்லிம் தலைவர்களுள் ஒருவர்.
இன்சொல்
தருமவான் *மூசா* என்னும் தலைவர்.
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறப்புராணம் : 10 : 2 (215).

மூசா கலீமுல்லா mūcā kalimullā, தொ. < mūsā kalimullah' موسی کلیم الله > இறைவனெடு வசனித்த மூசா. மூசா நபி (அலை) அவர்களுக்குரிய சிறப்புப் பெயர் கலீமுல்லா என்பதாகும்.

...இம்ருன் செல்வர் *மூசாக் கலீ முல்லா*

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 66.

மூத்தா mūttā, இட. பெ. சாம் (சிறியா) நாட்டில் ஒரு பட்டணம். முஸ்லிம்களுக்கும் முஸ்லிம் அல்லாதாருக்கும் இடையே ஒரு பெரும் போர் இங்கு நிகழ்ந்தது.

சோமன் நாள்தொறும் தவழ்சுதை மாடங்கள் செறிந்த
சாமஎ னும்திரு நாட்டின் *மூத்தா* வெனும் தலத்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 21 : 1 (684).

மூமறுயாயீல் mūmaruyāyil, இ. பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

மூமறுயாயீல் மலக்கு முன்னில் வந்தார்

மிகுருசுமாலை : 214.

மூமின் mūmin, இ பெ. < mu'min مومن >
நம்பிக்கைகொள்ளப்படுபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

மூமின் mūmiṉ, பெ. < mu'min مومن >
நம்பிக்கை கொண்டோர்.

ஆளுநாயகற் கொழுகு *மூமின்*கள் பால்

புதுகுஷ்ஷாம் : 48 : 34.

மைசறு maicarā, இ. பெ. கதீஜா அம்மையாரின் ஏவலாளர். கதீஜா அம்மையாரின் வியாபாரப் பிரதிநிதியாக சிறியா சென்ற பொழுது நபிகள் நாயகம் அவர்களுடன் சென்றவர்.

இவையெலா நபிக் களித்த பினேவலி
னியலுறு *மைசறு*வை
நவைய றத்தம தருகினி விருத்தி வெண்
ணகை மலர் முக நோக்கி

சீருப்புராணம் : 10 : 67.

மைசறு maicaṟā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

சகீது மன் மைசறு

புதுகுஷ்ஷாம் : 33 : 15.

மைமூன் maimūṉ, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் மனைவியருள் ஒருவர்.

மருந்ததில் இனிய தீஞ்சொல் மழலைவாய் *மைமூன்* என்ப

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 18 : 11 (522).

மையத்து maiyattu, பெ. < maiyit ميت > சடலம்.

ஆதரத் துடனே மையத்து
அதைத்தொழு விக்க என்றார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 33 : 73 (1435).

மோதீன் mōtīṉ, பெ. பார். முஅத்தின்.
பள்ளியின் *மோதீன்* வந்தே யிருந்திவை பகர லுற்றான்
இராஜநாயகம் : 9 : 39.

மௌசலி moucali, பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மௌசலிக் கிளைவரும் வள்ள லாகிய
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 18 : 4.

மௌமூம் moumūm, பெ. பார். மகுமூன்.
மேயவ ரோடு *மௌமூ* மொலிய வொலியுல் லாவை
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 18 : 21.

மௌமூம் moumūm, பெ. பார். மகுமூன்.
தொழுகையைப் பின்பற்றுபவர்.
ஒன்னலர்க் கெதிரோர் கூட்டமுற மற்றோர் கூட்ட *மௌமூம்*
சீறுப்புராணம் : 78 : 23.

யஃகூபு ya:kupu, இ. பெ. நபிமாருள் ஒருவர்.
மைப் பெருங்கை *யஃகூபு* நன்னபி
இராஜநாயகம் : 4 : 7.

யா yā, < yā يا > விளிச்சொல்.
*யா*நசுறல்லா கின்சில் எனக் கடலெதிர் குற்றார்
புதுகுஷஷாம் : 40 : 231.

யாசீன் yacīṉ, பெ. < yāsīn يس > அறபு அரிச்சுவடியில் இரண்டு எழுத்துக்களைக் கொண்டது. அல்குர் ஆனின் 36-வது அத்தியாயம் இவ்விரண்டு எழுத்துக்களாலும் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. முகம்மது நபி (சல்) அவர்களின் சிறப்புப் பெயராகவும் கொள்ளப் படுகிறது.
அறுகிடைந்தெழு *யாசீனே*
காசிம் திருப்புகழ் : 24.

யாபிது yāpitu, இ. பெ.
நூகு நபியின் மூன்று புதல்வர்களுள் ஒருவர்.
வருவதிற் கிழக்கிற் றுறுக்கிக ளத்தன் வலிதரும்
இயாபிதுக் களித்தார்
திருமணிமாலை : 4 : 3.

யா அறுகமற் ருகிமீன் yā aṟuka maṟṟākimīṉ, தொ.

< ya arha marrāhimīn يا ارحم الراحمين >

அதிகமான கிருபை செய்யும் ஏற்றமுள்ளவனே.

விழைவொடு அவர் இவ்வாறு மேன்மையர்க் கியற்றுந்தோறு
மொழிகுவர் யாகியாதல் முஸ்த்தகீம் தீனேயென்று
மழகுறு மதற்பின்னே *யா அறுகமற்ருகி மீனென்*

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 9 : 50.

யாகியாதல் முஸ்த்தகீம் yakiyatal musttakīm, தொ.

உதவிகள் கேட்போருக்கு எல்லாம் உதவி செய்பவனே

விழைவொடு அவர் இவ்வாறு மேன்மையர்க் கியற்றுந் தோறு
மொழிகுவர் *யாகியாதல் முஸ்த்தகீம்* தீனே யென்று

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 9 : 50.

யா முகம்மத் yā mukammat, பெ.

முகம்மதே என அழைத்தல்.

யாமுகம்ம தென்றெலித்தி யாமன்சூறென் றூர்த்தரோ

புதுகுஷ்ஷாம் : 40 : 141.

யா முகியித்தீன் yā mukiyittīn, தொ.

முகியித்தீனே என அழைத்தல்.

பாவி யேனெனச் சொல்லின ரும்பர்நின் புடைவர்
தேவி ஞவுபோ தென்னையா *முகியித்தீன்* னென்றே
கூவி முன்மவுத் துற்றமைந்தெனின்...

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 17 : 33.

யாயுவல் லதீனவா மனூ yāyuval latīṉa vāmaṉū, தொ.

< ya ayyuhal lazīna āmanū يا ايها الذين آمنو >

விசுவாசிகளே.

நாயகர் பொற்பத நாடிச் செல்கையில்
தாயகம் எனச்சிறு தந்தை யானவர்
தூயவன் அருளிய சுருதி ஆயத்து
*யாயுவல் லதீனவா மனூ*வென் றுனதே

பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 62 : 7.

யார் yār, பெ. < yār يار > பாரசீகம்.

நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களைத் தொடர்ந்து இஸ்லாமிய ஆட்சியை வழிநடாத்திய நான்கு கலிபாக்களைக் குறித்து நிற்கிறது.

இறையவன் தூதருமி*யார்*கள் நால்வரும்
மறைவழி பெருக்கிய மன்னரி யாவரும்

சீறாப்புராணம் : 61 : 1.

யாறகுமான் yāṟakumāṉ, இ. பெ. < yārahmān يا رحمن >
அருளாளனே. அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

நவந்தரு கருணை *யாறகு மானே*
யாறகீ மலிக்குல் குத்தூசே
கவின்கொளு மூமின் முஹைறமினுஸ் ஸலாமே
காலிக்குல் ஜப்பார் முதக்கப்பிர்
உவந்தருள் பாரி அசீசுமு சவ்விர்
கப்பார் கஹ்ஹார் வஹ்ஹாப்
மவுன றஸ்ஸாக்கு பத்தாகு அலீமு
பாசிது காபிலு அதலே

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

யாறகீம் yāṟakīm, இ. பெ. < yārahīm يا رحيم >
அன்புடையோனே.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

யா றகீம் yā ṟakīm, < yā rahīm يا رحيم >
அன்புடையோனே.

தீதகல் பெம்மான் செய்யி தபுல்கசன் பொருட்டாச் செய்து
மாதரத் தளித்த பாவிக் கருள்செய் வாய்*யா றகீமே*

சாதுலிநாயகம் : : 20 : 14.

யானுசு yāṉucu, இ. பெ.
நூகு நபி பரம்பரையில் உள்ள ஒருவரின் பெயர்.

மாதவர் கமல வதன*யா னுசு*தம்
வயினுறைந் திருந்தணி சிறந்து

சீறாப்புராணம் : 4 : 38.

யாஸீன் yācīṉ, பெ. < yāsīn يٰس >
அல்குர் ஆனின் 36-வது அத்தியாயம் இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறது.

லாமுமொரு தாஹா விதிவரிய தில் குன் *யாஸீன்* என

ஞானக்குறம் : மலைவளங்கூறுதல்.

யாஹப்பாறற்றஹீமே yahappāraṟṟahimē,
பார். ஹப்பார், யாறஹீம்.

ஏகனே முதலே நயறகுமானே
யாஹப்பா றற்றஹீமே என்று

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 15 : 46.

யாஹூ yāhu, பெ. < yāhū ياهو >
அல்லாஹ்வை அழைக்கும் ஒரு பெயர்.

இசுமாவியானதும் *யாஹூ*வே

ஞானக்குறம் : 1.

யாஹூஹா yāhūhā, தொ. < yahūhā يا هو ها >
எனது அவன் என பொருள்பட்டு அல்லாஹ்வைக் குறிக்கிறது.
வாசி *யாஹூஹா*வென் றோதி மலரும் வாயுவானதை
ஞானமணிமாலை : 124.

யூனூசு yūṉūcu, இ. பெ. ஒரு நபி.
விரிந்த முன் மறைக டேர்ந்து மெய்ந்நெறி முறைமை நாளும்
பிரிந்திடா துறை*யூனூசு* நபியெனும் பெயரின் வள்ள
லிருந்தவூ ரவனே வென்றார்
சீறாப்புராணம் : 42 : 7.

யூஸ்பு yūspu, பெ. < yūsuf يوسف > ஒரு நபி.
ஏது மனுகா*யூஸ்பு* நபிக்களித்த
ஞானப்புகழ்ச்சி : 103.

யெகுலா yekulā, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
செல்வராம் *யெகுலா* வென்போர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 67.

யெகுகூபுநபி yekukūpunabi, இ. பெ.
ஒரு நபி. பார். யஃகூப்.
நன்னபி இபுருகீமு *நபியெகு கூப்பு*ந் தந்து
மன்னணி மக்கட் கோதி வகுத்தனர் ஒசியத் தன்றே
புதுகுஷ்ஷாம் : 48 : 42.

யௌமல் கியாமத் yaumal kiyāmat, பெ. < yaumul qiyāmā يوم القيامة > மறுமை நாள்.
எங்கு முழங்கு மேக மதா *யௌமல் கியாமத்* திறசூலே
பீர்முகம்மது சாகிபுப் புலவர் : ஞானக்குறம்: கஃபத்துல்லாப்பதிகம் : 57.

ரிசுக்கு ricukku, பெ. பார். றிஸ்க். உணவு.
ஆரா கினுமே ஹக்கைமறந் தவணிக் குடிப்புகளைக் குடித்துத்
தாரா நின்ற *ரிசுக்கு*களைத் தாந்தின்றே கொண்டவன்
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன் புராணம்): 8 : 74.

லஃகாக் lahkāk, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
இவ்வாறு இயலு நாளினினம் மிறைவர் *லஃகாக்* கருள் மகனார்
புதுகுஷ்ஷாம : 51 : 16.

லகமி lakami, இ. பெ. ஒரு கோத்திரத்தின் பெயர்.
மாறுடை *லகமி*க் கிளையினன் வந்து வகுத்தனன்
புதுகுஷ்ஷாம் : 42 : 24.

லகுனத் lakuṉat, பெ. < la'nat لعنة > சாபம்.
பறைதரு கொடிய *லகுனத்*தாம்
இராஜநாயகம் : 17 : 106.

லத்திபு lattipu, இ. பெ. < latif لطيف >
உள்ளன்புடையவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

லதாயிபுல் மினன் lataȳipul minaṉ, பெ.
ஒரு நூலின் பெயர்.
............மெய்ப்
பலனின் *லதாயிபுல் மினன்*...
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன் புராணம்): 1 : 35.

லமுறத் lamuṟat, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
காய் அலழ் என்னும் வேகக் கருத்தினர் *லமுறத்* ஈன்ற
புதுகுஷ்ஷாம் : 23 : 178.

லமுறத்து lamuṟattu, இ. பெ.
செவிலித்தாய் அலிமாவின் புதல்வர்களுள் ஒருவர்.
வற்றித் தூங்கிய *லமுறத்து* வெனுந்த மதலை
சீறாப்புராணம : 6 : 51.

லவ்கு lavku, பெ. < lauh لوح >
மேலே எழுதுவதற்காக பயன்படுத்தப்படும் பலகை. இது ஆத்மீகத் துறையில் உபயோகிக்கப்படுகிறது.
அறுசொடு குறுசும் போற்றும் அழகிய கலமும் *லவுகும்*
புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 41.

லவாகிஹ் lavākih, பெ. ஒரு நூலின் பெயர்.
அந்த மேவிய *லவாக்கிஹாம்* அருங் கிதா பறைந்த
சாதுலிநாயகம் : 18 : 6.

லாகவுல lākavula, பெ. பார். லாகௌலவ லாகுவ்வத்த.
நன்னலம் புரிய
இறையினைக் கொண்டல்லால் இயையா
என்ன *லாகவுல* வோதினர் செவியின்
இயைந்தன வள்ளலுக் கன்றே
புதுகுஷ்ஷாம் : 35 : 69.

லாகிறு lākiṟu, பெ. < lahir ظاهر > வெளி.
வெளியெனும் *லாகிறி*ன் படிக்கம ரர்மே மென
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன புராணம்): 8 : 36.

லாம்¹ lām, பெ. < lām ل > அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.
*லாமுட*னே
ஞானப்பூட்டு : 12.

லாம்² **lām,** பெ. ஒரு நகரின் பெயர்.

லாமெனும் பதியெ மத்தில் மதான்மிசை யணி கொண் டோங்கும்
இராஜநாயகம் : 35 : 2.

லாமலிப் lāmalip, பெ. < lāmalif لا >

அறபு அரிச்சுவடியில் இடம்பெற்றுள்ள ஓர் எழுத்து.

விந்தையாகிய *லாமலிப்* ஆனதை விரும்பி
ஞானப்பூட்டு : 1.

லாயகுசூனல் லாகதர் பத அயின் lāyaku cūṉal lākatar pata ayin,
அல்லாஹுத் தஆலா ஒருபட்சமாக நடப்பதில்லை.

இப்படி அறிஞர் *லாயகு சூனல் லாகதர் பதஅயினெ*னவே
நவமணிமாலை : (முகியிததீன் புராணம) : 18 : 79.

லாயிலாஹ யில்லல்லாஹு முஹம்மதுற்ற சூலுல்லா lāyilāha yillallāhu muhammaaturra cūlullā, தொ. < lāiḻāha illāllahu muhammadurrasūlullāh لا اله الا الله محمد الرسول الله >

அல்லாஹ் அன்றி வேறு நாயன் இல்லை. முஹம்மது அல்லாஹ் வின் திருத்தூதர்.

லாயிலாஹ யில்லல்லாஹு முஹம்மதுற்ற சூலுல்லா வென்று
ஓய்விலாமல் ஓதடா உவந்து சொர்க்கம் புகுதலாம்
ஞானமணிமாலை : 210.

லாயிலாஹா lāyilāhā, தொ. < lailāha لا اله >

(அல்லாஹ்வன்றி) வேறு நாயன் இல்லை.

கலிமாத் தன்னில்
*லாயிலா ஹா*வை நீக்கி நாலிலொன்றறிந்து கொள்ளே
ஞானமணிமாலை : 36.

லாயெத்த ஹற்றக்க தற்றத்துன் னில்லா பியிதினில்லாஹி layetta harrakka tarrattun nilla piyiti nillahi, வா. < lāyata harraka darratun illā biyidi nillahi لا يتحرك ذرة الا باذن الله >

அணுவும் அசைகிறதேயில்லை இறைவனுடைய அனுமதி கொண் டன்றி.

அதன்த லீல்நபி யிதற்குத்
துன்றுமி *லாயெத்த ஹற்றக்க தற்றத்துன் னில்லா பியிதினில்லாஹி*
என்றதா மோரார்ப் பதுமசை கிறதே யிலையிறை யுடையவுத்
தரங்கொண்
டன்றியே யொழிய என்பதாம்...
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 8 : 43.

லாஹ் lāh, பெ. < lāh لَه >
லாம் ஹா என்னும் இரண்டு அறபு எழுத்துக்களாலானது. அல்லாஹ்வைக் குறிக்கிறது.
லாஹிரண்டெழுத்திலும்
ஞானமணிமாலை : 194.

லாஹவுல வலாகுவ்வத இல்லா பில்லாகில் அலியுல் அலீம் lahavula valākuvvata illā pillakil aliyul alīm, لا حول ولا قوة إلا بالله العلى العظيم >
பார். லாகவுலா என ஆரம்பிக்கும் சொற்றொடர்.
என்றுலா ஹவுலா வலாகுவ் வத்தயில் லாபில் லாகில்
வான்றரு மலியுல் அலீமு வசமுட னோதிக் கொண்டு
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 15 : 32.

லாகவுல வொலா lākavula volā, தொ.
பார். லாகெளல ஒலாகுவ்வத்த.
ஓர்ந்து மீட்டும் லாகவுல வொலாமுழு தோதி
இராஜநாயகம் : 12 : 26.

லாகிர் lākir, < zāhir ظاهر > வெளித் தோற்றம்.
சித்தின் வித்தை கற்றுநயஞ் சேரும் லாகிர்
பாத்திணையும்
சாதுலிநாயகம் : 20 : 4.

லாகூத்து lākūttu, பெ. < lāhūt لاهوت > இறைநிலை.
பேணும் தவமாம் லாகூத்தில்
சாதுலிநாயகம் : 20 : 5.

லாகெளல ஒலாக்குவ்வத்த இல்லாபில் லாகில்லலீ யுல்லலீம் lakevla olākkuvvatta illāpil lākillalī yullalīm, வா.
முஸ்லிம்கள் உச்சரிக்க வேண்டிய கலிமா தம்ஜீத் புகழ்ச்சி இதுவாகும். இவ்வாக்கியத்தின் பொருள் 'மிக உயர்ந்தவனும் மிகப் பெரியவனும் ஆகிய அல்லாவன்றி ஆற்றலோ சக்தியோ இல்லை' என்பதாகும்.
அல்லாவை நாளும் புகழ்நாவினுலா கெளல ஒலாக்குவ்வத்த
இல்லாபில் லாகில்லலீ யுல்லலீமென் றிறசூல் சிந்தோதினர்
இரவுசுல்கூல் படைபபோர் : 6 : 3.

லா கெளல வொலாக் குவ்வத்த lā kevle velāk kuvvatta, தொ.
பார். லாகவுல. பார். லாகெளல ஒலாகுவ்வத்த இல்லாபில் லாகில்லலீ யுல்லலீம்.
கனதிலா கெளல வொலாக் குவ்வத்த
வெனு மொழியானதை யிரைப்பி னோதியே
இரவுசுலகூல படைப்போர : 37 : 49.

லாமக்கு lāmakku, இ. பெ. இதுரீசு நபியினுடைய பேரனும் மத்தூ சல்குதம் என்பவரின் மகனுமாவார்.

மத்தூ சல்குதம் மைந்தர்
மடந்தையர் மடலெடுத் தேந்தச்
சித்திரக் கவின் பெற்றிருந் தலா மக்கு
வயின்சிறந் திலங்குமவ் வொளியே
சீறாப்புராணம் : 4 : 43.

லாயிலாக இல்லா அந்த lāyilāka illā anta, தொ.
< lāilaha illā anta لا إله إلا أنت >
நீ அல்லாமல் வேறு பொருளில்லை.

நாம் கருணை எய்தும் லாயிலாக இல்லா அந்த
புதுகுஷ்ஷாம : 17 : 95.

நின்னை யலது யில்லை பொருள் நேர்வன எனத் தீம்
கன்னல் மொழி
புதுகுஷ்ஷாம் : 17 : 97.

லாயிலாக யில்லல்லாகு lāyilāka yillallāku, தொ.
< lāilāha illallāhu لا إله إلا الله >
வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாவின்றி வேறு யாருமில்லை.

தந்தக்கோல் வாங்கி மூரல் தன்னிடம் தேய்ப்பர் பக்கத்
தந்தக்கால் கிண்ணத் தூய்நீர் அருங்கரம் தோய்த்துச் சோதி
சந்தக்கால் அமுதவட்ட முகத்தினில் தடவி வள்ளல்
பிந்தக் கால் லாயிலாக யில்லல்லாவென்னும் பேசி
புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 8.

லிகா likā, பெ. < liqā لقاء > தரிசனம்.

வலியவன் லிகாவைக் கண்டு மகிழ்ந்திடும் திறத்தின் மிக்கார்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம : 49 : 5.

லிக்கா likkā, பெ. < liqā لقاء > சந்திப்பு.

தங்கிநம் மிறைலிக் காவைத் தரிசனை செய்து தாழா
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 27 : 72.

லிபாஹாக் lipahāk, பெ. ஒரு திரை.

............லிபாஹாக்
திரை யதனிற் சென்றார் தெரிந்து
மிகுறாசுமாலை : 561.

லிபாவுல் கம்த் lipāvul kamt, தொ. <liwa'ulhamd لواء الحمد> ஒரு கொடியின் பெயர்.

கடையுக நாளில் அருளொடுங் கவுலல் கவுதறின்
கரையினி லிலங்குங்
கொடிலிபா வுல்கம் துற்றிடுங் கரரே கோக்கடா
மணிசிர சணியே

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 13 : 7.

லிமாறு limāṟu, பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.

உருஅமை *லிமாறு* என்று ஓதும் புத்தினை உவந்து செந்தேன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம். 26 : 1 (1072).

லிவா livā, பெ. < liwā لواء > கொடி.

விரைந்த ஷைத்தெனை மேவுலிவா வெனு
நுடங்கு பொற்கொடி நீழலின் வாழ்வுற
விசும்பி னிற்கடை நாளினி வாழ்வது கடனுமே

காசிம் திருப்புகழ் : 70.

லிவாவுல் ஹம்த் livāvul hamtu, பெ. < liwawul hamd. لواء الحمد > இறுதிநாளில் முகம்மது நபி (சல்) அவர்களால் பிடிக்கப்படும் புகழ்ச்சிக்குரிய கொடி எனப்பொருள்படும் கொடி.

லிவாவுல் ஹம்து கொடியே

பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானமுச்சுடாப்பதிகங்கள் : காப்புப்பதிகம் : 12.

லிறுறு liṟāṟu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.

ஆரும் *லிறுறுக்* கோராறு கொடுத்தார்

புதுகுஷ்ஷாம் : 27 : 100.

லுகத் lukat, பெ. < lugāt لغات > அகராதி இயல்.

ஒருபொருட் பலபெய ரொன்று பல்பொரு
டருபொருள் விகற்பமு மரபுஞ் சார்புமாய்
வருபொரு ளிலக்கிய வகையெ லாம்பயின்
றிரு பொருள் லுகத் தென வியம்பு நூல்களும்

சேகுனுப்புலவா : குத்புநாயகம் : 11 : 13.

லுகறு lukaṟu, பெ. < zuhr ظهر > நண்பகல் தொழுகை.

பணிகொண்ட வள்ளியாரும் பண்புற வணக்கம் பூண்டு
துணிகொண்டு வரும்நாள் தன்னில் சுடர்மணி உடலில் துன்னும்
பிணிகொண்ட விலேசான் அப்பாஸலி யிவர் பின்னே தாங்க
அணிகொண்ட நயினர் பள்ளி அடைந்தனர் *லுகறின்* அன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 10 : 93.

லுகா lukā, பெ. < duha ضحى > முற்பகல் நேரம்-ஏறத்தாழ சூரிய உதயத்துக்கும் நண்பகலுக்கும் இடைப்பட்ட கால எல்லை. விருப்பத்துக்குரிய தொழுகை.

ஆதிதன் னருளான் முகம்மத ரிறசூ
லறிவுறும் ஹிஜி றத்தா வதுதான்
சோதியாய் நானூற் றெழுபதாம் வருடஞ்
சுகமுறும் றபீயுலா கிறெனு
மாதமாந் தெய்தி பதினொரு தினத்தின்
மருவிய லுகா வொகுத் தடுப்பப்
போதினிற் புவிவா னடங்கலு மொளி வாய்ப்
பொலிவுறு முகியித்தீன் பிறந்தார்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 5 : 71.

லுகுமான் lukumāṉ, இ. பெ. லுக்மானுல் ஹக்கீம் என இவர் அழைக்கப்படுபவர். தலைசிறந்த அறிஞர்.

உலவை முற்றுலக நின்ற உறுதி கண்டுயிரி னுக்கைக்
கலக முற்றுணர்ந்து துன்பக் காரண மோர்ந்து தோற்றத்
தலகில் பற்பொருளின் பண்பு மாக்கமும் பயனும் காட்டி
நிலவிய ஆதி மீன்ற நிதிலுகு மானு மன்றே

புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 63.

லுமாம் lumām, இ. பெ. 'பனிசகுது' கூட்டத்தாருள் ஒருவர்.

அரிதுணர் லுமாமின் செய்கை

சீறாப்புராணம் : 85 : 1.

லுஹறு luhaṟu, பெ. பார். லுகறு.

தக்க செவ் வாயினி லுஹறு நேரத்தில்

சீறாப்புராணம் : 57 : 4.

லுவை luvai, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையார் காலிபு என்பவர் புதல்வர்.

கரிபரி பதாதி ரதம்புடை நெருங்குங்
கடைத்தலை காலிபு தருசேய்
முருகவிழ் மரவத் தொடைப்புயர் லுவையு
முகமலர் தரவிருந் தொளிரும்

சீறாப்புராணம் : 4 : 63.

லூத் lūt, இ. பெ. ஒரு நபியின் பெயர்.

தெரிதரு லூத்தென்றோதுந் திருநபி யிறசூல் தம்மை

திருமணிமாலை : 25 : 7.

லெ le, பெ. < ley ظ >

அறபு அரிச்சுவடியில் உள்ள ஓர் எழுத்து.

வீசும் லெயுலா வெழுந்து

ஞானக்குறம் : வாசல்வளங்கூறுதல் :

லெப்பைக்கு leppaykku, வெ. < labbaiku لبيك >

உனது சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன் என்பது இதன் பொருளாகும். இது தல்பியா என்ற வாக்கியங்களுள் ஒரு பகுதியாகும். ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றும் முஸ்லிம்கள் இதை உச்சரிப்பர்.

வந்த நல்ல அலி *லெப்பைக்கு* என்ன மாமணஞ்
சுந்தர மகிழ்ச்சி யாய்த் துலங்க நிற்கையில்

இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 28 : 15.

லெப்பை நயினர் leppai nayinār, இ. பெ. சீருப்புராணம் பாட (நிறைவு செய்ய) பனீஅகுமது மரைக்காயருக்குப் பொருள் உதவி வழங்கியவர்

தோட்டு நீர்க்கடல் சூழ்புவி யில்புகழ்
நாட்டும் *லெப்பை நயினர்* நராதிபன்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 3 : 9 (77).

லெயிலத்துல் கதிறு leyilatul katiru, பெ. < lailatul qadr. ليلة القدر > மாட்சிமைமிக்க இரவு ரமலான் மாதத்தில் 27 வது நாள் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது.

சவியாய் வருடந் தோறும் மொய்தரை மீதிறை அருளா
லிவர்தாம் *லெயிலத் துல்கதி றிர*வில் பஜிறளவும்

மிகுருசுமாலை : 397.

லைலத்துல் கதறு lailattul kataṟu, தொ.
பார். லெயிலத்துல் கதிறு.

உன்னும் *லைலத்துல் கதுரும்* வாழ்வோனே

ஞானப்புகழ்ச்சி 613.

வக்கில் vakkil, பெ. < wakīl وكيل >

பிரதிநிதி.

*வக்கில்*கள் பலகோடி உள்ளனீர் பின்தொடர

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : முகியித்தீன் சதகம் : 16 : 10.

வகி vaki, பெ. < wahy وحى > இறை அறிவிப்பு.

ஏறலென்னினுமல் லாவெறிந்த தவனென்
பதுக்கிறங் காயத்தாம் *வகி*

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 62.

வகுலு vakulu, பெ. < wa'az وعظ >

மார்க்கப் பிரசங்கம்.

கறங்கிய *வகுலு* சொல்லுங் காலையில்

பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 43 : 4.

வசீறு vaciṟu, பெ. < wazir. وزير > அமைச்சர்.

தமதுவ சீறே தியவுரை கேட்டே

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 11 : 14.

வசுவாசு vacuvācu, பெ. < waswās وسواس >
ஊசாட்டம் (வீணான சந்தேகங்களை உண்டுபண்ணுதல்).

வசுவா
சானவனோடன்பு பொருந்தாதவனே

ஞானபுகழ்ச்சி : 525.

வதர் vatar, இட. பெ. ஓர் இடம்.

இடங்கொளும் வதர் என்னும் தலத்து என்றூர்

பனியகுமது மரைககாயர் : சீறாப்புராணம் : 33 . 10 (1372).

வதூத் vatūt, இ. பெ. < wadūd ودود > நல்லடியார்களைப் புகழ்வதுடன் அவர்கள் மீது நல்லருள் பாலிப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.

இராஜநாயகம் : 36 : 38.

வயித்து vayittu, பெ. பார். பையித்து.

மன்னவன் றவுசுல்கூல்மேல் வயித்துகள் இனிதாய்ப் பாடி

இரவுசுல்கூல படைப்போா : 14 : 24

வலி vali, பெ. பார். ஒலி.

எள்ளவம்பிற வலிகளை நாமுவப்பெய்த

புதுகுஷ்ஷாம் : 54 : 5.

வறக்கு vaṟakku, பெ. கடதாசி.

வறக்கான
சனது முறையோடு தலைகீழ மேலாய்

ஞானப்புகழச்சி : 648.

வறுக்காயில் vaṟukkāyil, இ பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

வறுக்காயில் வந்தார் வருங்காற்றை யேவ

மிகுருசு மாலை : 224.

வறுயாயீல் vaṟuyāyil, இ பெ.
ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

வறுயா யீலும் வந்தார் மற்று

மிகுருசு மாலை : 288.

வஃகாப் vaxkāp, இ. பெ. < wahhāb وهاب >
இடைவிடாது வழங்கிக்கொண்டிருப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.

இராஜநாயகம் : 36 : 37.

வஹி vahi, பெ. < wahy وحي > பார். ஒகி.

நவ்வில் நஹிமா வஹியேகி
நடந்த சிர்றில் முத்தலக்கும்
பீர்முகம்மதுப் புலவா : ஞானக்குறம : (கஃபததுல்லாப் பதிகம் : 1).

வாகிதிய்யத்து vākitivyattu, பெ. < wāhidiyyat واحدية >

தாத்தையும் சிபத்தையும் அனைத்துப் படைப்புக்களையும் தனித்தனியாக வகுத்து விவரமாக அறிந்த நிலை பார். மகுலியத்து.
மஸ்தான சாகிபு பாடல்: வஸ்துதயததிருநந்தம்.

வாகிது vakitu, இ. பெ. < wāhid واحد > ஒருவனானவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம : 36 : 39.

வாங்கு vāṅku, பெ. < bāng بانگ > (பாரசீகம்)

தொழுகைக்கான அழைப்பு.
விரைவினில் வாங்கு புகன்றிட வெவருமே வினரி மாமொடு
தொழுதல்
தீன விளக்கம : 5 : 27.

வாசிலாத்து vacilāttu, பெ. < wasilāt واصلات >

சித்துகள் கைவரப்பெறுதல்.
அவரொரு வொலியன் றிசுமுகள் வா
சிலாத்துச்செய் துள்ளவர்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம) : 4 : 221.

வாசீது vācitu, இ. பெ. < vajid واجد >

பரிபூரண செல்வந்தன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

வாதன் vātaṉ, இ. பெ. அசனுபுர அரசன்.

அசனுபுர
வாதன் கையில்வழங்கு என்று அனுப்பினான்
பனியகுமது மரைக்காயா : சீருயபுராணம : 3 : 23 (91).

வாதில் கயாத் vātil kayāt, பெ. ஓர் ஓடையின் பெயர்.

அணிபூம் பொழின் மிகு மேடையொன்றது
வாதில் கயாத்துட்
டிணிதோளினர் மறைவாய்வெளி தெரியாதி
டையுற்றார்
புதுகுஷ்ஷாம : 19 : 182.

வாதில்குரு vātilkuṟa, இட. பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

ஆன வாதில் குரு என்னும்
அந்தத் தலத்துஓர் கனமதிள்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 12 : 113 (357).

வாதிலத் vātilat, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

கருணை சுதுசும் வாதிலத்
புதுகுஷ்ஷாம் : 37 : 3.

வாபிசு vāpicu, இ. பெ. தமீன் கிளையைச் சேர்ந்த ஒருவர்.

அல்கலில் கடல்போல் அறிவெல்லாம் ஓர்ந்த
வாபிசு தவத்தினில் வந்து
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 36 : 2 (1336).

வாரிது vāritu, இ. பெ. < wāris. وارث > உரிமையாளன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். பத்தீகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 41.

வாலி vālī, இ. பெ. < vālī والى > ஆட்சி செய்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம : 36 : 40.

வாவ் vāv, < wāw و >
அறபு அரிச்சுவடியில் 26-வது எழுத்தின் பெயர்.

ஓதிய வாவினுக்கு முடையது சேரே யென்ன
பதறுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன புராணம : 16 : 20.

வாவு vāvu, பெ. < vāw و >
அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

வாருன வாசியமுதக் குழியொரு வாவு கொண்டே
ஞானபபூட்டு : 13.

வாஸியு vasiyu, இ பெ. < vāsi' واسع > எங்கும் நிறைந்து அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டுள்ளவன். அல்லாஹ்வின் அழகிய திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

வாஸிலீன் vasilīṉ, பெ. < wāsilīn واصلين >
சித்தி பெற்றோர். சூபி மார்க்கத்தின் ஒரு நிலை வஸில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையை அடைந்தவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

வண்மைகொண்ட நம் வாஸிலீன்களுக்கொரு மகுடமாம்
பெருமானே
ஆரிபுநாயகம் : 10 : 6.

வாஜிப் vajip, பெ. < wajib واجب > கட்டாயமானது.

வல்லபத்திஞெரு துல்லிபத்தையெடு
வாஜிபான கலிமாவிலே
பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப் பதிகங்கள்: காப்புப் பதிகம்: 10.

விசுமில் vicumil, பெ. பார். **பிஸ்மில்.**

துவக்கியிவ் *விசுமில்*
இராஜநாயகம்: 14 : 18.

விதாது vitātu, பெ. < vidād وداد > நட்பு.

அக்குறி யொடும ருதுள் என்பின் *விதாது* என்ருகு
மிக்கசந் தோஷம் பூண்டி மேவியே யிருந்த தாலே
வண்ணககளஞ்சியப புலவர்: குத்புநாயகம்: 8 : 96.

விலாயத் vilāyat, பெ. < vilāyat ولاية > சிறப்பாற்றல்.

போதரு *விலாயத்* தென்னுஞ் செழுமறை பொழியுங்கொண்ட
லாதரவமைந்த ஜைனுல் லாபிதீனென் பாரன்றே
ஆரிபுநாயகம்: 5 : 4.

விலால் vilāl, சி. பெ. பார். **பிலால்.**

...தகைசேர் *விலால்*முன் பிடித்துவந்த
பனியகுமது மரைக்காயா: சீருப்புராணம: 12 : 121 (365).

வொக்கில் vokkīl, இ. பெ. < wakīl وكيل > படைப்புகளின் அனைத்து அலுவல்களையும் பொறுப்பேற்றுப் பரிபாலிப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம்: 36 : 39.

வொகுத்து vekuttu, பார். ஒக்குத்.

மின்னுறுஞ் சூட்டுச் சேவற்
பருமுற்று இறையைப் போற்றி பணிந்திட
வொகுத்து ஈதென்னக்
குருநெறி மார்க டம்மை யழைத்தபோற்
கூவிற் றன்னே
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 43 : 15.

வொத்து vottu, பெ. ஒரு சிலையின் பெயர்.

உருத்தி ருத்திய *வொத்*தெனும் புத்தினை உவந்து
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருபபுராணம்: 29 : 5 (1263).

வொது votu, பெ. பார். உலு.

வொர்துவுடன் வருமுறை யொழுகி மாமறை
விதிமுறை தொழுகையும் மேவி
சீருப்புராணம்: 29 : 37.

வொலி voli, இ. பெ. < walī ولى > பாதுகாவலன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.
இராஜநாயகம் : 36 : 39.

ளாகிர் lākir, இ. பெ. < dahir ظاهر >
பகிரங்கமானவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

தகுத்துள *ளாகிர்* பாத்தினு பர்றுத்
தவ்வாபு வாலீமுத்த ஆலி
வருத்த முன்தகிமு அபுவ்வு றஊபு
மாலிக்குல் முல்குதுல் ஜலாலி
இகழ்ச்சியல் இக்கு ருமுக் குசித்து
ஜாமியே கனியே முகுனிய்யு
தொகுத்திடா முகுத்தீ மானியு ளாறு
நாபிகு சோதியே ஹாதி
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

ளாறு lāṟu, இ. பெ. < darr ضار > துன்புறுத்துகின்றவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

றஊபு ṟaūpu, இ. பெ. < ra'uf رؤوف >
துன்பச் சுமைகளை நீக்குபவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

றக்கஅத் ṟakkaat, பெ. < rakàt ركعة >
தக்பீர்கட்டி நின்று ஓத வேண்டியவற்றை ஓதி ருக்கூவு செய்து அப்பால் இரண்டு முறை சுஜூது செய்தலைக் கொண்டது.

துறைவளர் நான்கு *றக்அத்தா*ற் றெழுது
துய்யவன் றனைத்துதித் திரத்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 46 : 114.

றக்காஅத் ṟakkāat, பெ. பார். றக்கஅத்.

பறுபதம் உரைத்த வேதர்
பணிந்திடு *றக்காஅத்து* அன்பாய்
பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறுப்புராணம்* : 24 : 145 (1050).

றக்காத் rakkat, பெ. பார். றக்கஅத்.

முன்னிய வொழுவுஞ் செய்து
முயலுவ திரண்டு *றக்காத்*
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 53 : 23.

றகீபு rakīpu, இ. பெ. < raqib رقيب >
பரிபூரண பாதுகாவலன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

றகுமத் ṟakumat, பெ. < rahmat رحمة > அருள்.
உள்ளுணர் வுணராக் காரணப் பொருளா யுயர்புகழ்
வல்லவ னரிய
தெள்ளுணர் கருணை *றகுமத்தைப்* பற்றூர்
திருமணிமாலை : 27 : 23.

றகுமத்து ṟakumattu, பெ. < rahmat رحمة > அருள்.
நங்குல நெறியும் வல்லோன்
றகுமத்தும் வாழிஅன்றே
சேகுனைப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 20 : 29.

றகுமான் ṟakumāṉ, பெ. < rahmān رحمن >
அருளாளன்.
ஓதுங் குறுஆன் சுமந்தளியி னேங்கும் *றகுமான்* றனை வணங்கு
நீத முடையீர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 29 : 129.

றசவு ṟacavu, பெ. பார். இறஜப்.
திருமணத் துவப்புறும் *றசவு* திங்களில்
குருதினம் தேதி ஓர்ஐந்தில்
புதுகுஷ்ஷாம் : 7 : 51.

றசீது racītu, இ. பெ. < rașid رشيد >
நேர்வழியில் நடத்திச் செல்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். பத்தீகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 41.

றப்பனு ṟappaṉā, பெ. பார். றப்பு.
ஆதியே ஹக்கா *றப்பனு* விறையே
யழிவிலாப் பேரின்ப வாழ்வே
சீறுபுராணம் : 4 : 34.

றப்பிலாலமின் ṟappilālamiṉ, பெ. <rabbilālamiṉ رب العالمين >
எல்லா உலகங்களுக்கும் அதிபதி.
றப்பிலாலமி னெனத் தொழுது
ஞானப்புகழ்ச்சி : 288.

றபிஆ ṟapiā, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
வெவ்வா ளேந்தும் *றபிஆ*வும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 32 : 18.

றபிய்யத்து ṟapiyyattu, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் தலைவர்.
பண்டு அரும்பரி விடுத்தனர்
றபியத் தென்பவரே
பனியகுமது மரைக்காயர் : *சீறுப்புராணம்* : 27 : 63 (1145).

றபியுலவ்வல் ṟapiyulavval, பெ. < rabiyyluawal ربيع الاول >
மூன்றாவது இஸ்லாமிய மாதம்.
ஆசிலா தவரொடும் *றபீயு லவ்வலின்*
மாசம்பன் னிரண்டினில் வதிந்த திங்களில்
சீறுப்புராணம் : 52 : 26.

றபீஅத் ṟapīat, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
வள்ள லாகிய முகம்மது விதிவழி வரிசை
உள்ளு மாதவ *றபீஅத்*தும் உயர் படைக் களமும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 14 : 70.

றபீகத் ṟapīkat, இ. பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.
வீரமே பயின்று வாட்கை
விறலுடை *றபீ கத்*தோடு
புதுகுஷ்ஷாம் : 13 : 95.

றபீகுல் அவ்வல் ṟapīkul avval, பெ. பார். றபியுலவ்வல்.
மேதகு *றபீகுல் லவ்வல்* விளக்குமத் திங்கட்டேதி
யோதிய பன்னிரண்டி னுயர்மதி நாளில் வண்ணப்
போதணி லுகாவின் மூன்று புனைதலை யறுபதாண்டு
காதகல் வயதில் வள்ள லிறையவன் கலறத் துற்றார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 11 : 42.

றபீஹ் ṟapīh, பெ. ஒரு வானத்தின் பெயர்.
இடமுனின் வான மதற்கிடும் பேராம் *றபீஹ்* என வாகுமரோ
மிகுறுசுமாலை : 313.

றம்சு லாகிறு பாத்தினு ṟamcu lakiru pattinu,
< ramsu lāhiru bātinu رمز ظاهر باطن > சந்தர்ப்பம் இன்றி
வெளியானது. பார்வைக்கு எத்தாது மறைந்திருப்பது.
றம்சு லாகிறு பாத்தினு வானதை
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல் : 28.

றம்லான் ṟamlāṉ, பெ. பார். றமலான்.
சோதியாய் *றம்லான்* என்னும் திங்கள் வந்து தையஞ் செய்ய
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 6 : 2.

றமலான் ṟamalāṉ, பெ. < ramalān رمضان >
முஸ்லிம்கள் நோன்பு நோற்கும் மாதம். இஸ்லாமிய ஆண்டின் ஒன்பதாவது மாதம்.

துதிதர *றமலான்* திங்கள் தொடர்தர அடுத்தது அன்றே
சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 6 : 2.

றவாகத் ṟavakat, இ. பெ.

நன்னிலை *றவாகத்* தரு ஞுதர் அபுதுல்லா
முன்னிலை நிறுத்தி மொழியின் படியி னிற்க
வென்னவு மறைந்தனர்
புதுகுஷ்ஷாம் : 6 : 12.

றவுகத்து ṟavukattu, இ. பெ. ஒரு தாதி.

மதிஅகடு உரிஞ்சு மாட மலையினுக் குரிய தாதி
சுதைமொழி *றவுகத்து* என்னும் தோகை...
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம : 4 : 11 (120).

றவுலா ṟavulā, பெ. < rawdāt روضة >
முஸ்லிம் பெரியார் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள கல்லறை. இச்சொல் நம் முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் நல்லடக்கம் செய்யப் பட்டுள்ள இடத்தைச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறது.

திசைபுகழ் முகம்ம தின்பந் திகழ் *றவுலா*வின் எய்தி
நசைபுகழ் சியாரு செய்து நனியசு காபி மார்க்கு
மிசைபுகழ் சலாமுஞ் சொல்லி விருப்பொடு குதைபாப் போற்று
மிசைபுகழ் உமறு கத்தாப் பொழில் கர நிருப மீந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 45 : 27.

றஸ்ஸாகு ṟassākku, இ. பெ. < razzāq. رزاق >
உணவு அளிப்பவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 37 : 36.

றஜபு ṟajapu, பெ. பார். இறஜப்.
ஏழாவது இஸ்லாமிய மாதம்.

வானில் நின்று ஒளிரும் திங்கள் வந்தெழும் *றஜபோர்* ஐந்தில்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 33 : 31 (1393).

ருகுவா ṟākuvā, இ. பெ. பாலகு என்பவரின் புதல்வர்.

வாரணி முரச மிடியெனக் கறங்கும்
வாயிலான் *ருகுவா*
சீருப்புராணம் : 4 : 49.

ருகுநூகு ṟākuṉūku, இ.பெ. எறுது என்பவரின் மகனுடை பெயர்.

இடிமுர சதிரு முன்றிலா ருகுநூ
கிடத்தினி விருந்திலங் கியதே
சீறுப்புராணம் : 4 : 40.

ருசித் ṟācit, இ.பெ. ஒரு ஆணின் பெயர்.

திண்ணிய தடந்தோள் வாகை பிறந்தென ருசித்தெ தன்னும்
அண்ணலோடு எழுந்தார் பம்பியான் வழக்கில்லா தெங்கும்
புதுகுஷ்ஷாம் : 53 : 102.

ருத்தல் ṟāttal, பெ. < ratl رطل >

பதினறு அவுன்சுகளைக்கொண்ட ஒரு எடை.

எடுத்தி ருத்தலெனும் பதின றெடை
சீறுபபுராணம் : 45 : 6.

ருத்தூனுப் ṟāttūṉāp, இட.பெ. மதீனுவுக்கும் குபாவுக்கும் இடையில் உள்ள ஒரு இடத்தின் பெயர்.

அனைமலர் வாவிசூழ் ருத்தூனு பெனப்
புனையெழிற் குடியிடைப் பொலிய வைகினுர்
சீறுப்புராணம் : 52 : 32.

ருபிகு ṟāpiku, இ.பெ. < rafi رفع > உயர்த்துகின்றவன்.

அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று.

நாட்டிய முதில்லு முகீசுஜ மீகு
ருபிகு காபிலு பசீறு
காட்டிய கக்க முலத்திபு கபீறுக்
கலீமு அழீமு கபூறு
மூட்டிய சுக்கூறு அலிய்யுல்க் கபீறு
முகீத்து ஜலீலு கசீபு
வாட்டரு ஹபீலுக் கரீமு றகீபு முசீபு
வாசிஉல் கக்கீம் வதூதே
இராஜநாயகம : 36 : 38.

ருபிகு ṟāpiku, இ.பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.

மூதுரை ருபிகோடு
புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 3.

ருவுலீ ṟāvulī, பெ. பார். ருபிலி.

பிடிக்கரும் ருவுலீகள் பேதுறப் பிடித்தகன்றே
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 22 : 20.

றிசாலத் ṟicālat, பெ. < risālat رسالة > தெய்வீகத் தூது.

அறுவா குஆலத்தே ஏற்றுடலி னடைந்தார்இன் சான் ஆலத்திற்
பெறுவானுணர்வீ றநபிகள் பெருமான் சுமந்த றிசாலத்தெ
ஆரிபுநாயகம் : 11 : 22.

றிசாலுல் கைப் ṟicālul kaip, தொ. பார். றிஜாலுல் கைப். மறைபொருள் உணர்ந்தோர்.

பெலத்திடும் *றிசாலுல் கைபும்* பேசரும்...
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 52 : 9.

றிசுக்கு ṟisku, பெ. < rizk رزق > உணவு.

கல்க்குக ளவைக்கும் *றிசக்குகள்* கொடுத்துக்
காக்கவல் லமையினர் நீரோ
இராஜநாயகம் : 16 : 47.

றிபாஅத் ṟipāat, இ. பெ. ஒரு முஸ்லிம் பெரியார்.
கருங்கழுவினுக்கும் பாங்கிற் திளைத்த கல்லுருவினுக்கும்
ஒருங்கு வந்தேத்தித் தாழும் ஒண்டொடி முதலினோரை
நெருங்குபு கண்ட மேலோர் தமில் உரைநெறி முந்நூல்கள்
வருங்குண *றிபாஅத்* என்போர் இணையென வழங்கினரால்
புதுகுஷ்ஷாம் : 56 : 43.

றிபாஆ ṟipāā, இ. பெ. ஓர் அறிஞர்.
அண்ட ரவையில் *றிபாஆவு* மறைந்தார்
புதுகுஷ்ஷாம் : 57 : 79.

ரிலுவான் ṟiluvāṉ, பெ. ஓர் ஒட்டகத்தின் பெயர்.
அதற்கு நாமம் விளம்பினர் *றிலுவான்* என்றே
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம : 20 : 22 (671).

றிலுவானியாயீல் ṟiluvāṉiyāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
இந்துமுக மான*றிலு வானியாயீல்* தமையே
மிகுறுசுமாலை : 181.

றிவாயத் ṟivāyat, பெ. < riwāya رواية > அறிவிப்பு.

இவ்வண்ண மிகுந்த செய்கு மார்கள்*றி வாயத்* தேசெய்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன புராணம்) : 23 : 23.

றிஜாலுல் கைபு ṟijālul kaipu, பெ. <rijalul gaib رجال الغيب > மறைபொருளறிந்த மனிதர்.
ஈனமற்றுள *றிஜா லுல்கைபு*களெ
னச்சொல் நல்லவு லியாக்களும்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 25 : 8.

றிஜுலத்து ṟijulattu, பெ. பகுதாதுக்கணித்தாயுள்ள ஓர் ஆறு.
வாற தொன்றிலெ துயர்வள மலிபகு தாதின்
ஆற தாகிய *றிஜுலத்துக்* கடலென அதிர்ந்து
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன புராணம்): 23 : 6.

றுக்கா ṟukkā, பெ. < ruqa' رقعة >

பெண் அணிந்த ஆடை.

மாற்றரு மதியின் வதனமுந் தெரியா
மருவிய *றுக்கா*வும் அணிந்து

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 13 : 13.

றுக்குனில்யமனி ṟukkuṉilyamaṉi, இ. பெ.

புனித கஃபாவில் உள்ள ஓர் இடம்.

தாவி *றுக்குனில் யமனி*தனைத்
தமது கமலத் திருக்கரத்தில்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 24 : 143 (1048).

றுக்கூ ṟukkū, பெ. < rukku' ركوع >

நிலத்துக்கு சமமாகக் குனிதல்.

நன்னிலை *றுக்கூ*வி னோடு சுஜூதிவை நடத்தி

சீறாப்புராணம்: 78 : 23.

றுக்கூன் rukkūṉ, பெ. < rukn ركن > தூண்.

சித்தது முளைத்திடும் சிறந்த றுக்கூனில்

பீர்முகமமது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: றஹ்மான் பதிகம் : 5.

றூக்காயில் ṟūkkāyil, இ. பெ.

ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

முன்னிற்பரி கொடுவந்தவர் முகில்வான *றூக்காயில்*

மிகுருசுமாலை : 71.

றூகானிய்யா rukaṉiyyā, பெ. < rūhaniyyat روحانية >

ஆன்மீகம்.

வரத்தினிலுயர்ந்த *றூகானியா* மலக்கும்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம : 54 : 18.

றூகானியத் ṟukāṉiyat, பெ. பார். றூகானிய்யா.

மன்சூ றென்போர்
முந்துறூ கானியத்து மந்திக்கு மொழியுங் கல்வி

வண்ணக்களஞ்சியபபுலவர் : குத்புநாயகம் : 13 : 2.

றூமி ṟūmi, பெ. உறூம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

நாமறூ *மிக* ளுடன்பொரும் வாறெலாம் நவில்வாம்

பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம : 21 : 1 (684).

றெவுலா ṟēvulā, பெ. பார். றவுலா.

மிக்கதோர் மதினஞ் சேர்ந்து விளங்கிய *றெவுலா*ச் சுற்றி

வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 38 : 27.

றே ṟē, பெ. < rā ر >
அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.
இந்தக் குழியிறையோன் லாமுமீமு தால் றேயும்
ஞானப்பூட்டு : 28.

றௌலா ṟoula, பெ. பார். றவுலா.
அறிவா லுயர் நபிமார் முதல்
அனைவோரையுமருளு
நெறியா லெழுமனையார்மணி
நிலவார்ந்தொளிர் *றௌலா*
திருக்காரணப்புராணம் : 18 : 24.

ஸக்காத் sakkāt, பெ. < zakkāt زكاة > ஏழைவரி.
காதலுடன் *ஸக்காத்து* நோன்பு ஹஜ்ஜும்
பறுலெனவே கழறு மைந்தும்
சீறாப்புராணம் : 84 : 5.

ஸப்பு ஸப்பு sappu sappu, பார். சப்பு சப்பு.
விண்ணின் வானவர் *ஸப்பு ஸப்பாகவே*
மிகுந்திறங்கிய தெண்ணத் தொலையுமோ
மிகுறாசுமாலை : 249.

ஸபா safa, இ. பெ. பார் சபா.
மாடிருந்த தே*ஸபா* மதித்த வெற்பி னேருமற்
திருமணிமாலை : 28 : 58.

ஸம்சம் samcam, பெ. பார். சம் சம்.
அற்புதமாய் விண்ணவரும் புகலரிய ஆபு*ஸம் சத்* தரிய நீரைப்
சீறாபபுராணம் : 23 : 33.

ஸலாம் salām, இ. பெ. < salām سلام > அமைதியானவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

ஸறுபு saṟupu, பார். சர்பு.
அக்க ரக்கென விதித்தவு முந்நிலை யளவுந்
தொக்க வாம்பல விகாரமும் புணர்புறுந் தொடர்பும்
மிக்க வாமுரு பும்பிற வும்பட விளக்கத்
தக்க வாகிய வாதியிற் சிறந்தன *ஸறுபும்*
ஆரிபுநாயகம் : 8 : 10.

ஸியாறா siyāṟa, பெ. பார். சியாறத்.
சுந்தர றவுலாப் புக்குத் துதியொடு *ஸியாறாச்* செய்தே
தீன விளக்கம் : 6 : 107.

ஸூபியத் sūpiyat, பெ. பார். சூபி.

ஸூபியத்தும் ஸூறத்தையும்
ஞானக்குறம் : வாசல்வளங்கூறுதல்.

ஸுன்னத் ஜமாஅத்து sunnat jamattu, பெ. < sunnat jama'at سنت جماعت > மரபுவழி மக்கள் தொகுதி.

ஸுன்னத் ஜமாஅத்துடனே சூழ்ந்த குழுவாக
பீர்முகம்மது சாகிபு : பிஸ்மில்குறம் : 126.

ஸுஜூது sujūtu, பெ. பார். சுஜூது.

சீமானே உன்னை ஸுஜூதிடாமல்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 98.

ஷத் sat, பெ. < shad. ّ > ஓர் இரட்டிக்கும் அறபுக் குறியீடு.

வந்த மத்ஷத் ஹம் சேழுமேழ் மலக்கால்
ஞானப்பூட்டு : 28.

ஷத்தாத் shattāt, பார். சத்தாது.

மணிவாயில்
வளர்படிக டந்து புக்காமு
னறவுயிரு லந்து ஷத்தாது
மடியவடர் கின்ற கத்தாவி னருள்தூதே
காசிம் திருப்புகழ் : 123.

ஷபாபுன்னபுசி sapāpunnapuci, தொ. < shabābunnafsi شباب النفس > ஆன்மாவின் வாலிபம்.

சார்ந்து நின்றுஷ பாபுன் னப்சியை
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல் : 28.

ஷம்ஸாயீல் samsāyīl, பெ. ஒரு மலக்கின் பெயர்.

ஷம்ஸாயீல் வளர்ந்தே
ஞானக்குறம் : நாட்டுவளங்கூறுதல : 28.

ஷஹீது sahītu, பெ. பார். சகீத்.

மதுரைநாட் டெழுந்த செய்யி திபுருகீம் *ஷஹீது*
வரலாறு எல்லாம்
கதிரிஞட் டுவதாகக் காவியஞ் செய்தான்
தீன விளக்கம் : 1 : 28.

ஷபாஅத் sapāat, பெ. பார் சபாஅத்.

இகத்திவர் *ஷபாஅத்* தாலீ டேறுவ ரென்றுஞ் சொன்ஞர்
சீறுப்புராணம் : 7 : 32.

ஷரீகத் sarīkat, பெ. பார். சரீகத்.

மகத்துவ முடைய வள்ளன் முகியித்தீன் வலப்பா கத்தின்
மிகுத்திற *ஷரீகத்* தென்னும் விரிதிரைக் கடலொன் றுண்டு
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 11 : 44.

ஷரீப் sarīp, இ. பெ. அபுலுபாவின் புதல்வன்.
செகத் துதித்தவன் ஷரீபெனும் பெயருடைச் செம்மல்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீருப்புராணம் : 36 : 1 (1556).

ஷவ்வால் savvāl, பெ. பார். சவ்வால்.
பேத மற்றஷவ் வாலென உரைத்திடும் பெரிய
மாத மேழிரண் டினில் வெள்ளி வாரத்தின் வணங்கி
யோது குத்துபாத் தொழுதபின் மறையிய மொலிப்பத்
தீத றும்படி யெழுந்தனர் ஹபீபெனுஞ் செம்மல்
சீருப்புராணம : 72 : 77.

ஷறகு saṟaku, பெ. பார். சறகு.
ஷறகி ரங்கிநன் நபி எனும் பெரும்பெயர் தரித்த
சீருப்புராணம் : 35 : 7.

ஷறுத்து saṟuttu, பெ. < šart شرط > நிபந்தனை.
தக்க நல் வணக்கத் துற்ற ஷறுத்தினைக் கருத்துட் கொண்டார்
சீருப்புராணம் : 46 : 6.

ஷஹானா sahāṉā, பெ. ஓர் ஆறு.
ஓங்குமிவ் வாற்றினுறு பேர் ஷஹானு
மிகுருசுமாலை : 546.

ஷாஅத் shāat, பெ. பார். ஸாஅத்.
நின்றிடுமெனவே ஷாஅத் தொன்றளவாக நின்றே
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன் புராணம்) : 11 : 70.

ஷாஅத்து sāattu, பெ. < sāat ساعت > நேரம்.
விம்முமான் கலையும் போலாய் விழுந்தழு தொருஷா அத்துத்
தம்முளத் துணர்வு நீங்கித் தடியெனக் கிடந்திட் டாரால்
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 36 : 49.

ஷாகிது shākitū, < šahīd شاهد > சாட்சி.
இறுதியிடை ஆதி யாவராலும்
அளவிடவொ ணுத வேகனுயன்
இசையுமொலி யாய்வி ஞோர்கள் ஷாகிதெனவோதி
காசிம் திருப்புகழ் : 141.

ஷாம் shām, சிறியா நாட்டுக்கு அறபு மொழியில் வழங்கும் பெயர்.
அரசுறை பதியதான ஷாமினிலிருந்து
இராஜநாயகம் : 35 : 5.

ஷெய்கு seyku, பெ. பார். செய்கு.
சென்றிரக்குந் துஆவதனை யிறையவனுங்
கபூலாக்கி ஷெய்கின் ஹாலி னின்றவரைத் திரும்பி
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியிததீன் புராணம் : 44 : 85.

ஷெய்கு ஸஃதுல்லா sheyku saktulla, பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
பதம்பெற வருவீர் அவருமுன் *ஷெய்கு*
ஸஃதுல்லா பாலடுத் துணர்ந்து
கௌதுநாயகர் காரணப் புராணம் : 18 : 34.

ஷெய்ஹு ஹம்மாத் sheyhu hammāt, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
மன்னராம் *ஷெய்ஹு ஹம்மா* தென்னும் மாதவத்தர் பாலில்
கௌதுநாயகர் காரணப் புராணம் : 10 : 50.

ஜசம் jacam, பெ. பார். ஜெசம்.
மாயுற்ற லாமுக் குள்ளே வரு*ஜெச* மடக்க மாகும்
பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள் : இலாஹிப்பதிகம்: 1.

ஜப்பார் jappār, இ. பெ. < jabbār جبار >
மிகவும் வன்மை வாய்ந்தவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். யாறகுமான்.
இராஜநாயகம் : 36 : 37.

ஜபறு aiparu, இ. பெ. சாலகு என்பவரின் புதல்வர்.
சாலகு தம்பா லடைந்துவாய் மைக்குந்
தவத்திற்கும் பவுத்துக்கு மிவரே
மேலவ ரெனச்செய் திருந்தவர் மதலை
வேந்தர் *ஜபறு*வயின் அடைந்த
சீறுப்புராணம் : 4 : 47.

ஜபறூத் japarūt, பெ. < jabarūt جبروت > சக்தி நிலை.
பிரிச முயரும் *ஜபறூத்*தில்
சாதுலிநாயகம் : 20 : 5.

ஜபுற japura, வி. < jabr جبر > உதவி செய்தல்.
சொந்தமா மாமலக்கு மாராம் சொற்றுணை *ஜபுற* தான
பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள் : ஓமைப்பதிகம் : 2.

ஜபுறயீல் japurayīl, இ. பெ பார். ஜிபுறயீல்.
தனியவ னருளா லொல்லை *ஜபுறயீல்* அவனின் வந்தார்
சீறுப்புராணம் : 83 : 1.

ஜம்றத்து jamrattu, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் தோழர்களுள் ஒருவர்.
இலகு கதிர்மணி மோலிச் *ஜம்றத்* தென்னும்
அசுகாபி இறைக்கும் வாசப்...
பனியகுமது மரைக்காயா : சீறுப்புராணம் : 14 : 2 (442).

ஜம்றத்து jamrattu. பெ. ஒரு மரத்தின் பெயர்.
இந்தவாறு அளித்தார் *ஜம்றத்*தென் றேங்கும்
தருவயின் எய்திடும் அளவும்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 28 : 65 (1245).

ஜம்றத்துல் குபுரு jamṟattul kupura, பெ. மினாவில் உள்ள மூன்று தூண்களுள் ஒன்று; புனித ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றச் செல்வோர் இங்கு கல் எறிவர்.

கண்ட போதினிற் சினத்தொடுங் கல்லின முன்போன்
மிண்டு நாயகர் வீரொடு மெறிதலு மறைந்து
கொண்ட கத்திடை கடுப்பொடுஞ் *ஜம்றத்துல் குபுரு*
மண்டு நற்றலத் தருகினில் வஞ்சகன் முளைத்தான்
திருமணிமாலை : 29 : 74.

ஜம்றத்துலகபா jamṟattulakapa, பெ. மினாவில் உள்ள மூன்று தூண்களுள் ஒன்று. புனித ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றச் செல்வோர் இங்கு கல் எறிவர்.

கருத்தி னுள்ளகம் பொருந்திய பாங்கினர் களித்துத்
திருத்து நல்லறி வுறுத்திய திருமகன் றொடரப்
பெருத்த மேம்புகழ் பின்னிய *ஜம்றத்து லகபாக்*
குருத்த மெய்த்தலம் புகுந்தனர் கொண்டலி னபியே
திருமணிமாலை : 29 : 70.

ஜம்றத்துலுஸ்தா jamṟattulustā, பெ. மினாவில் உள்ள மூன்று தூண்களுள் ஒன்று. புனித ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றச் செல்வோர் இங்கு கல் எறிவர்.

கவலை நீங்கிய கான்முளைத் தொடர்தருங் கருணை
நிவரும் நாயகர் போம்பொழு துயர் புகழ் நிறைந்த
தவநி தந்தரு மானந்த *ஜம்றத்து லுஸ்தாப்*
பவம றுந்தலத் தன்னவன் கண்ணெதிர்ப் பட்டான்
திருமணிமாலை : 29 : 73.

ஜம்ஹாயீல் jamhāyil, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

ஜம்ஹாயீல் அழைக்க
மிகுருசுமாலை : 179.

ஜம்ஹூத் jamhūt, பெ. < jamhut جهوت >

இப்பெயரால் அழைக்கப்படும் ஓர் உலகம்.

செம்பொனம்பர உச்சியிற் சிறப்பாக நின்ற *ஜம்ஹூத்திலே*
ஞானக்குறம் : 12.

ஜமாத் jamāt, பெ. பார். சமாஅத்.

கந்தவ முறவே சலஞ்சொலி முடிய *ஜமாத்துளோர்* யாவரும்
பத்றுத்தீன புலவா : முகியித்தீன் புராணம : 54 : 6.

ஜமாயில் jamāyil, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

வரத்தி ஞரும் *ஜமாயில்* மலக்கு
மிகுருசுமாலை : 213.

ஜமால் jamāl, பெ. < jamāl جمال > அழகு.
தென்னுறு ஜலால் *ஜமால்*என் றேத்திய திருக்கை
சீருப்புராணம் : 4 : 6.

ஜமான் jamān, பெ. < zamān زمان > கால எல்லை.
தன்முறை யாஞ்சீர் வாழ்ஜ *மானெ*னு நாளின் மேலும்
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 27 : 67.

ஜமுசத் jamucat, இ. பெ. ஒரு பெண்ணின் பெயர்.
கண்மணி *ஜமுசத்*துங் கலங்கி
இராஜநாயகம் : 35 : 55.

ஜர்ஜாயில் jarjāyil, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
பத்தொன் பதுபடி மீதடி படவே *ஜர்ஜாயில்*
மிகுருசுமாலை : 199.

ஜல்தி jalti, வி. < jald جلد > (பாரசீகம்) விரைவு.
சங்கையலி பாலின்மிகு *ஜல்தி*யி னடுத்தே
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 11 : 16.

ஜலால் jalāl, பெ. < jalāl جلال > மாட்சிமை.
தென்னுறு *ஜலால்* ஜமால்என் றேத்திய திருக்கை
சீருப்புராணம் : 4 : 6.

ஜலாலிய்யத் jalāliyyat, பெ. <jalāliyyat جلاليت > மாட்சிமை.
மாசூக் கென்றறிய நாய னவனிடம் *ஜலாலிய்யத்*தில்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 35 : 54.

ஜலீலு jalīlu, இ. பெ. <jalil جليل > மாட்சிமை மிகுந்தவன்.
அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ருபிகு.
இராஜநாயகம் : 36 : 38.

ஜவாபு javāpu, பெ. < jawāb جواب > விடை (பதில்).
சொலியுறைந்த பயலை நமது சொந்த மென்றலியறிந்
தொலிமுழங்க மறு*ஜவா புவ*ப்பி னேடு மோதியே
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 10 : 16.

ஜறுசாயில் jarucāyil, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
முப்பத் தோராம் படியின் முண்டகத் தாள்வைத் திடவே
தப்பற் றேனேவு *ஜறுசாயி*லொடும்
மிகுருசு மாலை : 224.

ஜாசில் jācil, வி.
இறைவனென்
றேதென்ற *ஜாசில*ானதே
ஞானமணிமாலை : 162.

ஜாமி jāmi, இ. பெ. < jāmi' جامع > ஒன்று சேர்ப்பவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.
இராஜநாயகம் : 36 : 40.

ஜாமிகுல் மன்சூறு jāmikul mancūṟu, பெ. < ja'miulmansūr جامع المنصور > ஒரு பள்ளிவாசல்.

ஜாமிகுல் மன்சூறென்னு மப்பள்ளியாந் தலமட்டு
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன் புராணம்): 12 : 4.

ஜாமிகுற்றலாபத்து jāmikuṟṟalāpattu, ஒரு இடத்தின் பெயர்.
அனைய ஜாமிகுற் றலாபத்திற்கு ஏகுமப் போதில்
சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 16 : 21.

ஜாமிகுறிலாபத் jāmikuṟilāpat, பெ. ஒரு பள்ளிவாசலின் பெயர்.
நஞ்சீமான் முகியித்தீ னெலியோர்
வெள்ளி நாள்ஜூம் ஆத்தொழு மவ்வியன் *ஜாமிகுறி லாபத்*தெனும்
பள்ளியி டத்துற் றிருந்தனர்...
நவமணிமாலை : (முகியித்தீன் புராணம்): 20 : 2.

ஜாமியாயீல் jāmiyāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
ஜாமியாயீல்மலக்குத் தாம்வந்தார்
மிகுருசுமாலை : 257.

ஜாவுறுயாயீல் jawuṟuyāyīl, இ. பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.
அங்கழைக்க ஜாவுறு யாயீல் எனுமவர்தாம்
மிகுருசு மாலை : 174.

ஜாஹிறு jāhiṟu, பெ. ஒரு வானத்தின் பெயர்.
அவ்வான் தனக்கு மரிய பெயர்ஜா ஹிறும்
மிகுருசுமாலை : 343.

ஜித்தா jittā, பெ. < juddah جدة > அறபு நாட்டில் உள்ள ஒரு துறைமுகம்.
சன்னல்
ஆலைவாய் *ஜித்தா*வில் சென்று அன்புறத் தரித்தி ருந்தார்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறாப்புராணம் : 25 : 2 (1063).

ஜிபுரயீல் jipurail, இ. பெ. பார். ஜிபுறயீல்.
செப்பிய வாயத் தொன்று ஜிபுரயீல் கொணர்ந் திறங்கி
சீறாப்புராணம் : 85 : 27.

ஜிபுரீல் jipurīl, இ. பெ. பார். ஜிபுறயீல்.
விரைவின்வந் தடைந்தார்
தென்றி றற்றம துயிரென வருஞ் *ஜிபு ரீலே*
சீறாப்புராணம் : 32 : 121.

ஜிபுறயீல் jipurayīl, இ. பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களுக்கு 'வஹி' என்னும் தெய்வீகக் கட்டளைகளை அல்லாஹ்விடமிருந்து கொண்டுவந்தருளிய அமரர் தலைவர்.

நித்தில நிரைத்த விருசிறை யொழுங்கு
 நீனிலாக் கதிர்கள் விட்டொழுக
வித்துரு மத்தாள் சிறந்தணி திகழ
 வில்லுமிழ் கரங்கிடந் திலங்கப்
பத்திவிட் டெறிக்குஞ் செம்மணி யிருகட்
 பார்வையிற் கருணைவீற் றிருக்கச்
சித்திர வடிவைச் சுருக்கிமா னுடர் போற்
 ஜிபுறயீல் அவ்விடத் தடைந்தார்
 சீறுப்புராணம் : 25 : 12.

ஜியாறத் jiyāṟat, பெ. பார். சியாறத்.
தேனுறை புயத்தினின்னோர் *ஜியாறத்தும்* பரிவிற் செய்தார்
 ஆரிபுநாயகம் : 11 : 54.

ஜில்லா jillā, பெ. சிறிய இருப்பிடம்.
தனித்தனி *ஜில்லா* விருப்பிடந் தேடிச் சார்ந்தனர்
 பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 205.

ஜின் jiṉ, பெ. பெ. < jinn جن > ஒருவகை பூதகணம்.
அலகையின் குலமோ வானி னமரரி லொருவன் ருனோ
உலகுறுஞ் *ஜின்னோ* தெய்வ முருவெடுத் ததுவோ
 புதுகுஷ்ஷாம் : 28 : 47.

ஜுசு jucu, பெ. < juz جزء >
பகுதி; அல்குர்ஆனின் ஒரு பகுதி.
செம்மையர் கௌதுல்ல குல மென்பவர்
 சித்திலே *ஜுசுபத்திலே*
 ஞானக்குலம் : 13.

ஜுத்தா juttā, பெ. < judda جدة >
அறபியாவில் உள்ள ஒரு முக்கிய துறைமுகம்.
நிரைநிரை *ஜுத்தாவுற்றோர்* யாவரும்
 தீன விளக்கம் : 9 : 9.

ஜுவைறு juvaiṟā, இ. பெ ஒரு பெண்ணின் பெயர்.
தவனில்லவள் பெரும்பந்தனை யடியாள் *ஜுவைறுவே*
 சீறுப்புராணம் : 80 : 50.

ஜெசம் jecam, பெ. <jazm جزم > தமிழ் உயிரெழுத்துக்குரியது போன்ற ஒலியினைத் தரும் அரபி மொழிக் குறியீடு.
விரிந்தே இலங்கிடும் மத்தொடு சத்துடன் விரிஹம்சு *ஜெசமதுவும்*
 பீர்முகம்மது சாகிபு : நினைவுப் பதிகம் : 5.

ஜெசுச்சா jecuccā, இ. பெ. ஓர் ஆணின் பெயர்.
சீரிய *ஜெசுச்சா* என்போர் செங்கையில் நல்க
 பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 6 : 2 (180).

ஜெபுருயீல் jepurāyil, இ.பெ. ஒரு மலக்கின் (வானவரின்) பெயர்.

செப்பு மவர்பேரு *ஜெபுருயீல்* அவர்கூடப்
பொற்பதி யினின்று சத பூவையர்கள் வந்தார்

மிகுருசு மாலை : 225.

ஜெத்து jettu, பெ. < jadd. جد > முதாதை.

திவிய வாலவு லாதுற ஆலெனும் ஜெத்தாம்

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 6 : 37.

ஜெம் jem, பெ. < jam'u جمع > பன்மை.

பொருளானதுவை
*ஜெம்*ஆகவே உரைத்து

பீர்முகம்மது சாகிபு : ஞானக்குறம் : கைக்குறிகூறல்.

ஜெம்ஹூத்து jemhūttu, பெ.

பாதையி லங்கிடும் *ஜெம்ஹூத்து*
மாளிகையில் வந்துமலர் விரித்து

பீர்முகம்மது சாகிபு: ஞானமுச்சுடர்ப்பதிகங்கள்: நிளைவுப் பதிகம் : 8.

ஜெமுறத்திலுஸ்தா jemurattlusttā, பெ. பார். ஜம்றத்துலுஸ்தா.

ஏதமொன்று அணுகா *ஜெமுறத்தி லுஸ்தா*
வெனுமொரு தலத்தினி னடுவே

சீருப்புராணம் : 5 : 90.

ஜெய்லான் jaylāṉ, பெ. < jilān جيلان >

பகுதாதிலிருந்து சற்றுத் தொலைவில் உள்ள ஓர் ஊர்.
முகியித்தீன் ஆண்டகை அவர்கள் பிறந்த ஊர்.

பெருகிய மணிமாடத்திற் பிதிரொளி பிறங்கும் *ஜெய்லான்*

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 8 : 57.

ஜென்னத் jennat, பெ. பார். சென்னத்.

தேனுலாவிய *ஜென்னத்தின் ஹூறுலீன்*

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 52.

ஜென்னத்துல் பக்கீஹூ jeṉṉattul babkihu, பெ.

இது மதீனாவில் உள்ள நல்லடக்கத்தலம்.

மேன லன்திகழ் *ஜென்னத்துல் பக்கீஹாம்*
வியன்தலத் தமையிடத் தணுகி

நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்) : 15 : 38.

ஜௌனீசிய் javṉiciy, பெ. ஓர் இடத்தின் பெயர்.

இருந்துயர்ந் தடங்கி மெய்ம்மை யேறிய *ஜௌனீ சிய்*யென்று
இருந்தலம் புகுந்து

சேகுனாப்புலவர் : குத்புநாயகம் : 24 : 5.

ஹக்கன் hakkaṉ, பெ. < haqq حق >
(அறபி haqq (ஹக்) + aṉ (அன்) தமிழ்)
உண்மையானவன் (அல்லா).
ஹக்கனை யிரண்டிறக் ஆத்துத் தான்றொழு
தொக்கலோ டிசைநபி யுறையு மொல்லையில்
சீறுப்புராணம் : 57 : 4.

ஹக்கா hakkā, பெ. < haqq حق >
ஹக் (அறபி) + ஆ (விளிச்சொல், தமிழ்)
உண்மையானவன் (அல்லா).
ஆதியே ஹக்கா றப்பனு விறையே யழிவிலாப் பேரின்ப வாழ்வே
சீறுப்புராணம் : 4 : 34.

ஹக்கு hakku, பெ. அ. < haqq حق >
உண்மையானவன் (அல்லா).
தாங்குநந் நபிஹக் காணைச் சமர்க்கென விடுமி னென்ன
இரவுசுல்கூல் படைப்போர் : 36 : 62.

ஹக்குல் யக்கீன் hakkul yakkīṉ, தொ. < haqqul 'yaqin حق اليقين > இதயபூர்வமாகப் பெறப்படும் அறிவு.
ஹக்குல் யக்கீன் என்னும் கடலில் எழுங் காரணம்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 640.

ஹகாயிக்கு hakāyikku, < haqāiq حقائق > உண்மை.
காணு முல்கு ஹகாயிக்கெனும்
சாதுலிநாயகம் : 20 : 1.

ஹகீகத் hakīkat, பெ. < haqīqat حقيقت > உண்மை.
தொகையிலாக் காரணத்தார் தொடுத்திடு மிடது பாகந்
தகையிலா ஹகீகத் தென்னுந் தடத்திரை யொன்று ண்டங்கன்
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 11 : 44.

ஹச்சு haccu, பெ. பார். ஹஜ்.
தாரணி யிடத்துக் கெல்லாந் தாயக மக்க மென்னுஞ்
சீரணிப் பதியில் ஹச்சு செய்வதற் கெழுந்தா ரன்றே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 13 : 3.

ஹசனிலம் தன்னு hacanilam taṉṉā, < hasan-ul-muthanna حسن المثنى > முகியித்தீன் ஆண்டகையின் மூதாதையருள் ஒருவர்.
ஹசனிலம் தன்னு வென்னுங் காவல ருதித்தா ரன்றே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 4 : 7.

ஹதியா hatiyā, பெ. < hadya هديه > அன்பளிப்பு.
லில்லாஹி யென்ன நிகழ்த்திவை யெல்லாம்
அல்லா தனக்கங் கரும்ஹ தியாவென
மிகுறுசுமாலை : 593.

ஹதீது hatītu, பெ. பார். ஹதீஸ்.

ஆதி கூற்ருெடும் பொருந்திய வழிப்படு மாற்றி
ேைதி நந்நபி காட்டிய வாக்கிய மொருங்கு
சோதியாமென வுலகுழி விளங்குபு தொக்க
தீதினந் தொலைத் தொடுங்குறச் சிறந்த ஹதீதும்

ஆரிபுநாயகம் : 8 : 20.

ஹபஷா hapasha, பெ. அபிசீனிய நாட்டு மக்கள் ஹபஷியர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

விதித்த தீனிலைக் குரியரை ஹபஷியர் வேந்தன்
மதித்து நன்கொடு முயர்த்தின னெனும்வர லாற்றைக்
கொதித்த சிந்தைய னபூஜகில் குழுவொடுங் கேட்டு
கதித்த சூழ்ச்சியின் வேருெரு வினைகரு தினனே

சீருப்புராணம் : 35 : 12.

ஹபீப் hapīp, இ.பெ. திமிஷ்க்கிலிருந்து மக்காவுக்கு நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களைக்காண வந்த அந்நாட்டு அரசன்.

உரனினம் பெருங் குலத்தினி லரசரி னுயர்ந்தோன்
மரைம லர்த்தடஞ் சூழ்திமஷ் கதிபதி மாலிக்
கருள் ஹபீப் எனும் அரசனுக் கறிந்திட வுரைத்து
விரைவி னம்பெரும் பகையினைத் துடைத்திடல் வேண்டும்

சீருப்புராணம் : 31 : 20.

ஹபீபு hapīpu, பெ. < habīb حبيب > நண்பன்.

தென்னவர்க் கரிதினென்றுந் தேண்டிய ஹபீபு காண்மின்

ஆரிபுநாயகம் : 6 : 21.

ஹம்சா hamsā, இ.பெ. நபிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் சிறிய தந்தையார்.

சொல் அபுஜகல்தன் சென்னி சோரைவிட்டு ஒழுகத்தாக்கும்
வில்உடை ஹம்சா ஈன்ற மகள்விழி கலுழ்ந்து வந்தார்

பனியகுமது மரைககாயா : சீருப்புராணம் : 18 : 46 (557)

ஹம்சு hamcu, பெ. அறபு அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

வந்த மத்ஷத் ஹம்சேழுமேழ் மலக்கால்

ஞானப்பூட்டு : 28.

ஹய்யு hayyu, இ.பெ. < haiy حيّ > உயிரோடுள்ளவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். மசீது.

இராஜநாயகம் : 36 : 39.

ஹயாத்து hayātu, பெ. < hayāt حيات > உயிர்.

கட்டு வாய்மையின் முகம்மது தனை ஹயாத் துடனே
விட்டு போவதற் கெளியனே வெனமனம் வெகுண்டு

சீருப்புராணம் : 72 : 251.

ஹயாத்துல் கைபாறு hayattul kaibaru, தொ.

பகாவெனும் ஹயாத்துல்கை பாறெனும் கடலில்
வளர்ந்ததும் வலம்புரிச் சங்கே

பீர்முகம்மது சாகிபுப் புலவர் : ஞானக்குறம் : மயில் வலம்புரிப்பதிகம் : 8.

ஹயில் hayil, பெ. < haid حيض > துடக்கு.

விள்ளு ஹயிலின் முழுக்கும் வேறும் விதியை
மிகுருசுமாலை : 454.

ஹயினன் hayiṉaṉ, இ.பெ. யானுசு என்பவரின் மகனுடைய பெயர்.

தண்மணிக் கதிர்விட் டெறிக்கும்வெண் கவிகைத்
தடவரை மணிப்புய ஹயினன்
சீறாப்புராணம் : 4 : 39.

ஹலர் halar, பார். ஹலறத்.

வரிசை ஹலர்க்கருகில் வைப்பார்
மிகுருசுமாலை : 204.

ஹல்க்கா halkkā, பெ. < halqa حلقه > மக்கள்.

தென்னிலை ஹல்க்கா சேர்த்துபு சேர்ந்து தெளிவித்து
நன்னிலை திக்குறு நயம்பெற நாளுமுடிப்பரே
சாதுலிநாயகம் : 19 : 28.

ஹலறத்தில் குத்தூசு halarattul kuttūcu, இட. பெ. < halaratul quddūs حضرة القدوس > இறை சன்னிதானத்தில் உள்ள புனித இடம்.

நவத்துறும் ஹலறத் தில்குத் தூசென்ன
நவின்றி டும்தலத்தின் வைத்திருப்பார்
பத்றுத்தீன் புலவா : முகியித்தீன் புராணம் : 74 : 6.

ஹலாக் halāk, பெ. < halāk هلاك > அழிவு.

அடந்தரு மவர்ஹ லாக்கின் மாட்டினர் எழாது மன்னே
சாதுலிநாயகம் : : 10 : 43.

ஹவாநபுசு havānapucu, பெ. < hawānafs هواء نفس > பேராசை.

நிந்தையும் விளைக்கும் பெருமையைக் கொடுக்கு
நேரல ருடன்பகை விளைக்கும்
புந்தியி லிருந்து பெருவினை விளைக்கும்
பொருவிலா ஹவா நபுசு எனவே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 47 : 121.

ஹறுபாத் haṟapāt, பெ. < 'arafāt عرفات >
மக்காவிற்கு அருகாமையில் உள்ள ஒரு குன்று. ஹஜ் செய்வோர் துல்ஹஜ் மாதம் ஒன்பதாம் நாள் இங்கு தங்குதல் வேண்டும்.

பூத்தலத் துயர்ந்த ஹஜ்ஜு பொருந்திய ஹறுபாத் தன்னை
நேத்திரம் பிறங்கக் கண்டார் நெடியவ னொலி யுல்லாவே
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 10 : 6.
இப்பாடலில் அறபாத் என்னும் சொல் ஹறுபாத் என்று மாறி அமைந்துள்ளது.

ஹறம் haṟam, பெ. < haram حرم >
மக்காவில் உள்ள புனிதப் பகுதி; புனிதமானவை.

நான்கு பத்து நடந்தெதிர் நோக்கினர்
கான்குதித்த ஹறம் தெரிவுற்றதே
ஆரிபுநாயகம் : 10 : 22.

ஹறம் haṟam, பெ. < haram حرم >
புனிதமானது, மக்காவின் சூழலைக் குறிக்கின்றது.
தன்னணி ஹறம் மீதன்பாற் றகையொடு வலமுஞ்செய்து
திருமணிமாலை : 31 : 20.

ஹறும் harām, பெ. < harām حرام >
தடுக்கப்பட்டவை (இஸ்லாமிய முறைப்படி).
கள்ளுணவும் வெறிமதுவும் ஹறுமென ஆ
யத்துவரக் கண்டு அன்பாகி
சீறுப்புராணம் : 84 : 2.

ஹறும் ஜாதா harām jādā, பெ. < harām zādā حرامزاده >
சட்டபூர்வமற்ற பிறப்பு.
பீருஜாதா வேஷம் பூண்ட ஹறும்ஜாதா உண்டும்
பீர்முகம்மது சாகிபு : பிஸ்மிலகுறம் : 109.

ஹஜ் haj, பெ. < haji حج >
மக்காவிற்குச் செல்லும் புனித யாத்திரை.
தூதரா யுமையிருக்க வனுப்பினதுங்
காலமைந்துந் தொழுக வென்றுங்
காதலுடன் ஸக்காத்து நோன்பு ஹஜ்ஜும்
பறுலெனவே கழறு மைந்தும்
சீறுப்புராணம் : 84 : 5.

ஹஜ்ஜாஜு hajjāju, பெ. < hajjāj حجاج > மக்கமாநகர்
சென்று கட்டாய ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றியவர்கள்.
ஓங்கு சீருடை யிஸ்ஸுத்தீன் முபுத்தியுள் விழைந்தே
தீங்கு ருது ஹஜ்ஜாஜு காடரி குவான் எழுந்தார்
சாதுலிநாயகம் : 15 : 2.

ஹஜ்ஜி hajji, பார். ஹஜ்.
இங்கன்றி யெங்கு மேகா திருந்து ஹஜ்ஜினுக்குச் செல்வோர்
தீன் விளக்கம் : 6 : 144.

ஹஜ்ஜு hajju, பெ. பார். ஹஜ்.
பூத்தலத் துயர்ந்த ஹஜ்ஜு பொருந்திய ஹறுபாத் தன்னை
நேத்திரம் பிறங்கக் கண்டார் நெடியவ னெலியுல் லாவே
பத்றுத்தீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 10 : 6.

ஹஜறு லசுவது hajaṟu lacuvatu, பெ. < hajarulaswad
حجر الأسود > கருபத்துல்லாவில் அமைந்திருக்கும் புகழ்மிக்க கல்.
இச்சொற்றொடர் கருமையான கல் என்பதைக் குறிக்கிறது.
கருபத்துல் லாவிற் சிறந்திடுந் தென்கிழ மூலை யிருந்திடும்
ஹஜறு லசுவது வெனுங்கல் லெதிர் கொடு நடந்தது வன்றே
சீறுப்புராணம் : 6 : 61.

ஹக் haxk, பெ. < haq حق > அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்
காணுமெ முத்துக் கெல்லா முதலா னது ஹக்கலிபு
ஞானமணிமாலை : 139.

ஹாசத் hāsat, பெ. பார். ஹாஜத்.
...பிரியா வெள்ளும் ஹாசத்தைக் கேட்டவணிருந்தனர்
பத்றுதீன புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 44 : 61.

ஹாசீம் hācīm, இ.பெ. ஹாசீம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

கண்டவர்கள் பவம்அகற்றும் மக்கநகர்
ஹாசீம்கள் கடும்பின் முன்னம்
பனியகுமது மரைக்காயர் : சீறுப்புராணம் : 23 : 4 (879).

ஹாதி hāti, இ.பெ. < hādi هادى > வழிகாட்டுகிறவன். அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பார். ளாகிர்.

இராஜநாயகம் : 36 : 39.

ஹாமீம் hāmim, பெ. < hāmim حم > அல்குர்ஆனின் சில சூருக்கள் இவ்வெழுத்துக்களால் ஆரம்பிக்கின்றன.

ஹாமீமதில் பொங்கு நிகு மத்திரணப் பொலிவும் றகுமத்தும்
ஞானப்புகழ்ச்சி : 679.

ஹாமீம் அயின் சீன் காபு hāmim ayin cīn kāpu, தொ. < hāmīm 'ain sīn qāf حم عسق > அல்குர்ஆனின் ஒரே ஆயத்தில் இவ்வெழுத்துக்கள் இரண்டு தனித்தனி வசனங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வத்தியாயத்தின் முதல் வசனமாக முதல் இரண்டு எழுத்துக்களும் இரண்டாம் வசனமாக ஏனைய மூன்று எழுத்துக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன (அல்குர்ஆன் : 42).

அஞ்செழுத்து ஹாவுமீமும் அயின்சீன் காபுமாக வந்து
அஞ்செழுத்துள் அனைத்தையும் அமைத்தனன் நம் ஆதியே
ஞானமணிமாலை : 165.

ஹால் hāl, பெ. < hāl حال > நிலைமை.

இல்ல கத்தினி லிருந்தன ருணர்விலா நெடுநாள்
சொல்லொ ணுதொரு ஹால் அடுத் தில்லகந் தொலைத்து
பதறுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 44 : 64.

ஹாலிறு hāliṟu, பெ. < hādir حاضر > சமுகம் அளித்தல்.

பெருவெளி ஹாலி றேடு பெருகிய வெளிச்சம் ஆச்சே
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 49 : 14.

ஹாறூத்து மாறூத்து hārūttu mārūttu, இ பெ. அல்குர்ஆன் குறிப்பிடும் இரு வானவர்கள்.

சாதக மெழுதன் ஞேசைத் தலைவர்ஹாறூத்து மாறூத்து
ஓதகம் வெறுத்தே கள்ளுண்டு
ஞானப்புகழ்ச்சி : 215.

ஹாஜத் hājat, பெ. < hajat حاجت > விருப்பம்.

போகவேண்டிய ஹாஜத்தைக் கேட்டனர்...
பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 44 : 60.

ஹாஷீம் hashīm, இ பெ. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் மூதாதையர். அப்துல் முனாப் என்பவரின் புதல்வர்.

மல்லலைத் திணிதோ ளரசர்நா யகர்தம்
வயினுறைந் தவர்பெறு மதலை
யெல்லவ னெனவே கலியிரு டுரத்தி
யிருந்த ஹாஷீமிடத் துறைந்த
சீறுப்புராணம் : 4 : 66.

ஹாஜி hāji, பெ. < hājj. حاجّ >
ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றியவர்கள்.
இச்சை யுடன்நா டிவரு ஹாஜிகளை எண்ணின்
மெச்சும் இருமூன் றிலக்கம்...
பனியகுமது மரைக்காயர்: சீருப்புராணம்: 24 : 137 (1042).

ஹிக்குமத் hikkumat, பெ. <hikmat حكمة > புத்திசாலித்தனம்.
நண்ணிய ஹிக்குமத்தாய் நயந்தெழுந்தனன்
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 62 : 22.

ஹிக்குமத் hikkumat, பெ. < hikmat حكمة > தத்துவஞானம்.
...ஹிக்குமத் மெய்ந்நெறி
சாதுலிநாயகம்: 7 : 16.

ஹாஜி ஷரீபு ஜிந்தனி hāji saripu jintani, இ. பெ.
ஒரு முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர்.
தவநிலை சிறந்த ஹாஜி ஷரீபு ஜிந்தனி நங்கோமான்
பவநிலையகற்றும் பாதப் பனிமலர் மறவா மன்றே
ஆரிபுநாயகம்: 1 : 19.

ஹிதாயத் hitāyat, தொ. <hidayat هداية > நேரான வழிகாட்டல்.
இன்னிலத் தொலிமார்க் கெல்லா மெழிலுறும் வரிசையுண்டா
மன்னிய ஹிதாயத் தோடுங் கருமாத்துஞ் சொல்லொ ணாதே
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 35 : 106.

ஹிஜுறத் hijurat, தொ. < al-hijrat الهجرة >
முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் கி.பி. 622-ல் மக்காவிலிருந்து மதீனா விற்குச் சென்ற நிகழ்ச்சி.
நறைவிரி நபிகள் யார்க்கு நாயகர் மக்கா நீத்து
மறைவிரி மதீனா வேகும் வருடமாம் ஹிஜுறத் தாதி
முறைவிரி யாயி ரத்து முந்நூற்றுப் பன்னி ரண்டிற்
றுறைவிரி யிப்பு ராணத் தொடக்கமு முடிவு மாமே
ஆரிபுநாயகம்: 2 : 15.

ஹிஜிறத் hijirat, பெ. பார். ஹிஜுறத்.
அரியவன் முதன்மைத் தூதர் அகுமது நபியுல் லாதம்
திருவுறை ஹிஜிறத் தைந்நூற் றிருபதும் இருபத்தெட்டில்
சரிவர அப்துல் காதிர் தம்வய தெழுபத் தெட்டில்
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 65 : 18.

ஹிபுல் hipul, பெ. < hifz حفظ >
திருக்குர்ஆனை மனப்பாடம் செய்தல்.
தெளியும் வாய்மொழிப் பாடமாய் ஹிபுலெனத் தெளியும்
பத்றுத்தீன் புலவர்: முகியித்தீன் புராணம்: 44 . 55.

ஹிம்மத் himmat, பெ. ஒரு திரை.
...ஹிம்மத் தென்றபெருந் திரையின் எய்திறைர்
மிகுருசுமாலை: 502.

ஹில்லா hillā, பெ. ஓர் ஊரின் பெயர்.
நேரந் தன்னி னிறைவின் ஹில்லாவென்னும் ஊரின் இங்ஙனம் உறைந்து
நவமணிமாலை (முகியித்தீன் புராணம்): 35 : 93.

ஹிஸாபு hisāpu, பெ. < hisāb حساب > கணிதம்.

எண்ணி ஞகிய குறிகளுந் தானத்தி னியல்புங்
கண்ணு றுந்தொகை பிரிவுமன் பெருக்கன்று கழிவு
நண்ணு நால்வகை கொண்டுல கத்துழி நயந்தார்
சண்ணி நாட்டிய பல்வழிக் காய ஹிஸாபும்

ஆரிபுநாயகம் : 8 : 24.

ஹிஜ்றி hijri, பெ. பார். ஹிஜ்றத்.

முறைமையின் முகம்மத ரிறசூல் நன்மையின்
மதின மாநகர்க் கடைந்த நாள்ஹிஜ் றிஞக்கணித் தாகி

கௌதுநாயகர் காரணப் புராணம் : 5 : 57.

ஹுப்பு huppu, பெ. < hub حب > அன்பு.

எந்தநாளும் ஹுப்பு கொண்டென் னளவிரங் கெந்நாளுமே

ஞானப்புகழ்ச்சி : 443.

ஹு hu, பெ. <hū هو > அல்லாஹ்வைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்.

விடுத்த போதுந்திச் சுழித்துலா ஹுவென விடலாம்

ஞானமணிமாலை : 24.

ஹுலாயிலாஹயில் லல்லாஹு hūlāyilāhayil lallāhu,
< hūlailāha illallāhu هولاالٰه الاالله > அவனே இறைவன் வணக்கத்துக்குரியவன். அவனன்றி வேறு யாருமில்லை.

ஹுலாயிலாஹயில் லல்லாஹுவென்பனே
குடிகெட்ட நிலையுண்பனே

மஸ்தான் சாகிபு பாடல் : முகியித்தீன் சதகம் : 4 : 10.

ஹுறுலீன் hūrulīn, பெ. பார். கூறுலீன். < حورالعين >

தேனு லாவிய ஜென்னத்தின் ஹுறுலீன்

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன் புராணம் : 28 : 54.

ஹெ hē, பெ. <hēy ه > அறபி அரிச்சுவடியில் ஓர் எழுத்து.

என்படும் உனது நாம மேயோடு ஹேயும் லாமும்

ஞானப்புகழ்ச்சி : 400.

ஹையுல்கையூம் haiyul kaiyūm, தொ.
< haiyyul qayyum حى القيوم > நித்திய ஜீவன்.

அனைத்தும் படைப்பதன் முன்னனல் ஹையுல் கையூம் என்று

ஞானப்புகழ்ச்சி 539.

ஹைறான் hairāṉ, பெ சு. < hairān حيران > திகைத்தல்.

அரசுரைக்க மதியூகி மந்திரிதான் கேட்டாய்ந்து ஹைறாஞகி

பத்றுத்தீன் புலவர் : முகியித்தீன புராணம் : 47 : 65.

ஹௌலு hevlu, பெ. < hawḍ حوض கை, முகம், கால் கழுவ உபயோகிக்கப்படும் பள்ளிவாசலில் உள்ள நீர்த் தொட்டி.

வரம்புயர் ஹௌ லொன்று கட்டி

இராஜநாயகம் : 33 : 16.